உ

கடவுள் துணை.

தாயுமான சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டு.

இஃது

ஸ்ரீ புஷ்பரதசெட்டியாரால்

தமது

சென்னை

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1885.

உ

கடவுள் துணை.

தாயுமானசுவாமிகளது

சரித்திரச்சுருக்கம்.

புண்ணிய பூமியாகிய இப் பரதகண்டத்திலே, தென்னாடுகள் பலவற்றினுஞ் சிறந்து திவ்விய க்ஷேத்திரங்கள் நிறைந்து விளங்குவதாகிய சோழமண்டலத்திலே, வேதாரணியமென்னும் வடமொழிப் பெயரை யுடைய திருமறைக்காடாகிய சிவஸ்தலத்திலே, சற்றேறக்குறைய க௫0-வருஷங்களுக்கு முன் வேளாண் குலத்திலே, குருலிங்க சங்கமபத்தியிலே சிறந்தவராய், கேடிலியப்பப் பிள்ளையென்பவர் ஒருவர் இருந்தார் அவராலே அந்தச் சிவஸ்தல விசாரணை நடத்தப்பட்டு வந்தது. அக்காலத்திலே திரிசிரபுரத்திலே செங்கோல் நடாத்திய விஜய ரகுநாத சொக்கலிங்க நாயகர் என்பவர் கேடிலியப்பப் பிள்ளையினுடைய நற்குணங்களையும் கணக்கு வல்லமையையும் கேள்விப்பட்டு, அவரை வரவழைத்துப் பரீக்ஷித்து, அவருக்குத் தம தரண்மனையில் பெரிய சம்பிரதியுத்தியோகம் கொடுத்தனர். அக் கேடிலியப்பப் பிள்ளையனவர் சந்ததியில்லாதவராயிருந்த தமையனருக்குத் தம்முடைய ஓரோ புத்திரனாகிய சிவ

சிதம்பரப் பிள்ளையென்னும் குமாரனைக் கொடு த்துவிட் டிருந்ததினால் தமக்குச் சந்ததி யுண்டாக அருள் செய்யும்படிக்கு அந்தத் திரிசிர புரத்தில் எழுந்தருளி யிராநின்ற தாயுமானேசுரரைத் தெரிசித்துக்கொண்டு வந்தனர். அக்கடவுளின் திருவருளினாலே ஓராண்பிள்ளை பிறந்தது. அதுகண்டு தந்தை மகிழ்ந்து, அக் கடவுளுக்குக் காணிக்கை முதலானவை செலுத்தி, குமாரனுக்குத் தாயுமானவர் என்கின்ற அக் கடவுளது திருநாமத்தையே கொடுத்தனர். அந்தத் தாயுமானவர் தந் தகப்பன் மிகவும் மகிழும்வண்ணம்அவர்செய்யு முயற்சியளவிற்கு அதிகமாகக கீர்வாணம் தமிழ் முதலிய கல்விப்பயிற்சியிலே சிறந்தவரானார். உண்மை, அன்பு, பொறுமை, அடக்கம், இரக்கம் இவை முதலிய நற்குணங்களெல்லாம் அவரோடுகூடவே வளர்ந்தன. ஓர் அஞ்ஞானியினது மனமானது நிலையில்லாத செல்வப்பொருளை எப்படி விரும்புமோ அப்படியே இவரது மனமானது தத்துவப்பொருளையே விரும்பி நின்றது. அப்படி யிருக்கையில் திருமூலநாயனார் மரபிலே எழுந்தருளிய மௌனதேசிகர் தாயுமானவரைச் சந்தித்து, அவரது அதிதீவிர பக்குவத்தைக் கண்டு, வேதாகமங்களின் முடிவான தததுவப்பொருளை உபதேசித்தருளினார். அதுமுதலாகத் தாயு

உ

சிவமயம்.

நூலினுட்பிரிவு.

மானவர் தமது ஞானாசாரியரிடத்தே மிகுந்த பக்தியுடையவராய் அவ்வுபதேசப்பொருளைச் சிந்தித்துத் தெளிந்து தினந்தோறும் தக்ஷிணாமூர்த்தி சந்நிதியிலே நிஷ்டை செய்துகொண்டு வந்தனர். சிலகாலஞ் சென்றபின்பு கேடிலியப்பப்பிள்ளை தேகவியோகமடைந்தனர். அதனாலே தாயுமானவர் தந்தையினது லௌகிகத் தொழிலை தாம் பார்க்க அதில் விருப்பமில்லாதவரா யிருந்தும் அரசனது வேண்டுகோளால் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அரசன் அவரை ஞானவானென்று முதலிலே யறிந்திலனாயினும் கேடிலியப்பப்பிள்ளையினும் இவர் யோக்கியரென்று நன்கு மதித்து மிகவுஞ் சிறப்புச்செய்து வைத்திருந்தனன். ஆயினும் கழைக்கூத்தனுடைய கருத்து உடற் சாப்பிலும் அவனதுசெய்கை கூத்திலும் எப்படி வைக்கப்பட் டிருக்குமோ அப்படியே தாயுமானவரது கருத்துச் சிவத்திலும் அவரது செய்கை லௌகிகத்திலும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இப்படியே சிலநாட்கள் கழிந்தன. மேல் விவேகியாகிய அரசன் அவரிடத்தே விளங்கிய அபூர்வமான சில செய்கைகளைக் கண்டு உடனே அச்சமும் அன்பும் உடையவனாய், அவரை அழைப்பித்து உயர்ந்ததோர் ஆசனத்தின்மேல் இருந்தருளச்செய்து, "சுவாமீ! அடியேன் இதுவ

னாயினும் உமது மகிமையைக் கண்டறியமாட்டாதவனாய் உமக்கு ஊழியம் செய்யத்தக்கவனாகிய நான் உம்மை ஒன்றுக்கும் பற்றாத எனது ஊழியத்திலே வைத்திருந்த பெருங் குற்றத்தைக் கிருபாமூர்த்தியாகிய தேவரீர் பொறுத்தருளி, இன்றுமுதலாக அடியேனால் ஆகவேண்டியவற்றைச் செய்வித்துக்கொண்டு, நிஷ்டைக்குக் குறைவுபடாம லிருந்தருளலாம்" என்று வேண்டிக்கொண்டனன். அதுகேட்டுத் திருவுளமகிழ்ந்து தாயுமானவர் அன்றுமுதலாக அலைவற்ற ஞானயோகத்திலே அறிவைச் செலுத்தி, சிவபெருமானையும் ஞானாசிரியரையும் அற்புத சின்மய மதுரமான தமிழ்ச் செம்பாடல்களைப் பாடித் துதிசெய்து வந்தனர். இப்படி யிருக்கையில் அரசன் சிவபத மடைந்தனன். அவ்வரசன் மனைவி தாயுமானவரது திருமேனியின் பொலிவைப் பலரால் பலமுறை கேள்விப்பட்டு, அவரை அழைப்பித்துக் கண்களிகூர நோக்கி, கேள்விப்பட்ட வளவினும் அதிகமாய் விளங்கக்கண்டு உளமருண்டு, அவரைத் தன்னரசாட்சிக்குத் தலைவராக்கவும், தன்னால் விரும்பப்பட்ட தகாதசெய்கைக்கு உடன்படுத்தவும், தான் கொண்ட கருத்தை அவருக்குக் குறிப்பித்தாள். அக்கருத்தை யறிந்த தாயுமானவர் உடனே ஓருபாயவழியினாலே அங்கிருந்து தம்மை விடு

தாயுமானுர் நிஷ்டையிருக்கும் ஐதிகம்.

வித்துக்கொண்டு, அவள் அரசாட்சியி னெல்லையைக்கடந்து, இராமநாதபுரத்துக் கெழுந்தருளினர். இது செய்தி சிவசிதம்பரப்பிள்ளையின் செவியை அடைந்ததனாலே அவரும் தன் சிறியதாய் குமாரராகிய அருளையப் பிள்ளையும் தேடிக் கண்டுபிடித்துச் சந்ததிவிளங்க வேண்டுமென்றும் கருத்துக் கொண்டு திருக்கலியாணஞ் செய்யும்படி முயற்சி செய்தார்கள். தாயுமானசுவாமிகளுக்கு அதுகாரியத்திலே சிறிதும் திருவுள மில்லாதிருந்தும் தமையனாரது வேண்டுதலின் மிகுதியினாலே உடன்பட்டனர். உடனே பத்தினியார் ஓராண்பிள்ளையைப் பெற்றுவைத்துச் சிவபதம் அடைந்தார். அந்தப் பிள்ளைக்குக் கனகசபாபதிப் பிள்ளையென்று பெயரிடப்பட்டது. அது முதலாகத் தாயுமானசுவாமிகள் கௌபீனத்தோடு பரிசுத்த சிவஸ்தலந் தோறும் சஞ்சரித்துக்கொண்டு, இவ்வுலகத்திலுள்ள மனிதர்களெல்லாம் மெய்ஞ்ஞான ஒளியைப்பெற்று அஞ்ஞான விருளினின்று நீங்கி உய்யும்பொருட்டுப் பலவகைப்பட்ட அற்புதமான பாடல்களைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். அருளையனென்பவரும் அவரிடத்தே தத்துவோபதேசம் பெற்று அவரைவிட்டு நீங்காமல் பணிவிடை செய்துகொண்டு வந்தனர்.

தாயுமானசுவாமிகள் அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபமாகிய சிவத்திலே கலந்து, பின்பு அருளையசுவாமிகள் அகவற்பாவினலே குருவைத் துதித்துச் சிவயோகத்திலேயிருந்து தமக்குப்பின் பக்குவப்பட்டுவரும் அடியார்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்யும்விதம் மேற்படி கனகசபாபதிப் பிள்ளைக்கு அபிஷேகம் செய்தருளினர்.

இக்குரு பரம்பரையில் தஞ்சைமாநகரத்துக்குக் கீழ்பால் அன்னப்பன் பேட்டையிலுள்ள மடத்தி லிருந்த அம்பலவாண சுவாமிகளுடைய அடியார் கூட்டத்திலே ஒருவராகியும் அந்த ஆதீனத்துக்கு உரியவராகியும் உள்ள எடுத்துக்கட்டி அருணசல சுவாமிகளிடத்தி லிருந்த ஆதீன புஸ்தகத்தையும் மற்றும் சில புஸ்தகங்களையும் அழைப்பித்து ஒப்பிட்டு இப்புத்தகத்திலுள்ள பாடல்கள் ஆதியில் அச்சிடப் பட்டனவாய்த் தெரியவருகின்றது.

தாயுமானசுவாமி சரித்திரம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்.

திருவருள்விலாசப் பரசிவ வணக்கம்.

ஆசிரியவிருத்தம்.

அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும்ப்ரகாசமா
  யானந்தபூர்த்தியாகி
யருளொடுநிறைந்ததெது தன்னருள்வெளிக்கு
  ளே யகிலாண்டகோடியெல்லாந்
தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குயிராய்த்
  தழைத்ததெதுமனவாக்கினிற்
றட்டாமனின்றதெது சமயகோடிகளெலாந்
  தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவுநின்றதெ
  து வெங்கணும்பெருவழக்கா
யாதினும்வல்லவொரு சித்தாகியின்பமா
  யென்றைக்குமுள்ளதெதுமேற்
கங்குல்பகலறநின்ற வெல்லையுளதெதுவது
  கருத்திற்கிசைந்ததுவே

கண்டனவெலாமோன வுருவெளியதாகவுங்
கருதியஞ்சலிசெய்குவாம். (க)

ஊரனந்தம்பெற்ற பேரனந்தஞ்சுற்று
முறவனந்தம்வினையினா
லுடலனந்தஞ்செயும் வினையனந்தங்கருத்
தோவனந்தம்பெற்றபேர்
சீரனந்தஞ்சொர்க்க நரகமுமனந்தநற்
றெய்வமுமனந்தபேதந்
திகழ்கின்றசமயமு மனந்தமதனுன்ஞான
சிற்சத்தியாலுணர்ந்து
காரணங்கோடி வருஷித்ததெனவன்பர்
கண்ணும்விண்ணுந்தேக்கவே
கருதரியவானந்த மழைபொழியுமுகிலைநங்
கடவுளைத்துரியவடிவைப்
பேரனந்தம்பேசி மறையனந்தஞ்சொலும்
பெரியமௌனத்தின்வைப்பைப்
பேசருமனந்தபத ஞானவானந்தமாம்
பெரியபொருளைப்பணிகுவாம். (உ)

அத்துவிதவத்துவைச் சொப்ரகாசத்தனிமை
யருமறைகண்முரசறையவே
யறிவினுக்கறிவாகி யானந்தமயமான
வாதியையநாதியேக
தத்துவசொரூபத்தை மதசம்மதம்பெறுச்
சாலம்பரகிதமான

சாசுவதபுட்கல நிராலம்பவாலம்ப
　　சாந்தபதவ்யோமநிலையை
நித்தநிர்மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ்சப்பொருளை
　　நிர்விஷயசுத்தமான
நிர்விகாரத்தைத் தடத்தமாய்நின்றொளிர்
　　நிரஞ்சனநிராமயத்தைச்
சித்தமறியாதபடி சித்தத்தினின்றிலகு
　　திவ்யதேசோமயத்தைச்
சிற்பரவெளிக்குள்வளர் தற்பரமதானபர
　　தேவதையையஞ்சலிசெய்வாம். (ரு)

பரிபூரணனந்தம்.

வாசாகயிங்கரிய மன்றியொருசாதன
　　மனோவாயுநிற்கும்வண்ணம்
வாலாயமாகவும் பழகியறியேன்றுறவு
　　மார்க்கத்தினிச்சைபோல
நேசானுசாரியாய் விவகரிப்பேனந்த
　　நினைவையுமறந்தபோது
நித்திரைகொள்வேன்றேக நீங்குமெனவெண்
　　ணிலோ நெஞ்சந்துடித்தயருவேன்.
பேசாதவானந்த நிட்டைக்குமறிவிலாப்
　　பேதைக்கும்வெகுதூரமே
பேய்க்குணமறிந்திந்த நாய்க்குமொருவழிபெரி
　　ய பேரின்பநிட்டையருள்வாய்.

பாசாட்விக்குளே செல்லாதவர்க்கருள்
  பழுத்தொழுகுதேவதருவே
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
  பரிபூரணானந்தமே. (க)

தெரிவாகவூர்வன நடப்பனபறப்பன
  செயற்கொண்டிருப்பனமுதற்
றேகங்களத்தனையு மோகங்கொள்பெளதிகஞ்
  சென்மித்தவாங்கிறக்கும்
விரிவாயபூதங்க ளொன்றொடொன்றாயழியு
  மேற்கண்டசேடமதுவே
வெறுவெளிநிராலம்ப நிறைசூன்யமுபசாந்த
  வேதவேதாந்தஞானம்
பிரியாதபேரொளி பிறக்கின்றவருளருட்
  பெற்றோர்கள்பெற்றபெருமை
பிறவாமையென்றைக்கு மிறவாமையாய்வந்து
  பேசாமையாகுமெனவே
பரிவாயெனக்குநீ யறிவிக்கவந்ததே
  பரிபாககாலமலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
  பரிபூரணானந்தமே. (உ)

ஆராயும்வேளையிற் பிரமாதியாலு
  மையவொருசெயலுமில்லை
யமைதியொடுபேசாத பெருமைபெறுகுணசா
  ந்தர ராமெனவிருந்தபேரு

ரோகமொருகோப மொருவேளைவரவந்த
திறமொன்றுமில்லாமலே
கெட்டுயிர்த்துத்தட் டழிந்துளறுவார்வசன
நிர்வாகமொன்றபேரும்
பூராயமாயொன்று பேசுமிடமொன்றைப்
புலம்புவார்சிவராத்திரிப்
போதுதுயிலோமென்ற விரதியருமறிதுயிற்
போலேயிருந்துதுயில்வார்
பாராதிதனிலுள்ள செயலெலாமுடிவிலே
பார்க்கினின்செயலல்லவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௫)

அண்டபகிரண்டமும் மாயாவிகாரமே
யம்மாயையில்லாமையே
பரமெனவுமறிவுமுண் டப்பாலுமறிகின்ற
வறிவினையறிந்துபார்க்கி
னெண்டிசைவிளக்குமொரு தெய்வவருளல்லா
ம லில்லையெனு நினைவுமுண்டிங்
கியாமெனதறத்துரிய நிறைவாகிநிற்பதே
யின்பமெனுமன்புமுண்டு
கண்டனவெலாமல்ல வென்றுகண்டனைசெய்து
கருவிகரணங்களோயக்
கண்மூடியொருகண மிருக்கவென்றாற்பாழ்த்த
கர்மங்கள்போராடுதே

பண்டையுளகர்ம்மே கர்த்தாவெனும்பெயர்ப்
பக்ஷநானிச்சிப்பனோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௪)

சந்ததமு மெனதுசெய லினிதுசெய லியாவெ
னும் தன்மைநினையன்றியில்லாத்
தன்மையால்வேறலேன் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசுபாவமிதுவே
யிந்தநிலைதெளியநா னெக்குருகிவாடிய
வியற்கைதிருவுளமறியுமே
யிந்நிலையிலேசற் றிருக்கவெள்ளுன்மடமை
யிதசத்ருவாகவந்து
சிந்தைகுடிகொள்ளுதே மலமாயைகன்மந்
திரும்புமோதொடுவழக்காய்ச்
சென்மம்வரு மோவெனவும் யோசிக்குதேமன
து சிரத்தையெனும்வாளுமுதவிப்
பந்தமறமெய்ஞ்ஞான தீரமுந்தந்தெனைப்
பாதுகாத்தருள்செய்குவாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௫)

பூதலயமாகின்ற மாயைமுதலென்பர்சிலர்
பொறிபுலனடங்குமிடமே
பொருளென்பர்சிலர்கரண முடிவென்பர்சிலர்
குணம் போனவிடமென்பர்சிலபேர்

நாதவடிவென்பர்சிலர் விந்துமயமென்பர்சிலர்
நட்டநடுவேயிருந்த
நாமென்பர்சிலருருவ மாமென்பர்சிலர்கருதி
நாடிலருவென்பர்சிலபேர்
பேதமறவுயிர்கெட்ட நிலையமென்றிடுவர்சிலர்
பேசினருவென்பர்சிலபேர்
பின்னுமுன்னுங்கெட்ட சூனியமதென்பர்சிலர்
பிறவுமேமொழிவரிவையாற்
பாதரசமாய்மனது சஞ்சலப்படுமலாற்
பரமசுகநிஷ்டைபெறுமோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (சு)

அந்தகாரத்தையோ ரகமாக்கிமின்போலென்
னறிவைச்சுருக்கினவரா
ரவ்வறிவுதானுமே பற்றினதுபற்று
மழுந்தவுந்தலைமீதிலே
சொந்தமாயெழுதப் படித்ததார்மெய்ஞ்ஞான
சுகநிஷ்டைசேராமலே
சோற்றுத்துருத்தியைச்சதமெனவுமுண்டுண்டு
தூங்கவைத்தவரார்கொலோ
தந்தைதாய்முதலான வகிலப்ரபஞ்சந்
தனைத்தந்ததெனதாசையோ
தன்னையேநோவனோ பிறரையேநோவனோ
தற்காலமதைநோவனோ

பந்தமானதுதந்த வினையையேநோவனோ
 பரமார்த்தமேதுமறியேன்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநின்றநின்ற
 பரிபூரணானந்தமே. (எ)

வாராதெலாமொழிய வருமெனவெலாமெய்த
 மனதுசாக்ஷியதாகவே
மருவநிலைதந்ததும் வேதாந்தசித்தாந்த
 மரபுசமரசமாகவே
பூராயமாயுணர வாகமதுதந்ததும்
 பொய்யுடலைநிலையன்றெனப்
போதநெறிதந்ததுஞ் சாசுவதவானந்த
 போகமேவீடென்னவே
நீராளமாயுருக வுள்ளன்புதந்தது
 நின்னதருளின்னுமின்னு
நின்னையேதுணையென்றவென்னையேகாக்கவொ
 ரு நினைவுசற்றுண்டாகிலோ
பாராதியறியாத மோனமேயிடைவிடாப்
 பற்றாகநிற்கவருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
 பரிபூரணானந்தமே. (அ)

ஆழாழிகரையின்றி நிற்கவிலையோகொடிய
 வாலமமுதாகவிலையோ
வக்கடலின்மீதுவட வனனிற்கவில்லையோ
 வந்தரத்தகிலகோடி

தாழாமனிலைநிற்க வில்லையோமேருவுந்
  தனுவாகவளையவிலையோ
சப்தமேகங்களும் வச்ரதரனாணையிற்
  சஞ்சரித்திடவில்லையோ
வாழாதுவாழவே யிராமனடியாற்சிலையு
  மடமங்கையாகவிலையோ
மணிமந்த்ரமாதியால் வேண்டுசித்திகளுலக
  மார்க்கத்தில்வைக்கவிலையோ
பாழானவென்மனங் குவியவொருதந்திரம்
  பண்ணுவதுனக்கருமையோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
  பரிபூரணானந்தமே. (௬)

ஆசைக்கோரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி
  யாளினுங்கடன்மீதிலே
யாணைசெலவேநினைவ ரளகேசனிகராக
  வம்பொன்மிகவைத்தபேரு
நேசித்துரசவாத வித்தைக்கலைந்திடுவர்
  நெடுநாளிருந்தபேரு
நிலையாகவேயினுங் காயகற்பந்தேடி
  நெஞ்சுபுண்ணாவரெல்லாம்
யோசிக்கும்வேளையிற் பசிதீரவுண்பது
  முறங்குவதுமாகமுடியு
முள்ளதேபோதுநா னெனக்குளறியே
  யொன்றைவிட்டொன்றுபற்றிப்

பாசக்கடற்குளே வீழாமன்மனதற்ற
பரிசுத்தநிலையையருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. (௧௦)

பொருள்வணக்கம்.

நித்தியமாய்நிர்மலமாய் நிட்களமாய்நிராமயமா
ய் நிறைவாய்நீங்காச்
சுத்தமுமாய்த்தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த்துரி
யநிறை சுடராயெல்லாம்
வைத்திருந்ததாரகமா யானந்தமயமாகி
மனவாக்கெட்டாச்
சித்துருவாய்நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப்பெ
ருவெளியைச் சிந்தைசெய்வாம். (௧)

யாதுமனநினையுமந்த நினைவுக்குநினைவாகி
யாதின்பாலும்
பேதமறநின்றுயிருக் குயிராகியன்பருக்கே
பேரானந்தக்
கோதிலமுதூற்றரும்பிக் குணங்குறியொன்றறு
த்தன்னைக் கொடுத்துக்காட்டுந்
தீதில்பராபரமான சித்தாந்தப்பேரொளியைச்
சிந்தைசெய்வாம். (௨)

பெருவெளியாயைம்பூதப் பிறப்பிடமாய்ப் பே
சாத பெரியமோனம்

அருமிடமாய்மனமாதிக் கெட்டாதபேரின்ப
மயமாய்ஞானக்
குருவருளாற்காட்டிடவு மன்பரைக்கோத்தறவி
ழுங்கிக் கொண்டப்பாலுந்
தெரிவரிதாய்க் கலந்ததெந்தப் பொருளந்தப்
பொருளினையாஞ் சிந்தைசெய்வாம். (௩)

இகபரமுமுயிர்க்குயிரை யானெனதற்றவருற
வை யெந்நாளுஞ்
சுகபரிபூரணமான நிராலம்பகோசரத்தைத்
துரியவாழ்வை
மகமகிழவருந்தேனை முக்கனியைக்கற்கண்டை
யமிர்தைநாடி
மொகுமொகெனவிருவிழிநீர் முத்திறைப்பக்க
ரமலர்கண் முகிழ்த்துநிற்பாம். (௪)

சாதிகுலம்பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தியருவுருவ
த் தன்மைநாம
மேதுமின்றி யெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும்
பிரிவறநின் றியக்கஞ்செய்யுஞ்
சோதியைமாத்தாவெளியை மனதவிழநிறைவா
ன துரியவாழ்வைத்
தீதில்பரமாம்பொருளைத் திருவருளைநினைவா
ரச் சிந்தைசெய்வாம். (௫)

இந்திரசாலங்கனவு கானலினீரெனவுலக
மெமக்குத்தோன்றச்

சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தா லழியாததற்பரத்தைச்
சார்ந்துவாழ்க
புந்திமகிழுறநாளுந் தடையறவானந்தவெள்ள
ம் பொலிகவென்றே
வந்தருளுங்குருமௌனி மலர்த்தாளையனுதின
மும் வழுத்தல்செய்வாம். (சு)

பொருளாகக்கண்டபொரு ளெவைக்குமுதற்
பொருளாகிப் போதமாகித்
தெருளாகிக்கருதுமன்பர் மிடிதீரப்பருகவந்த
செழுந்தேனாகி
யருளானோர்க்ககம்புறமென் றுன்னாதபூரணவா
னந்தமாகி
யிருடீரவிளங்குபொரு ளியாதந்தப்பொருளி
னையா மிறைஞ்சிநிற்பாம். (எ)

அருமறையின்சிரப்பொருளாய் விண்ணவர்மா
முனிவர்சித்த ராதியானோர்
தெரிவரியபூரணமாய்க் காரணங்கற்பனைகடந்த
செல்வமாகிக்
கருதரியமலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெயுட
லுயிர்போற் கலந்தெந்நாளுந்
துரியநடுவூடிருந்த பெரியபொருளியாததனைத்
தொழுதல்செய்வாம். (அ)

விண்ணாதிபூதமெல்லாந் தன்னகத்திலடக்கிவெ
று வெளியாய்ஞானக்

கன்றாரைக்கண்டவன்பர் கண்ணுடையானந்தக்
கடலாய்வேறொன்
றென்றுபடிக்கிரங்கித் தானுக்செய்தருளு
மிறையேயுன்றன்
னன்றுஞ்சாந்தவருடனைநினைந்துகரமலர்க
டலைமேற்கொள்வாம். (௯)

விண்ணிறைந்தவெளியாயென் மனவெளியிற்
கலந்தறிவாம் வெளியினூடுந்
தண்ணிறைந்த பேரமுதாய்ச் சதானந்த மான
பெருந் தகையேநின்பா
லுண்ணிறைந்தபேரன்பா லுள்ளுருகிமொழிகு
ளறி யுவகையாகிக்
கண்ணிறைந்தபுனலுகுப்பக் கரமுகிழ்ப்பநின்
னருளைக் கருத்தில்வைப்பாம். (௧௦)

(வேறு.)

ஆதியந்தங்காட்டாதமுதலாயெம்மை
யடிமைக்காவளர்த்தெடுத்தவன்னைபோல
நீதிபெருங்குருவாகிமனவாக்கெட்டா
நிச்சயமாய்ச்சொச்சமதாய்நிமலமாகி
வாதமிடுஞ்சமயநெறிக்கரியதாகி [ற
மௌனத்தோர்பால்வெளியாய் வயங்காநின்
சோதியையென் னுயிர்த்துணையை நாடிக்கண்
ணீர் சொரியவிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்
செய்வாம். (௧௧)

அகரவுயிரெழுத்தனைத்துமாகிவேறா
யமர்ந்ததெனவகிலாண்டமனைத்துமாகிப்
பகர்வனவெல்லாமாகியல்லவாகிப்
பரமாகிச்சொல்லரியபான்மையாகித்
துகளறுசங்கற்பவிகற்பங்களெல்லாந்
தோயாதவறிவாகிச்சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியானபொருளைநாடி
நெட்டுயிர்த்துப்பேரன்பானினைதல்செய்வாம்

சின்மயானந்தகுரு.

அங்கைகொடுமலர்தூவி யங்கமதுபுளகிப்ப
வன்பினாலுருகிவிழிநீ
ராறாகவாராத முத்தியினதாவேச
வாசைக்கடற்கண்மூழ்கி
சங்கரசுயம்புவே சம்புவேயெனவுமொழி
தழுதழுத்திடவணங்குஞ்
சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையுந்
தண்ணருள்கொடுத்தாள்வையோ
துங்கமிகுபக்குவச் சனகன்முதன்முனிவோர்க
டொழுதருகில்வீற்றிருப்பச்
சொல்லரியநெறியையொரு சொல்லாலுணர்த்தியே சொரூபானுபூதிகாட்டிச்
செங்கமலபீடமேற் கல்லாலடிக்குள்வளர்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (க)

ஆணவமெனுமிடிகளாய்யை மெய்யென்ற பாவி
ஞானத்துவிதவாஞ்சையாத
லரியகொம்பிற்றேனை முடவனிச்சித்தபடி
யாகுமறிவவிழுவின்பங்
காக்கும்வகையேதிநாட் சரியைகிரியாயோக
சாதனம்விடுத்ததெல்லாஞ்
சன்மார்க்கமல்லவிவை நிற்கவென்மார்க்கங்கள்
சாராதபேரறிவதாய்
வாக்குமனமணுகாத பூரணப்பொருள்வந்து
வாய்க்கும்படிக்குபாயம்
வருவித்துவட்டாத பேரின்பமானசுக
வாரியினைவாய்மடுத்துத்
தேக்கித்திளைக்கநீ முன்னிற்பதென்றுகாண்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (உ)

ஒளவியமிருக்கநா னென்கின்றவாணவ
மடைந்திட்டிருக்கலோப
மருளின்மைகூடக் கலந்துள்ளிருக்கமே
லாசாபிசாசமுதலாம்
வெவ்வியகுணம்பல விருக்குமென்னறிவூடு
மெய்யனீயீற்றிருக்க

விதியில்லையென்னிலோ பூரணனெனும்பெயர்
விரிக்கிலுரைவேறுமுளதோ
கவ்வுமலமாகின்ற நாகபாசத்தினாற்
கட்டுண்டவுயிர்கண்மூர்ச்சை
கடிதகலவலியவரு ஞானசஞ்சீவியே
கதியானபூமிநடுவுட்
செவ்விதின் வளர்ந்தோங்கு திவ்யகுண மேருவே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௩)

ஐவகையெனும்பூத மாதியைவகுத்ததனு
ளசரசரபேதமான
யவையும் வகுத்துநல் லறிவையும் வகுத்து
மறை யாதிநூலையும்வகுத்துச்
சைவமுதலாவளவில் சமயமும்வகுத்துமேற்
சமயங்கடந்தமோன
சமரசம்வகுத்தநீ யுன்னைநானணுகவுந்
தண்ணருள்வகுக்கவிலையோ
பொய்யவளருநெஞ்சினர்கள் காணாதகாட்சியே
பொய்யிலாமெய்யரறிவிற்
போதபரிபூரண வகண்டிதாகாரமாய்
போக்குவரவற்றபொருளே
தெய்வமறைமுடிவான பிரணவசொரூபியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௪)

ஐந்துவகையாகின்ற பூதபேதத்தினா
லாகின்றவாக்கைநீர்மே
லமர்கின்றகுமிழியென நிற்கின்றதென்னநா
னறியாதகாலமெல்லாம்
புந்திமகிழுறவுண் டுடுத்தின்பமாவதே
போந்தநெறியென்றிருந்தேன்
பூராயமாகநின தருள்வந்துணர்த்தவிவை
போனவழிதெரியவில்லை
யெந்தநிலைபேசினு மிணங்கவிலையல்லா
லிறப்பொடுபிறப்பையுள்ளே
யெண்ணினெஞ்சது பகீரெனுந்துயிலுரு
திருவிழியுமிரவுபகலாய்ச்
செந்தழலின்மெழுகான தங்கமிவையென்கொ
லோ சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௫)

காரிட்டவாணவக் கருவறையிலறிவற்ற
கண்ணிலாக்குழவியைப்போற்
கட்டுண்டிருந்தவெமை வெளியில்விட்டல்லலாற்
காப்பிட்டதற்கிசைந்த
பேரிட்டுமெய்யென்று பேசுபாழ்ம்பொய்யுடல்
பெலக்கவிளையமுதமூட்டிப்

பெரியபுவனத்தினிடை போக்குவரவுறுகின்ற
பெரியவிளையாட்டமைத்திட்
டேரிட்டதன்சுருதி மொழிதப்பினமனைவிட்
டிடருறவுறுக்கியிடர்தீர்த்
திரவுபகலில்லாத பேரின்பவீட்டினி
லிசைந்துதுயில்கொண்மினென்று
சீரிட்டவுலகன்னை வடிவானவெந்தையே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (சு)

கருமருவுகுகையனைய காயத்தினடுவுட்
களிம்புதோய்செம்பனையயான்
காண்டகவிருக்கநீ ஞானவன்மூட்டியே
கனிவுபெறவுள்ளுருக்கிப்
பருவமதறிந்துநின் னருளானகுளிகைகொடு
பரிசித்துவேதிசெய்து
பத்துமாற்றுத்தங்க மாக்கியேபணிகொண்ட
பக்ஷத்தையென்சொல்லுவே
னருமைபெறுபுகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்
மாதியாமந்தமீது
மத்துவிதநிலையுரா யென்னையாண்டுன்னடிமை
யானவர்களறிவினூடுந்
திருமருவுகல்லா லடிக்கீழும்வளர்கின்ற
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (எ)

கூடுதலுடன்பிரித லற்றுநிர்த்தொந்தமாய்க்
குவிதலுடன்விரிதலற்றுக்
குணமற்றுவரவினொடு போக்கற்றுநிலையான
குறியற்றுமலமுமற்று
நாடுதலுமற்றுமேல் கீழ்நடுப்பக்கமென
நண்ணுதலுமற்றுவிந்து
நாதமற்றைவகைப் பூதபேதமுமற்று
ஞாதுருவின்ஞானமற்று
வாடுதலுமற்றுமே லொன்றற்றிரண்டற்று
வாக்கற்றுமனமுமற்று
மன்னுபரிபூரணச் சுகவாரிதன்னிலே
வாய்மடுத்துண்டவசமாய்த்
தேடுதலுமற்றவிட நிலையென்றமௌனியே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (அ)

தாராதவருளெலாந் தந்தருளமௌனியாய்த்
தாயனையகருணைகாட்டித்
தாளிணையென்முடிசூட்டி யறிவிற்சமாதியே
சாசுவதசம்ப்ரதாய
மோராமன்மந்திரமு முன்னுமன்முத்திநிலை
யொன்றேயிரண்டெனுமை

லொளியெனவும்வெளியெனவு முருவெனவுநா
தமா மொழியெனவுமுணர்வுருமற்
பாராதுபார்ப்பதே யேதுசாதனமற்ற
பரமவனுபூதிவாய்க்கும்
பண்பென்றுணர்த்தியது பாராமலந்நிலை
பதிந்தநின்பழவடியர்தஞ்
சீராயிருக்கநின தருள்வேண்டுமையனே
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (கூ)

போதமாயாதிநடு வந்தமுமிலாததாய்ப்
புனிதமா யவிகாரமாய்ப்
போக்குவரவில்லாத வின்பமாய்நின்றநின்
பூரணம்புகலிடமதா
வாதரவுவையாம லறிவினைமறைப்பதுநி
னருள்பின்னுமறிவின்மைதீர்த்
தறிவித்துநிற்பதுநி னருளாகிலெளியனேற்
கறிவாவதேதறிவிலா
வேதம்வருவகையேது வினையேதுவினைதனக்
கீடானகாயமேதென்
னிச்சாசுதந்தரஞ் சிறிதுமிலையிகபர
மிரண்டினுண்மலைவுதீரத்
தீதிலருள்கொண்டினி யுணர்த்தியெனையாள்
வையோ சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௧௦)

பத்திநெறிநிலைநின்று நவகண்டபூமிப்
பரப்பைவலமாகவந்தும்
பரவையிடைமூழ்கியு நதிகளிடைமூழ்கியும்
பசிதாகமின்றியெழுநா
மந்தியிடைநின்றுமுதிர் சருகுபுனல்வாயுவினை
வன்பசிதனக்கடைத்து
மௌனத்திருந்துமுயர் மலைநுழைவுபுக்கியு.
மன்னுதசநாடிமுற்றுஞ்
சுத்திசெய்தும்மூல ப்ராணனோடங்கியைச்
சோமவட்டத்தடைத்துஞ்
சொல்லரியவமுதுண்டு மற்பவுடல்கற்பங்க
டோறுநிலைநிற்கவீறு
சித்திசெய்துஞ்ஞான மலதுகதிகூடுமோ
சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
சின்மயானந்தகுருவே. (௧௧)

மௌனகுருவணக்கம்.

ஆசைநிகளத்தினை நிர்த்தூளிபடவுதறி
யாங்காரமுளையையெற்றி
யத்துவிதமதமாகி மதமாறுமாருக
வங்கையின்விலாழியாக்கிப்

பாசவிருடன்னிழ லெனச்சுளித்தார்த்துமேற்
பார்த்துப்புரந்தமனதைப்
பாரித்தகவளமாய்ப் பூரிக்கவுண்டுமுக
படாமன்னமாயைநூறித்
தேசுபெறநீவைத்த சின்முத்திராங்குசச்
செங்கைக்குளேயடங்கிச்
சின்மயானந்தசுக வெள்ளம்படிந்துநின்
றிருவருட்பூர்த்தியான
வாசமுறுசற்சார மீதென்னையொருஞான
மத்தகஜமெனவளர்த்தாய்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (க)

ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதனாதமு
மடங்கவெளியாகவெளிசெய்
தறியாமையறிவாதி பிறிவாகவறிவார்க
ளறிவாகநின்றநிலையிற்
சிந்தையறநில்லென்று சும்மாவிருத்திமேற்
சின்மயானந்தவெள்ளந்
தேக்கித்திளைத்துநா னதுவாயிருக்கநீ
செய்சித்ரமிகநன்றுகா
ணெந்தைவடவாற்பரம குருவாழ்கவாழவரு
ளியநந்திமரபுவாழ்க
வென்றடியர்மனமகிழ வேதாகமத்துணி
பிரண்டில்லையொன்றென்னவே

வந்தகுருவேவீறு சிவஞானசித்திநெறி
மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (உ)

ஆதிக்கங்கினவ ராரிந்தமாயைக்கெ
னறிவின்றியிடமில்லையோ
வந்தாப்புஷ்பமுங் கானலின்னீருமோ
ரவசரத்துபயோகமோ
போதித்தநிலையையு மயக்குதேயபயநான்
புக்கவருடோற்றிடாமற்
பொய்யானவுலகத்தை மெய்யாநிறுத்தியென்
புந்திக்குளிந்த்ரஜாலஞ்
சாதிக்குதேயிதனை வெல்லவுமுபாயநீ
தந்தருள்வதென்றுபுகல்வாய்
சன்மதஸ்தாபனமும் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசநிர்வாகநிலையு
மாதிக்கொடண்டப் பரப்பெலாமறியவே
வந்தருளுஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (௩)

மின்னனையபொய்யுடலை நிலையென்றுமையிலகு
விழிகொண்டுமையல்பூட்டு
மின்னார்களின்பமே மெய்யென்றும்வளர்மாட
மேல்வீடுசொர்க்கமென்றும்

பொன்னையழியாதுவளர் பொருளென்றுபோற்
றியிப் பொய்வேஷமிகுதிகாட்டிப்
பொறையறிவுதுறவீத லாதிநற்குணமெலாம்
போக்கிலேபோகவிட்டுத்
தன்னிகரிலோபாதி பாழ்ம்பேய்பிடித்திடத்
தரணிமிசைலோகாயதன்
சமயநடைசாராமல் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசிவானுபூதி
மன்னவொருசொற்கொண்டெனைத்தடுத்தாண்
டன்பின் வாழ்வித்தஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (ச)

போனகமிருக்கின்ற சாலையிடைவேண்டுவ
புசித்தற்கிருக்குமதுபோற்
புருஷர்பெறுதர்மாதி வேதமுடனாகமம்
புகலுமதினாலாம்பயன்
ஞானநெறிமுக்யநெறி காட்சியனுமானமுத
னாவிதங்கடேர்ந்து
நானெனக்குளறு படைபுடைபெயர்த்திடவு
நான்குசாதனமுமோர்ந்திட்
டானநெறியாஞ்சரியை யாதிசோபானமுற்
றணுபக்ஷசம்புபக்ஷ
மாமிருவிகற்பமு மாயாதிசேவையு
மற்றிரண்டொன்றென்னுமோர்

மௌனதசிகற்பமற வென்றுநிற்பதுநமது
  மரபென்றபரமகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
  மரபில்வருமௌனகுருவே. (௫)

கல்லாதவறிவுமேற் கேளாதகேள்வியுங்
  கருணைசிறிதேதுமில்லாக்
காட்சியுங்கொலைகளவு கட்காமமாட்சியாய்க்
  காதலித்திடுநெஞ்சமும்
பொல்லாதபொய்ம்மொழியு மல்லாதுநன்மை
  கள் பொருந்துகுணமேதுமறியேன்
புருஷர்வடிவானதே யல்லாதுகனவிலும்
  புருஷார்த்தமேதுமில்லே
னெல்லாமறிந்துநீ யறியாததன்றெனக்
  கெவ்வண்ணமுய்வண்ணமோ
விருளையிருளென்றவர்க் கொளிதாரகம்பெறு
  மெனக்குநின்னருடாரகம்
வல்லானெனும்பெய ருனக்குள்ளதேயிந்த
  வஞ்சகனையாளநினையாய்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
  மரபில்வருமௌனகுருவே. (௬)

கானகமிலங்குபுலி பசுவொடுகுலாவுநின்
  கண்காணமதயானைநீ
கைகாட்டவுங்கையா னெகிடிக்கெனப்பெரிய
  கட்டைமிகவேந்திவருமே

போனகமமைந்ததென வக்காமதேனுநின்
பொன்னடியினின்றுசொலுமே
புவிராஜர்கவிராஜர் தவராஜனென்றுனைப்
போற்றிஜயபோற்றியென்பார்
ஞானகருணாகர முகங்கண்டபோதிலே
நவநாதசித்தர்களுமுன்
னட்பினைவிரும்புவார் சுகர்வாமதேவர்முதன்
ஞானிகளுமுனைமெச்சுவார்
வானகமுமண்ணகமும் வந்தெதிர்வணங்கிடுமு
ன் மகிமையதுசொல்லவெளிதோ
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. (எ)

சருகுசலபக்ஷணிக ளொருகோடியல்லாற்
சகோரபக்ஷிகள்போலவே
தவளநிலவொழுகமிர்த தாரையுண்டழியாத
தன்மையரனந்தகோடி
யிருவினைகளற்றிரவு பகலென்பதறியாத
வேகாந்தமோனஞான
வின்பநிஷ்டையர்கோடி மணிமந்த்ரசித்திநிலை
யெய்தினர்கள்கோடிசூழக்
குருமணியிழைத்திட்ட சிங்காதனத்தின்மிசை
கொலுவீற்றிருக்குநின்னைக்
கும்பிட்டனந்தமுறை தெண்டனிட்டென்மனக்
குறையெலாந்திரும்வண்ணம்

மருமலரொடுத்துனிரு தாளையர்ச்சிக்கவெனை
  வாவென்றழைப்பதெந்நாண்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
  மரபில்வருமௌனகுருவே. (அ)

ஆங்காரமானகுல வேடவெம்பேய்பாழ்த்த
  வாணவத்தினும்வலிதுகா
ணறிவினையயக்கிடு நடுவறியவொட்டாதி
  யாதொன்றுதொடினுமதுவாய்த்
தாங்காதுமொழிபேசு மரிகரப்பிரமாதி
  தம்மொடுசமானமென்னுந்
தடையற்றதேரிலஞ் சுருவாணிபோலவே
  தன்னிலசையாதுநிற்கு
மீங்காரெனக்குநிக ரென்னப்ரதாபித்
  திராவணாகாரமாகி
யிதயவெளியெங்கணுந் தன்னரசுநாடுசெய்
  திருக்குமிதனுடைநேரமும்
வாங்காவிலாவடிமை போராடமுடியுமோ
  மௌனோபதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
  மரபில்வருமௌனகுருவே. (கூ)

பற்றுவெகுவிதமாகி யொன்றைவிட்டொன்ற
  னைப் பற்றியுழல்கிருமிபோலப்
பாழ்ஞ்சிந்தைபெற்றநான் வெளியாகநின்னருள்
  பகர்ந்துமறியேன்றுவிதயோ

சிற்றறிவதன்றியு மெவரேனுமொருமொழி
திடுக்கென்றுரைத்தபோது
சிந்தைசெவியாகவே பறையறையவுதரவெந்
திநெஞ்சமளவளாவ
வுற்றுணரவுணர்வற்றுன் மத்தவெறியினர்போ
ல வுளறுவேன்முத்திமார்க்க
முணர்வதெப்படியின்ப துன்பஞ்சமானமா
யுறுவதெப்படியாயினு
மற்றெனக்கையநீ சொன்னவொருவார்த்தையி
னை மலையிலக்கெனநம்பினேன்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமெளனகுருவே. (௧௦)

கருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குணநிராமய நிரஞ்சனநிராலம்ப
நிர்விஷயகைவல்யமா
நிஷ்களவசங்கசஞ் சலரகிதநிர்வசன
நிர்த்தொந்தநித்தமுக்த
தற்பரவிஸ்வாதீத வ்யோமபரிபூரண
சதானந்தஞானபகவ
சம்புசிவசங்கர சர்வேசவென்றுநான்
சர்வகாலமுநினைவனே
வற்புதவகோசர நிவர்த்திபெறுமன்பருக்
கானந்தபூர்த்தியான

வத்துவிதநிச்சய சொரூபசாக்ஷாத்கார
வனுபூதியனுகூதமுங்
கற்பனையறக்காண முக்கணுடன்வடநிழற்
கண்ணாடிருந்தகுருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (க)

மண்ணாதிஐந்தொடு புறத்திலுளகருவியும்
வாக்காதிசுரோத்ராதியும்
வளர்கின்றசப்தாதி மனமாதிகலையாதி
மன்னுசுத்தாதியுடனே
தொண்ணூற்றாறுமற் றுள்ளனவுமௌனி
யாய்ச் சொன்னவொருசொற்கொண்டதே
தூவெளியதாயகண் டானந்தசுகவாரி
தோற்றுமதையென்சொல்லுவேன்
பண்ணாருமிசையினொடு பாடிப்படித்தருட்
பான்மைநெறிநின்றுதவருப்
பக்குவவிசேஷராய் நெக்குநெக்குருகிப்
பணிந்தெழுந்திருகைகூப்பிக்
கண்ணாறுகரைபுரள நின்றவன்பரையெலாங்
கைவிடாக்காட்சியுறவே
கருதரியசிற்சபையிலானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (உ)

எல்லாமுனடிமையே யெல்லாமுனுடைமையே
யெல்லாமுனுடையசெயலே

யெங்கணும்வியாபிநீயென்றுசொலுமியல்பென்
 றிருக்காதிவேதமெல்லாஞ்
சொல்லான்முழக்கியது மிக்கவுபகாரமாச்
 சொல்லிறந்தவரும்விண்டு
சொன்னவையுமிவைநல்ல குருவானபேருந்
 தொகுத்தநெறிதானுமிவையே
யல்லாமலில்லையென நன்றாவறிந்தே
 னறிந்தபடிநின்றுசுகநா
னாகாதவண்ணமே யிவ்வண்ணமாயினே
 னதுவுநினதருளென்னவே
கல்லாதவறிஞனுக் குள்ளேயுணர்த்தினை
 கதிக்குவகையேதுபுகலாய்
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
 கருணாகரக்கடவுளே. (௩)

பட்டப்பகற்பொழுதை யிருளென்றமருளர்தம்
 பக்ஷமோவெனதுபக்ஷம்
பார்த்தவிடமெங்கணுங் கோத்தநிலைகுலையாது
 பரமவெளியாகவொருசொற்
றிட்டமுடன்மௌனியாயருள்செய்திருக்கவுஞ்
 சேராமலாரரகநான்
சிறுவீடுகட்டியதி னடுசோற்றையுண்டுண்டு
 தேக்குசிறியார்கள்போல
நட்டணையதாக்கற்ற கல்வியும்விவேகமு
 நன்னிலயமாகவுன்னி

நானென்றுநீயென் றிரண்டில்லையென்னவே
நடுவேருளைந்தமனதைக்
கட்டவறியாமலே வாடினேனெப்போது
கருணைக்குரிந்தாவனோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (ச)

மெய்விடாநாவுள்ள மெய்யருளிருந்துநீ
மெய்யானமெய்யையெல்லா
மெய்யெனவுணர்த்தியது மெய்யிதற்கையமிலை
மெய்யேதுமறியாவெறும்
பொய்விடாப்பொய்யினே னுள்ளத்திருந்துதா
ன் பொய்யானபொய்யையெல்லாம்
பொய்யெனுவண்ணமே புகலவைத்தாயெனிற்
புன்மையேனென்செய்குவேன்
மைவிடாதெழுநீல கண்டகுருவேவிஷ்ணு
வடிவானஞானகுருவே
மலர்மேவிமறையோது நான்முகக்குருவே
மதங்கடொறுநின்றகுருவே
கைவிடாதேயென்ற வன்பருக்கன்பாய்க்
கருத்தூடுணர்த்துகுருவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (ரு)

பண்ணேனுனக்கான பூசையொருவடிவிலே
பாவித்திறைஞ்சவாங்கே

பார்க்கின்றமலரூடு நீயேயிருத்தியப்
பனிமலரெடுக்கமனமு
நண்ணேனலாமலிரு கைதான்குவிக்கவெனி
னாணுமென்னுளநிற்றிநீ
நான்கும்பிடும்போ தரைக்கும்பிடாதலா
லென்பூசைசெய்யன்முறையோ
விண்ணேவிணாதியாம் பூதமேநாதமே
வேதமேவேதாந்தமே
மேதக்கசேள்வியே கேள்வியாம்பூமிக்குள்
வித்தேயவித்தின்முளையே
கண்ணேகருத்தேயெ னெண்ணேயெழுத்தே
கதிக்கானமோனவடிவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௬)

சந்ததமும்வேதமொழி யாதொன்றுபற்றினது
தான்வந்துமுற்றுமெனலாற்
சகமீதிருந்தாலு மரணமுண்டென்பது
சதாநிஷ்டர்நினைவதில்லை
சிந்தையறியார்க்கிது போதிப்பதல்லவே
செப்பினும்வெகுதர்க்கமாந்
திவ்யகுணமார்க்கண்டர்சுகராதிமுனிவோர்கள்
சித்தாந்தநித்யரலவோ
விந்த்ராதிதேவதைகள் பிரமாதிகடவுள
ரிருக்காதிவேதமுனிவ

பொன்னரியகணநாதர் நவநாதசித்தர்க
ளிரவிமதியாதியோர்கள்
கந்தருவர்கின்னரர்கள் மற்றையர்களியாவருங்
கைகுவித்திடுதெய்வமே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (எ)

துள்ளுமறியாமனது பலிகொடுத்தேன்கர்ம
துஷ்டதேவதைகளில்லை
துரியநிறைசாந்ததே வதையாமுனக்கே
தொழும்பனன்பபிஷேகநீ
ருள்ளுறையிலென்னாவி நைவேத்தியம்ப்ராண
னேங்குமதிதூபதீப
மொருகாலமன்றிது சதாகாலபூசையா
வொப்புவித்தேன்கருணைகூர்
தெள்ளிமறைவடியிட்ட வமுதப்பிழம்பே
தெளிந்ததேனேசீனியே
திவ்யரசமியாவுந் திரண்டொழுகுபாகே
தெவிட்டாதவானந்தமே
கள்ளனறிவூடுமே மெள்ளமெள்ளவெளியாய்க்
கலக்கவருநல்லவுறவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (அ)

உடல்குழையவென்பெலா நெக்குருகவிழிநீர்க
ளூற்றெனவெதும்பியூற்ற

ஊசிகாந்தத்தினைக் கண்டணுகல்போலவே
யோருறவுமுன்னியுன்னிப்
படபடெனநெஞ்சம் பதைத்துண்ணடுக்குறப்
பாடியர்டிக்குதித்துப்
பனிமதிமுகத்திலே நிலவனையபுன்னகை
பரப்பியார்த்தார்த்தெழுந்து
மடலவிழுமலரனைய கைவிரித்துக்கூப்பி
வானேயவானிலின்ப
மழையேமழைத்தாரை வெள்ளமேநீடூழி
வாழியெனவாழ்த்தியேத்துங்
கடன்மடைதிறந்தனைய வன்பரன்புக்கெளியை
கன்னெஞ்சனுக்கெளியையோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௯)

இங்கற்றபடியங்கு மெனவறியுநல்லறிஞ
ரெக்காலமும்முதவுவா
ரின்சொறவறுர்பொய்மை யாமிழுக்குரையா
ரிரங்குவார்கொலைகள்பயிலார்
சங்கற்பசித்தரவ ருள்ளக்கருத்திலுறை
சர்க்ஷிநீயிகபரத்துஞ்
சந்தானகற்பகத் தேவாயிருந்தே
சமஸ்தவின்பமுமுதவுவாய்
சிங்கத்தையொத்தெனப் பாயவருவினையினைச்
சேதிக்கவருசிம்புளே

சித்தாருலத்திமிர மகலவருபானுவே
திவ்யோங்கரையேறவே
எங்கநிறபேராசை வெள்ளத்தின்வளரருட்
ககனவட்டக்கப்பலே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. (௧௦)

சித்தர்கணம்.

திக்கொடுதிகந்தமும் மனவேகமென்னவே
சென்றோடியாடிவருவீர்
செம்பொன்மகமேருவொடுகுணமேருவென்ன
வே திகழ்துருவனளவளாவி
யுக்ரமிகுசக்ரதர னென்னநிற்பீர்கையி
லுழுந்தமிழுமாசமனமா
வோரேழுகடலையும் பருகவல்லீரிந்த்ர
னுலகுமயிராவதமுமே
கைக்கெளியபந்தா வெடுத்துவிளையாடுவீர்
ககனவட்டத்தையெல்லாங்
கடுகிடையிருத்தியே யஷ்டகுலவெற்பையுங்
காட்டுவீர்மேலுமேலு
மிக்கசித்திகளெலாம் வல்லநீரடிமைமுன்
விளங்கவருசித்தியிலையோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௧)

பாட்டளிதுதைந்துவளர் கற்பகநனீழலைப்
பாரினிடைவரவழைப்பீர்
பத்மநிதிசங்கநிதி யிருபாரிசத்திலும்
பணிசெயுந்தொழிலாளர்போற்
கேட்டதுகொடுத்துவர நிற்கவைப்பீர்பிச்சை
கேட்டுப்பிழைப்போரையுங்
கிரீடபதியாக்குவீர் கற்பாந்தவெள்ளமொரு
கேணியிடைகுறுகவைப்பீ
ரோட்டினைவெடுத்தா யிரத்தெட்டுமாற்ருக
வொளிவிடும்பொன்ஞக்குவீ
ருரகனுமிளைப்பாற யோகதண்டத்திலே
யுலகுசுமையாகவருளான்
மீட்டிடவும்வல்லநீ ரென்மனக்கல்லைய்னன்
மெழுகாக்கிவைப்பதரிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௨)

பாரொடுநன்னீராதி யொன்ருெடொன்ருகவே
பற்றிலயமாகுபோது
பரவெளியின்மருவுவீர் கற்பாந்தவெள்ளம்
பரந்திடினதற்குமீதே
நீரிலுறைவண்டாய்த் துவண்டுசிவயோகநிலை
நிற்பீர்விகற்பமாகி
நெடியமுகிலேழும் பரந்துவருஷிக்கிலோ
நிலவுமதிமண்டலமதே

பூரணவிளங்குவீர் பிரமாதிமுடிவில்விடை
பூர்த்தியருளாலுலவுவீ
ருலகங்கள்கீழ்மேல தாகப்பெருங்காற்
றுலாவினாற்றுரணையினன்
மேருவெனவசையாம னிற்கவல்லீருமது
மேதக்கசித்தியெளிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௫)

எண்ணரியபிறவிதனின் மானிடப்பிறவிதா
னியாதினும்மரிதரிதுகா
ணிப்பிறவிதப்பினா லெப்பிறவிவாய்க்குமோ
வேதுவருமோவறிகிலேன்
கண்ணகனிலத்துநா னுள்ளபொழுதேயருட்
ககனவட்டத்திநின்று
காலூன்றிநின்றுபொழி யானந்தமுகிலொடு
கலந்துமதியவசமுறவே
பண்ணுவதுநன்மையிந் நிலைபதியுமட்டுமே
பதியாயிருந்ததேகப்
பவுரிகுலையாமலே கௌரிகுண்டலியாயி
பன்னவிதனருளினாலே
விண்ணிலவுமதியமுதமொழியாதுபொழியவே
வேண்டுவேனுமதடிமைநான்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௬)

பொய்திகழு முலகநடை யென்சொல்கேனென்
சொல்கேன் பொழுதுபோக்கேதென்னிலோ
பொய்யுடனிமித்தம் புசிப்புக்கலைந்திடல்
புசித்தபின்கண்ணுறங்கல்
கைதவமலாமலிது செய்தவமதல்லவே
கண்கெட்டபேர்க்கும்வெளியாய்க்
கண்டதிதுவிண்டிதைக் கண்டித்துநிற்றலெக்
காலமோவதையறிகிலேன்
மைதிகழுமுகிலினங் குடைநிழற்றிடவட்ட
வரையினெடுசெம்பொன்மேரு
மால்வரையின்முதுகூடும் யோகதண்டக்கோல்
வரைந்துசயவிருதுகாட்டி
மெய்திகழுமஷ்டாங்க யோகபூமிக்குள்வளர்
வேந்தரோகுணசாந்தரோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (ரு)

கெசதுரகமுதலான சதுரங்கமனமாதி
கேள்வியினிசைந்துநிற்பக்
கொடிகொண்டதலமாறு மும்மண்டலத்திலுங்
கிள்ளாக்குசெல்லமிக்க
தெசவிதமதாய்நின்ற நாதங்களோலிடச்
சிங்காசனாதிபர்களாய்த்
திக்குத்திகந்தமும் பூரணமதிக்குடை
திகழ்ந்திடவசந்தகால

மிசையமலர்மீதுறை மணம்போல்வானந்த
  மிதயமேற்கொள்ளுமண்ண
லென்றைக்குமழியாத சிவராசயோகமா
  மிந்திராதிதேவர்களெலாம்
ஜெயஜெயஜெயவென்ன வாசிசொலவேகொலு
  விருக்குநும்பெருமையெளிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
  வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௬)

ஆணிலேபெண்ணிலே யென்போலவொருபே
  தை யகிலத்தின்மிசையுள்ளதோ
வாடியகறங்குபோ லோடியுழல்சிந்தையை
  யடக்கியொருகணமேனும்யான்
காணிலென்றிருவருளை யல்லாதுமௌனியாய்க்
  கண்மூடியோடுமூச்சைக்
கட்டிக்கலாமதியை முட்டவேமூலவெங்
  கனலினையெழுப்பநினைவு
பூணிலெனிற்றைநாட் கற்றதுங்கேட்டதும்
  போக்கிலேபோகவிட்டுப்
பொய்யுலகைஞயினே ஞயினுங்கடையான
  புன்மையேனின்னமின்னம்
வீணிலேயலையாமன் மலையிலக்காகநீர்
  வெளிப்படத்தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
  வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௭)

கன்னலமுதெனவுமுக் கனியெனவும்வாயூறு
கண்டெனவுமடியெடுத்துக்
கடவுளர்கடந்ததல வழுதழுதுபேய்போற்
கருத்திலெழுகின்றதெல்லா
மென்னதறியாமையறி வென்னுமிருபகுதியா
லீட்டுதமிழென்றமிழினுக்
கின்னல்பகராதுலக மாராமைமேலிட்
டிருத்தலாலித்தமிழையே
சொன்னவனியாவனவன் முத்திசித்திகளெலாந்
தோய்ந்தநெறியேபடித்தீர்
சொல்லுமெனவவர்நீங்கள் சொன்னவவையிற்
சிறிது தோய்ந்தகுணசாந்தனெனவே
மின்னல்பெறவேசொல்ல வச்சொல்கேட்டடி
மைமனம் விகசிப்பதெந்தநாளோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. (அ)

பொற்பினெடுகைகாலில்வள்ளுகிர்படைத்தலாற்
போந்திடையொடுக்கமுறலாற்
பொலிவானவெண்ணீறுபூசியேயருள்கொண்டு
பூரித்தவெண்ணீர்மையா
லெற்படவிளங்குகக னத்திலிமையாவிழி
யிசைந்துமேனோக்கமுறலா
லிரவுபகலிருளான கனதந்திபடநூறி
யிதயங்களித்திடுதலாற்

பற்பலவிதங்கொண்டபுலிகலையிந்துரியது
    படைத்துப் ப்ரதாபமுறலாற்
பனிவெயில்கள்புகுதாம ணெடியவான்றொடர்
    நெடிய பருமரவனங்களாரும்
வெற்பினிடையுறைதலாற்றவராசசிங்கமென
    மிக்கோருமைப்புகழ்வர்காண்
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
    வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௯)

கல்லாதபேர்களேநல்லவர்கணல்லவர்கள்
    கற்றுமறிவில்லாதவென்
கர்மத்தையென்சொல்வேன் மதியையென்சொ
    ல்லுவேன் கைவல்யஞானநீதி
நல்லோருணாக்கிலோகர்மமுக்கியமென்று
    நாட்டுவேன்கர்மமொருவ
னுட்டினுலோபழையஞானமுக்கியமென்று
    நவிலுவேன்வடமொழியிலே
வல்லானொருத்தன்வர வுந்த்ராவிடத்திலே
    வந்ததாவிவகரிப்பேன்
வல்லதமிழறிஞர்வரினங்ஙனேவடமொழியின்
    வசனங்கள்சிறிதுபுகல்வேன்
வெல்லாமலெவரையுமருட்டிவிடவகைவந்த
    வித்தையென்முத்திதருமே.
வேதாந்தசித்தாந்தசமரசநன்னிலைபெற்ற
    வித்தகச்சித்தர்கணமே. (௧௦)

ஆனந்தமானபரம்.

கொல்லாமையெத்தனை குணக்கேட்டைநீக்குமக் குணமொன்றுமொன்றிலேன்பாற்
கோரமெத்தனைபக்ஷபாதமெத்தனைவன் குணங்களெத்தனைகொடியபாழ்ங்
கல்லாமையெத்தனையகந்தையெத்தனைமனக் கள்ளமெத்தனையுள்ளசற்
காரியஞ்சொல்லிடினுமறியாமையெத்தனை கதிக்கென்றமைத்தவருளிற்
செல்லாமையெத்தனை விர்தாகோஷ்டியென்னிலோ செல்வமெத்தனைமுயற்சி
சிந்தையெத்தனைசலனமிந்த்ரஜாலம்போன்ற தேகத்தில்வாஞ்சைமுதலா
யல்லாமையெத்தனை யமைத்தனையுனக்கடிமை யானேனிவைக்குமாளோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி யானந்தமானபரமே. (க)

தெருளாகிமருளாகியுழலுமனமாய்மனஞ் சேர்ந்துவளர்சித்தாகியச்
சித்தெலாஞ்சூழ்ந்தசிவசித்தாய்விசித்ரமாய்த் திரமாகிநானாவிதப்
பொருளாகியப்பொருளை யறிபொறியுமாகியை ம் புலனுமாயைம்பூதமாய்ப்
புறமுமாயகமுமாய்த் தூரஞ்சமீபமாய்ப் போக்கொடுவரத்துமாகி

யிருளாகியொளியாகிநன்மைதீமையுமாகி
யின்றாகிநாளையாகி
யொன்றுமாயொன்றுமாய்ப்பலவுமாயாவுமா
யிவையல்லவாயநின்னை
யருளாகிநின்றவர்க ளறிவதல்லாலொருவ
ரறிவதற்கெளிதாகுமோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௨)

மாறுபடுதர்க்கந்தொடுக்கவறிவார்சாண்
வயிற்றின்பொருட்டதாக
மண்டலமுவிண்டலமு மொன்றாகிமனதுழல
மாலாகிநிற்கவறிவார்
வேறுபடுவேடங்கள் கொள்ளவறிவாரொன்றை
மெணமெணன்றகம்வேறதாம்
வித்தையறிவாரெமைப்போலவேசந்தைபோன்
மெய்ந்நூல்விரிக்கவறிவார்
சீறுபுலிபோற்சீறிமூச்சைப்பிடித்துவிழி
செக்கச்சிவக்கவறிவார்
சிரமென்றுதந்தம்மதத்தையேதாமதச்
செய்கைகொடுமுளறவறிவா
ராறுசமயங்கடொறும்வேறுவேறாகிவிளை
யாடுமுனையாவரறிவா
ரண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௩)

காயிலையுதிர்ந்தகனிசருகுபுனன்மண்டிய
கடும்பசிதனக்கடைத்துங்
கார்வரையின்முழையிற் கருங்கல்போலசைய
து கண்மூடிநெடிதிருந்துந்
தீயினிடைவைகியுந்தோயமதின்மூழ்கியுந்
தேகங்களென்பெலும்பாய்த்
தெரியநின்றுஞ்சென்னி மயிர்கள்கூடாக்குருவி
தெற்றவெயிலூடிருந்தும்
வாயுவையடக்கியுமனதினையடக்கியு
மௌனத்திலேயிருந்து
மதிமண்டலத்திலேகனல்செல்லவமுதுண்டு
வனமூடிருந்துமறிஞ
ராயுமறைமுடிவானவருணடிஞரடிமை
யகிலத்தைநாடன்முறைபோ
வண்டபகிரண்டமுமடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௪)

சுத்தமுமசுத்தமுந் துக்கசுகபேதமுந்
தொந்தமுடனிர்த்தொந்தமும்
ஸ்தூலமொடுசூக்ஷ்மமு மாசையுநிராசையுஞ்
சொல்லுமொருசொல்லின்முடிவும்
பெத்தமொடுமுத்தியும் பாவமொடபாவமும்
பேதமொடபேதநிலையும்
பெருமையொடுசிறுமையு மருமையுடனெளி
மையும் பெண்ணினுடனாணுமற்று

நித்தமுமனித்தமு மஞ்சனநிரஞ்சனமு
　　நிஷ்களமுநிகழ்சகளமு
நீதியுமனீதியு மாதியொடனாதியு
　　நிர்விஷயவிஷயவடிவு
மித்தனையுநீயலதெ ளத்தனையுமில்லையெனின்
　　யாங்களுனையன்றியுண்டோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
　　யானந்தமானபரமே. (௫)

காராருமாணவக் காட்டைக்களைந்தறக்
　　கண்டகங்காரமென்னுங்
கல்லைப்பிளந்துநெஞ் சகமானபூமிவெளி
　　காண்த்திருத்திமேன்மேற்
பாராதியறியாத மோனமாம்வித்தைப்
　　பதித்தன்புநீராகவே
பாய்ச்சியதுபயிராகு மட்டுமோமாயைவன்
　　பறவையணுகாதவண்ண
நேராகநின்றுவிளை போகம்புசித்துண்ட
　　நின்னன்பர்கூட்டமெய்த
நினைவின்படிக்குநீ முன்னின்றுகாப்பதே
　　நின்னருட்பாரமென்று
மாராருமறியாத சூதானவெளியில்வெளி
　　யாகின்றதுரியமயமே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
　　யானந்தமானபரமே. (௬)

வானாதிபூதமாயகிலாண்டகோடியாய்
மலையாகிவளைகடலுமாய்
மதியாகியிரவியாய் மற்றுளவெலாமாகி
வான்கருணைவெள்ளமாகி
நானாகிநின்றவனு நீயாகிநின்றிடவு
நானென்பதற்றிடாதே
நானெனக்குளறி நானாவிகாரியாய்
நானறிந்தறியாமையாய்ப்
போனாலதிட்டவலி வெல்லவெளிதோபகற்
பொழுதுபுகுமுன்கண்மூடிப்
பொய்த்துயில்கொள்வான்றனை யெழுப்பவச
மோவினிப் போதிப்பதெந்தநெறியை
யானாலுமென்கொடுமை யனியாயமனியாய
மார்பாலெடுத்துமொழிவே
னண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (எ)

பொய்யினேன்புலையினேன் கொலையினேனின்
னருள் புலப்படவறிந்துநிலையாப்
புன்மையேன்கல்லாத தன்மையேனன்மைபோ
ற் பொருளலாப்பொருளைநாடும்
வெய்யனேன்வெகுளியேன் வெறியனேன்சிறி
யனேன் வினையினேனென்றென்னைநீ
விட்டுவிடநினைவையேற் றட்டழிவதல்லாது
வேறுகதியேதுபுகலாய்

தூயனேமெய்யனே யுயிரினுக்குயிரான
துணைவனேயிணையொன்றிலாத்
துரியனேதுரியமுங் காணுவதீதனே
சுருதிமுடிமீதிருந்த
வையனேயப்பனே யெனுமறிஞரறிவைவிட்
டகலாதகருணைவடிவே
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௮)

எத்தனைவிதங்கடான் கற்கினுங்கேட்கினுமென்
னிதயமுமொடுங்கவில்லை
யானெனுமகந்தைதா னெள்ளளவுமாறவிலை
யாதினுமபிமானமென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட தீதையோடிரக்கமெ
ன் சென்மத்துநானறிகிலேன்
சீலமொடுதவவிரத மொருகனவிலாயினுந்
தரிசனங்கண்டுமறியேன்
பொய்த்தமொழியல்லான் மருந்துக்குமெய்ம்
மொழி புகன்றிடேன்பிறர்கேட்கவே
போதிப்பதல்லாது சும்மாவிருந்தருள்
பொருந்திடாப்பேதைநானே
யத்தனைகுணக்கேடர் கண்டதாக்கேட்டதா
வவனிமிசையுண்டோசொலா
யண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௯)

எக்காலமுந்தனக் கென்னவொருசெயலிலா
வேழைநீயென்றிருந்திட்
டெனதாவியுடல்பொருளு மௌனியாய்வந்து
கை யேற்றுநமதென்றவன்றே
பொய்க்காலதேசமும் பொய்ப்பொருளில்வா
ஞ்சையும் பொய்யுடலைமெய்யென்னலும்
பொய்யுறவுபற்றலும் பொய்யாகுநானென்னல்
பொய்யினும்பொய்யாகையான்
மைக்காலிருட்டனைய விருளில்லையிருவினைகள்
வந்தேறவழியுமில்லை
மனமில்லையம்மனத் தினமில்லைவேறுமொரு
வரவில்லைபோக்குமில்லை
யக்காலமிக்கால மென்பதில்லையெல்லா
மதீதமயமானதன்றோ
வண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. (௧௦)

சுகவாரி.

இன்னமுதுகனிபாகு கற்கண்டுசீனிதே
னெனருசித்திடவலியவந்
தின்பங்கொடுத்தநினை யெந்நேரநின்னன்ப
ரிடையறாதுருகிநாடி
புன்னியகருத்தவிழ வுளாகுளறியுடலெங்கு
மோய்ந்தயர்ந்தவசமாகி

யுணர்வரியபேரின்ப வனுபூதியுணர்விலே
யுணர்வார்களுள்ளபடிகாண்
கன்னிகையொருத்திசிற் றின்பம்வெம்பென்னி
லோ கைக்கொள்வள்பக்குவத்திற்
கணவனருள்பெறின் முனே சொன்னவாறென்
னெனக் கருதிநகையாவளதுபோற்
சொன்னபடிகேட்குமிப் பேதைக்குநின் கருணை
தோற்றிற்சுகாரம்பமாஞ்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (க)

அன்பின்வழியறியாத வென்னைத் தொடர்ந்தெ
ன்னை யறியாதபக்குவத்தே
யாசைப்பெருக்கைப் பெருக்கிக்கொடுத்துநா
னற்றேனலந்தேனென
வென்புலமயங்கவே பித்தேற்றிவிட்டா
யிரங்கியொருவழியாயினு
மின்பவெளமாகவந் துள்ளங்களிக்கவே
யெனைநீகலந்ததுண்டோ
தன்பருவமலருக்கு மணமுண்டுவண்டுண்டு
தன்முகைதனக்குமுண்டோ
தமியனேற்கிவ்வணந் திருவுளமிரங்காத
தன்மையாற்றனியிருந்து
துன்பமுறினெங்ஙனே யழியாதநின்னன்பர்
சுகம்வந்துவாய்க்குமுறையாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியோசுகவாரியே. (உ)

கல்லேனுமையவொருகாலத்திலுருகுமென்
கன்னெஞ்சமுருகவிலையே
கருணைக்கிணங்காத வன்மையையுநான்முகன்
கற்பிக்கவொருகடவுளோ
வல்லான்வகுத்ததே வாய்க்காலெனும்பெரு
வழக்குக்கிழுக்குமுண்டோ
வானமாய்நின்றின்ப மழையாயிரங்கியெனை
வாழ்விப்பதுன்பரங்காண்
பொல்லாதசேயெனிற் றாய்தள்ளனீதமோ
புகலிடம்பிறிதுமுண்டோ
பொய்வார்த்தைசொல்லிலோ திருவருட்கயலு
மாய்ப் புன்மையேனுவனந்தோ
சொல்லான்முழக்கிலோ சுகமில்லைமௌனியா
ய்ச் சும்மாவிருக்கவருளாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௩)

என்பெலாநெக்குடைய ரோமஞ்சிலிர்ப்பவுட
லிளகமனதழலின்மெழுகா
யிடையறாதுருகவரு மழைபோலிரங்கியே
யிருவிழிகணீரிறைப்ப
வன்பினான்மூர்ச்சித்த வன்பருக்கங்ஙனே
யமிர்தசஞ்சீவிபோல்வந்

ஞானந்தமறைமொழியையுள்ளன்பிலாதவெனை
யார்க்காகவடிமைகொண்டாய்
புன்புலான்மயிர்தோ னரம்பென்புமொய்த்திடு
புலைக்குடிலிலருவருப்புப்
பொய்யல்லவேயிதனை மெய்யென்றுநம்பியென்
புந்திசெலுமோபாழிலே
துன்பமாயலையவோ வுலகநடையையவொரு
சொப்பனத்திலும்வேண்டிலேன்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௯)

வெங்கீர்பொருதெனுடல் காலின்முட்டைக்க
வும் வெடிக்கென்றசைத்தெடுத்தால்
விழியிமைத்தங்ஙனே தண்ணருளைநாடுவேன்
வேறொன்றையொருவர்கொல்லி
எந்நேரமையோவென் முகம்வாடிநிற்பதுவு
மையநின்னருளறியுமே
யானுமெத்தப் பயந்தவனியானென்னை
யாண்டநீகைவிடாதே
யிந்நேரமென்றிலை யுடற்சுமையதாகவு
மெடுந்தாலிறக்கவென்றே
யெங்கெங்குமொருதீர்வை யாயமுண்டாயினு
மிறைஞ்சுசுகராதியான
தொன்னிர்மையாளர்க்கு மானிடம்வகுத்தவரு
டுணையென்றுநம்புகின்றேன்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௫)

பற்றுவனவற்றிடு நிராசையென்றொருபூமி
பற்றிப்பிடிக்குமியோகப்
பாங்கிற்பிராணலய மென்னுமொருபூமியிவை
பற்றின்மனமறுமென்னவே
கற்றையஞ்சடைமௌனி தானேகனிந்தகனி
கனிவிக்கவந்தகனிபோற்
கண்டதிந்நெறியெனத் திருவுளக்கனிவினொடு
கனிவாய்திறந்துமொன்றைப்
பெற்றவனுமல்லேன் பெறாதவனுமல்லேன்
பெருக்கத்தவித்துளறியே
பெண்ணீர்மையென்னவிரு கண்ணீரிறைத்து
நான் பேய்போலிருக்கவுலகஞ்
சீற்றிநகைசெய்யவே யுலையவிட்டாயெனிற்
சொல்லவினிவாயுமுண்டோ
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௬)

அரும்பொனேமணியே யெனன்பேயெனன்பா
ன வறிவேயெனறிவிலூறு
மானந்தவெள்ளமே யென்றென்றுபாடினே
னாடினேனாடிநாடி
விரும்பியேகூவினே னுலறினேனலறினேன்
மெய்சிலிர்த்திருகைகூப்பி

மின்மாரியெனவெனிரு கண்மாரிபெய்யவே
வேசற்றயர்ந்தேனியா
விரும்புமோர்நெஞ்சகக் கள்வனுன்னுமுனை
யிடைவிட்டுநின்றதுண்டோ
வென்றுநியென்றுநா னுன்னடிமையல்லவோ
யாதேனுமறியாவெறுந்
துரும்பனேனென்னினுங் கைவிடுதனீதியோ
தொண்டரொடுகூட்டுகண்டாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (எ)

பாராதியண்டங்க ளத்தனையும்வைக்கின்ற
பரவெளியினுண்மைகாட்டிப்
பற்றுமனவெளிகாட்டி மனவெளியினிற்றோய்ந்
த பாவியேன்பரிசுகாட்டித்
தாராளமாய்நிற்க நிச்சிந்தைகாட்டிச்
சதாகாலநிஷ்டையெனவே
சகசநிலைகாட்டினை சுகாதீதநிலையந்
தனைக்காட்டநாள்செல்லுமோ
காராரவெண்ணரு மனந்தகோடிகணின்று
காலூன்றிமழைபொழிதல்போற்
கால்வீசிமின்னிப் படர்ந்துபரவெளியெலாங்
கம்பியானந்தவெள்ளஞ்
சோராதுபொழியவே கருணையின்முழங்கியே
தொண்டரைக்கூவுமுகிலே

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௮)

பேதித்தசமயமோ வொன்றுசொனபடியொன்
று பேசாதுதுறவாகியே
பேசாதபெரியோர்க ளிருவிகற்பத்தினற்
பேசார்கள்பரமகுருவாய்ப்
போதிக்குமுக்கணிறைநேர்மையாய்க்கைக்கொ
ண்டு போதிப்பதாச்சறிவிலே
போக்குவரவறவின்ப நீக்கமறவசனமாப்
போதிப்பதெவனையனே
சாதித்தசாதனமு மியோகியர்கணமதென்று
சங்கிப்பராதலாலே
தன்னிலேதானு யயர்ந்துவிடுவோமெனத்
தனியிருந்திடினங்ஙனே
சோதிக்கமனமாயை தனையேவினலடிமை
சுகமாவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. (௯)

அண்டமுடிதன்னிலோ பகிரண்டமதனிலோ
வளிமண்டலநடுவிலோ
வன்னடுவிலோவமிர்த மதிநடுவிலோவம்ப
ரகமுருகிமலர்கடுவித்
தென்படவருமூர்த்தி நிலையிலோதிக்குத்
திகந்தத்திலோவெளியிலோ

திகழ்விந்துநாதநிலை தன்னிலோவேதாந்த
    சித்தாந்தநிலைதன்னிலோ
கண்டபலபொருளிலோ காணாதநிலையெனக்
    கண்டசூனியமதனிலோ
காலமொருமூன்றிலோ பிறவிநிலைதன்னிலோ
    கருவிகரணங்களோய்ந்த
தொண்டர்களிடத்திலோ நீவீற்றிருப்பது
    தொழும்பனேற்குளவுபுகலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
    சோதியேசுகவாரியே. (௧0)

எந்தநாள்கருணைக் குரித்தாகுநாளெனவு
    மென்னிதயமெனைவாட்டுதே
யேதென்றுசொல்லுவேன் முன்னொடுபின்மலை
    வறவு மிற்றைவரையாதுபெற்றேன்
பந்தமானதிலிட்ட மெழுகாகியுள்ளம்
    பதைத்துப்பதைத்துருகவோ
பரமசுகமாவது பொறுப்பரியதுயரமாய்ப்
    பலகாலுமூர்ச்சிப்பதோ
சிந்தையானதுமறிவை யென்னறிவிலறிவான
    தெய்வநீயன்றியுளதோ
தேசநிலையல்லவே யுடைகப்பல்தப்பலாய்த்
    திரையாழியூடுசெலுமோ
சொந்தமாயாண்டநீ யறியார்கள்போலவே
    துன்பத்திலாழ்த்தன்முறையோ

சுத்தநிர்க்குண்மான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே. (கூக)

எந்நாளுமுடலிலே யுயிராமுனைப்போ
 லிருக்கவில்லையோமனதெனு
மியானுமென்னட்பாம் பிராணனுமெமைச்சட
 மதென்றுனேச்சித்தென்றுமே
யந்நாளிலெவனோ பிரித்தானதைக்கேட்ட
 வன்றுமுதலின்றுவரையு
மநியாயமாயெமை யடைக்கிக்குறுக்கே
 யடர்ந்தரசுபண்ணியெங்கண்
முன்னாகநீயென்ன கோட்டைகொண்டாயென்
 று மூடமனமிகவுமேச
மூண்டெரியுமனலிட்ட மெழுகாயுளங்கருகன்
 முறைமையோபதினாயிரஞ்
சொன்னாலுநின்னரு ளிரங்கவில்லையேயினிச்
 சுகம்வருவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
 சோதியேசுகவாரியே. (சஉ)

எங்குநிறைகின்றபொருள்.

அவனன்றியோரணுவு மசையாதெனும்பெரிய
 வாப்தர்மொழியொன்றுகண்டா
லறிவாவதேதுசில வறியாமையேதிவை
 யறிந்தார்களறியார்களார்

மௌனமொடிருந்ததா ரென்போலுடம்பெலா
ம் வாயாய்ப்பிதற்றுமவரார்
மனதெனவுமொருமாயை யெங்கேயிருந்துவரு
ம் வன்மையொடிரக்கமெங்கே
புவனம்படைப்பதென் கர்த்தவியமெவ்விடம்
பூதபேதங்களெவ்விடம்
பொய்மெய்யிதமகிதமேல்வருநன்மைதீமையொ
டு பொறைபொருமையுமெவ்விட
மெவர்சிறியரெவர்பெரிய ரெவருறவரெவர்ப
கைஞ ரியாதுமுனையன்றியுண்டோ
விசுபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (க)

அன்னையனையெனுஞ் சிலசமயநின்னையே
யையாவையாவென்னவே
யலறிடுஞ்சிலசமய மல்லாதுபேய்போல
வலறியேயொன்றுமிலவாய்ப்
பின்னேதுமறியாம லொன்றைவிட்டொன்றை
ப் பிதற்றிடுஞ்சிலசமயமேற்
பேசரியவொளியென்றும் வெளியென்றுநாதா
தி பிறவுமேநிலயமென்றுந்
தன்னேரிலாததோ ரணுவென்றுமூவிதத்
தன்மையாங்காலமென்றுஞ்
சாற்றிடுஞ்சிலசமய மிவையாகிவேறதாய்ச்
சதாஞானவானந்தமா

யென்னேயென்னேகருணை விளையாட்டிருந்தவா
றெம்மனோர்புகலவெளிதோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௨)

வேதமுடனாகம புராணமிதிகாசமுதல்
வேறுமுளகலைகளெல்லா
மிக்காகவத்துவித துவிதமார்க்கத்தையே
விரிவாவெடுத்துரைக்கு
மோதரியதுவிதமே யத்துவிதஞானத்தை
யுண்டுபண்ணுஞானமாகு
மூகமனுபவவசன மூன்றுக்குமொவ்வுமீ
துபயவாதிகள்சம்மத
மாதலினெனக்கினிச் சரியையாதிகள்போது
மியாதொன்றுபாவிக்கநா
னதுவாதலாலுன்னை நானென்றுபாவிக்கி
னத்துவிதமார்க்கமுறலா
மேதுபாவித்திடினு மதுவாகிவந்தருள்செ
யெந்தைநீகுறையுமுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௩)

சொல்லானதிற்சற்றும் வாராதபிள்ளையைத்
தொட்டில்வைத்தாட்டியாட்டித்
தொடையினைக்கிள்ளல்போற்சங்கற்பமொன்றி
ற்றொடுக்குந்தொடுத்தழிக்கும்

பொல்லாதவாதனை யெனுஞ்சப்தபூமியிடை
　போந்துதலைசுற்றியாடும்
புருஷனிலடங்காத பூவைபோற்றனை
　புறம்போந்துசஞ்சரிக்குங்
கல்லோடிரும்புக்கு மிகவன்மைகாட்டிடுங்
　காணாதுகேட்டவெல்லாங்
கண்டதாக்காட்டியே யணுவாச்சுருக்கிடுங்
　கபடநாடகசாலமோ
யெல்லாமும்வல்லதிந்த மனமாயையேழையா
　மென்னாலடக்கவசமோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
　யெங்குநிறைகின்றபொருளே.　　(ச)

கன்னாரநீர்மல்கி யுள்ளநெக்குருகாத
　கள்ளனேனானுமோ
கைகுவித்தாடியும் பாடியும்விடாமலே
　கண்பனித்தாரைகாட்டி
யன்னபரஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடிமை
　யாமெனவுமேலெழுந்த
வன்பாகிநாடக நடித்ததோகுறைவில்லை
　யகிலமுஞ்சிறிதறியுமேற்
றன்னருநின்னரு ளறியாததல்லவே
　சற்றேனுமினிதிரங்கிச்
சாசுவதமுத்திநிலை யீதென்றுணர்த்தியே
　சகசநிலைதந்துவெருன்

றெண்ணுமலுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
யேழையேற்கருள்செய்கண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (ரு)

காகமானதுகோடி கூடுகின்றாலுமொரு
கல்லின்முன்னெதிர்நிற்குமோ
கர்மமானதுகோடி முன்னேசெய்தாலுநின்
கருணைப்ரவாகவருளைத்
தாகமாய்நாடினரை வாதிக்கவல்லதோ
தமியனேற்கருட்டாகமோ
சற்றுமிலையென்பதுவும் வெளியாச்சுவினையெ
லாஞ் சங்கேதமாய்க்கூடியே
தேகமானதைமிகவும் வாட்டுதேதுன்பங்கள்
சேராமலியோகமார்க்க
சித்தியோவரவில்லை சகசநிஷ்டைக்குமென்
சிந்தைக்கும்வெகுதூரநா
னேகமாய்நின்றே டிருக்குநாளெந்தநா
ளிந்நாளின்முற்றுறுதோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (சா)

ஒருமைமன்தாகியே யல்லலறநின்னருளி
லொருவனுன்வந்திருக்கி
னுலகம்பொருததோ மாயாவிசித்ரமென
வோயுமோவிடமில்லையோ

வருளுடையநின்னன்பர் சங்கைசெய்திடுவரோ
வலதுகிர்த்தியகர்த்தரா
யிலும்படைத்தெம்மை யாள்கின்றபேர்சில
ரடாதென்பரோவகன்ற
பெருமைபெறுபூரணங் குறையுமோபூதங்கள்
பேய்க்கோலமாய்விதலன்டை
பேசுமோவலதுதான் பரிபாககாலம்
பிறக்கவில்லையோதொல்லையா
மிருமைசெறிசடவினை யெதிர்த்துவாய்பேசு
மோ வேதுளவுசிறிதுபுகலா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (எ)

நில்லாதுதேகமெனு நினைவுண்டுதேகநிலை
நின்றிடவுமௌனியாகி
நேரேயுபாயமொன் றருளினையையோவிதனை
நின்றனுட்டிக்கவென்றாற்
கல்லாதமனமோ வொடுங்கியுபரதிபெறக்
காணவில்லையாகையாலே
கையேற்றுணும்புசிப் பொவ்வாதெநாளுமுன்
காட்சியிலிருந்துகொண்டு
வல்லாளராயியம நியமாதிமேற்கொண்ட
மாதவர்க்கேவல்செய்து
மனதின்படிக்கெலாஞ் சித்திபெறலரஞானம்
வாய்க்குமொருமனுவெனக்கிங்

கில்லாமையொன்றினையு மில்லாமையாகவே
யிப்போதிரங்குகண்டா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (அ)

மரவுரியுடுத்துமலை வனநெற்கொறித்துமுதிர்
வனசருகுவாயில்வந்தால்
வன்பசிதவிர்த்துமனல் வெயிலாநிமழையால்
வருந்தியும்மூலவனலைச்
சிரமளவெழுப்பியு நீரினிடைமூழ்கியுந்
தேகநமதல்லவென்று
சிற்சுகவபேக்ஷையாய் நின்னன்பர்யோகஞ்
செலுத்தினரியாம்பாவியேம்
விரவுமறுசுவையினொடுவேண்டுவபுசித்தணையி
ல் வேண்டுவவெலாமுடுத்தி
மேடைமாளிகையாதி வீட்டினிடைவைகியே
வேறொருவருத்தமின்றி
யிரவுபகலேழையர்கள் சையோகமாயினே
மெப்படிபிழைப்பதுனையா
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (சு)

முத்தனையமூரலும் பவளவாயின்சொலு
முகத்திலகுபசுமஞ்சளு
மூர்ச்சிக்கவிரகசன் னதமேற்றவிருரும்ப
முலையின்மணிமாலைநால

வைத்தமைமயக்கியிரு கண்வலையைவீசியே
மாயாவிலாசமோக்
வாரிதியிலாழ்த்திடும் பாழானசிற்றிடை
மடந்தையர்கள்சிற்றின்பமோ
பத்தமிர்தபோகம் புசித்துவிழியிமையாத
பொன்னாட்டும்வந்ததென்றூற்
போராட்டமல்லவோ பேரின்பமுத்தியிப்
பூமியிலிருந்துகாண
வெத்தனைவிகாதம்வரு மென்றுசுகர்சென்றநெ
றி யிவ்வுலகமறியாததோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௧௦)

உன்னிலையுமென்னிலையுமொருநிலையெனக்கிட
ந் துளறிடுமவத்தையாகி
யுருவுதான்காட்டாத வாணவமுமொளிகண்
டொளிக்கின்றவிருளென்னவே
தன்னிலைமைகாட்டா தொருங்கவிருவினையினு
ற் றுருவுசுகதுக்கவேலை
தட்டழியமுற்றுமில் லாமாயையதனுற்
றடித்தகிலபேதமான
முன்னிலையொழிந்திட வகண்டிதாகாரமாய்
மூதறிவுமேலுதிப்ப
முன்பினொடுகீழ்மே னடுப்பக்கமென்னுமன்
முற்றுமானந்தநிறைவே.

யென்னிலைமையாய்நிற்க வியல்புகூரருள்வடிவ
மெந்நாளும்வாழிவாழி
யிகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. (௧௧)

சச்சிதானந்தசிவம்.

பாராதிககனப் பரப்புமுண்டோவென்று
படர்வெளியதாகியெழுநாப்
பரிதிமதிகாணச் சுயஞ்சோதியாயண்ட
பகிரண்டவுயிரொவைக்கு
நேராகவறிவா யகண்டமாயேகமாய்
நித்தமாய்நிர்த்தொந்தமாய்
நிர்க்குணவிலாசமாய் வாக்குமனமணுகாத
நிர்மலானந்தமயமாய்ப்
பேராதுநிற்றிநீ சும்மாவிருந்துதான்
பேரின்பமெய்திடாமற்
பேய்மனதையண்டியே தாயிலாப்பிள்ளைபோற்
பித்தாகவோமனதைநான்
சாராதபடியறிவி னிருவிகற்பாங்கமாஞ்
சாசுவதநிஷ்டையருளாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௧)

குடக்கொடுகுணக்காதி திக்கினையுமக்கூடு
கொள்ளல்போலைந்துபூதங்

கூடுஞ்சுருங்கிலைச் சாலேகமொன்பது
குலாவுநடை மனையைநாறும்
வடக்கயிறுவெண்ணரம்பாவென்புத்தசையினான்
மதவேள்விழாநடத்த
இலங்கின்றகைத்தேணை வெண்ணீர்செநீர்கணீ
ர்மலநீர்புணீரிறைக்கும்
விடக்குத்துருத்தியைக் கருமருந்துக்கூட்டை
வெட்டவெட்டத்தளிர்க்கும்
வேட்கைமரமுறுகின்ற சுடுகாட்டைமுடிவிலே
மெய்போலிருந்துபொய்யாகுஞ்
சடங்கைச்சடக்கெனச் சதமென்றுசின்மயந்
தானாகிநிற்பதென்றோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௨)

பாகத்தினாற்கவிதை பாடிப்படிக்கவோ
பத்திநெறியில்லைவேத
பாராயணப்பனுவன் மூவர்செய்பனுவலது
பகரவோவிசையுமில்லை
யோகத்திலேசிறிது முயலவென்றாற்றேக
மொவ்வாதிலூண்வெறுத்தா
லுயிர்வெறுத்திடலொக்கு மல்லாதுகிரியைக
ளுபாயத்தினாற்செய்யவோ
மோகத்திலேசிறிது மொழியவிலைமெஞ்ஞான
மோனத்தினிற்கவென்றால்

முற்றுதுபரிபாக சத்திகளனேகநின்
  மூதறிவிலேயெழுந்த
தாகத்திலேவாய்க்கு மமிர்தப்ரவாகமே
  தன்னந்தனிப்பெருமையே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
  சச்சிதானந்தசிவமே. (௩)

இமையளவுபோதையொரு கற்பகாலம்பண்ணு
  மிவ்வுலகமெவ்வுலகமோ
வென்றெண்ணம் வருவிக்கு மாதர்சிற்றின்ப
  மோ வென்னின்மகமேருவாக்கிச்
சுமையெடுமியென்றுதான் சும்மாடுமோயெமை
  ச் சுமையாளுமாக்கிநாளுந்
துர்ப்புத்திபண்ணியுள நற்புத்தியாவையுஞ்
  சூறையிட்டிந்த்ரஜால
மமையவொருகூத்துஞ் சமைந்தாடுமனமாயை
  யம்மம்மவெல்லலெளிதோ
வருள்பெற்றபேர்க்கெலா மொளிபெற்றுநிற்கு
  மீ தருளோவலாதுமருளோ
சமையநெறிகாணுத சாக்ஷிநீசூக்ஷ்மமாத்
  தமியனேற்குளவுபுகலாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
  சச்சிதானந்தசிவமே. (௪)

இனியேனுமெனக்குனருள் வருமோவெனக்கருதி
  யேங்குதேநெஞ்சமையோ

யின்றைக்கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரென்
   றெண்ணவோதிடமில்லையே
பணியாயமாயிந்த வுடலைநானென்றுவரு
   மந்தகற்காளாகவோ
வாடித்திரிந்துநான் கற்றதுங்கேட்டது
   மவலமாய்ப்போதனன்றோ
கனியேனும்வறியசெங் காயேனுமுதிர் சருகு
   கந்தமூலங்களேனுங்
கனல்வாதைவந்தெய்தி னள்ளிப்புசித்துநான்
   கண்மூடிமௌனியாகித்
தனியேயிருப்பதற்கெண்ணினேனெண்ணமிது
   சாமிநீயறியாததோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
   சச்சிதானந்தசிவமே. (௫)

மத்தமதகரிமுகிற் குலமென்னநின்றிலகு
   வாயிலுடன்மதியகடுதோய்
மாடகூடச்சிகர மொய்த்தசந்திரகாந்த
   மணிமேடையுச்சிமீது
முத்தமிழ்முழக்கமுடன் முத்தநகையார்க
   ளொடு முத்துமுத்தாய்க்குலாவி
மோகத்திருந்துமென் யோகத்தினிலைநின்று
   மூச்சைப்பிடித்தடைத்துக்
கைத்தலநகப்படை விரித்தபுலிசிங்கமொடு
   கரடிநுழைநுழைகொண்ட

கானமலையுச்சியிற் குகையூடிருந்துமென்
கரதலாமலகமென்னச்
சத்தமறமோனநிலை பெற்றவர்களுய்வர்காண்
சனகாதிதுணிவிதன்றோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (௬)

கைத்தலம் விளங்குமொரு நெல்லியங்கனியெ
னக் கண்டவேதாகமத்தின்
காட்சிபுருஷார்த்தமதின் மாட்சிபெறுமுத்திய
து கருதினனுமானமாதி
யுத்திபலவாநிரு விகற்பமேலில்லையா
லொன்றேடிரண்டென்னவோ
வுனையுமிலைநீயுமிலை நானுமிலையென்பது
முபாயநீயுண்டுநானுஞ்
சித்தமுளனில்லை யெனும்வசனநீயறிவை
தெரியார்கடெரியவசமோ
செப்புகேவலநீதி யொப்புவமையல்லவே
சின்முத்திராங்கமரபிற்
சத்தமறவெனையாண்ட குருமௌனிகையினுந்
றமியனேற்குதவுபொருளே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (எ)

காயாதமரமீது கல்லேறுசெல்லுமோ
கடவுணீயாங்களடியேங்

ர்மபந்தத்திறைற் சன்மபந்தம்பெற்க்
 கற்பித்ததுன்னைதருளே
வாயாரவுண்டபேர் வாழ்த்துவதுநொந்தபேர்
 வைவதுவுமெங்களுலக
வரப்பாடுநிற்கநின் வைதிகவொழுங்குநினை
 வாழ்த்திறைற்பெறுபேறுதா
ஞெயாதுபெறுவனென முறையிட்டதாற்பின்ன
 ருளறுவதுகருமமன்று
ழ்பயநெறியீதென்னி னுசிதநெறியெந்தநெறி
 யுலகிலேபிழைபொறுக்குந்
தாயானகருணையு முனக்குண்டெனக்கினிச்
 சஞ்சலங்கெடவருள்செய்வாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
 சச்சிதானந்தசிவமே. (அ)

இன்னம்பிறப்பதற் கிடமென்னினிவ்வுடல
 மிறவாதிருப்பமூலத்
தெழுமங்கியமிர்தொழுகு மதிமண்டலத்தினு
 ற வென்னம்மைகுண்டலினிபாற்
பின்னம்பிறக்காது சேயெனவளர்த்திடப்
 பேயேனைநல்கவேண்டும்
பிறவாதநெறியெனக்குண்டென்னிம்மையே
 பேசுகர்ப்பூரதீப
மின்னும்படிக்ககண் டாகாரவன்னையால்
 வினையேனையொப்புவித்து

வீட்டுநெறிக்கூட்டிடுதன் மிகவுநன்றிவையன்றி
விவகாரமுண்டெ்ன்னிலோ
தன்னந்தனிச்சிறிய னுற்றிலேன்போற்றிவளர்
சன்மார்க்கமுத்திமுதலே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (கூ)

வேதாவையிவ்வணம் விதித்ததேதென்னினுன்
வினைப்பகுதியென்பனந்த
வினைபேசவறியாது நிற்கவிவைமனதால்
விளைந்ததான்மனதைநாடிற்
போதமேநிற்குமப் போர்தத்தைநாடிலோ
போதமுநினுல்விளக்கம்
பொய்யன்றுதெய்வமறை யாவுமேநீயென்று
போக்குவரவறநிகழ்த்து
மாதாரவாதேய முழுதுநீயாதலா
லகிலமீதென்னையாட்டி
யாடல்கண்டவனுநீ யாடுகின்றவனுநீ
யருளுநீமௌனஞான
தாதாவுநீபெற்ற தாய்தந்தைதாமுநீ
தமருநீயாவுநீகாண்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. (க0)

கொந்தவிழ்மலர்ச்சோலை நன்னீழல்வைகினுங்
குளிர்தீம்புனற்கையள்ளிக்

கொள்ளுகினுமங்நீ ரிடைத்திளைத்தாடினுங்
    குளிர்சந்தவாடைமடவார்
வந்துலவுகின்றதென முன்றிலிடையிலவவே
    வசதிபெறுபோதும்வெள்ளை
வட்டமதிபட்டப் பகற்போலநிலவுதர
    மகிழ்போதும்வேலையமுதம்
விந்தைபெறவறுசுவையில் வந்ததெனவமுது
    ண்ணும் வேளையிலுமாலைகந்தம்
வெள்ளிலையடைக்காய் விரும்பிவேண்டியவண்
    ணம் விளையாடிவிழிதுயிலினுஞ்
சந்ததமுநின்னருளை மறவாவரந்தந்து
    தமியேனைரக்ஷைபுரிவாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
    சச்சிதானந்தசிவமே. (கக)

தேசோமயானந்தம்.

மருமலர்ச்சோலைசெறி நன்னிழன்மலையாதி
    மன்னுமுனிவர்க்கேவலாய்
மந்த்ரமாலிகைசொல்லு மியமநியமாதியா
    மார்க்கத்தினின்றுகொண்டு
கருமருவுகாயத்தை நிர்மலமதாகவே
    கமலாசனதிசேர்த்துக்
காலைப்பிடித்தனலை யம்மைகுண்டலியடிக்
    கலைமதியினூடுதாக்கி

யுருகிவருமமிர்தத்தை யுண்டுண்டுறங்காம
லுணர்வானவிழியைநாடி
யொன்றோடிரண்டெனச் சமரசசொரூபசுக
முற்றிடவென்மனதின்வண்ணந்
திருவருண்முடிக்கவித் தேகமொடுகாண்பனோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (க)

இப்பிறவியெனுமோ ரிருட்கடலின்மூழ்கிநா
னென்னுமொருமகரவாய்ப்பட்
டிருவினையெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புத
மெனக்கொங்கைவரிசைகாட்டுந்
துப்பிதழ்மடந்தையர் மயற்சண்டமாருதச்
சுழல்வந்துவந்தடிப்பச்
சோராதவாசையாங் காணுறுவானதி
சுரந்ததெனமேலுமார்ப்பக்
கைப்பரிசுகாரர்போ லறிவானவங்கமுங்
கைவிட்டுமதிமயங்கிக்
கள்ளவங்கக்காலர் வருவதொன்றஞ்சியே
கண்ணருவிகாட்டுமெளியேன்
செப்பரியமுத்தியாங் கரைசேரவுங்கருணை
செய்வையோசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (உ)

தந்தைதாய்தமர்தார மகவென்னுமிவையெலா
ஞ் சந்தையிற்கூட்டமிதிலோ
சந்தேகமில்லைமணி மாடமாளிகைமேடை
சதுரங்கசேனையுடனே
வந்தோராவாழ்வுமோ ரிந்த்ரசாலக்கோலம்
வஞ்சனைபொறாமைலோபம்
வைத்தமனமாங்கிருமி சேர்ந்தமலபாண்டமோ
வாஞ்சனையிலாதகனவே!
யெந்நாளுஞ்சரி யெனத்தேர்ந்துதேர்ந்துமே
யிரவுபகலில்லாவிடத்
தேகமாய்நின்றநின் னருள்வெள்ளமீதிலே
யானென்பதறவுமூழ்கிச்
சிந்தைதான்றெளியாது சுழலும்வகையென்
கொலோ தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (௩)

ஆடாமலோய்ந்திட்ட பம்பரம்போல்விசை
யடங்கிமனம்விழநேரே
யறியாமையாகின்ற விருளகல விருளொளியு
மல்லாதிருந்தவெளிபோற்
சோடாதெனைக்கண் டெனக்குணிறைசாந்த
வெளி கூடியின்பாதீதமுங்
கூடினேனோசரியை கிரியையின்முயன்றுநெறி
கூடினேனோவல்லனியா

னீடாகவேயா்று வீட்டினினிரம்பியே
யிலகிவளர்பிராணனென்னு
மிருநிதியிஃனக்கட்டி யோகபரனாகிமே
லேழைக்குடும்பனாகித்
தேடாதழிக்கவொரு மதிவந்ததென்கொலோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (ச)

பாடாதுபாடிப் படித்தளவில்சமயமும்
பஞ்சுபடுசொல்லனிவனைப்
பார்மினோபார்மினோ வென்றுசபைகூடவும்
பரமார்த்தமிதுவென்னவே
யாடாதுமாடிநெஞ் சுருகிநெக்காடவே
யமலமேயேகமேயெம்
மாதியேசோதியே யெங்குநிறைகடவுளே
யரசேயெனக்கூவிநான்
வாடாதுவாடுமென் முகவாட்டமுங்கண்டு
வாடாவெனக்கருணைநீ
வைத்திடாவண்ணமே சங்கேதமாவிந்த
வன்மையையவளர்ப்பித்ததார்
தேடாதுதேடுவோர் தேட்டற்றதேட்டமே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (ரு)

ஸ்ரீபாததன்னருட் சிவஞானியாய்வந்து
பேசரியவூசியாலே
பேரின்பவுண்மையையளித்தனையென்மனதறப்
பேரம்பலக்கடவுளா
யறிவாயிருந்திடு நாதவொலிகாட்டியே
யமிர்தப்ரவாகசித்தி
யருளினையலாதுதிரு வம்பலமுமாகியெனை
யாண்டனைபினெய்திநெறியாய்க்
குறிதானளித்தனைநன் மரவுரிகொளந்தணக்
கோலமாயசபாநலங்
கூறினபின்மௌனியாய்ச் சும்மாவிருக்கநெறி
கூட்டினையெலாமிருக்கச்
சிறியேன்மயங்கிமிக வறிவின்மையாவனோ
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (௬)

ஆராயினுக்கென்ன போதித்துமென்னவென்
னறிவினைமயக்கவசமோ
வண்டகோடியையெலாங்கருப்பவறைபோலவு
மடுக்கடுக்காவமைத்துப்
பேராமனின்றபர வெளியிலேமனவெளி
பிறங்குவதலாதொன்றினும்
பின்னமுறமருவாது நன்னயத்தாலினிப்
பேரின்பமுத்திநிலையும்

தாராதுதள்ளவும் போகாதுனாலது
தள்ளினும்போகேனியான்
றடையேது மில்லையாண் டவனடிமை யென்று
மிரு தன்மையிலுமென்வழக்குத்
தீராதுவிடுவதிலை நடுவானகடவுளே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (எ)

கந்துகமதக்கரியை வசமாநடத்தலாங்
கரடிவெம்புலிவாயையுங்
கட்டலாமொருசிங்க முதுகின்மேற்கொள்ளலா
ங் கட்செவியெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழலினிரதம்வைத் தைந்துலோகத்தை
யும் வேதித்துவிற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர்காணாம லுலகத்துலாவலாம்
விண்ணவரையேவல்கொளலாஞ்
சந்ததமுமிளமையோ டிருக்கலா மற்றொரு
சரீரத்தினும்புகுதலாஞ்
சலமேனடக்கலாங் கனன்மேலிருக்கலாந்
தன்னிகரில்சித்திபெறலாஞ்
சிந்தையையடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற
திறமரிதுசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (அ)

எல்லாமறிந்தவரு மேதுமறி யாதவரு
மில்லையெனுமிவ்வுலகமீ
தேதுமறியாதவ னெனப்பெய்யர்தரித்துமிக
வேழைக்குளேழையாகிக்
கல்லாதவறிவிற் கடைப்பட்டநானென்று
கையிஞனுன்மைஞானங்
கற்பித்தநின்னருளி னுக்கென்னகைம்மாறு
காட்டுவேன் குற்றேவனு
னல்லார்ந்தமேனியொடு குண்டுகட்பிறையெயி
ற்றுபாசவடிவமான
அந்தகாநீயொரு பகட்டாற்பகட்டுவ
தடாதடாகாசுநம்பாற்
செல்லாதடாவென்று பேசவாயதுதந்த
செல்வமேசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (சு)

மின்போலுமிடையொடியு மொடியுமெனமொ
ழிதல்போன் மென்சிலம்பொலிகளார்ப்ப
வீங்கிப்புடைத்துவிழு சுமையன்ன கொங்கை
மடமின்னார்கள்பின்னேவலா
லென்போலலைந்தவர்கள் கற்றோர்கள்கல்லார்க
ளிருவர்களிலொருவருண்டோ
வென்செய்கே னம்மம்ம வென்பாவமென்கொ
டுமை யேதென்றெடுத்துமொழிவே

ன்பால்வியந்துருகி யடியற்றமரமென்ன
வடியிலேலவீழ்ந்துவீழ்ந்தெம்
மடிகளேயுமதடிமை யாங்களெனுநால்வருக்
கறமாதிபொருளுரைப்பத்
தென்பாலின்முகமாகி வடவாலிருக்கின்ற
செல்வமேசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (கo)

புத்தமிர்தபோகமுங் கற்பகநனீழலிற்
பொலிவுறவிருக்குமியல்பும்
பொன்னுலகிலயிரா வதத்தேறுவரிசையும்
பூமண்டலாதிக்கமு
மத்தவெறியினர்வேண்டு மாலென்றுதள்ளவு
மெமாலுமொருசுட்டுமறவே
வைக்கின்றவைப்பாளன் மௌனதேசிகனென்
ன வந்தநின்னருள்வாழிகாண்
சுத்தபரிபூரண வகண்டமேயேகமே
சுருதிமுடிவானபொருளே
சொல்லரியவுயிரினிடை யங்கங்குநின்றருள்
சுரந்துபொழிகருணைமுகிலே
சித்திநிலைமுத்திநிலை விளைகின்றபூமியே
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. (கக)

சிற்சுகோதயவிலாசம்.

ராகமோடெழு கலைகணாய்நரிகள்
    ஈற்றுசேர்த்திடு துருத்தியைக்
காலிரண்டுடைய வாசல்பெற்றுவளர்
    காமவேணடனசாலையை
மோகவாசைமுறி யிட்டபெட்டியைமு
    மலமிருந்தொழுகுகேணியை
மொய்த்துவெங்கிருமி தத்துகும்பியை
    முடங்கலார்கிடைசரக்கினை
மாகவிந்த்ரதனு மின்னையொத்திலக
    வேதமோதியகுலாலனார்
வனையவெய்யதடி காரனானயமன்
    வந்தடிக்குமொருமட்கலத்
தேகமானபொயை மெய்யெனக்கருதி
    ஐயவையமிசைவாடவோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
    சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௧)

குறிகளோடுகுண மேதுமின்றியனெ
    லாமுகநின்றிடுமிரும்பனற்
கூடலின்றியது வாயிருந்தபடி
    கொடியவாணவவறைக்குளே
யறிவதேதுமற வறிவிலாமைமய
    மாயிருக்குமெனையருளினு
லளவிலாததனு கரணமாதியை
    யளித்தபோதுனையறிந்துநான்

பிறிவிலாதவண நின்றிடாதடி
பலநிறங்கவருமுமலமாய்
பெரியமாயையி லழ்ந்திநின்னது
ப்ரசாதநல்லருண்மறந்திடுஞ்
சிறியனேனுமுனை வந்தணைந்துசுக
மாயிருப்பதினியென்றுகாண்
டெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (உ)

ஐந்துபூதமொரு கானனீரென
வடங்கவந்தபெருவானமே
யாதியந்தநடு வேதுமின்றியரு
ளாய்நிறைந்திலகுசோதியே
தொந்தரூபமுட னரூபமாதிகுறி
குணமிறந்துவளர்வஸ்துவே
துரியமேதுரிய வுயிரினுக்குணர்வு
தோன்றநின்றருள்சுபாவமே
யெந்தநாளுநடு வாகிநின்றொளிரு
மாதியேகருணைநீதியே
யெந்தையேயென விடைந்திடைந்துருகு
மெளியனேன்கவலைதீரவுஞ்
சிந்தையானதை யறிந்துநீயுனருள்
செய்யநாளுமினியுய்வனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௩)

ஐவரொன்றுபல வேடர்கொட்டம
 டங்கமர்க்கடவன் முட்டியா
படவிநின்றுமலை யருகினின்றுசரு
 காதிதின்றுபனிவெயிலினன்
மெய்வருந்துதவ மில்லைநற்சரியை
 கிரியையோகமெனுமூன்றதாய்
மேவுகின்றசவு பானநன்னெறி
 விரும்பவில்லையுலகத்திலே
பொய்முடங்குதொழில் யாததற்குநல
 சாரதித்தொழினடத்திடும்
பத்தியூகமறி வற்றமூகமிவை
 பொருளெனக்கருதுமருளனியான்
தெய்வநல்லருள் படைத்தவன்பரொடு
 சேரவுங்கருணைகூர்வையோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
 சித்சுகோதயவிலாசமே. (௪)

ஏகமானவுரு வானநீயருளி
 னலோகவுருவாகியே
யெந்தநாளகில கோடிசிர்ஷ்டிசெய
 விசையநான்வரையநான்முத
லாகநாளது வரைக்குமுன்னடிமை
 கூடவேசனனமானதோ
வனந்தமன்றிநல சனனமீதிதனு
 ளறியவேண்டுவனவறியலா

மோகமாதித்ரு பாசமானதை
யறிந்துவிட்டுனையுமெனையுமே
முழுதுணர்ந்துபர மானவின்பவெள
மூழ்கவேண்டுமிதுவின்றியே
தேகமேநழுவி நானுமோநழுவிற்
பின்னையுய்யும்வகையுள்ளதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (ரு)

நியமலக்ஷணமு மியமலக்ஷணமு
மாசனாதிவிதபேதமு
நெடிதுணர்ந்திதய பத்மபீடமிசை
நின்றிலங்குமசபானலத்
தியலறிந்துவளர் மூலகுண்டலியை
யினிதிறைஞ்சியவளருளினா
லெல்லையற்றுவளர் சோதிமூலவனை
லெங்கண்மோனமனுமுறையிலே
வயமிகுந்துவரு மமிர்தமண்டல
மதிக்குளேமதியைவைத்துநான்
வாய்மடுத்தமிர்த வாரியைப்பருகி
மன்னுமாரமிர்தவடிவமாய்ச்
செயமிகுந்துவரு சித்தயோகநிலை
பெற்றுஞானநெறியடைவனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (சா)

எறிதிரைக்கட னிகர்த்தசெல்வமிக்
லல்லலென்றொருவர்பின்செலா
திக்கிலையென்னுமுறை பேசிடாதுலகி
லெவருமாமெனமதிக்கவே
நெறியின்வைகிவளர் செல்வமும்முதவி
நோய்களற்றசுகவாழ்க்கையாய்
நியமமாதிநிலை நின்றுஞானநெறி
நிஷ்டைகூடவுமெந்நாளுமே
பறியினின்றகுரு வாயுணர்த்தியது
மன்றிமோனகுருவாகியே
பகிலமீதுவர வந்தசீரருளை
யையவையவினியென்சொல்கேன்
சிறியனேனுமுநம தடிமையென்றுனது
திருவுளத்தினிலிருந்ததோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (எ)

எவ்வுயிர்த்திரளு முலகிலென்னுயி
ரெனக்குழைந்துருகிநன்மையா
யிதமுறைப்பவன தென்றயாவையு
மெடுத்தெறிந்துமதயானைபோற்
கவ்வையற்றநடை பயில்வன்பரடி
கண்டதேவருளின்வடிவமாக்
கண்டயாவையு மகண்டமென்னவிரு
கைகுவித்துமலர்தூவியே

பவ்வவெண்டிரை கொடுத்ததண்டரளம்
விழியுதிர்ப்பமொழிகுளறியே
பாடியாடியு ளுடைந்துடைந்தெழுது
பாவையொத்தசைதலின்றியே
திவ்யவன்புருவ மாகியன்பரொடு
மின்பவீட்டினிலிருப்பனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (அ)

மத்தர்பேயரொடு பாலர்தன்மையது
மருவியேதுரியவடிவமாய்
மன்னுதேசமொடு காலமாதியை
மறந்துநின்னடியரடியிலே
பத்தியாய்நெடிது நம்புமென்னையொரு
மையறந்தகிலமாயையைப்
பாருபாரென நடத்தவந்ததென
பாரதத்தினுமிதுள்ளதோ
சுத்தநித்தவியல் பாகுமோவுனது
விசுவமாயைநடுவாகவே
சொல்லவேணும்வகை நல்லகாதிகதை
சொல்லுமாயையினுமில்லையென்
சித்தமிப்படி மயங்குமோவருளை
நம்பினோர்கள்பெறுபேறிதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௯)

ஷண்முகச்சமய நெறிபடைத்தவரு
மியாங்களேகடவுளென்றிடும்
பாதகத்தவரும் வாததர்க்கமிடு
படிறருந்தலைவணங்கிடத்
ஒன்முகத்திலுயிர் வரவழைக்குமெம
தருமனும்பகடுமேய்க்கியாய்த்
தனியிருப்பவட நீழலாடுவளர்
சனகனாதிமுனிவோர்கடந்
சொன்மயக்கமது தீரவங்கைகொடு
மோனஞானமதுணர்த்தியே
அத்தநித்தவரு ளியல்பதாகவுள
சோமசேகரகிர்பானுவாய்த்
தென்முகத்தின்முக மாயிருந்தகொலு
வெம்முகத்தினும்வணங்குவேன்
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. (௧0)

ஆகாரபுவனம்.
சிதம்பரரகசியம்.

ஆகாரபுவனமின்பாகாரமாக
வங்கனேயொருமொழியாலகண்டாகார
போகாநுபூதிபெற்றவன்பராவிக்
குறாதுனைபேயென்னளவுமுகந்தூட்டே
வாகாரும்படிக்கிசைகின்கிணிவாயென்ன
மலர்ந்தமலரிடைவாசம்வயங்குமாபோற்

றேகாதியுலகமெங்குங்கலந்துதானே
திகழனந்தானந்தமயத்தெய்வக்குன்றே. (க)

அனந்தபதவுயிர்கடொறுமுயிராயென்று
மானந்தநிலையாகியளவைக்கெட்டாத்
தனந்தனிச்சின்மாத்திரமாய்க்கீழ்மேல்காட்டாச்
சதசத்தாயருட்கோயிற்றழைத்ததேவே
யினம்பிரிந்தமான்போனிடையாவண்ண
மின்பமுறவன்பர்பக்கலிருத்திவைத்துக்
கனந்தருமாகனமேதண்ணருளிற்றானே
கனிபலித்தவானந்தக்கட்டிப்பேறே. (உ)

பேறனைத்துமணுவெனவேயுதறித்தள்ளப்
பேரின்பமாகவந்தபெருக்கேபேசா
வீறனைத்துமிந்நெறிக்கேயென்னவென்னை
மேவென்றவரத்தேபாழ்வெய்யமாயைக்
கூறனைத்துங்கடந்தவெல்லைச்சேடமாகிக்
குறைவறநின்றிடுநிறைவேகுலவாநின்ற
வாறனைத்தும்புகுங்கடல்போற்சமயகோடி
யத்தனையுந்தொடர்ந்துபுகுமாதிநட்பே. (ங)

ஆதியந்தமெனுமெழுவாயீறற்றோங்கி
யருமறையின்னமுங்காணுதரற்றநாணு
பேதமதங்களுமலையமலைபோல்வாதப்
பெற்றியரும்வாய்வாதப்பேயராகச்

சாதகமோனத்திலென்னவட வானிழற்
றன்னருட்சந்திரமௌலிதடக்கைக்கேற்க
வேதகசின்மாத்திரமாயெம்மனோர்க்கும்
வெளியாகவந்தவொன்றேவிமலவாழ்வே. ()

விமலமுதற்குணமாகிநூற்றெட்டாதி
வேதமெடுத்தெடுத்துரைத்தவிருத்திக்கேற்க
வமையுமிலக்கணவடிவாயதுவும்போதா
தப்பாலுக்கப்பாலாயருட்கண்ணாகிச்
சமரமுடன்கலப்புமவிழ்தலுமியாங்காணத்
தண்ணருடந்தெமைக்காக்குஞ்சாக்ஷிப்பேறே
யிமையளவுமுபகாரமல்லால்வேறொன்
றியக்காநிர்க்குணக்கடலாயிருந்தவொன்றே.

ஒன்றாகிப்பலவாகிப்பலவாக்கண்ட
வொளியாகிவெளியாகியுருவுமாகி
நன்றாகித்தீதாகிமற்றுமாகி
நாசமுடனுற்பத்திநண்ணுதாகி
யின்றாகிநாளையுமாய்மேலுமான
வெந்தையேயெம்மானேயென்றென்றேங்கிக்
கன்றாகிக்கதறினர்க்குச்சேதாவாகிக்
கடிதினில்வந்தருள்கூருங்கருணைவின்னே.

அருள்பழுத்தபழச்சுவையேகரும்பேதேனே
யாரமிர்தேயென்கண்ணேயரியவான

பொருளனைத்துந்தரும்பொருளே கருணைநீங்கா
ப் பூரணமாய்நின்றவொன்றே புனிதவாழ்வே
கருதரிய கிருத்ததனுட் கருத்தாய்மேவிக்
காலமுந்தேசமும்வகுத்துக் கருவியாதி
விரிவினையுங்கூட்டியுயிர்த் திரளையாட்டும்
விழுப்பொருளேயான்சொலும் விண்ணப்பங்
கேளே. (௭)

விண்ணவரிந்திரன்முதலோர் நாரதாதி
விளங்குசப்தருஷிகள்கனவீணைவல்லோ
ரெண்ணரியசித்தர்மனுவாதிவேந்த
ரிருக்காதிமறைமுனிவரெல்லாமிந்தக்
கண்ணகன்ஞாலமதிக்கத்தானேயுள்ளங்
கையினெல்லிக்கனிபோலக்காட்சியாகத்
திண்ணியநல்லறிவாலிச்சமயத்தன்றோ
செப்பரியசித்திமுத்திசேர்ந்தாரொன்றும். ( )

செப்பரியசமயநெறியெல்லாந்தன்றன்
றெய்வமேதெய்வமெனுஞ்செயற்கையான
வப்பரிசாளருமஃதேபிடித்தாலிப்பா
லடுத்ததந்நூல்களும்விரித்தேயனுமானாதி
யொப்பவிரித்துரைப்பரிங்ஙன் பொய்ம்மெய்யெ
ன்ன வொன்றிலையொன்றெனப் பார்ப்பதொ
வ்வாதார்க்கு
மிப்பரிசாஞ்சமயமுமாயல்லவாகி
யாதுசமயமும்வணங்குமியல்பதாகி. (௯)

இயல்பென்றுந்திரியாமலியமமாதி
யெண்குணமுங்காட்டியன்பாலின்பமாகிப்
பயனருளப்பொருள்கள்பரிவாரமாகிப்
பண்புறவுஞ்சௌபானபக்ஷங்காட்டி
யப்பலறுமந்திரஞ்சிகைக்ஷசோதிடாதி
மற்றங்கநூல்வணங்கமௌனமோலி
யயர்வறச்சென்னியில்வைத்துராசாங்கத்தி
லமர்ந்ததுவைதிகசைவமழகிதந்தோ. (கO)

அந்தோவீதுதிசயமிச்சமயம்போலின்
றிருநொல்லாநுவெறியவணிமாவாதி
வந்தாடித்திரிபவர்க்கும்பேசாமோனம்
வைத்திருந்துமாதவர்க்குமற்றுமற்று
மிந்திராதிபோகநலம்பெற்றபேர்க்கு
மிதுவன்றித்தாயகம்வேறில்லையில்லை
சந்தானகற்பகம்போலருளைக்காட்டத்
தக்கநெறியிந்நெறியேதான்சன்மார்க்கம். ()

சன்மார்க்கஞானமதின்பொருளும்வீறு
சமயசங்கேதப்பொருளுந்தானென்றாகப்
பன்மார்க்கநெறியினிலுங்கண்டதில்லை
பகர்வரியதில்லைமன்றுட்பார்த்தபோதங் [ஸ
கென்மார்க்கமிருக்குதெல்லாம்வெளியேயென்
னெச்சமயத்தவர்களும்வந்திறைஞ்சாநிற்பர்
சன்மார்க்கநெஞ்சமுளார்கொள்குந்தானே
கண்டவுடனறிந்தாண்டலர்கும். (கஉ).

காண்டல்பெறப்புறத்தினுள்ளபடியேயுள்ளுங்
  காட்சிமெய்ந்நூல்சொலும்பதியாங்கடவுளே
நீண்டபெருமையும்கலக்குறுக்குங்காட்டா
  நிறைபரிபூரணவறிவாய்நித்தமாகி
வேண்டுவிருப்பொடுவெறுப்புச்சமீபந்தூரம்
  விலகலணுகுதன்முதலாம்விவகாரங்கள்
பூண்டவளவைகண்மனவாக்காதியெல்லாம்
  பொருந்தாமலகம்புறமும்புணர்க்கையாகி. ( )

ஆகியசற்காரியவூகத்துக்கேற்ற
  வமலமாய்நடுவார்கியனந்தசத்தி
யோகமுறுமானந்தமயமதாகி
  யுயிர்க்குயிராயெந்நாளுமோங்காநிற்ப
மோகவிருண்மாயைவினையுயிர்கட்கெல்லா
  மொய்த்ததென்கொலுபகாரமுயற்சியாகப்
பாகமிகவருளவொருசத்திவந்து, பதிந்ததென்
  கொனுமினனுமப்பான்மையென்கொல். ( )

நானென்னுமோரகந்தையெவர்க்கும்வந்து
  நலிந்தவுடன்சகமாயைநானுவாகித்
தான்வந்துதொடருமித்தால்வளருந்துன்பச்
  சாகரத்தின்பெருமையெவர்சாற்றவல்லா
ரூனென்றுமுடலென்றுங்கரணமென்று
  முள்ளென்றும்புறமென்றுமொழியாநின்ற
வானென்றுங்காலென்றுந்தீயொன்று
  மண்ணென்றுமலையென்றும்வனமதென்றும்

மலைமலையாங்காட்சிகண்காணுமையாதி
மறப்பென்றுநினைப்பென்றுமாயாவாரி
அலையலையாயடிக்குமின்பதுன்பமென்று [க்கத்
மலைந்தவினைக்கும்வினைகளென்று மதனைத்தீர்
நிலைபலவாஞ்சமயமென்றுந்தெய்வமென்றுஞ்
சாதகமொன்றும்மதற்குச்சாக்ஷியாகக்
கலைபலவாநெறியென்றுந்தர்க்கமென்றுங், கட
லுறுநுண்மணலெண்ணிக்காணும்போதும்.

காணரியவல்லவெல்லாந்தானேகட்டுக்
கட்டாகவிளையுமதைக்கட்டோடேதான்
வீணினிற்கர்ப்பூரமலைபடுதீப்பட்ட
விந்தையெனக்காணவொருவிவேகங்காட்ட
ஆணுறக்கமின்பதுன்பம்பேருராதி
யொவ்விடவுமெனைப்போல வுருவங்காட்டிக்
கோணறவோர்மான்காட்டிமானையீர்க்குங், கொ
ள்ளைகயெனவருண்மௌனகுருவாய்வந்து. ()

வந்தெனுடல்பொருளாவிமூன்றுந்தன்கை
வசமெனவேயத்துவாமார்க்கநோக்கி
ஐந்துபுலனைம்பூதங்கரணமாதி
யடுத்தகுணமத்தனையுமல்லையல்லை
யிந்தவுடலறிவறியாமையுநீயல்லை
யாதொன்றுபற்றினதனியல்பாய்நின்று
பந்தமறும்பளிங்கனையசித்துநீயுன்
பக்குவங்கண்டறிவிக்கும்பான்மையேயாம்

அறிவாகியானந்தமயமாயென்று
மழியாதநிலையாகியாதின்பாலும்
பிறியாமற்றன்னருளேகோயிலான
பெரியபரம்பதியதனைப்பெறவேவேண்டி
னெறியாகக்கூறுவன்கேளெந்தநாளு
நிர்க்குணநிற்குளம்வாய்த்துநீடுவாழ்க
செறிவானவறியாமையெல்லாநீங்க
சிற்சுகம்பெற்றிடுகபந்தந்தீர்கவென்றே. ()

பந்தமறுமெய்ஞ்ஞானமானமோனப்
பண்பொன்றையருளியந்தப்பண்புக்கேதா
சிந்தையில்லைநானென்னும்பான்மையில்லை
தேசமில்லைகாலமில்லைதிக்குமில்லை
தொந்தமில்லைநீக்கமில்லைபிரிவுமில்லை
சொல்லுமில்லைபிராப்பகலாந்தோற்றமில்லை
பந்தமில்லையாதியில்லைநடுவுமில்லை
யகமுமில்லைபுறமுமில்லையனைத்துமில்லை. ()

இல்லையில்லையென்னினொன்றுமில்லாதல்ல
வியல்பாகியென்றுமுள்ளவியற்கையாகிச்
சொல்லரியதன்மையதாயொன்றென்னத்
தோன்றுமெல்லாம்விழுங்குஞ்சொரூபமாகி
யல்லையுண்டபகல்போலவவித்தையெல்லா
மடையவுண்டுதடையறவென்னறிவைத்தானே
வெல்லவுண்டுந்தன்னையுந்தானாகக்கொண்டு
வேதகமாய்ப்பேசாமைவிளக்குந்தானே. ()

நானெனுந்தன்மையமேயல்லாமலொன்றைத்
தலையெடுக்கவொட்டாது தலைப்பட்டாங்கே
போனாலுங்கர்ப்பூர தீபம்போலப்
போயொளிப்பதல்லாது புலம்வேறின்று
ஞாஞாத்திருஞேயமற்ற
ஞாதுருவுநழுவாமனழுவிநிற்கு
மானாலுந்தன்பெருமையெவர்க்கார்சொல்வா
ரதுவானாலதுவாவாரதுவேசொல்லும். (௨௨)

அதுவென்று மிதுவெனவொன் றடுக்குஞ்சங்
கை யாதலினாலதுவெனலுமறவேவிட்டு
மதுவுண்டவண்டெனவுஞ்சனகனாதி [ம்
மன்னவர்கள்சுகர்முதலோர்வாழ்ந்தாரொன்றா
பதிபிந்தநிலையெனவுமென்னையாண்ட
படிக்குநிருவிகற்பத்தாற்பரமானந்த
கதிகண்டுகொள்ளவுநின்னருள்கூரிந்தக்
கதியன்றிபுறங்கேன்மேற்கருமம்பாரேன். ()

பாராதிவிண்ணனைத்துநீயாச்சிந்தை
பரியமட்டாவெழுதிப்பார்த்துப்பார்த்து
வாராயோவென்ப்ராணநாதாவென்பேன்
வளைத்துவளைத்தெனைநீயாவைத்துக்கொண்டு
பூரயமாமேலொன்றறியாவண்ணம்
புன்னாளர்போனெஞ்சம்புலம்பியுள்ளே

நீராளமாயுருக்கிக்கண்ணீர்சோர
 நெட்டுயிர்த்துமெய்ம்மறந்தோர்நிலையாய்நிற்
 பேன். (உ-ச)

ஆயுமறிவாகியுன்னைப்பிரியாவண்ண
 மணைந்துசுகம்பெற்றவன்பரையோவென்னத்
தீயகொலைச்சமயத்துஞ்செல்லச்சிந்தை
 தெளிந்திடவுஞ்சமாதானஞ் செய்வேன்வாழ்
காயிலைபுன்சருகாதியருந்தக்கானங் [வான்
 கடன்மலையெங்கேயெனவுங்கவலையாவேன்
வாயில்கும்பம்போற்கிடந்து புரள்வேன்வானு
 ன் மதிகதிரைமுன்னிலையாவைத்துநேரே. ()

நேரேதானிரவுபகல்கோடாவண்ண
 நித்தம்வரவுங்களையிந்நிலக்கேவைத்தா
ரோரோயங்கவர்பெருமையென்னேயென்பே
 னடிக்கின்றகாற்றேநீயாராலேதான்
பேராதேசுழல்கின்றாயென்பேன்வந்து
 பெய்கின்றமுகில்காளெம்பெருமானும்போற்
றாராளமாக்கருணைபொழியச்செய்யுஞ்
 சாதகமென்னேகருதிச்சாற்றுமென்பேன். ()

கருதரியவிண்ணேநீயெங்குமாகிக்
 கலந்தனையேயுன்முடிவின்காட்சியாக
வருபொருளெப்படியிருக்குஞ்சொல்லாயென்
 பேன் மண்ணேயுன்முடிவிலெது வயங்குமா
 [ங்கே

துரியவறிவுடைச்சேடனீற்றினுண்மை
சொல்லானோசொல்லென்பேன்சுருதியேநீ
யொருவனாய்ப்போலனைவருக்கு முண்மையாமு
ன் னுனாயன்றோ வுன்முடிவை யுரைநீயென்
பேன். (௨௭)

உரையிறந்துபெருமைபெற்றுத் திரைக்கைநீட்
டி யொலிக்கின்றகடலேயிவ்வுலகஞ்சூழக்
கரையுமின்றி யுன்னைவைத்தா ரியாரோயென்பே
ன் கானகத்திற்பைங்கிளிகாள்கமலமேவும்
வரிசிறைவண்டினங்காளோதிமங்காடேது
மார்க்கமன்றோநீங்களிதுவரையிலேயும்
பெரியபரிபூரணமாம்பொருளைக்கண்டு
பேசியதுண்டோவொருகாற்பேசுமென்பே
ன். (௨௮)

ஒருவனவன்யானைகெடக்குடத்துட்செங்கை
யோட்டுதல்போலுன்பேதையுப்போடப்பை
மருவவிட்டுங்கர்ப்பூர மதனிற்றீபம்
வயங்கவிட்டுமைக்கியமுன்னிவருந்திற்பே
ரொருனுடையபரமன்றோவன்றுதானே
யானுளனென்றும்மெனக்கேயாணவாதி
பெருகுவினைக்கட்டென்றுமென்னுற்கட்டிப்
பேசியதன்றேயருளாற்பேசிற்றன்றே (௨௯)

அன்றுமுதலின்றைவரைச்சனனகோடி
படைந்தடைந்திங்கியாதனையாலழிந்ததல்லா

லின்றைவரைமுத்தியின்றேயெடுத்துத்தேக
மெப்போதோதெரியாதே யிப்போதென்றா
னின்றருமனைக்கவலைகெட்டப்புலனாயெனைத்
தொழும்புகொளச்சொழித்துறையேயறந்து
சென்றிடவேபொருளைவைத்தாவலையைநற்
சிவனப்பாவென்றவருட்செல்வத்தேவே. ( )

தேவர்தொழும்வாதவூர்த்தேவேயென்பேன்
திருமூலத்தேவேயிச்சகத்தோர்முத்திக்
காவலுறச்சிவனெல்லாக்குடனேவந்த
வரசேசும்மாவிருந்துன்னருளைச்சாரப்
பூவுலகில்வளாருளைகிரியேமற்றைப் [ல்லா
புண்ணியர்காளோவென்பேன்புனையொன்றி
லோவியம்போலசைவறவுந்தானிற்பே
னேதரியதுயர்கெடவேயுனக்குமுன்னே.( )

ஓதரியசுகர்போலவேவேனொன்ன
யொருவரிலேயோவெனவுமுறைப்பேன்றுனே
பேதமபேதங்கெடவுமொருபேசாமை
பிறவாதோவாலடியிற்பெரியமோன
நாதனொருதரமுலகப்பார்க்கவிச்சை
நன்றேறவென்றேநாணவாகிக்
காதன்மிகுமணியிழைபாசெனவாடுந்தேன்
கருத்தறிந்து பரப்பதுன்மேற் கடன்முக்கா
லும். (௩௨)

காலமியாம்தேசவர்த்தமானமாதி
கலைத்துறைநின்றநிலைவாழி கருணைவாழி
மாலறவுஞ்சைவமுதன்மதங்களாகி
மந்தாதிதமானவருண்மாடுவாழி
சாலமிகுமெனிபேணிவ்வழக்குப்பேசத்
தயவுவைத்துவளர்த்தவருட்டன்மைவாழி
பாலடியிற்பரமகுருவாழிவாழி
பகன்றிடுதிகாரவருளடியார்வாழி. (௧௧)

தென்முகம்.

தென்முகம்பிலிற்றும்பைந்தாட்செய்யபங்க
யத்தின்மேவு, நான்முகத்தேவேநின்றனட்டி
லவகிலமானை, காண்முயற்கொம்பேயென்கோ
கானலம்புனலேயென்கோ, வான்முகமுளரியெ
ன்கோமற்றென்கோ விளம்பல்வேண்டும். (௧)

வேண்டுவபடைத்தாய்நுந்தைவிதிப்படிபுரந்
தானத்தைக், காண்டகவழித்தான்முக்கட் கட
வுடானினையவாற்று, மாண்டவனவனேயெ
ன்னவற்றிகிலாதகிலநீயே, யீன்றிடவல்லதீரமெ
ய்மனேர்க்கியம்புகண்டாய். (௨)

கண்டனவல்லவென்றே கழித்திடுமிறுதிக்க
ண்ணே, கொண்டதுபரமானந்தக்கோதிலாமு
த்தியத்தாத், பண்டையிற்படைப்புங்காப்பும்

பறந்தமாயையோடே, வெண்டலைவிழிகைக் காவில்விளங்கிடநின்றான்பாவன். (௩)

விளங்கவெண்ணீறுபூசிவிரிசடைக்கங்கைதாங்கித், துளங்குகண்ணுதற்கண்டோன்றச்சுழல்வளிநெடுமூச்சாகக், களங்கமிலுருவந்தானேககனமாய்ப்பொலியப்பூமி, வளர்ந்ததாலெள்ளவுள்ளமன்றெனமறையொன்றின்றி. (௪)

மறைமுழக்கொலிப்பத்தானேவாதமோட்டபக்கைகண், முறைமையினேங்காதுமாசெக்கறங்கவெங்குங், குறைவிலாவலைநிறைந்துகோதிலாநடனஞ்செய்வா, னிறைபவனெலாமியார்க்குமிதயசம்மதமீதல்லால். (௫)

அல்லலாந்தொழில்படைத்தேயடிக்கடியுருவெடுத்தே, மல்லன்மாஞாலங்காக்கவருபவர்கடவுளென்னில், னெல்லையாம்பிறவிவேலைதொலைந்திடாதிருணீங்காது, நல்லதுமாயைதானுநானெனவந்துநிற்கும். (௬)

நானெனநிற்குஞான ஞானமன்றந்தஞான, மோனமாயிருக்கவொட்டாமோனமின்றாகவேதான், தேனொருசிக்குமன்பாற் சிந்தைநைந்துருகும்வண்ணம், வானெனநிறைந்தானந்தமாகடல்வெள்ளவதின்றே. (௭)

இன்றெனவிருப்போமென்னி னென்றுங்கு ளியமாமூர்த்தி, யன்றெருடுத்தமன்றிநாமுன்னே பெருமயிர்த்தை; நின்றதுபெத்துந்தாமேனே நிரந் தரமூர்த்தியென்னி, னென்றொருருவனைநான்கே ட்கவுணர்வில்லைகுருவுமில்லை. (அ)

இல்லையென்றிடினிப்பூமி யிருந்தவாறிருப் போமென்னின், னல்லவன்சாருவாகனென்சொனு நெறிக்குவினிற், றுல்லையேறுகமாதி தொடு ப்பதேன்மயக்கமேதிங், கொல்லவந்திருமினெ ன்னவுறவுசெய்திடுவனந்தோ. (௯)

அந்தணர்நால்வர்காண வருட்குருவாகிவந்த, வெந்தையேயெல்லாந்தானென் றியம்பினனெ னைப்படைத்த, தந்தைநீயெம்மைக்காக்குந்த லைவனேநந்தையன்றே, பந்தமில்சித்திமுத்தி படைக்கநின்னருள்பாலிப்பாய். (௧௦)

பன்மாலை.

பன்மாலைத்திரளிருக்கத்தமையுணர்ந்தோர்
பாமாலைக்கேநீதான் பக்ஷமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச்சொன்னார்நல்லோர்
நலமறிந்துகல்லாதநானுஞ்சொன்னேன்
சொன்மாலைமாலையாக்கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனேனெந்நாளுந்துதித்துநிற்பே

ஒண்மாலையறிந்திங்கேவாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணையெம்பிரானே.

கருணைமொழிசிறிதில்லேனீதலில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியேனென்னையாளு
மொருவாவுன்னடிமைநானொருத்தனுக்கே
யிருவினையுமுக்குணமுங்கரணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுங்காமாதியாறும்
வரவரவுமேழைக்கோட்டகான
மதத்தொடும்வந்தெதிர்த்தநவவடிவழன்றே.

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாச்சுத்த [ச்
வான்பொருளேயெளியனேன் மனமாமாயை
குடிகெடுக்கத்துசங்கட்டிக்கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமேகோதிலாத
படியெனக்கானந்தவெள்ளம்வந்தேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணைபற்றுமாறே
யடியெடுத்தென்முடியிலின்னம்வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாதவகண்டவாழ்வே. ()

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத் தேர்ந்தேன்றேர்ந்
த வாறேஞானப்பாலோர்வழிபாராமற்
றாழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேனீதென்னமாயக்
தடையுற்றேன்மேற்கதியுந்தடையதாமே

புழுக்கழியோவல்லதுன்றன்றிருக்கூத்தோவிங்
　கொருதமியேன்மேற்குறையோ வுணர்த்தா
　யின்னம்
பாழுமறிப்படவெனக்குமுடியாதெல்லாம்
　படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினனே

ஞானிக்கெனுமகந்தை யெனக்கேன்வைத்தா
　ய் நல்வினைத்தீவினையெனவேவேறுவேறாட்டி
பூணுருமுடற்சுமையையென்மீதேன்வைத்தா
　யுயிரெனவுமென்னையொன்று வுள்ளேன்வை
பாணையாயகிலங்கிலபேத [த்தா
　மனைத்திலுள்ளுந்தானாகியறிவானந்தத்
தேனாகிப்பாலாகிக்கனியாய்க்கன்னற்செழும்
　பாகாய்க்கற்கண்டாய்த்திகழ்ந்தவொன்றே.

ஒன்றியொன்றிநின்றுநின்றுமென்னையென்னை
　யுன்னியுன்னும்பொருளைநீயுன்பாலன்பா
லின்றதன்மைக்கிரங்கும்வைராக்கியனல்லே
　னிவர்த்தியனைவேண்டிநிந்தநிலனுக்கே
யென்றுமென்றுமிங்கெதியோர்குளமுயிலில்லை
　யிருக்கவர்கைப்பிள்ளையேதோவேதோ
சன்றுமனத்தாடுதழைதின்றுற்போற்
　கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே. ()

உற்றதுனைநீயுல்லாற்பற்றுவேதொருன்
　றன்னேன்பண்ணுனுலகத்தோடியாடு

கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
 கற்பதுங்கேட்பதுமமையுங்கண்ணீத
நற்றுணையேயருட்டாயேயின்பமான
 நாதாந்தபரம்பொருளேநாரணாதி
சுற்றமுமாய்நல்லன்பர்தமைச்சேயாகத் [ன்றே
 தொழும்புகொள்ளுங்கருணையே சோதிக்கு

குன்றாதமூவுருவாயருவாய்ஞானக்
 கொழுந்தாகியறுசமயக்கூத்துமாடி
நின்றாயேமாயையெனுந்திரையைநீக்கி
 நின்னையாரறியவல்லார்நினைப்போர்நெஞ்ச
மன்றாகவின்பக்கூத்தாடவல்ல
 மணியேயென்கண்ணேமாமருந்தேநால்வர்க்
கன்றாலின்கீழிருந்துமோனஞான
 மமைத்தசின்முத்திரைக்கடலேயமரரேறே.

திரையில்லாக்கடல்போலச்சலனந்தீர்ந்து
 தெளிந்துருகும்பொன்போலச்செகத்தை
 யெல்லாங்
கரையவேகனிந்துருக்குமுகத்திலேநீ
 கனிந்தபரமானந்தக்கட்டியின்னாள்
வரையிலேவரக்காணேனென்றாற்கட்டி [னை
 வார்த்தைசொன்றாற்சுகம்வருமோவஞ்சனே
யிரையிலேயிருத்திநிருவிகற்பமான [ளோ.
 விங்கநிஷ்டை கொடுப்பதையாவெந்நா

எந்தநாளுனக்கடிமையாவனோ
வெந்நாளோ கதிவருநா ளெளியனேன்றன்
சிந்தைநாளுவரைக்குமயங்கிற்றல்லா
றெளிந்ததுண்டோ மௌனியாய்த் தெளிய
வோர்சொற்
றந்தநாண் முதலின்பக்கால்சற்றல்லாற்
றடையறவானந்தவெள்ளந்தானே பொங்கி
வந்தநாளில்லைமெத்தவலைந்தேனுன்னை
மறவாவின்பத்தாலே வாழ்கின்றேனே. (௧௦)

நினைவொன்று.

ஞானிகளிடம்பொருளேவல்.

நினைவொன்றுநினையாம னிற்கினகமென்பார் நிற்குமிடமேயருளா நிஷ்டையரு ளொட்டும், தனையென்று மறந்திருப்ப வருள்வடிவா னது மேற் றட்டியெழுந்திருக்குமின்பந் தன்மயமே யதுவாம், பினையொன்று மிலையந்த வின்பமெனு நிலயம் பெற்றாரோபிறவாமை பெற்றார்மற் றுந்தான், மனையென்று மகவென்றுஞ் சுற்றமென்று மசுத்த வாதனையாமாசையொழி மன்னெருசொற் கொண்டே. (௧)

ஒருமொழியே பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்குமந்த வொருமொழியே மலமொழிக்கு மொழிக்குமென மொழிந்த, குருமொழியே மலையிலைக்கு மற்றைம்மொழியெல்லாங் கோடின்றி வட்

டாடல் கொள்வதொக்குங் கண்டாய், கருமொழியிங் குனக்கில்லை மொழிக்கு மொழிருசிக்கக் கரும்பனைய சொற்கொடுனைக் காட்டவுங் கண்டனைமேற், றருமொழியிங்குனக்கில்லை யுன்னை விட்டுநீங்காத் தற்பரமாயானந்தப் பொற்பொதுவாய் நில்லே. (உ)

நில்லாதவாக்கைநிலை யன்றெனவே கண்டாய் நேயவருண் மெய்யன்றோ நிலயமதா நிற்கக், கல்லாதே யேன்படித்தாய் கற்றதெல்லா மூடங் கற்றதெல்லா மூடமென்றே கண்டனையுமன்று, சொல்லாலே பயனில்லை சொன் முடிவைத்தானே தொடர்ந்துபிடி மர்க்கடம்போற் றொட்டதுபற் றுநில், லெல்லாரு மறிந்திடவே வாய்ப்பறை கொண்டடிநீ யிராப்பகலில் லாவிடமே யெமக்கிடமென் றறிந்தே. (ந)

இடம்பொருளே வலைக்குறித்து மடம்புகுநாயெனவே யெங்கேநீ யகப்பட்டா யிங்கேநீ வாடா, மடம்பெறுபாழ் நெஞ்சாலே யஞ்சாதே நிராசை மன்னிடமே யிடமந்த மாநிலத்தே பொருளுந், திடம்பெறவே நிற்கினெல்லா வுலகமும்வந் தேவல் செய்யுமிந்த நிலைநின்றோர் சனகன்முதன் முனிவர், கடம்பெறுமா மதயானையென்னவு நீபாசக் கட்டானநிகளபந்தக் கட்டவிழப் பாரே. (ச)

பாராதி யண்டமெலாம் படர்கானற் சலம்
போற் பார்த்துனையே முடிவினின்று பாரொது
தா னின்ற, தாரா லு மறியாத சத்தன்றே வது
வா யங்கிருந் தெங்கிருந்து மதுவாவை கண்டா
ய், பூராயமாகவுநீ மற்றொன்றை விரித்துப் புல
ம்பாதே சஞ்சலமாப் புத்தியைநாட் டாதே,
யோராதே யொன்றையுநீ முன்னிலைவையாதே
புள்ளபடி முடியுமெலா முள்ளபடி காணே. ()

உள்ளபடியென்னவுநீ மற்றொன்றைத் தொ
டர்ந்திட் டுளங்கருதவேண்டாநிஷ் களங்கமதி
யாகிக், கள்ளமனத் துறவைவிட் டெல்லாந்
துறந்த துறவோர் கற்பித்த மொழிப்படியே கங்
குல்ப கலற்ற, வெள்ளவெளிக்கடன் மூழ்கியி
ன்பமயப் பொருளாய் விரவியெடுத் தெடுத்
தெடுத்து விள்ளவும்வா யின்றிக், கொள்ளை
கொண்ட கண்ணீருங் கம்பலையுமாகிக் கும்பிட்
டுச் சரம்பொயெனத் தம்பட்ட மடியே. (௬)

அடிமுடியுநடுவுமற்ற பரவெளிமேற்கொண்
டா லத்துவிதவானந்த சித்தமுண்டா நமது,
குடிமுழுதும் பிழைக்குமொரு குறையுமில்லை
யெடுத்த கோலமெல்லா நன்றாகுங் குறைவுநி
றை வறவே, விடியுமுத யம்போல வருளுதயம்
பெற்ற வித்தரோடுங்கூடி விளையாட் டாகும்,

படிமுழுதும்விண்முழுதுந் தந்தாலுங்களியாப் பாலருடனுன்மத்தர்பிசாசர்குணமும் வருமே.()

வரும்போமென்பனவுமின்றி யென்றுமொரு படித்தாய் வானதிதத்துவத்தை வளைந்தருந்தி வெளியா, மிரும்போகல் லோமரமோவென்னு நெஞ்சைக் கனன்மே லிட்டமெழு காவுருக்கு மின்பவெள்ள மாகிக், கரும்போகண் டோசீனி சருக்கரையோ தேனோ கனியமிர்தோ வெளரு சிக்குங் கருத்தவிழ்ந்தோ ருணர்வா, ரரும்போ நன்மணங்காட்டுங்காமரசங்கன்னி யறிவாளே வபக்குவர்க்கோவந்நலந்தான் விளங்கும். (அ)

தானேயுமிவ்வுலகமொருமுதலு மாகாத் தன்மையினற் படைத்தளிக்குந் தலைமையது வான, கோனுகவொருமுதலிங் குண்டெனவும் யூகங் கூட்டியதுஞ் சகமுடிவிற் குலவுறுமெய்ஞ் ஞான, வானுக வம்முதலே நிற்குநிலைநம்மான் மதிப்பரிதாமெனமோனம் வைத்ததுமுன் மனமே, யானுலுமனஞ்சடமென் றழுங்காதே யுண்மை யறிவித்த விடங்குருவா மருளிலதொன் றிலையே. (கூ)

பொன்னைமாதரா.

பொன்னைமாதரைப்பூமியைநாடிடே
னென்னைநாடியவென்னுயிர்நாதனே

உன்னைநாடுவனுன்னருட்டூவெளி
தன்னைநாடுவன்றன்னந்தனியனே. (க)

தன்னதென்றனைசாற்றுவனவெலா
நின்னதென்றனைநின்னிடத்தேதந்தே
யின்னமென்னையிடருறக்கூட்டினாற்
பின்னையுய்கிலன்பேதையனாவியே. (உ)

ஆவியேயுனையானறிவாய்நின்று
சேவியேன்களச்சிந்தைதிறைகொடேன்
பாவியேனுளபான்மையைக்கண்டுநீ
கூவியாளெனையாட்கொண்டகோலமே. (௩)

கோலமின்றிக்குணமின்றிநின்னருட்
சீலமின்றிச்சிறியன்பிழைப்பனோ
வாலமுண்டுமமிர்துருவாய்வந்த
காலமெந்தைகதிநிலைகாண்பதே. (௪)

நானுங்கண்ணிற்கலந்தகண்ணேயுனைச்
சேனும்பாருந்திரிபவர்காண்பரோ
வானும்பெண்ணுமதுவெனும்பான்மையும்
பூணுங்கோலம்பொருந்தியுநிற்கவே. (௫)

நிற்குநன்னிலைநிற்கப்பெற்றாருள்
வர்க்கமன்றிமனிதான்றேயையா
துர்க்குணக்கடற்சோங்கன்னபாவியேற்
கெற்குணங்கண்டெனபெயர்சொல்வதே. (௬)

சொல்லையுன்னித்துடித்ததலாலரு
ளெல்லையுன்னியெனையங்குவைத்திலேன்
வல்லனீயென்னைவாவென்றிடாவிடிற்
கல்லையாமிக்கருமிநடக்கையே. (எ)

கையுமெய்யுங்கருத்துக்கிசையவே
யையதந்ததற்கையமினியுண்டோ
பொய்யனேன்சிந்தைப்பொய்கெடப்பூரண
மெய்யதாமின்பமென்றுவிளைவதே. (அ)

என்றுமுன்னையிதயவெளிக்குளே
துன்றவைத்தனனேயருட்சோதிநீ
நின்றதன்மைநிலைக்கென்னைநேர்மையா
நன்றுதீதறவைத்தநடுவதே. (௯)

வைத்ததேகம்வருந்தவருந்திடும்
பித்தனைருள்பெற்றுந்திடமிலேன்
சித்தமோனசிவசின்மயானந்தம்
வைத்தவையவருட்செம்பொற்சோதியே. (௧0)

செம்பொன்மேனிச்செழுஞ்சுடரோமுழு
வம்பனேனுனைவாழ்த்துமதியின்றி
யிம்பர்வாழ்விலுக்கிச்சைவைத்தேன்மன
நம்பிவாவென்னினென்கொல்செய்வதே. (௧௧)

செய்யுஞ்செய்கையுஞ்சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையநின்னதென்றெண்ணுமறிவின்றி

வெய்யகாமவெகுளிமயக்கமாம்
பொய்யிலேசுழன்றேனென்னபுன்மையே. ( )

புன்புலானரம்பென்புடைப்பொய்யுட
லன்பர்யார்க்குமருவருப்பல்லவோ
வென்பொலாமணியேயிறையேயித்தாற்
றுன்பமன்றிச்சுகமொன்றுமில்லையே. (கங)

இல்லையுண்டென்றெவர்பக்கமாயினுஞ்
சொல்லவோவறியாததொழும்பன்யான்
செல்லவேறொருதிக்கறியேனெலாம்
வல்லநீயெனைவாழ்விக்கவேண்டுமே. (கச)

வேண்டுஞ்சீரருண்மெய்யன்பர்க்கேயன்பு
பூண்டநாளென்புலமறியாததோ
வாண்டைநீயுன்னடியவனென்று
தூண்டுவேனன்றித் தொண்டனென் சொல்வ[தே.

எனக்குளேயுயிரென்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தைமாற்றல்வழக்கன்றோ
கனத்தசீரருட்காட்சியலாதொன்றை
நினைக்கவோவறியாதென்றனெஞ்சமே. (கசு)

நெஞ்சுகந்துனைநேசித்தமார்க்கண்டர்க்
கஞ்சலென்றவருளறிந்தேயையா
தஞ்சமென்றுன்சரணடைந்தேனெங்குஞ்
செஞ்செவேநின்றசிற்சுகவாரியே. (கஎ)

வாரியேழுமலையும்பிறவுந்தான்
சீரிதானநின்சின்மயத்தேயென்று
லாரிலேயுளதாவித்திரளதை
யோரிலேலெனையாண்டவொருவனே. (௧௮)

ஒருவனொன்னுளத்துள்குங்குறிப்பறிந்
தருள்வரோவெனையாளுடையண்ணலே
மருளனேன்பட்டவாதைவிரிக்கிறே
னெருகுநாளினிப்பேசவிதியின்றே. (௧௯)

இன்றுனக்கன்பிழைத்திலனென்றே
யன்றுதொட்டெனையாளரசேயென்று
நின்றரற்றியநீலனைக்கைவிட்டான்
மன்றமெப்படிநின்னருள்வாழ்த்துமே. (௨௦)

வாழ்த்துநின்னருள்வாரம்வைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்தசிந்தைப்பதகனுமுய்வனோ
சூழ்த்துநின்றதொழும்பனையானந்தத்
தாழ்த்துமுக்கணருட்செம்பொற்சோதியே. ()

சோதியேசுடரோசுகமேதுணை
நீதியேநிசமேநிறைவேநிலை
யாதியேயுனையானடைந்தேனகம்
வாதியாதருள்வாயருள்வானையே. (௨௨)

வானைப்போலவளைந்துகொண்டானந்தத்
தேனைத்தந்தெனைச்சேர்ந்துகலந்தமெய்ஞ்

ஞானத்தெய்வத்தைநாடுவனானெனும்
ஈனப்பாழ்கெடவென்றுமிருப்பனே. (௨௩)

இரும்பைக்காந்தமிழுக்கின்றவாறெனைத்
திரும்பிப்பார்க்கவொட்டாமற்றிருவடிக்
கரும்பைத்தந்துகண்ணீர்கம்பலையெலா
மரும்பச்செய்யெனதன்னையொப்பாமனே. ()

அன்னையப்பனென்னாவித்துணையெனுந்
தன்னையொப்பற்றசற்குருவென்பதென்
னென்னைப்பூரணவின்பவெளிக்குளே
துன்னவைத்தசுடரெனத்தக்கதே. (௨௫)

தக்ககேள்வியிற்சார்ந்தநற்பூமியின்
மிக்கதாகவிளங்குமுதலொன்றே
யெக்கணுந்தொழயாவையும்பூத்துக்காய்த்
தொக்கநின்றுமொன்றாய்நிறைவானதே. (௨௬)

ஆனமானசமயங்களாறுக்குந்
தானமாய்நின்றுதன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரணநாதனைநாடியே
தீனனேனின்பந்தேக்கித்திளைப்பனே. (௨௭)

தேக்கியின்பந்திளைக்கத்திளைக்கவே
பாக்கமாயெனக்கானந்தமாகியே
போக்கினோடுவரவற்றபூரணம்
தாக்கிநின்றவாதன்மயமாமதே. (௨௮)

அதுவென்றுன்னுமதுவுமறநின்ற
முதியஞானிகண்மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணியிறைஞ்சுவனேழையேன்
மதியுணின்றின்பவாரிவழங்குமே. (உகூ)

வாரிக்கொண்டெனைவாய்மடுத்தின்பமாய்ப்
பாரிற்கண்டவையாவும்பருகினை
யோரிற்கண்டிடுமுமன்கனவெனா
யாருக்குஞ்சொலவாயிலையனே. (௩0)

ஐயமற்றவதிவருணர்க்கெலாங்
கையிலாமலகக்கனியாகிய
மெய்யனேயிந்தமேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப்புகலிடமெங்ஙனே. (௩க)

எங்ஙனேயுய்யயானெனதென்பதற்
றங்ஙனேயுன்னருண்மயமாகிலேன்
றிங்கள்பாதிதிகழப்பணிபணி
கங்கைவார்சடைக்கண்ணுதலெந்தையே (௩உ)

கண்ணிற்காண்பதுன்காட்சிகையாற்றொழில்
பண்ணல்பூசைபகர்வதுமந்திரம்
மண்ணொடைந்தும்வழங்குயிர்யாவுமே
யண்ணலேநின்னருள்வடிவாகுமே. (௩௩)

வடிவெலாநின்வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன்காரணங்காண்பனோ

நெடியவாணவெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளேயரசேயருளத்தனே. (௫௪)

அத்தனேயகண்டானந்தனேயருட்
சுத்தனேயெனவுன்னைத்தொடர்ந்திலேன்
பித்தனேன்பெறுமாயமாயவான்
கத்தனேகல்வியாதறுகற்கவே. (௫௫)

கற்றுமென்பலன்கற்றிடுநூன்முறை
சொற்றசொற்கள்சுகாரம்பமோநெறி
நிற்றல்வேண்டுநிருவிகற்பச்சுகம்
பெற்றபேர்பெற்றபேசாப்பெருமையே. (௫௬)

பெருமைக்கேயிறுமாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கையகதியுமுண்டாங்கொலோ
வருமைச்சீரன்பர்க்கன்னையொட்பாகவே
வருமப்பேரொளியேயுன்மனுந்தமே. (௫௭)

உன்மனிக்குளொளிர்பரஞ்சோதியாஞ்
சின்மயப்பொருளேபழஞ்செல்வமே
புன்மலத்துப்புழுவனபாவியேன்
கன்மனத்தைத்தக்கணைக்கக்கடவதே. . (௫௮)

கரையிலின்பக்கடலமுதேயிது
வரையினுனைவந்துகலந்திலே
துரையிலாவின்பமுள்ளவர்போலவித்
தரையிலேகிடந்தேனென்னதன்மையே. (௫௯)

மையுலாம்விழிமாதர்கடோதகப்
பொய்யிலாழும்புலையினிப்பூனைகாண்
கையிலாமலகக்கனிபோன்றவுன்
னையனேயெனையாளுடையண்ணலே. (சு0)

அண்ணலேயுன்னடியவர்போலருட்
கண்ணினாலுனைக்காணவும்வாவெனப்
பண்ணினாலென்பசுத்துவம்போயுயும்
வண்ணமாகமனோலயம்வாய்க்குமே. (சுக)

வாய்க்குங்கைக்குமௌனமௌனமென்
றேய்க்குஞ்சொற்கொண்டிராப்பகலற்றிடா
நாய்க்குமின்பமுண்டோநல்லடியனைத்
தோய்க்குமானந்தத்தூவெளிவெள்ளமே. ()

தூயதானதுரியவறிவெனுந்
தாயுநீயின்பத்தந்தையுநீயென்றாற்
சேயதாமிந்தச்சீவத்திரளன்றோ
வாயும்பேரொளியானவகண்டமே. (ஙசு)

அகண்டமென்னவருமறையாகமம்
புகன்றநின்றன்மைபோதத்தடங்குமோ
செகங்களெங்குந்திரிந்துநன்மோனத்தை
யுகந்தபேருனையொன்றுவரையனே. (சுசு)

ஐயனேயுனையன்றியொருதெய்வங்
கையினாற்றொழவுங்கருதேன்கண்டாய்

பொய்யனாகிலும்பொய்யுரையேன்சுத்த
மெய்யனாமுளக்கேவெளியாகுமே. (சரு)

வெளியினின்றவெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்றவொளியாமுன்றன்னைநான்
றெளிவுறுந்தகல்லாலடித்தேவென்று
களிபொருந்தவன்றேகற்றகல்வியே. (சசு)

கல்லையுற்றகருத்தினர்கார்நிறத்
தல்லையொத்தகுழலினராசையா
லெல்லையற்றமயல்கொளவோவெழிற்
றில்லையிற்றிகழுந்திருப்பாதனே. (சஎ)

திருவருட்டெய்வச்செல்விமலைமக
ளொருவிருக்கின்றமேனியொருபரங்
குருவைமுக்கணங்கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின்றகன்மமிங்கில்லையே. (சஅ)

கன்மமேதுகடுநரகேதுமேற்
சென்மமேதெனைத்தீண்டக்கடவதோ
வென்மனோரதமெய்தும்படிக்கரு
ணன்மைகூர்முக்கணாதனிருக்கவே. (சகூ)

நாதகீதனென்னாதன்முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன்வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நின்றபுண்ணியன்பூந்திருப்
பாதமேகதிமற்றிலைபாழ்நெஞ்சே. (ருo)

மற்றுனக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதலோனருள்
பெற்றபேரவரோபெரியோரெலா
முற்றுமோர்ந்தவர்மூதுரையர்த்தமே. (ருக)

உரையிறந்துளத்துள்ளவிகாரமாந்
திரைகடந்தவர்தேடுமுக்கட்பிரான்
பரைநிறைந்தபரப்பெங்ஙனங்ஙனே
கரைகடந்தின்பமாகக்கலப்பனே. (ருஉ)

கலந்தமுத்திகருதினுங்கேட்பினு
நிலங்களாதியுநின்றெனைப்போலவே
யலந்துபோயினமென்னுமருமறை
மலர்ந்தவாய்முக்கண்மாணிக்கச்சோதியே. ()

சோதியாதெனைத்தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல்லாமெனப்போதிக்க
வாதிகாலத்திலுன்னடிக்காந்தவ
மேதுநான்முயன்றேன்முக்கணெந்தையே. ()

எந்தநாளைக்குமீன்றருடாயென
வந்தசீரருள்வாழ்கவென்றுன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந்தெரிந்துகுறிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந்தயாமுக்கணாதியே. (ருரு)

கண்ணகன்றவிக்காசினியூடெங்கும்
பெண்ணோடாண்முதலாமென்பிறவியை

யென்னைவேரவரிதேழைகதிபெறும்
வன்னமுக்கண்மணிவந்துகாக்குமே. (ரு சு)

காக்குநின்னருட்காட்சியல்லாலொரு
போக்குமில்லையென்புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியாளுகைநின்பரமன்பின
ராக்கமேமுக்கணனந்தமூர்த்தியே. (ரு எ)

ஆனந்தங்கதியென்னவென்னனந்த
மோனஞ்சொன்னமுறைபெறமுக்கணெங்
கோனிங்கீந்தகுறிப்பதனல்வெறுந்
தீனன்செய்கைதிருவருட்செய்கையே. (ரு அ)

கையினற்பெருமூதேத்திக்கசிந்துள
மெய்யினலுனைக்காணவிரும்பினே
னையனேயரசேயருளேயருட்
டையலோர்புறம்வாழ்சகநாதனே. (ரு கூ)

சகத்தின்வாழ்வைச்சதமெனவெண்ணியே
மிகுத்ததீமைவிளையவிளைக்கின்றே
னகத்துளாரமுதாமையநின்முத்தி
சுகத்தினன்வந்துதோய்வதெக்காலமே. (சு 0)

காலமூன்றுங்கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநின்றிருவருளாலிந்த்ர
சாலமாயிச்சகமெனவெண்ணிநின்
கோலநாடுதலென்றுகொடியனே. (சு க)

கொடியவெவ்வினைக்கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாம்பொருளேநினக்கன்பின்றிப்
படியிலேழைமைப்பற்றுகின்றேன்வெறு
மிடியினேன்கதிமேவும்விதியின்றே. (சுஉ)

விதியையும்விதித்தென்னைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதித்தம்மதிமாயையிற்
பதியவைத்தபசுபதிநின்னருட்
கதியையெப்படிக்கண்டுகளிப்பதே. (சுங)

கண்டகண்ணுக்குக்காட்டுங்கதியெனப்
பண்டுமின்றுமென்பானின்றுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக்கோர்பதிலுயிரந்
தெண்டனென் பொய்மை தீர்த்திடல்வேண்டு
[மே.

வேண்டும்யாவுமிறந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாரற்றசோதிப்பிரானென்பாற்
பூண்டவன்பர்தம்பொற்பணிவாய்க்குமே
லீண்டுசென்மமெடுப்பனனந்தமே. (சுரு)

எடுத்ததேகமிறக்குமுனேயெனைக்
கொடுத்துநின்னையுங்கூடவுங்காண்பனே
வடுத்தபேறறிவாயறியாமையைக்
கெடுத்தவின்பக்கிளர்மணிக்குன்றமே. (சுசு)

குன்றிடாதகொழுஞ்சுடரோமணி
மன்றிலாடியமாணிக்கமேயுனை

பன்றியார்துணையாருறவார்கதி
யென்றுநீயெனக்கின்னருள்செய்வதே. (சூஎ)

அருளெலாந்திரண்டோர்வடிவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொதுநாதவென்
மருளெலாங்கெடுத்தேயுளமன்னலா
லிருளெலாமிரிந்தெங்கொளித்திட்டதே. ()

எங்குமென்னையிகலுறவாட்டியே
பங்கஞ்செய்தபழவினைபற்றறு
லங்கணுவுன்னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிடமுண்டோசகத்திலே. (சூகூ)

உண்டவர்க்கன்றியுட்பசியோயுமோ
கண்டவர்க்கன்றிக்காதலடங்குமோ
தொண்டருக்கெளியானென்றுதோன்றுவான்
வண்டமிழ்க்கிசைவாகமதிக்கவே. (எ௦)

மதியுங்கங்கையுங்கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப்புனிதநின்பொன்னடிக்
கதியைவிட்டிந்தக்காமத்திலாழ்ந்தவென்
விதியையெண்ணிவிழிதுயிலாதன்றே. (எக)

ஆன்றெனச்சொலவாமெனவற்புத
நன்றெனச்சொலநண்ணியநன்மையை
யொன்றெனச்சொனவொண்பொருளேயொளி
யின்றெனக்கருள்வாயிருளேகவே. (எஉ)

இருவரோபுகழ்ந்தேத்தற்கினியரா
மொருவரேதுணையென்றுணராய்நெஞ்சே
வருவரோகொடுங்காலர்கள்வந்தெதிர்
பொருவரோயவர்க்கென்கொல்புகல்வதே. ( )

புகழுங்கல்வியும்போதமும்பொய்யிலா
வகமும்வாய்மையுமன்புமளித்தவே
சுகவிசாலத்துணைப்பொருடோற்றமாங்
ககனமேனியைக்கண்டனகண்களே. (எச)

கண்ணுணின்றவொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுணின்றுவிளங்கியமெய்யினை
யெண்ணியெண்ணியிரவும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவர்நான்றொழுந்தெய்வமே. ( )

தெய்வம்வேறுளதென்பவர்சிந்தனை
நைவொன்பதுநற்பரதற்பர
சைவசிற்சிவனேயுனைச்சார்ந்தவ
ருய்வொன்பதும்யானுணர்ந்தேனுற்றே. (எசு)

உற்றவேளைக்குறுதுணையாயிந்தச்
சுற்றமோநமைக்காக்குஞ்சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதல்பாதமே
பற்றதாயிற்பரசுகம்பற்றுமே. (எஎ)

பற்றலாம்பொருளேபரம்பற்றினு
லுற்றமாதவர்க்குண்மையைநல்குமே

மற்றும்வேறுளமார்க்கமெலாமெடுத்
தெற்றுவாய்மௌனமேகதியெய்தவே. (எஅ)

ஆரணம்.

ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசி
யற்புதமாய்நடந்தருளுங்
காரணமுணர்த்துங்கையுநின்மெய்யுங்
கண்கண்மூன்றுடையவெண்கண்ணே
பூரணவறிவிற்கண்டிலமதனாற்
போற்றியிப்புந்தியோடிருந்து
தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத்
தமியனேன்வேண்டிடத்தகுமே. (க)

இடமொருமடவாளுலகனைக்கீந்திட்
டெவ்வுலகத்தையுமீன்றுந்
தடமுறுமகிலமடங்குநாளம்மை
தன்னையுமொழித்துவிண்ணெனவே
படருறுசோதிக்கருணையங்கடலே
பாயிருட்படுகரிற்கிடக்கக்
கடனதோநினைப்புமறப்பெனுந்திரையைக்
கவர்ந்தெனைவளர்ப்பதுன்கடனே. (உ)

வளம்பெறுஞானவாரிவாய்மடுத்து
மண்ணையும்விண்ணையுந்தெரியா
தளம்பெறுந்துரும்பொத்தாவியோடாக்கை
யானந்தமாகவேயலந்தேன்

களம்பெறுவஞ்சநெஞ்சினர்காணுக்
காட்சியேசாக்ஷியேயறிரு
ருளம்பெறுந்துணையேபொதுவினினடிக்கு
முண்மையேயுள்ளவாறிதுவே. (௩)

உள்ளமேநீங்காவென்னைவாவாவென்
றுலப்பிலாவானந்தமான
வெள்ளமேபொழியுங்கருணைவான்முகிலே
வெப்பிலாத்தண்ணருள்விளக்கே
கள்ளமேதுரக்குந்தூவெளிப்பரப்பே
கருவெனக்கிடந்தபாழ்மாயப்
பள்ளமேவீழாதென்னைக்கரையேற்றிப்
பாலிப்பதுன்னருட்பரமே. (௪)

பரம்பரமாகிப்பக்குவம்பழுத்த
பழவடியார்க்கருள்பழுத்துச்
சுரந்தினிதிரங்குந்தானகற்பகமே
சோதியேதொண்டனேனின்னை
யிரந்துநெஞ்சுடைந்துகண்டுயில்பொருமை
யிருந்ததுமென்கணிலிருட்டைக்
கரந்துநின்கண்ணுற்றுயில்பெறல்வேண்டிக்
கருதி[illegible]ன்கருத்திதுதானே. (௫)

கருத்தினுட்கருத்தாயிருந்துநீயுணர்த்துங்
காரணங்கண்டுசும்மாதான்

வருத்தமற்றிருந்துசுகம்பெறுவண்ணம்
வருந்தினேன்மதியின்மைதீர்ப்பா
ரொருத்தராருளப்பாடுணர்பவர்யாவ
ருல்லவர்பன்னெறியெனக்குப்
பொருத்தமோசொல்லாய்மௌனசற்குருவே
போற்றிநின்பொன்னடிப்போதே. (௬)

அடியெனுமதுவுமருளெனுமதுவு
மறிந்திடினிர்க்குணநிறைவு
முடியெனுமதுவும்பொருளெனுமதுவு
மொழிந்திடிற்சுகமனமாயைக்
குடிகெட வேண்டிப்பணியுறநிற்றல்
குணமெனப்புன்னகைகாட்டிப்
படிமிசைமௌனியாகிநீயாளப்
பாக்கியமென்செய்தேன்பரனே. (எ)

என்செயலின்றியாவுநின்செயலென்
றெண்ணுவேனெவ்வொருகாலம்
புன்செயன்மாயைமயக்கினென்செயலாப்
பொருந்துவேனஃதொருகாலம்
பின்செயல்யாதுநினைவின்றிக்கிடப்பேன்
பித்தனேனென்னிலைபெறநின்
றன்செயலாகமுடித்திடல்வேண்டுஞ்
சச்சிதானந்தசற்குருவே. (அ)

குருவுருவாகிமௌனியாய்மௌனக்
கொள்கையையுணர்த்தினையதன்றிற்

கருவுருவாவதெனக்கிலையிந்தக்
காயமோபொய்யெனக்கண்ட
திருவுருவாளரனுபவநிலையுஞ்
சேருமோவாவலோமெத்த
வருவுருவாகியல்லவாய்ச்சமய
மளவிடாவானந்தவடிவே. (கூ)

வடிவிலாவஷ்வாய்மனநினைவணுகா
மார்க்கமாய்நீக்கருஞ்சுகமாய்
முடிவிலாவீட்டின்வாழ்க்கைவேண்டினர்க்குன்
மோனமல்லால்வழியுண்டோ
படியிருளகலச்சின்மயம்பூத்த
பசுங்கொம்பையடக்கியோர்கல்லா
லடியிலேயிருந்தவானந்தவரசே
யன்பனைப்பருகுமாரமுதே. (கO)

சொல்லற்கரிய.

சொல்லற்கரியபரம்பொருளே சுகவாரிதியே சுடர்க்கொழுந்தே, வெல்லற்கரிய மயலிலெனை விட்டெங்கொளித்தாயாகெட்டேன், கல்லிற்பசிய நாருரித்துக் கடுகிற்பெரிய கடலடைக்கு, மல்லிற்கரிய வந்தகனுர்க் காளாக்கினையோ வறியேனே. (க)

அறிவிற்கறிவுதாரகமென்றறிந்தேயறிவோடறியாமை, நெறியிற்புகுதாதோர்படித்தாய்நின்ற

நிலையுந்தெரியாது, குறியற்றகண்டா நீதமயக்
போதில்முதே நினைக்குறுகிப், பிறிவற்றிருக்க
வென்றாவோ பேயேற்கினிநீபேசாயே. (உ)

பேசாவனுபூதியையடியேன் பெற்றுப்பிழை
க்கப்பேரருளாற், றேசோமயந்தந்தினியொரு
காற் சித்தத்திருளுந் தீர்ப்பாயோ, பாசாட
வியைக்கடந்தவன்பர் பற்றுமகண்டப்பரப்பா
ன, லீசாபொதுவினடமாடு மிறைவாகுறையா
வின்னமுதே. (௩)

இன்பக்கடலிற்புகுந்திடுவா ணிரவும்பகலுந்
தோற்றும, லன்பிற்கரைந்துகரைந்துருகி யண்
ணாவரசேயெனக்கூவிப், பின்புற்றழுஞ்சேயெ
னவிழிநீர் பெருக்கிப்பெருக்கிப்பித்தாகித், து
ன்பக்கடல்விட்டகல்வேனோ சொரூபானந்தச்
சுடர்க்கொழுந்தே. (௪)

கொழுந்துதிகழ் வெண்பிறைச்சடிலக் கோ
வேமன்றிற்கூத்தாடற், கெழுந்தசுடரேயிமயவ
ரை யென்றாய்கண்ணுக்கினியானே, தொழுந்
தெய்வமுநீகுருவுநீ துணைநீதந்தைதாயுநீ, யழு
ந்தும்பவநீ நன்மையுநீயாவியாக்கைநீதானே. ()

தானேயகண்டாகாரமயந் தன்னிலெழுந்து
பொதுநடஞ்செய், வானேமாயப்பிறப்பறுப்பா
ன் வந்துன்னடிக்கேகரங்கூப்பித், தேனேயென்

ணைப்பருகவல்ல தெள்ளாரமுதேசிவலோகக், கோனேயெனுஞ்சொன்னினது செவி கொள்ளாதென்னேகூறுயே. (கூ)

கூறுநின்றவிடர்க்கவலைக் குடும்பக்கூத்துட் டுளைந்துதடு, மாறுநின்றபாவியைநீ வாவென்றழைத்தாலாகாதோ, நீறார்மேனிமுக்கணுடை நிமலாவடியார்நினைவினிடை, யாறாய்ப்பெருகும்பெருங்கருணை யரசேயென்னையாள்வானே ()

வானேமுதலாம்பெரும்பூதம் வகுத்துப்பரந்துமாற்றவல்ல, கோனேயென்னைப்புரக்குநெறி குறித்தாயிலையேகொடியேனைத், தானேபடைத்திங்கென்னபலன் றன்னைப்படைத்தாயுன்கருத்தை, நானேதென்றிங்கறியேனே நம்பினேன் கண்டருள்வாயே. (அ)

கண்டார்கண்டகாட்சியுநீ காணார்காணுக்கள்வனுநீ, பண்டாருயிர்நீயாக்கையுநீ பலவாஞ்சமயப்பகுதியுநீ, யெண்டோண்முக்கட்செம்மேனி யெந்தாய்நினக்கே யெவ்வாறு, தொண்டாய்ப்பணிவரவர்பணிநீ சூட்டிக்கொள்வதெவ்வாறே. (கூ)

சூட்டியென்னதென்றிடுஞ்சுமையைச் சுமத்தியென்னையுஞ்சுமையாளாக், கூட்டிப்பிடித்துவினைவழியே கூத்தாட்டினையேநின்றருளால், வீட்

டைக்கருதுமப்போது வெளியாமுலகவியப்ப
னைத்தும், மேட்டுங்கடங்காச்சொப்பனம்போலெ
க்கா யிருக்குமென்சொல்வேன். (கO)

வம்பனேன்.

வம்பனேன்கள்ளங்கண்டு மன்னருள்வெள்ள
மாய, வும்பர்பாலேவல்செய்யென் றுணர்த்தி
னையோகோவானோர், தம்பிரானேநீசெய்த தய
வுக்குங்கைம்மாறுண்டோ, வெம்பிரானுய்ந்தே
னுய்ந்தே னினியொன்றுங் குறைவிலேனே. ()

குறைவிலாநிறைவாய்ஞானக் கோதிலானந்த
வெள்ளத், துறையிலேபடிந்துமூழ்கித் துளைந்
துநான் றேன்றுவாறுள், ளுறையிலேயுணர்த்
திமோன வொண்சுடர்வைவாடந்த, விறைவ
னேயுனைப்பிரிந்திங்கிருக்கிலேனிருக்கிலேனே.

இருநிலமாதிநாத மீறதாமிவைகடந்த, பெரு
நிலமாயதூய பேரொளிப் பிழம்பாய் நின்று,
கருதருமகண்டானந்தக் கடவுணின் காட்சிகா
ண, வருகவென் றழைத்தாலன்றி வாழ்வுண்
டோ வஞ்சனேற்கே. (உ)

வஞ்சனை யழுக்காறாதி வைத்திடும் பாண்ட
மான, நெஞ்சனை வலிதின்மேன்மே னெக்கு
நெக் குருகப்பண்ணி, யஞ்சலி செய்யுங்கையு

மருவிநீர் விழியுமாகத், தஞ்சமென் றிரங்கிக்
காக்கத் தற்பரா பரமுனக்கே. (ச)

உனக்குநானடித்தொண்டாகி யுன்னடிக் கன்
புசெய்ய, வெனக்குநீ தோற்றியஞ்சே லென்னு
நா ளெந்தநாளோ, மனக்கிலே சங்கமூர்ந்த மா
தவர்க் கிரண்டற்றோங்குந், தனக்குநே ரில்லா
வொன்றே சச்சிதானந்த வாழ்வே. (ரு)

வாழ்வென வயங்கியென்னை வசஞ்செய்து ம
ருட்டும் பாழ்த்த, வூழ்வினைப் பகுதிகெட்டிங்
குன்னையுங் கிட்டுவேனோ, தாழ்வெனுஞ் சமய
நீங்கித் தமையுணர்ந் தோர்கட்கெல்லாஞ், சூழ்
வெளிப் பொருளே முக்கட் சோதியே யமர
ரேறே. (சா)

ஏறுவாம்பரியாவ்டை யிருங்கலை யுரியாவெ
ன்று, நாறுநற்சாந்தநீறு நஞ்சமே யமுதாக்கொ
ண்ட, கூறருங் குணத்தோயுன்றன் குரைகழல்
குறுகினல்லா, லாறுமோதாபசோப மகலுமோ
வல்லலுறுனே. (எ)

தானமுந் தவமும்யோகத் தன்மையுமுணரா
வென்பன், ஞானமுந் தெவிட்டாவின்ப நன்
மையுநல்குவரீயோ, பானலங்கவர்ந்திஞ்சொற்
பச்சிளங் கிள்ளைகாண, வானவ ரிறைஞ்சமன்று
ள் வியங்கியநடத்திறனே. (அ)

கடத்தியிவ்வுலகையெல்லா நாதநீ நிறைந்த
தன்மை, திடத்துடனறிந்தானந்தத் தெள்ளமு
தருந்திடாதே, விடத்திரளனையகாம வேட்கை
விழுந்திமாயைச், சடத்தினைமெய்யென் றெ
ண்ணித் தளரவோ தனியனேனே. (கூ)

தனிவளர்பொருளேமாறுத் தண்ணருங்கரு
ணைபூத்த, வினியகற்பகமேமுக்க ணெந்தையே
நினக்கன்பின்றி, நனிபெருங்குடிலங்காட்டு நய
னவேற்கரியகூந்தல், வனிதயர்மயக்கிலாழ்ந்து
வருந்தவோவம்பனேனே. (க0)

சிவன்செயல்.

சிவன்செயலாலேயாதும் வருமெனத்தேறே
னேனு, மவந்தருநினைவையெல்லா மகற்றிலேனா
சைவெள்ளந், கவர்ந்துகொண் டிழுப்பவந்தக்
கட்டிலேயகப்பட்டடையோ, பவந்தனையீட்டியீ
ட்டிப் பதைக்கின்றேன்பாவியேனே. (க)

பாவியேனினியென் செய்கேன் பரமனேப
ணிந்துன்பாதந், சேவியேன்விழிநீர்மல்கச் சி
வசிவவென்றுதேம்பி, யாவியேநிறையவந்த வ
முதமேயென்னேனந்தோ, சாவிபோற்சமயத்
தாழ்ந்து சகத்திடைத்தவிக்கின்றேனே. (உ)

இடைந்திடைந்தேங்கிமெய்புளகிப்ப வெழு
ந்தெழுந் தைதம்நின்சரண, மடைந்த[illegible]னீ

கையிடேதுனக்கே யபயமென்றஞ்சலிசெய்து
ன், ஞுடைத்துடைத்தெழுதா சித்திரப்பாவை
யொத்தனனைசைவறிப்பத், தொடர்க்குதெ
ளையாட்கொள்ளுவதென்றோ சோதிவேயாதி
நாயகனே. (௩)

ஆதியாய்மேல ம்ந்தமாப்பர்ந்தம் யாவுமற்ற
கம்புறநிறைந்த, சோதியாய்ச்சுமையிருந்தவெ
ம்பெருமான் றொண்டனென்கதிபெவிருக்க
ப், போதியாவன்னைக் கைவிடன்முறையோ
புன்மையேபெனச்செய்தேன்மனமோ, வாதியா
கின்றதன்றியம்புலன்சேர் வாயிலோ திமிலுங்
கொடிதே. (௪)

வாயிலோரைந்திற்புலனெனும்வேடர்வந்தெ
னையீர்த்து வெங்காமத், தீயிலே வெதுப்பியுயி
ரொடுந்தின்னச் சிக்குண்டுதிருதியெய்மறந்
து, தாயிலாச்சேய்போ லலைந்தலைப்பட்டேன்
றுமிலுங்கருணையாமன்று, ஞுயயோகியெனி
லிமௌனியேநாதனேஞானவாரிதியே. (௫)

ஞானமேவடிவாய்த் தேடுவார்தேடு நாட்ட
மோநாட்டத்துணிறைந்த, வானமேயெனக்குவ
க்குவந்தான்கு மார்க்கமே மருள்தாமதியா,
மோனமேமுதலேமுத்திக்கவித்தே முடிவிலா
வின்பமேசெய்யுந், தானமேதவமேநின்னைநா
னினைக்கேன் றமியனென்றனைமறப்பதற்கே. ()

மறமலியுலகவாழ்க்கையேவேண்டும் வந்துநி
ன்னன்பர்கட்பணியா, மறமதுகிடைக்கி னன்றி
யாசைந்த, வற்புதநிட்டையி னிமித்தங், துறவது
வேண்டு மௌனியாயெனக்குத் தூயநல்லருட்
ரின்னைப், பிறவியும்வேண்டும் யானெனதிறக்
கப் பெற்றவர் பெற்றிடும் பேறே. (எ)

பெற்றவர்பெற்ற பெருந்தவக்குன்றே பெரு
கியகருணைவாரிதியே, நற்றவத்துணையே யானெ
ந்தக்கடமேல் ஞாதுருஞானஞேயங்க, ளற்றவர்க்
கறுதகட்புடைக்கலப்பே யனேகமாய் நின்னடி
க்கன்பு, கற்றதுங்கேள்வி கேட்டது நின்னைக்
கண்டிடும்பொருட்டன்றோ காணே. (அ)

அன்றுநால்வருக்குமொளிநெறிகாட்டு மன்
புடைச் சோதியேசெம்பொன், மன்றுண்முக்
கண்ணுங் காளகண்டமுமாய் வயங்கிய வானே
மேயென்னுட், டுன்றுகூரிருளைத் துரந்திடுமதி
யே துன்பமுமின்பமுமாகி, நின்றவாதனையைக்
கடந்தவர்நினைவே நேசமேநின்பரம்யானே. ()

யானெனல்காணேன் பூரணநிறைவில் யாதி
னுமிருந்தபேரொளிநீ, தானெனநிற்குஞ் சமத்
துறவென்னைத் தன்னவ னாக்கவுந்தகுங்காண்,
வானெனவயங்கி யொன்றிரண்டென்னுமார்க்க
மா நெறிதந்துமாறுத், தேனெனருசித்து ளன்
பனைக்கலந்த செல்வமேசிற்பர சிவமே. (௧௦)

தன்னையொருவர்.

தன்னையொருவர்க் கறிவரிதாய்த் தானேதா
னாயெங்குநிறைந், துன்னற்கரியபரவெளியா யு
லவாவமுதா யொளிவிளக்கா, யென்னுட்கலந்
தாயன்றியாதிருந்தாயிறைவாவினியேனு, நின்
னைப்பெறுமா றெனக்கருளா னிலையைக்கொடு
க்கநினையாயோ. (க)

நினையுநினைவுக்கெட்டாத நெறிபெற் றுணர்ந்
தநெறியாளா, வினையைக்களைக்கும் பரமவின்
ப வெள்ளப்பெருக்கேநினதருளான், மனைவிபு
தல்வரன்னைபிதா மாடுவீடென்றிடுமயக்கந், த
னையுமறந்திங் குனைமறவாத் தன்மைவருமோ
தமியேற்கே. (உ)

வரும்போமென்னு மிருநிலைமை மன்னுதொ
ருதன்மைத்தாகிக், கரும்போதேனோ முக்கனி
யோவென்ன வென்னுட்கலந்துநலந், தரும்பே
ரின்பப்பொருளேநின் றன்னைநினைந்து நெக்கு
ருகே, னிரும்போகல்லோமரமோவென் னித
யமியாதென்றறியேனே. (௩)

அறியுந்தரமோ நானுன்னை யறிவுக்கறிவாய்
நிற்கையினாற், பிறியுந்தரமோநீயென்னைப் பெ
ம்மானேபேரின்பமதாய்ச், செறியும்பொருணீ
நின்னையன்றிச் செறியப்பொருளுன் பெறும்
பேற்றை, நெறிநின்றொழுக விசாரித்தா லினை
க்கோவில்லையெனக்காமே. (௪)

எனதென்பதும்பொய்யானெனல்பொய்யெ
ல்லாமிறந்தவிடங்காட்டி, நினதென்பதும்பொ
ய்நீயெனல்பொய் நிற்குநிலைக்கேநேசித்தேன்,
மனதென்பதுமோவென்வசமாய் வாராதையய
நின்னருளோ, தனதென்பதுக்குமிடங்காணே
ன் றமியேனெவ்வாறுய்வேனே. (ரு)

உய்யும்படிக்குன்றிருக்கருணை யொன்றைக்
கொடுத்தாலுடையாய்பாழ்ம், பொய்யுமவாவு
மழுக்காறும் புடைபட்டோடுநன்னெறியா, மெ
ய்யுமறிவும்பெறும்பேறும் விளங்குமெனக்குன்
னடியார்பாற், செய்யும்பணியுங்கைகூடுஞ் சிந்
தைத்துயருந்தீர்ந்திடுமே. (சு)

சிந்தைத்துயரென்றொருபாவி சினந்துசின
ந்துபோர்முயங்க, நிந்தைக்கிடமாய்ச்சகவாழ்
வை நிலையென்றுணர்ந்தேநிற்கின்றே, னெந்த
ப்படியுன்னருள்வாய்க்கு மெனக்கெப்படிநீயரு
ள்செய்வாய், பந்தத்துயரற்றவர்க்கெளிய பர
மானந்தப்பழம்பொருளே. (எ)

பொருளைப்பூவைப்பூவையரைப் பொருளெ
ன்றெண்ணுமொருபாவி, யிருளைத்துரந்திட்
டொளிநெறியையென்னுட்பதிப்பதென்றுகொ
லோ, தெருளத்தெருளவன்பர்நெஞ்சந் தித்தி
த்துருகத்தெவிட்டாத, வருளைப்பொழியுங்கு
ணமுகிலேயறிவானந்தத்தாரமுதே. (அ)

ஆராவமிர்தம்விரும்பினர்க ளதியவிடத்தைத்த
யமிர்தாக்கும், பேரானந்தசித்தனையும் பெரி
யோயாவிக்குரியோய்கேள், காராகிரகவேழி
னிடைக் கட்டுண்டிருந்த கலைகளெல்லா, மோரா
லொருநாள்கையுணவேற் றுண்டாலெனக்கிங்
கொழிந்திடுமே. (௧௯)

எனக்கென்றிருந்தவுடல்பொருளும் யானுமி
னாவென்றிந்தவன்னை, மனைத்துமிருந்துமிலதா
க வருளாய்நில்லாதழிமறக்காய், மனத்துட்டு
ந்துமயங்கவுமென் னெக்குட்களங்கம்வந்ததெ
ன்றோ, தனக்கொன்றுவமையறநிறைந்த தனி
யேதன்னந்தனிமுதலே. (௨௦)

ஆசையெனும்.

ஆசையெனும்பெருங்காற்றூ டிலவம்பஞ்செ
னவுமனதலையுங்கால், மோசம்வருமிதனாலேகற்
றதுங் கேட்டதுந்தூர்ந்துமுத்திக்கான, நேச
முநல்லாசமும்போய்ப் புலனாயிற்கொடுமையபற்
றிநிற்பரந்தோ, தேகபழுக்கருள்புழுத்த பரா
பரமேநிராசையின்றேற்றெய்வமுண்டோ. (௧)

இரப்பானுக்கொருவனவன் வேண்டுவகேட்
டருள்செபெண்வேசற்றேதான், புரப்பான்றன
ருறைடி யிருப்பதுபோலெங்குநிறை பொருளே
கேளாய், மரப்பான்மைநெஞ்சினையான் வே

ன் நிலைசேட்டூரங்கெனவே மௌனத்தோடங், கரப்பின்மை புருணிறைவி லிருப்பதுவோப ராபரமேசகநிட்டை. (௨)

சாட்டையிற்பம்பரசாலம்போலெலா
மாட்டுமோரிறையெனவறிந்துநெஞ்சமே
தேட்டமொன்றறவருட்செயலினிற்றியேல்
வீட்டறந்துறவுமிரண்டுமேன்மையே. (௩)

என்னெஞ்ச நினைப்பொழியா தறிவிலேனான் ஞானமெனுந்தன்மைபேச, இன்னெஞ்சமகிழும் மொருசொல் லுரைத்தனையே யதனையுன்னி யுருகேனையா, வன்னெஞ்சோ விரங்காத பாநெஞ் சோ விருப்புநெஞ்சோ வைரமான, கன்னெஞ் சோவலதுமண்ணாங் கட்டிநெஞ்சோவெனது நெஞ்சங்கருதிற்றுனே. (௪)

வாழிசோபனம்வாழிநல்லன்பர்கள்
சூழவந்தருடோற்றமுஞ்சோபன
மாழிபோலருளாயன்மௌனத்தா
லேழையேன்பெற்றவின்பமுஞ்சோபனம். (௫)

கொடுக்கின்றோர்கள்பாற் குறைவையாதியா னொறுங்குதர்க்கம், விடுகின்றோர்கட்டோற் பிரி கிலாதுள்ளன்புவிடாதே, படிக்கின்றோர்களுக் கிரங்கிடுக்கண்டவிழலங்க, நெருக்கின்றோர்க ளைச்சேராதியாத்துபரஞ்சோதி. (௬)

உலகமாயையிலேயெளியேன்றனையுழலவிட் டனையேயுடையாயரு, ளிலகுபேரின்பவீட்டி னிலென்னையு மிருத்திவைப்பதெக்காலஞ்சொ லாயெழிற், றிலகவாணுதற்மைபந்தொடிகண்ணி ணைதேக்க நாடகஞ்செய்தடியார்க்கெலா, மல கிலாவினைதீர்க்கத்துசங்கட்டு மப்பனேயருளா னந்தசோதியே. (எ)

முன்னிலைச்சுட் டொழிதியெனப் பலகாலு நெஞ்சேநான் மொழிந்தேனேநின், றன்னிலை யைக்காட்டாதே யென்னையொன்றாச் சூட்டா தேசரணன்போந்த, வந்நிலையேநிலை யந்தநிலை யிலே சித்திமுத்தியனைத்துந்தோன்று," நன்னி லையீதன்றியிலை சுகமென்றேசுகர்முதலோர் நா டினரோ. (அ)

அத்துவிதம்பெறும்பேறன்றறியாமல்யானெ னும் பேயகந்தையோடு, மத்தமதியினர்போல மனங்கிடப்ப வின்னமின்னம் வருந்துவேனோ, சுத்தபரிபூரணமாய் நின்மலமாயகண்டிதமாய்ச் சொரூபானந்த, சத்திகணிங்கா தவனாந்தன்மய மாயருள்பழுத்துத் தழைத்தவொன்றே. (சு)

தந்தைதாயுநீயென்னுயிர்த்துணையுநீ சஞ்சல மதுதீர்க்க வந்ததேசிகவடிவுநீயுனையலான் மற் றொருதுணைகாணே, னந்தமாதியுமளப் பருஞ் சோதியே யாதியேயடியார்தஞ், சிந்தைமேவி யதாயுமானவனெனுஞ்சிரகிரிப்பெருமானே ( )

எந்தோலாலையவளைந்துமேற் குமிழையுங்க
றுவிசேவள்கருநீலப், போதுபோன்றிடுங் கண்
ணியர்மயக்கி லெப்போதுமே,நளராமன், மாது
லழகிபங்கனை யபங்கனை மாடமாளிகைசூழுஞ்,
சேதுமேவியரா ம நாயகன்றனைச்சிந்தைசெய்ம
டநெஞ்சே. (கக)

அண்டமுமாய்ப்பிண்டமுமா யளவிலாத வா
ருயிருக்கோருயிரா யமர்ந்தாயானாற், கண்டவ
ரார்கேட்டவரா ருன்னுலுன்னைக் காண்பதல்
லாலென்னறிவாற் காணப்போமோ, வண்டுள
பமணிமார்பன் புதல்வனோடு மனைவியொடுங்
குடியிருந்து வணங்கிப்போற்றும், புண்டரிக
புரத்தினிற்றாந்தமௌன போதாந்த நடம்புரி
யும் புனிதவாழ்வே. (கஉ)

பொறியிற்செறியும் புலக்கனியைப் புந்திக்
கவராற்புகுந்திழுத்து, மறுகிச்சுழலு மனக்குர
ங்கு மாளவாளா விருப்பேனோ, வறிவுக் கறிவா
ய்ப்பூரணமா யகண்டானந்தமயமாகிப், பிறிவற்
றிருக்கும் பெருங்கருணைப் பெம்மானே யெம்
பெருமானே. (கந)

உரையுணர்விறந்துதம்மை யுணர்பவ ருணர்
வினூடே, கரையிலாவின்பவெள்ளங் காட்டிடு
முகிலேமாறாப், பரையெனுங் கிரணஞ்சூழ்ந்த
பானுவேநின்னைப்பற்றித். திரையிலா நீர்போற்
சித்தந் தெளிவனோசிறியனேனே. (கச)

கேவலசகலமின்றிக் கிடுமாறு போலாவெந்து,
மேவிய வருளின்கண்ணாய் மேவிட மேலாமின்
பந், தாவிடமின்பாகித் தனியிடை யிருத்தி
வைத்த, தேவெனுமௌனிசெய்பொற் சேவடி
சிந்தைசெய்வாம். (கரு)

நேற்றுளா ரின்றுமாளா ரென்றவாதனைக்கண்
டும், போற்றிலே னின்னையந்தோ போக்கிலே
னவினைகால, மாற்றிலேன் கண்டாலைந்தவண்
ணலே யளவின்மாயைச், சேற்றிலே யிம்பாம்
வீழ்ந்து திளைக்கவோ விதியனேனே. (கசு)

போதமென்பதே விளக்கொவ்வு மவித்தை
பொய்யிருளாந், தீதிலாவிளக்கெடுந் திருடே
டவுஞ்சிக்கா, தாதலாலறிவாய்நின்ற விடத்தறி
யாமை, யேதுமில்லையென் றெம்பிரான் சுருதி
யே யியம்பும். (கஎ)

சுருதியேசிவாகமங்களே யங்களாற்சொல்லு,
மொருதனிப்பொருளவை யிதென்னவாயுண்
டோ, பொருதிரைக்கடலுண்மைலெல்லாணிறு
ம்புகலக், கருதவெட்டிடாநிறைபொருளவை
யவர் காண்பார். (கஅ)

மின்னைப்போன்றன வுலகென்றறிந்துமெய்
ப்பொருளா, முன்னைப்போன்றதும் பரம்பொரு
ளில்லையென்றோர்ந்து, பொன்னைப்போன்றநின்

பொய்கொண் டின்பணி பொருந்தா, வென்னை
ப்போற்றுவ ரேழையாளையவிங் கெவரோ. (௧௯)

காயுந்தக்கையு மெனக்குறவாவதுஞ்சாற்றி
றாயுநீயுநின்னருணின்னடியருமன்றோ
பேயனேன்றிருவடியிணைத்தாமரைபிடித்தே
னாயனேனெனையாளுநடைமுறைக்கடனே. (௨௦)

காந்தமதை யெதிர்காணிற் கருந்தாது செல்லுமந்தக் காந்தத்தொன்று, தேய்ந்தவிட மெங்கேதானங்கேதான் சலிப்பறவு மிருக்குமாபோற், சாந்தபதப் பரம்பொருளே பற்றுபொருளிருக்கு மத்தாற்சலிக்குஞ்சித்தம், வாய்ந்தபொருளில்லையெனிற் பேசாமைநின்றநிலை வாய்க்குமன்றே. (௨௧)

பொற்புறுங்கருத் தேயகமாயதிற் பொருந்தக், கற்பின்மங்கைய ரொளவிழிகதவுபோற்கவினச், சொப்பனத்தினுஞ் சோர்வின்றியிருந்தநான்சோர்ந்து, நிற்பதற்கிந்த வினைவந்தவாறென்கொணிமலா. (௨௨)

வந்தவாறிந்தவினைவழியிதுவெனமதிக்கத் [யே
தந்தவாறன்றோ வுன்றுணைவில்லையன்றித்தமி
னொந்தவாறுகண்டிரங்கவுமிலையெற்றநாலா
லெந்தவாறினித்தப்பாவுய்குவேனெம்மை. —()

சொல்லாலும் பொருளாலு மளவையாலுந்
தொடரவொண்ணு வருநெறியைத் தொடர்ந்
துநாடி, நல்லார்கள் வையகத்தே யிருக்கவைத்
தாய் நன்னர்நெஞ்சந்தன்னாலிங்குறுகுவேனோ,
வில்லாளியாயுலகோ டுயிரையீன்றிட் டென்
ணரியயோகினுக்கு மிவனேயென்னக், கல்லா
லின்கீழிருந்த செக்கர்மேனிக் கற்பகமேபராப
ரமே கைலைவாழ்வே. (உச)

சாக்கிரமாநுதலினி லிந்திரியம்பத்துஞ் சத்
தாதிவசனுதிவாயுபத்து, நீக்கமிலந்தக்கரணம்
புருடனோடு நின்றதுமுப்பானைந்து நிலவுங்கண்
டத், தாக்கியசொப்பனமதனில்வாயுபத்து மடு
த்தனசத்தாதிவசனுதியாக, நோக்குகரணம்புரு
டனுடனேகூட நுவல்விருபத்தைந்தா நுண்
ணியோரே. (உரு)

சுழுத்தியிதயந்தனிற் பிராணன்சித்தஞ் சொ
ல்லரிய புருடனுடன் மூன்றதாகும், வழுத்திய
நாபியிற்றுரியம் பிராணனோடு மன்னுபுருடனு
ங்கூட வயங்காநிற்கு, மழுத்திமூலந்தன்னிற்
றுரியாதீத மதனிடையேபுருடனொன்றி யமரு
ஞானம், பழுத்திடும்பக்குவராறிவ ரவத்தைதனைய
ந்திற் பாங்குபெறக்கருவிநிற்கும் பரிசுதானே.

இடத்தைக்காத்திட்ட சுவானெனைப்புன்புலா
லிறையச்சிச், சடத்தைக்காத்திட்ட நாயினேனு

க்கண்டபர் தயங்கு, மடத்தைக் காத்திட்ட சேட
த்தாலிசேடமாய்வாழ, விடத்தைக்காத்திட்
டகண்டத்தோயின்னருள் வேண்டும். (உஅ)

வாதனைப்பழக்கத்திருண்மனமந்தமனத்தா
லோகவத்திடுமுறையுரைப்படிதொழிலுளவா
மேதமம்மனமாயையென்றிடுற்கண்ட வெல்லா
மாதரஞ் செயப் பொய்யதன்மையமுண்டாமோ

ஆயவாதனைப் பழக்கமேமனநினை வதுதான்,
மையமீதினிற்பாம்பமாயதிதுமருவு, மெய்யி
னின்றொளிர் பெரியவர்சார்வுற்று விளங்கிப்,
பொய்யதென்பதை யெருவிமெய்யுணருதல்
போதம். (உகூ)

குலமிலான்குணங் குறியிலான் குறைவிலான்
கொடிதாம், புலமிலான்றனக் கென்னவோர்பற்
றிலான்பொருந்து, மிலமிலான்மைந்தர் மனை
வியில்லானென வனவன்சஞ், சலமிலான்முத்தி
தரும்பாசிவனென்னத் தருமே. (௩0)

கடத்தைமன்னென வுடைந்தபோதோவி
ந்தக்கருமக், சடத்தைப்பொய்யென விறந்த
போதோசொலக்கருமம், விடத்தைநல்லமிர்
தாவுண்டுபொற்பொது வெளிக்கே, நடக்கைதக்
காட்டியவ்வுயிரையுடைப்பிக்குலத்தோய். ()

காசெனவுமேயெனது மிருதன்மைகாட்டாம ன
டுவேசும்மா, தன்மையுறுநிலையிதுவே சத்தியஞ்ச

த்தியமௌனநீதுமியனெற்கு, மோனகுருவாயெ
ங் கைகாட்டிலையே திரும்பவுமென் முன்வந்துத்
தோன்றி, ஞானதமார்க்கம்புரிந்திங் கலிந்தே
னைபரக்தேனேவஞ்சனேனே! (௩௨)

தன்மயஞ்சுபாவஞ் சுத்தந்தன்னருள் வடிவ
ஞ்சாந்த, மின்மயமானவன்ட வெளியுருவான
பூர்த்தி, யென்மயமெனக்குக்காட்டாமென்னைய
கரிக்கவந்து, சின்மயமகண்டாகாரந்தனுற்றதிக்
கமூர்த்தம். (௩௩)

சிற்றரும்பனைசிற்றறிவாளனேதெளிக்தால்,ம
ற்றரும்பெனமலரொளப்பேரறிவாகிக், கற்றரும்
பியகேள்வியால்மதித்திடக்கதிச்சிர், முற்றரும்
பியமௌனியாய்ப்பரத்திடைமுளைப்பான். ()

மயக்குசிந்தனை தெளிவெனவிரு நெறிவகுப்
பா, னயக்குமொன்றன்பா லொன்றிலையெனன
லவழக்கே, யியக்கமுற்றிடுமயக்கத்திற்றெளிவு
றலினிதாம், பயக்கவல்லதோர்தெளிவுடையவ
ர்க்கெய்தல்பன்போ. (௩௫)

அருள்வடிவேமூர்த்த மவைகள்சோபான
மென்றே, சுருதிசொல்லியவாற்றலெதொழுந்
தெய்வ மெல்லாமொன்றே, மருளெனக்கில்லை
முன்பின்வருநெறிக்கிவ்வழக்குக், தெருளின்மு
ன்னிலையாமுன்னைச்சேர்ந்தியான் றெளிகின்றே
னே. (௩௬)

எத்தனைபிறப்போவெத்தனையிறப்போ வெளியனேற் கிதுவரையமைத்த, தத்தனையெல்லாமறிந்தநீயறிவா யறிவிலியறிகிலேனந்தோ, சித்தமும்வாக்குந் தேகமுமுனவே செம்மையுமினியெனுலாற்று, வைத்திடுங்கென்னை நின்னடிக்குடியா மறைமுடியிருந்தவான் பொருளே.

வான்பொருளாகி யெங்குநீயிருப்ப வந்தெனைக்கொடுத்துநீயாகா, தென்பொருள்போலக் கிடக்கின்றேன் முன்னை யிருவினையாதனை யன்றோ, நின்பொருளான வமிர்தமேநின்னைச் சிந்தையிற்பாவனைசெய்யு, நன்பொருளானோனல்லன்பரோசேகாணிறந்திருப்பது நாட்டம். (௰அ)

நாட்டமூன்றுடைய செந்நிறமணியே நடுவுறாநாயகவிளக்கே, கோட்டமில்குணத்தோர்க் கெளியநிர்க்குணமே கோதிலாவமிர்தமே நின்னை, வாட்டமிலெஞ்சங் கின்னமாச்சேர்த்து வாய்மடுத்தருந்தினனுங்கே, பாட்டளிநறவமுண்டயர்ந்ததுபோற் பற்றயர்ந்திருப்பதெந் நாளோ. (௰௯)

என்னுடையுயிரேயென்னுளத்தறிவே யென்னுடையன்பெனுநெறியாய்க், கன்னான்றீங்கனிதேன் கண்டமிர்தென்னக் கலந்தெனைமேவிடக்கருணை, மன்னியவுறவே யுன்னைநான்பிரியா வண்ணமென் மனமெனுங்கருவி, தன்னதுவழி

பற்றென்றுழைக்கிடப்பத் தன்னருள்வாய்மத
வேண்டும். (௪௦)

எனக்கெனச்செயல்.

எனக்கெனச்செயல் வேறிலையாவுமிங்கொரு
நின், றனக்கெனத்தகுமுடல் பொருளாவி யுந்
தந்தேன், மனத்தகத்துள வழுக்கெலா மாற்றி
யெம்பிரானே, நினைத்ததெப்படி யப்படி யருளு
தனீதம். (௧)

உளவறிந்தெலா நின்செயலாமென வுணர்ந்
தோர்க், களவிலானந்த மளித்தனை யறிவிலாப்
புன்மைக், களவுறாயினேற் கிவ்வண மமைத்த
னைகருத்துத், தளருந்தன்மையிங்காரொடும்புக
லுவேன்றக்கோய். (௨)

என்னைத்தா னின்னவண்ண மென்றறிகிலா
வேழை, தன்னைத்தா னறிந்திட வருள்புரிந்தெ
ற்றக்கோய், பின்னைத்தா னின்றனருள் பெற்ற
மாதவப்பெரியோர், நின்னைத்தா னிகராமென
வாழ்த்துவர் நெறியால். (௩)

எந்தநின்றிக்தன்னடியிணைக்கன்புதானிட்டுங்
காதலன்பர்க்குக்கநிநிலையிதெனக்காட்டும்
போதநித்தியபுண்ணியவெண்ணரும்புவன
நாதற்பரா னெவ்வாறுய்குவேனவிலாய். (௪)

வேதமெத்தனையத்தனை சிரத்தினும்விளங்கும்
பாதங்கிய பராபர நிரந்தரபரம
நாதநற்பராசிற்பர வடிவமாய்நடிக்கு
நீதனக்குநீ யன்றியொன்றுநா னினையேன்

நெறிகடாம்பலபலவுமா யந்தந்தநெறிக்காஞ்,
செறியுந்தெய்வமும்பலபலவாகவுஞ் செறிந்தா,
லறியுந்தன்மையிங்காருனை யறிவினாலறிந்தோர்,
பிறியுந்தன்மை யில்லாவகை கலக்கின்ற பெரி
யோய். (௬)

பெரியவண்டங்களெத்தனை யமைத்ததிற்பிற
ங்கு, முரியபல்லுயிரெத்தனை யமைத்ததிற்குறு
தி, வருவதெத்தனை யமைத்தனை யமைத்தருள்
வளர்க்கு, மரியதத்துவ வெனக்கிந்த வண்ண
மே னமைத்தாய். (௭)

கணமதேனுநின்காரணந் தன்னையேகருத்தி;
லுணருமாதவர்க்கானந்த முதவினையொன்றுங்,
குணமிலாதபொய்வஞ்சனுக்கெந்தைநிர்க்குண
மா, மணமுலாமலர்ப்பதந்தரின் யாருனைமறுப்
பார். (௮)

கன்னன்முக்கனிகண்டுதேன் சருக்கரைகலந்
த, தென்னமுத்தியிற் கலந்தவர்க்கின்பமா யிரு
க்கு, நன்னலத்தநின் னற்பதந்துணையென நம்
பச், சொன்னவர்க்கெனு லாங்கைம்மா றில்லை
யென் சொல்வேன். (௯)

தந்தைதாய்தமர் மகவெனுமவையெலாஞ்சக
கத்திற், பந்தமாமென்றே யருமறைவாயினற்ப
கர்ந்த? வெந்தைநீயெனை யின்னமவ்வல்லிலி
ருத்திச், சிந்தைதான்றெளிந் தெவ்வணமுய்வ
ணஞ்செப்பாய். (கo)

துய்யன்றண்ணருள் வடிவினன்பொறுமை
யாற்றுலங்கு, மெய்யனென்றுனை யையனேய
டைந்தனன்மெத்த, நொய்யனுண்ணிய வறிவி
லனென்றைநூருக்கும், பொய்யனென்றெனைப்
புறம்விடினென்செய்வேன்புகலாய். (கக)

ஒன்றதாய்ப்பல வாயுயிர்த்திரட்கெலா முறு
தி, யென்றதாயென்று முள்ளதாயெவற்றினுமி
சைய, நின்றதாய்நிலை நின்றிடுமறிஞரெவ்வெ
ஞ்ச, மன்றதாயின்ப வுருக்கொடுநடித்திடின்வா
ழ்வேன். (கஉ)

தனியிருந்தருட் சகசமேபொருந்திடத் தமி
யேற், கினியிரங்குதல் கடனிதுசமயமென்னித
யக், கனிவுமப்படியாயின தாதலாற் கருணைப்,
புனிதநீயறியாத தொன்றுள்ளதோபுகலாய். ()

திருந்துசீரடித்தாமரைக்கன்புதான்செய்யப்,
பொருந்துநாணல்ல புண்ணியஞ் செய்யுநாள்
பொருந்தா, திருந்தநாள்வெகு தீவினையிழைத்
தநாளென்று, லருந்தவாவுனைப் பொருந்துநா
ளெந்தநா ளடிமை. (கச)

ஒன்று மூன்றுமாய் நடுவுமா யாவினும்பெரி ய, தென்றுந்தன்மையா யெவ்வுயிர்த் திரளையு மிரக்கி, மன்னுந்தண்ணருள் வடிவமேயுனக் க ன்புவைத்துந், துன்னுமின்னலேன் யானெனு மகந்தையேன் சொல்லாய். (கரு)

மின்னையன்னபொய் வாழ்க்கையே நிலையெ னமெய்யா, முன்னைநான்மறந் தெவ்வணமுய்வ ணமுறையாய், முன்னைவல்வினை வேரறமுடித் தென்றுமுடியாத், தன்னைத்தன்னடியார்க்கருள் புரிந்திடுந்தக்கோய். (கசு)

எம்பராபர வெம்முயிர்த் துணைவ வென்றி றைஞ்சு, மும்பரிம்பர்க்கு முளக்கணேநடிக்கின் றாயுன்ற, னம்பொன்மாமலர்ப் பதத்தையேது ணையெனவடிமை, நம்பினே னினிப்புறப்ப தெ க்காலமோநவிலாய். (கஎ)

பாடியாடிநின் றிரங்கிநின் பதமலர்முடிமேற், சூடிவாழ்ந்தனரமலநின்னடியர்யான்றொழும்ப, னாடியேயிந்த வுலகத்தை மெய்யென நம்பித், தேடினேன்வெறுந் தீமையே யென்னினிச்செ ய்வேன். (கஅ)

களவுவஞ்சனை காமமென் றின்னவெலாங்கா ட்டு, மளவுமாயையிங் காரெனக் கமைத்தனை யா, வுளவிலேயெனக் குள்ளவாறுணர்ந்தி லுங்

ணடிமை, வளருமாமதிபோன் மதிதளர்வின்றி வாழ்வேன். (கசு)

வானநாயகவானவர்நாயகவளங்கூர்
ஞானநாயகநான்மறைநாயகநலஞ்சேர்
மோனநாயகநின்னடிக்கன்பின்றிமுற்றுந்
தீனனுயகம் வாடவோ வென்செய்வேன் செப்பாய். (உ0)

ஏதமற்றவர்க்கின்பமேபொழிகின்றவிறையெ
பாதகக்கருங்கன்மனங்கோயிலாப்பரிந்து
சூதகத்தனுயாதினுமிச்சைமேற்றேன்றும்
வாதனைக்கிடமாயினேனெவ்வணம் வாழ்வேன்.

தெளிவொடுகையோ வறிகிலா னறிவிலான் சிறிது, மளியிலானிவன்றிரு வருட்கயலெனவறிந்தோ, வெளியனுக்கினை யென்செய்வே னென்செய்வேனெல்லா, வொளியுமாய்நிறைவெளியுமாயாவுமா முரவோய். (உஉ)

கண்ணினுண்மணி யென்னவேதொழு மன்பர்கருத்து, ணண்ணுகின்றநின்னருளெனக் கெந்த நாணணுகு, மண்ணுவிண்ணுமற் றுள்ளனந்தமுமாருப், பெண்ணுமாணுமா யல்லவாய் நிற்கின்ற பெரியோய். (உ௩)

சகமெலாந்தனிபுரந்தனைதகவுடைத்தக்கோ
ரகமெலாநிறைந்தானந்தமாயினையளவின்

மகமெலாம்புரிந்தோரைவாழ்வித்தனைமாரு
விரதமெலாமெலோரைப் பிறந்திடச்செய்ததே னெந்
தாய். (உச)

ஏய்ந்தநல்லருள் பெற்றவர்க் கேவலாயெளி
யேன், வாய்ந்தபேரன்பு வளர்க்கவுங்கருணை நீ
வளர்ப்பா, யாய்ந்தமாமறை யெத்தனையத்தனை
யறிவாத், ஞேய்ந்தபேர்கட்குந் தோன்றிலாத்
தோன்றலாந் தாயோய். (உரு)

தக்கநின்னருட் கேள்வியோசிறிதின்றித் தமி
யேன், மிக்கதெய்வமே நின்னின்ப வெள்ளத்
தில்விழே, னெக்கருய்த்தனை மகவெனும்பாச
க்கட்டுடனே, துக்கவெள்ளத்தி லாழ்கின்றே
னென்செய்வான் றுணிந்தேன். (உசு)

பவம்புரிந்திடும்பாவியேற்கருணிலைபதியத்
தவஞ்செயும்படித்தயவுசெய்தருள்வதேகரும
மவம்புரிந்திடார்க்கானந்த வமிர்தத்தையளிக்க
நவங்கொடத்துவத் திரையெறிகடலெனுநலத்
தோய். (உஎ)

உற்றுணர்ந்தெலாநீயலதில்லையென்றுனையே
பற்றுகின்றனனெந்தைநின்னடியர்யான்பாவி
முற்றுமாயமாஞ்சகத்தையே மெய்யெனமுதரு
னற்றிருந்திடத் தொழில்செய்வான் றனைநிகரா
னேன். (உஅ)

மண்டலத்தின்.

மண்டலத்தின் மிசையொருவன் செய்தவித்தை புகோவெனவும் வாராதே, யண்டமவை யடுக்கடுக்கா யந்தரத்தி னிறுத்துமவ தானம் போல,வெண்டருநல் லகிலாண்ட கோடியைத் தன் னருள்வெளியி லிலகவைத்துக், கொண்டு நின்றவற்புதத்தை யெவராலுநிச்சயிக்கக் கூடா வொன்றை. (௧)

ஒன்றிரண்டாய் விவகரிக்கும் விவகாரங்கடக்கேழாம் யோகபூமி, நின்றுதெளிந்தவர்பேசா மௌனநியா யத்தைநிறை நிறைவைத்தன்னை, யன்றியொரு பொருளிலதா வெப்பொருட்குந் தான்முதலா யசலமாகி, யென்றுமுள்ள வின்பத்தைத் தண்ணென்ற சாந்தபத வியற்கை தன்னை. (௨)

பதமூன்றுங் கடந்தவர்க்கு மேலான ஞானபதப் பரிசுகாட்டிச், சதமாகி நிராலம்ப சாக்ஷியதா யாரம்பத் தன்மையாகி, விதமியாவுங் கடந்தவித்தை யெனுமிருளைக் கீண்டெழுந்து விமலமாகி, மதமாறுங் காணாத வானந்த சாகரத்தை மௌனவாழ்வை. (௩)

வாழ்வனைத்துந் தந்தவின்ப மாகடலை நல்லமிர்தை மணியைப்பொன்னைத், தாழ்வறவென் னுளத்திருந்த தத்துவத்தை யத்துவித சாரந்தன்னைச், சூழ்பெரும்பே ரொளியையொளி பரந்த

பா வெளியையின்பச் சுகத்தைமாறா, வேறால
ருங் கலைக்கிறுப்பாளையா யென்று மாமியற்கை
தன்னை. (௪)

தன்னையறிந் தவர்தம்மைத் தானாகச் செய்த
ருஞ்ஞ் சமத்தைவேலாக, மின்னைநிகர்த் திடவ
ழியாச் சொரூபானந் தச்சுடரை வேதமாதி,
யென்னையறி வரிதென்னச் சமயகோடிகளி
னிடையவிடையறாத, பொன்னைவிரித் திடுமுலக
த் தும்பருமிம் பரும்பரவும் புனிதமெய்யை. ()

பரவரிய பரசிவமா யதுவெனலாய் நானென
லாய்ப் பாசசாலம், விரவிநின்றவிசித்திரத்தை
யைக்யபதத் தினிதிருந்து விவேகந்தன்னை, யிர
வுபக னினைப்புமறப் பெனுந்தொந்த மறியார்க
ளிதயம்வேதச், சிரமெனவாழ் பராபரத்தை
யானந்த நீங்காத சிதாகாசத்தை. (௬)

அத்துவித வனுபவத்தை யனந்தமறை யின்
னமின்ன மறியேமென்னு, நித்தியத்தை நிரா
மயத்தை நிர்க்குணத்தைத் தன்னருளா னினை
வுக்குள்ளோ, வைத்துவைத்துப் பார்ப்பவரைத்
தானாகவெந்நாளும் வளர்த்துக்காக்குஞ், சித்தி
னைமாதா வெளியைத் தன்மயமா மானந்தத் தெ
ய்வந்தன்னை. (௭)

தன்னிலே தானாக நினைந்துகனிந் தவிழ்ந்து
சுக சமாதியாகப், பொன்னிலே பணியேபோலு

மாயைதரு மனமேயுன் புரைகடீர்ந்தா, லென்னிஞெ யான்பிழைப்பே னெஎக்கினியா ருன்போல்வா ரில்லையில்லை, யுன்னிலோ திருவருளுக்கொப்பாவா யென்னுயிர்க்கோ ருறவுமாவாய்.

உறவுடலையெடுத்தவரிற் பிரயாதி யேனுமுனையொழிந்துதள்ளற், கறவுமரிதரி தன்றோ விகபரமு முன்னையன்றி யாவதுண்டோ, வறிதினுன்னை யசத்தென்னல் வழக்கன்று சத்தெனவும் வாழ்த்துவேனென், சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்மமதே யத்திினினீ செல்லல்வேண்டும். (௯)

வேண்டியநா ளென்னோடும் பழகியநீ யெனைப்பிரிந்த விசாரத்தாலே, மாண்டிடக்கினுமந்தவெல்லையையும் பூரணமா வணக்கஞ்செய்வே, னுண்டகுரு மௌனிதன்னு லியானெனது ற்றவனருணு ஞவேன்பூவிற், காண்டகவென் சித்திமுத்தி யெனக்குண்டா முன்னலென் கவலைதீர்வேன். (க௦)

தீராத வென்சனன வழக்கெல்லாந் தீருமிந்தச்சனனத்தோடே, யாரோனு மறிவரிய சீவன்முத்தி யுண்டாகு மையமையோ, காரோனுங் கற்பகப்பூங் காவேனு முனக்குவமை காட்டப்போமோ, பாராதி யாகவெழு மண்டலத்தினின்மகிமைபகரலாமோ. (கக)

பாயப்புலி.

பாயப்புலிமுனைமான்கன்றைக்காட்டும் படிய
லை, மாயைப்பெரும்படைக்கேயிலக்காவெனை
வைத்தனையோ, நீயெப்படிவகுத்தாலுநன்றே
யின்பெருங்கருணை, தாயொத்தடியர்க் கருள்
சச்சிதானந்த பரமே. (க)

தற்பரமாஞ்சிற்பரமாகிமன்றந்தனினடித்து,
நிற்பரம்போருகன் மால்பணிநீதொன்னெஞ்ச
கமாக், கற்பரந்தாங்குகனைந்திடவானுத்தகா
ட்சிநல்கும், பொற்பரமாயென்வினைக்கருந்தா
ளைப் பொடிசெய்ததே. (உ)

செய்யுந்தவஞ்சற்றுமில்லாதநானுன்றிருவடி
க்கே, கொய்யும்புதுமலரிட்டுமெய்யன்பர்குழா
த்துடனே, கையுஞ்சிரமிசைக்கூப்பிநின்றுடிக்
கசிந்துருகி, யுய்யும்படிக்கருள் செய்வதென்
றோபுலியூரத்தனே. (௩)

அத்தனைச்சிற்றம் பலவனையென்னுயிராகிநி
ன்ற, சுத்தனைச்சுத்த வெளியானவனைச்சுகவடி
வா, நித்தனைநித்த நிராதாரமாகியநின்மலனை,
எத்தனைநாள்செல்லுமோ மனமேகண்டிறைஞ்
சுதற்கே. (௪)

கண்டாருளத்தினிற் காலூன்றிப்பெய்யுங்கரு
ணைமுகி, லண்டார்புரத்துக்கு மன்பர்வினைக்கு
மசனிதன்னைக், கொண்டாடினார்முனங்கூத்தா
டுமத்தன்றன் கோலமெல்லாம், விண்டாலம்
மாவொன்றுங்காணுது வெட்டவெளியே.

வெளியானநீயென் மனவெளியூடுவிராவினை யா, வொளியாருங்கண்ணனு மிரவியும்போனின் றுலாவுவன்கா, ணளியாருங்கொன்றைச் சடை யாடவம்புலியாடக்கங்கைத், துளியாடமன்று ணடமாடுமுக்கட் சுடர்க்கொழுந்தே. (சு)

கொழுந்தாதுறைமலர்க் கோதையர்மோகக் குளைகடலி, லழுந்தாதவண்ணநின் பாதப்புணை தந்தருள்வதென்றோ, வெழுந்தாதரவுசெயெம் பெருமானென்றிறைஞ்சிவிண்ணோர், தொழுந் தாதையேவெண்பொடிபூத்த மேனிச்சுகப்பொ ருளே. (எ)

சுகமாகுஞானந் திருமேனியாநல்லதொண்ட ர்தங்க, ளகமேபொற்கோயி லெனமகிழ்ந்தே மன்றுளாடியகற், பகமேயுன்பொன்னடி நீழல் கண்டாலன்றிப் பாவிக்கிந்தச், செகமாயையா னவருங்கோடைநீங்குந் திறமிலையே. (அ)

நீங்காதுயிருக்குயிராகிநின்ற நினையறிந்தே, தூங்காமற்றூங்கினல்லாதேயெனக்குச்சுகமுமு ண்டோ, வோங்காரமாமைந்தெழுத்தாற்புவன த்தை யுண்டுபண்ணிப், பாங்காநடத்தும்பொ ருளேயகண்டபரசிவமே. (கூ)

சிவமாந்திருமுகக் கோலந்தமாமறைசெப்பு கின்ற, நவமாயிலங்கிய வொன்றேயிரண்டற்ற நன்மைபெற, தவமேதருமைம் புலப்பொறிக்

தேடியென்னறிவெல்லாம், பலமேவிளக்கவெ
ன்றொருவெளிமானென்னப் பாய்ந்ததுவே. (க0)

ஆறிருத்திலங்கு சமயங்களாறுக்குமாழ்கட
லாய், வீறிப்ப ந்தபரமானவானந்த வெள்ள
மொன்று, தேறித்தெளிந்து நிலைபெற்றமாதவர்
சித்தத்திலே, யூறிப்பரந்தண்ட கோடியெல்லா
நின்றுலாவியதே. (கக)

நடக்கினுமோடினுநிற்கினும்வேறொரு நாட்
டமின்றிக், கிடக்கினுஞ்செவ்விருக்கினுநல்ல
ருட்கேள்வியிலே, தொடக்குமென்னெஞ்சமன
மற்றபூரணத் தொட்டிக்குளே, முடக்குவன்யா
ன்பரமானந்தநித்திரைமூடிடுமே. (கஉ)

எண்ணாததெண்ணியநெஞ்சேதுயரொழியெ
ன்னிரண்டு, கண்ணேயுறங்குறங் கென்றுணை
முக்கட்கருணைப்பிரான், றண்ணார்கருணைமௌ
னத்தினன்முத்திசாதிக்கலா, நண்ணாததொன்
றில்லையெல்லாநலமு நமக்குளவே. (கங)

நானென்றொருமுதலுண்டென்ற நான்றலைநா
ணவென்னுட், டானென்றொருமுதல்பூரணமா
கத் தலைப்பட்டொப்பி, லானந்தத்தென்னறி
வையெல்லா முண்டவசநல்கி, மோனந்தனைவி
ளைத்தாலினியாதுமொழிகுவதே. (கச)

தானந்தவஞ்சற்றுமில்லாத நானுண்மைதானை
நிந்து, மோனம்பொருளெனக் கண்டிடச்சற்கு

ருமோனனுமாய்த், தினன்றனக்கிங் கிரக்கிலை
யேயினிச்சிந்தைக்கென்று, மானந்தந்தானல்ல
வோபரமேசச்சிதானந்தமே. (௧௫)

எனக்கோர்சுதந்தர மில்லைப்பாவெனக்கெ
ப்பில்வைப்பாய், மனக்கோதகற்றும்பரம்பொ
ருளே யென்னைவாழ்வித்திட, நினக்கேபாரநின்
னைநீங்காதபூரணநின்கருணை, தனக்கேபாரமினி
ச்சும்மாவிருக்கத்தகுமென்றுமே. (௧௬)

இடம்பெறுவீடு மின்றூர்செய்சகமுமிருநிதி
யு, முடம்பைவிட்டாருயிர்போம்போதுகூடவு
டன்வருமோ, மடம்பெறுமாயைமனமேயினியி
ங்குவாமெளனி, திடம்பெறவைத்தமெளனஞ்
சகாயந்தெரிந்துகொள்ளே. (௧௭)

காற்றச்சடலத்தை யொன்பதுவாச லுடைம
னையைச், சோற்றுப்பசையினை மும்மலபாண்ட
த்தொடக்கறையை, யாற்றுப்பெருக்கன்னகன்
மப் பெருக்கையடர்கிருமிச், சேற்றைத்தலை
யென்றநாய்க்குமுண்டோகதிசேர்வதுவே. ( )

பொய்யாருலகநிலையல்லகானற்புனலெனவே,
மெய்யாவறிந்தென்ன வென்றுனிதனைவிடப்படு
மோ, மையாளமெளனந் தெரிந்தேகல்லாலிழ
ற்கண்ணிருந்த, வையாவப்பாவென்னாசேமுக்
கண்ணுண்டயாரமுதே. (௧௯)

ஆராவமுதெனமோனம்வைத்துக்கல்லானிழ
ற்கீழ்ப், பேராதுநால்வருடன் வாழ்முக்கண்ணனு
டைப்பேரரசே, நீராயுருகவுள்ளன்புதந்தேக
நிட்டையைத், தாராயிடினென் பெருமூச்சுத்
தாக்கனைத்துஞ்சுமையினே. (உ0)

வாயுண்டு வாழ்த்த மௌனஞ்செய்போது
மௌனவருட், டாயுண்டுசேயென்ன வென்னை
ப்புரக்கத்தானெந்தமா, நீயுண்டுநின்னைச்சரண்
புகவாறுண்டெடன்னெஞ்சமையா, தீயுண்டிருந்
தமெழுகலவோகதிசேர்வதற்கே. (உக)

கல்லாலெறிந்துங்கைவில்லாலடித்துங்கனிம
துரச், சொல்லாற்றுதித்து நற்பச்சிலைதூவியுந்
தொண்டரின, மெல்லாம்பிழைத்தன ரன்பற்ற
நானினியேதுசெய்வேன், கொல்லாவிரதியர்
நேர்நின்றமுக்கட்குருமணியே. (உஉ)

முன்னிலைச்சுட்டொழிநெஞ்சேநின்போதமு
னோக்கிலையோ, பின்னிலைச்சன்மம்பிறக்குங்கண்
டாயிந்தப்பேய்த்தனமேன், றன்னிலையேநில்லு
தானேதனிச்சச்சிதானந்தமா, நன்னிலைவாய்க்
குமென்சித்தியுங்காணுநடந்தல்லவே. (உ௩)

சொல்லான்மௌனமென்றேசொல்
லிச்சொல்லிக்கொண்ட, தல்லான்மனமறப்பூர
ணநிட்டையிலாழ்ந்ததுண்டோ, கல்லாதமூட

னினியென்செய்வேன்சகற்காரணமாம், வல்லா ளனுனமௌனசதானந்தமாகடலே. (உச)

ஆரணமாகமமெல்லாமுரைத்த வருள்மௌன, காரணமூலங்கல்லாலடிக்கேயுண்டு காணப் பெற்றுற், பாரணங்கோடுசுழனெஞ்சமாகியபா தரச, மாரணமாய்விடு மென்சித்திமுத்தியும் வாய்த்திடுமே. (உரு)

சித்தமவுனிவடபான்மவுனிநந்திபகுண்ட, சுத்தமவுனியெனு மூவருக்குந் தொழும்புசெய்து, சத்தமவுன முதல்மூன்று மௌனமுந் தான்படைத்தே, னித்தமவுனமல்லாலறியேன்மற் றைநிட்டைகளே. (உசு)

கண்டேனினதரு ளவ்வருளாய்நின்றுகாண்ப தெல்லா, முண்டேயதுவு நினதாக்கினேனுவ ட்டாதவின்ப, மொண்டேயருந்தி யிளைப்பாறி னேனல்லமுத்திபெற்றுக், கொண்டேன்பராப ரமேயெனக்கேதுங் குறைவில்லையே. (உஎ)

மேற்கொண்டவாயுவுங்கீழ்ப்படமூலத்துவெ ந்தழலைச், சூற்கொண்டமேகமெனவுமைநின்று சொரிவதையென், ஞற்கண்டதன்றுமௌனோ பதேசியளிக்கையினிப், பாற்கண்டுகொண்டவ ன்மேலேயமிர்தம் பருகுவனே. (உஅ)

சொல்லாற்றொடர்பொருளாற்றொடராப்பர ஞ்சோதிநின்னை வல்லாளர்கண்ட வழி கண்டி லேன்சகமார்க்கத்திலுஞ், செல்லாதென்சிந்தை நடுவேகிடந்து திகைத்துவிம்மி, யல்லானதும் பகலானதும்வாய்விட்டரற்றுவனே. (உகூ)

அறியாதவென்னையறிவாயுநீயென்றகம்புறமு ம், பிறியாதறிவித்தபேரறிவாஞ்சுத்தபேரொளி யே, குறியாதவானந்தக்கோவேயமுதருள்கு ன்றடலியேயா, சிறியேன்படுந்துயர் கண்டுகல்லா னிழற்சேர்ந்ததுவே. (௩0)

எல்லாமுதவு முனையொன்றிற்பாவனை யேனு ஞ்செய்து, புல்லாயினுமொருபச்சிலையாயினும் போட்டிறைஞ்சி, நில்லேனல்யோக நெறியுஞ் செபேனருணீதியொன்றுங், கல்லேனெவ்வாறு பரமேபரகதிகாண்பதுவே. (௩க)

ஒன்றுந்தெரிந்திடவில்லை யென்னுள்ளத்தொ ருவனெனக், கன்றுந்தெரிந்த வின்வயனைவகே ளிரவும்பகலுங், குன்றுங்குழியும்வனமு மலையு ங்குணகடலு, மன்றுமனையு மனமாதித்துவ மாயையுமே. (௩உ)

பழுதுண்டுபாவையர் மோகவிகாரப் பரவை யிடை, விழுகின்றபாவிக்குந்தன்றுட்புணையை வியத்தளித்தான், றொழுகின்றவன்பருளங்களி

கூரத்துலங்குமன்று, ளெழுகின்றவானந்தக்கூ
த்தனென்கண்மணியென்னப்பனே. (நு௩)

அழுக்கார்ந்தநெஞ்சுடையேனுக் கையாநின்
னருள்வழங்கி, னிழுக்காகுமென்றெண்ணியோ
விரங்காத வியல்புகண்டாய், முழுக்காதலாகி
விழிநீர்பெருக்கியமுத்தனொனுங், குழுக்காணநி
ன்றுநடமாடுந்தில்லைக்கொழுஞ்சுடரே. (௫௪)

ஆலம்படைத்த விழியார்கண்மால்கொண்ட
வர்செயிந்தர, சாலம்படைத்துத் தளர்ந்தனை
யேயென்றுந் தண்ணருள்கூர், கோலம்படைத்
துக்கல் லாலடிக்கீழ்வைகுங் கோவுக்கன்பாங்,
காலம்படைக்கத் தவம்படையாதென்கொல் க
ன்னெஞ்சமே. (௫௫)

சும்மாவிருக்கச் சுகஞ்சுகமென்று சுருதியெ
ல்லா, மம்மாநிரந்தாஞ் சொல்லவுங்கேட்டுமறி
வின்றியே, பெம்மான்மௌனி மொழியையுந்
தப்பி யென்பேதைமையால், வெம்மாயக்காட்
டிலலைந்தே னந்தோவென் விதிவசமே. (௫௬)

தினமேசெலச்செல வாழ்நாளுநீங்கச் செக
த்திருள்சொப், பனமேயென வெளிகண்டேயி
ருக்கவும் பாசபந்த, வினமேதுணையென் றிருந்
தோநமன்வரி னென்செய்குவோ, மனமே நம்
போலவுண்டோ சுத்தமூடரிவ்வையகத்தே. ()

டமெலத்தனை மலை யெத்தனை யத்தனை கன்ம
மதற், ஞுடலெத் தனையத் தனைகட னுன்மண
லொக்குமிந்தச், சடலத்தை நான்விடு முன்னே
யுனைவந்து சாரிருட், படலத்தைமாற்றப் ப
டாதோநிறைந்த பராபரமே. (கூஅ)

நினையுநினைவு நினையன்றியில்லை நினைத்திடுங்
கால், வினையென் னுருமுத னின்னையல்லாது
விளைவதுண்டோ, தனையுந்தெளிந்துன்னைச் சா
ர்ந்தோர்களுள்ளச் செந்தாமரையா, மனையும்
பொன்மன்றமு நின்றாடுஞ் சோதி மணிவிளக்
கே. (கூகூ)

உள்ளத்தையுமிங் கெனையுநின்கையினி லொ
ப்புவித்துங், கள்ளத்தைச்செய்யும் வினையால்
வருந்தக் கணக்குமுண்டோ, பள்ளத்தில்வீழு
ம் புனல்போற்படிந்துன் பரமவின்ப, வெள்ள
த்தின் மூழ்கினர்க்கே யெளிதாந் தில்லை வித்
தகனே. (சo)

கள்ளம் பொருந்து மடநெஞ்சமே கொடுங்
காலர்வந்தா, லுள்ளன்பவர்கட் குண்டோவில்லை
யேயுல கீன்றவன்னை, வள்ளம்பொருந்து மலர
டிகாணமன் றாடுமின்ப, வெள்ளச்செம்பாதப்
புனையேயல்லாற்கதி வேறில்லையே. (சக)

தன்மயமான சுபாவத்தின்மெள்ளத் தலைப்ப
டுங்கான், பின்மயமானசுகம் யாதுரைத்தென்

வெளியிலுய்த்த, சின்மயமுத்திரைக் கைவிய மெய்யாகத் தெளிந்தநெஞ்சே, "நின்மய" மென் மயமெல்லா நின்றந்த நிராமயமே. (சஉ)

ஆயுங்கலையுஞ் சுருதியுங்காண்டற் கரியவுனை த், தோயும்படிக்குக் கருணைசெய்வாய் சுகவா ன்பொருளே, தாயும்பிதாவுந் தமருங்குருவுந் த னிமுதலு, நீயும்பரையுமென்றே யுணர்ந்தேனி துநிச்சயமே. (சங)

அல்லும்பகலுமுனக்கே யபயமபயமென்று, சொல்லுஞ்சொலின்னந் தெரிந்ததன்றே துதிப் பார்கண்மனக், கல்லுங்கரைக்குமௌனவுனது கருணையென்பாற், செல்லும்பொழுதல்லவோ செல்லுவேனந்தச்சிற்சுகத்தே. (சச)

எல்லாஞ்சிவன்செய லென்றறிந்தாலவனின் னருளே, யல்லாற்புகலிடம்வேறுமுண்டோ வ துவேநிலையா, நில்லாயுன்றற்றமியேற்குக்கதியு ண்டிந்நீணிலத்திற், பொல்லாமயக்கத்திலாழ்ந் தாவதென்னபுகனெஞ்சமே. (சரு)

ஒளியேயொளியினுணர்வேயுணர் வினுவகை பொங்குங், களியேகளிக்குங்கருத்தேகருத்தை க்கவளங்கொண்ட, வெளியேவெளியின்விளை சுகமேசுகர்வீறகண்டுந், றெளியேன்றெளிந்தவ ளாப்போற்றிடேனென்னசெய்குவனே. (சசா)

மறக்கின்றதன்மை யிறத்தலொப்பாகு மனம
கொன்றிற், பிறக்கின்றதன்மைபிறத்தலொப்பா
குமிப்பேர்ப்பிறவி, யிறக்கின்றவெல்லைக்களவி
ல்லையிந்தச்சென்மமல்ல, றுறக்கின்றநாளெந்
தநாள்பரமேசின்றெழும்பனுக்கே. (சஎ)

காட்டியவந்தக் கரணமுமாயையிக் காயமெ
ன்று, சூட்டியகோலமு நானுவியங்கத்துறையி
தனுக், ணுட்டியநான்றனைக் கென்றேரறிவற்றநா
ளிவற்றைக், கூட்டிநின்றூட்டினையே பரமேநல்
லகூத்திதுவே. (உஅ)

பொல்லாதமாமர்க் கடமனமேயெனைப்போ
லடுத்த, டெல்லாற்றையும்பற்றிக் கொண்டனே
யேயென்னை நின்மயமா, நில்லாயருள்வெளிநீ
நாளிற்பேனிருணிட்டையொரு, சொல்லாற்ப
திந்துபரிபூரணானந்தந்தோய்குவனே. (சகூ)

வாராய்நெஞ்சேயுன்றன்றன்மார்க்கம்யாவை
யும் வைத்துக்கட்டிந், காராயடிக்கடிசுற்றுகின்
றுயுன்னவைமதிக், கோராயிரம்புத்திசொன்னு
லுமோர்கிலேயோகெடுவாய், பாராயுனைக்கொல்
லுவேன் வெல்லுவேனருட்பாங்குகொண்டே.

மாதத்திலேயொருதிங்களுண்டாகிமடிவதைத
நின், போதத்திலேசற்றும் வைத்திலேயேவெறு
ம்புன்மைநெஞ்சே, வேதத்திலேதர்க்கவாதத்தி

லேவிளங்காதுவிந்து, நாதத்திலேயடங்காதந்த வான்பொருளுடிக்கொள்ளே. (ருக)

எங்கும்வியாபித்துணர்வாயுனக்கென்னிதய த்துள்ளே, தங்குந்துயரந் தெரியாத வண்ணந் தடைசெய்ததா, ரங்கங்குழைந்துள்ளுருகுமன் பாளர்க் கணைகடந்து, பொங்குங்கருணைக் கட லேசம்பூரணபோதத்தனே. (ருஉ)

வையகமாதர்சுகத்தையும்பொன்னையுமாயை மல, மெய்யையுமெய்யென்று நின்னடியார்தம் விவேகத்தையு, மையமில்வீட்டையு மெய்ந்நூ லையும்பொய்யதாகவெண்ணும், பொய்யர்தந்ந ட்பைவிடுவதென்றோபரிபூரணமே. (ருந)

அளியுங்கனியொத் தருவினையாளுந்தயர்வு றுவேன், றெளியும்படிக்கிப்பரிபாககாலமுஞ்சி த்திக்குமோ, வொளியுங்கருணையுமாறுதவின்ப முமோருருவாய், வெளிவந்தடியர்களிக்கநின்றா டும்விழுப்பொருளே. (ருச)

அடையார்புரஞ்செற்ற தேவேநின்பொன்ன டிக்கன்புசற்றும், படையாதவென்னைப் படைத் திந்தப்பாரிற்படர்ந்தவினைத், தடையாற்றளையி ட்டுநெஞ்சம்புண்ணாகத் தளரவைத்தா, யுடை யாயுடைய படியன்றியான்செய்த தொன்றிலை யே. (ருரு)

ஆடுங்கறங்குந்திரிகையும்போலவலைந்தலைந்து காடுங்கரையுந்திரிவதல்லாலின்கருணைவந்து கூடும்படிக்குத்தவமுயலாதகொடியரொமன் றேடும்பொழுதென்ன செய்வார் பரானந்தசிற் சுடரே. (ருசு)

கற்றும்பலபல கேள்விகள்கேட்டுங் கறங்கெனவே, சுற்றுந்தொழில்கற்றுச் சிற்றின்பத்தூடு சுழலினென்னுங், குற்றங்குறைந்து குணமேலிடுமென்பர் கூட்டத்தையே, முற்றுந்துணையென நம்புகண்டாய் சுத்த மூடநெஞ்சே. (ருஎ)

நீயெனநானென வேறில்லையென்னு நினைவருளத், தாயெனமோன குருவாகிவந்து தடுத்தடிமைச், சேயெனக் காத்தனையே பரமேநின் றிருவருளுக், கேயென்ன செய்யுங் கைம்மாறுளதோசுத்த வேழையனே. (ருஅ)

ஆத்திரம்வந்தவர் போலலையாமலரோகதிட, காத்திரந்தந்தென்னையே யன்னைபோலுங் கருணைவைத்திம், மாத்திரமுன்னின் றுணர்த்தினையே மௌனுயினிநான், சாத்திரஞ்சொன்னபடியியமாதியுஞ் சாதிப்பனே. (ருகூ)

உடல்பொய்யுறவு.

நேரிசைவெண்பா.

உடல்பொய் யுறவாயி னுண்மை யுறவாகக்,
கடவாரார் தண்ணருளே கண்டாய் - திடமுட

னே, யுற்றுப்பார் மோன னொருசொல்லையுண் மைநன்றாப், பற்றிப்பார் மற்றவெல்லாம் பாழ்.

பாராதிபூதமெல்லாம்பார்க்குங்காலப்பரத்தின்
சீராகநிற்குந்திறங்கண்டாய் - நேராக
நிற்குந்திருவருளினெஞ்சேயாநிற்பதல்லாற்
கற்குநெறியாதினிமேற்காண். (௨)

மெய்யானதன்மைவிளங்கினல்யார்க்கேனும்
பொய்யானதன்மைபொருந்துமோ- வையர்வே
மன்னுநிராசையின்னம்வந்ததல்லவுன்னடிமை
யென்னுநிலையெய்துமாறென். (௩)

அறியாமைமேலிட்டறிவின்றிநிற்குங்
குறியேற்கறிவென்றகோலம்-வறிதேயா
நீயுணர்த்தநானுணருநேசத்தாலோவறிவென்
றேயெனக்கோர்நாமமிட்டதே. (௪)

ஏதுக்குச்சும்மா விருமனமே யென்றனக்கு ப், போதித்த வுண்மையெங்கே போகவிட்டா ய் - வாதுக்கு, வந்தெதிர்த்த மல்லனைப்போல் வாதாடி னையேயுன், புந்தியென்ன போதமென் ன போ. (௫)

சகமனைத்தும் பொய்யெனவே தானுணர்ந் தாற்றுக்க, சுகமனைத்தும் பொய்யன்றோ சோ ரா-நிகராத்தும், விட்டுப்பிரியாத மேலானவத் துவிதக், கட்டிக்கு ளாவதென்றோ காண். (௬)

கற்கண்டோ தேனோ கனிரசமோ பாலோ
வென், சொற்கண்டா தேதெனநான் சொல்லு
வேன் - விற்கண்டா, வானமதிகாண மௌனி
மௌனத்தளித்த, ஞானமதிலூறு மமிர்தம். ( )

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேடிலாமெய்த்
தெளிவால், வாட்டமரு வுற்பவநோய் மாறு
மோ - நாட்டமுற்று, மெய்யான நிட்டையினை
மேவினர்கட் கன்றோதான், பொய்யாம் பிறப்
பிறப்புப் போம். (அ)

மாயாசகத்தை மதியாதார் மண்முதலா
யேயானதத்துவத்திலெய்துவரோ-நேயானு
பூதிநிலைநிற்கப்பொருந்துவர்களன்னவர்த
ந்நிலையையே யோர்மனமே நீ. (கூ)

இகமுழுதும் பொய்யெனவே யெய்ந்துணர்ந்
தாலங்கே, மிகவளர வந்தவருண் மெய்யே -
யகநெகிழப், பாரீரொருசொற் படியே யனுப
வத்தைச், சேரீ ராதுவே திறம். (க0)

ஆரணங்க ளாகமங்க ளியாவுமே யானந்த,
பூரணமே யுண்மைப் பொருளென்னும் - கார
ணத்தைத், யோராயோ வுள்ளுள்ளே யுற்றுணர்
ந்தவ் வுண்மையினைப், பாராயோ நெஞ்சே
பகர். (கக)

நோயம்மௌனநிலைநில்லாமல்வாய்பேசி
யாராயலைந்திர்தீராகெடுவீர் - நேரீர்

திரையுந் திரையுநதி சென்னியனே காவாய்க்
கரையுங் கரையுமனக் கல். (கஉ)

அற்பமனமே யகிலவாழ் வுந்தனையுஞ், சொ
ற்பனங்கண் டாயுண்மை சொன்னேனுங் - கற்
பனைபோன், றில்லாவிடத்தே பெயரைக்கம்மா
வைத்திருக்கக், கல்லாய்நீ தானேன் கவி. (கங)

ஏதுந்திருவருளினிச்சையாமென்றெனைப்
போதும்பொருந்தும்புனிதர்பாற்-றீதுநெறி
செல்லுமோ செல்லாதே செல்லுமிட மின்ப
மலாற், சொல்லுமோ வேதத் தொனி. (கச)

கல்லேனுஞ் சில்லேனுங் கட்டியே தம்போ
லச், சொல்லேறப்பார்த்ததொனிச் செவிகொ
ண்- டல்லேறு, நெஞ்சனென நிற்கவைத்தாய்
நீதியோ தற்பரமே, வஞ்சனல்லேன்மெய்யேயிது.()

அப்பொருளு மான்மாவு மாரணநூல் சொ
ன்னபடி, தப்பிலாச் சித்தொன்றுஞ் சாதியினா-
லெப்படியுந், தெரிந்துவிதஞ் சிவாகமமே சொ
ல்லுசிட்டை, யாருமிடத் தத்துவிதமாம்.(கசா)

வேதமுதலாய்விளக்குஞ்சிவமதமாம்
போதகிலேயிப்பொருட்டாம-வேதமிகு
மோசதியல்லவிலேமூழ்கினையேநெஞ்சேவித்
தேசதிமெய்யோதெளி. (கஎ)

நோக்கற்கரிதான நுண்ணியவான்மோனநிலை
வாக்கற்குபாயஞ் சமைத்தபிரான் - காக்குமுயி
ராத்தனைக்குநானடிமையாதலினால்யானெனதெ
ன், றித்தனைக்கும் பேசவிட மில். (௧௮)

ஒன்றுமற நில்லென் றுணர்த்தியநம் மோன
குரு, தன்றுணைத்தாணிழலே தாம்வாழ்க-வென்
றென்றே, திக்கனைத்துங் கைகுவிக்குஞ் சின்
மயராந் தன்மையர்க்கே, கைக்குவரு மின்பக்
கனி. (௧௯)

மனத்தாலும்வாக்காலுமன்னவொண்ணுமோன
வினத்தாரோநல்லவினத்தார்-கனத்தபுகழ்
கொண்டவருமன்னவரோகூறரியமுத்திநெறி
கண்டவருமன்னவரோகாண். (௨௦)

கண்ணொளியேமோனக்கரும்பேசகலையறப்,
பண்ணொளிக்கு முள்ளொளியாம் பான்மையி
னை - நண்ணிடவுன், சித்தமிரங்கிலதென் சித்
தங்தெளியாவே, றித்தனைக்குமாதரவுமில். ()

அறியாமைசாரினதுவாயறிவா
நெறியானபோததுவாய்நிற்கும் - குறியாற்
சதசத்தருளுணர்த்தத்தானுணராநின்ற
விதமுற்றறிவெனும்பேர்மெய். (௨௨)

குருலிங்கசங்கமமாங்கொண்ட திருமேனி
கருவொன்றுமேனிநம்பாற்காட்டா - தருமொன்

று, கண்டவர்க்கேயானந்தங் கண்டுகொள்ளலாம
லது, கொண்டவர்க்கிங்கென்னகிடைக்கும். ()

புலியினதளுடையான்பூதப்படையான்
பலியிரந்துமெல்லாம்பரிப்பான்-மலிபுனல்சேர்
பொன்முடியான்முக்கட் புனிதன் சரண்புகுந்
தோர்க், கென்முடியாதேதுமுளதே. (உ௪)

சொல்லுக்கடங்காச்சுகப்பொருளைநாமெனவே
யல்லும்பகலுமரற்றுவதென்-னல்லசிவ
ஞானமயம் பெற்றோர்க ளுமில்லை யென்டராங்
தோ, மோனமயமானமுறை. (உ௫)

ஐயாவருணகிரியப்பாவுனைப்போல [த்தோர்
மெய்யாகவோர்சொல் விளம்பினர்யார்-வையக
சாற்றரிதென்றேசற்றார்தன்னையாய் முக்கணைங்
தை, நாற்றிசைக்குங்கைகாட்டினான். (உ௬)

காதற்றுப்போனமுறி கட்டிவைத்தா லாவதுண்
டோ,தீதற்றகாயமுமச்செய்கையே-போதமாய்
நிற்பரல்லாலிச்சகத்தினேரார்கணேரிடினுந்
தற்பரமாக்கண்டிருப்பார்தாம். (உ௭)

வெள்ளங்குலாவுசடை வெள்ளக்கருணையினான்
கள்ளங்குலாவுவஞ்சக்கள்ளனோ - னுள்ளத்தி
லில்லனென்றாலன்னவன்றா னெங்கும்வியாபக
த்தா, னில்லையென்றாஞ்சொல்வழக்காம். ()

தத்துவப்பேயோடே தலையடித்துக்கொள்
ளாமல், வைத்தவருள்மௌனவள்ளலையே-நித்
தமண்டு, பூனைக்கருதுநெஞ்சுபோற்றக்காமெழு
ம்பும், காணத்துடிக்குமிருகண். (௨௯)

தொல்லைவினைக்கீடாய்ச் சுழல்கின்றநானொருவ
னெல்லையிலாநின்கருணையெய்துவனோ-வல்லவ
ஞ்; மோனகுருவேமுழுதினையுந்தானுணர்ந்த
ஞானகுருவேநவில். (௩௦)

மூன்றுகண்ணுமுத்தொழிலா மும்முதலாமூ
வருந், தோன்றக்கருணைபொழிதோன்றலே-
யீன்றவனை, தன்னைப்போலன்புதழைத்தோ
ரொருதெய்வ, முன்னைப்போலுண்டோவுரை.

நேசிக்குஞ்சிந்தை நினைவுக்குளுன்னைவைத்துப்
பூசிக்குந்தானிறைந்துபூரணமா-யோசித்து
நின்றதல்லான்மோனநிருவிகற்பநிட்டைநிலை
யென்றுவருமோவறியேனே. (௩௨)

அறிவிலறியாமையற்றறிவாய்நின்று
பிறிவறவானந்தமயம்பெற்றுக் - குறியவிழ்ந்தா
லன்றைக் குடல்வேண்டே னையாவிவ்வாக்கை
யையே, யின்றைக்கும்வேண்டுவனேயான். ()

உடலைப்பழித்திங்குணவுங்கொடாமல்
விடவிடவேநாடுவரோமெய்யைப்-படபடென
வேண்டிவேனிந்நவுடன்மெய்யுணராப் பொய்ய
னு, னுண்டாநீநானேயறி. (௩௪)

அறியாயோவென்னையுநீயாண்டநீசுத்த
வெறியாய்மயங்கவுமேன்விட்டாய - னெறிமயங்
கிக், குன்றுஞ்செடியுங்குறுகுமோவையாவே
கன்றுகெட்டாற்றாயருகேகாண். (௩௫)

ஏதுக்குடற்சுமைகொண்டேயிருந்தேனையவோ
யாதிக்கமோனவருட்டாயே - சோதியா
மன்னநிருவிகற்பவானந்தநிட்டையிலே
பின்னமறநில்லாதபின். (௩௬)

பின்னுமுடற்சுமையாப்பேசும்வழக்கதனு
லென்னபலனுமுற்றிருந்தோமே - யன்னதனு
லானந்தந்தானேதானாகுமெம்மையனே
யேனிந்தத்துன்பமினி. (௩௭)

துன்பக்கடலிற்றுளைந்ததெல்லாந்தீர்ந்ததே
யின்பக்கடலிலிருமென்ன - வன்பிற்
கரைந்துகரைந்துருகிக்கண்ணருவிகாட்ட
விரைந்துவருமானந்தமே. (௩௮)

கரைந்துகரைந்துருகிக்கண்ணீராறாக
விரைந்தேநிருவிகற்பமெய்த - நிரந்தரமு
நின்னையேசிந்திக்கநீகொடுத்தாய்மோனநா
னென்னைமுழுதுங்கொடுத்தேனே. (௩௯)

அல்லும்பகலும்பேரன்புடனேதானிருந்தாற்
கல்லுமுருகாதோகல்நெஞ்சே - பொல்லாத
தப்புவழியேனினைந்தாய்சந்ததமுநீயிறந்த
வெப்பிலேயானந்தமே. (௪௦)

கொடுத்தேனே யென்னைக்கொடுத்த வுடனின்ப
மடுத்தேனே யூழிவாழ்ந்தே - யடுத்தேனே
பெற்றேனே பெற்றுப் பிழைத்தேனே சன்மவல்
லை, வீத்தேனோ யேழையடியேன். (சக)

பெற்றோரும்பிறர்வர்மைபேசாமையாயிருக்கக்
கற்றோருமௌனவுரைக்கக்காரியமேன்-சற்றேனு
நீக்கற்றவின்பநிலைபொருந்தியேசற்று
வாக்கற்றுப்பேசுமோவாய். (சஉ)

காலன்றனையுதைத்தான் காமன்றனையெரித்
தான், பாலன்பசிக்கிரங்கிப்பாற்கடலை - ஞால
மெச்சப், பின்னேநடக்கவிட்டான் பேரருளை
நாடாதார்க், கென்னேநடக்கையினி. (சங)

விண்ணருவிமேன்மேல் விளங்குவபோலே
யிரண்டு, கண்ணருவிவெள்ளமொடு கைகூப்
பித்-தண்ணமிர்த,வெள்ளமேயானந்தவெற்பே
யெனத்தொழுவோ, ருள்ளமேஞானவொளி.()

பின்னைமதிச்செஞ்சடையான் பேசாப்பெரு
மையினன், கள்ளவிழும்பூங்கொன்றைக் கண்
ணியா - னுள்ளபடி, கல்லாலின்கீழிருந்துகற்பி
த்தானோர்வசன, மெல்லாருமீடேறவே. (சரு)

புலனைந்துந்தானேபொரமயங்கிச்சிந்தை
யலமந்துழலுமடிமை - நலமிகுந்த
சித்தானமோனசிவனேநின்சேவடிக்கே
பித்தானுலுண்டோபிறப்பு. (சசா)

நிறைகுடந்தானீர்கொளுமோ நிச்சயமாமோ
ன, முறையுணர்ந்தார்யாதைமுயல்வார் - பிறை
யணிந்த, மிக்ககைலாயமலைவிக்ககனே வெறிய
னே, செக்கரணிமேனியனேசெப்பு. (சஎ)

துங்கமழுமானுடையாய் சூலப்படையுடை
யாய், திங்களணிசெஞ்சடையாய் சேவுடையா
ய் - மங்கையொரு, பாலுடையாய்செங்கட் ப
ணியாயென்சென்னியின்மேற், காலுடையாய்
நீயேகதி. (சஅ)

இனியகருணைமுகிலெம்பிரான்முக்கட்
கனியமிர்தவாரியின்பக்கட்டி - தனிமுதல்வ
னித்தன்பரமனிமலனிறைவாய்நிறைந்த
சுத்தனமக்கென்றுந்துணை. (சகூ)

நீதியாய்க்கல்லாலி னீழலின்கீ ழேயிருந்து
போதியாவுண்மையெல்லாம்போதித்தா - னோ
தில், சனகாதியாயதவத்தோர்க்குருஞான, தினக
ரனுமௌனசிவன். (ருo)

தேகச்செயலுஞ்சிந்தையுடனேகுறையில்
யோகநிலைஞானிகளுக் கொப்புவதோ - மோக
நிலை, யல்லலிலேவாழ்வாரோ வப்பனேநீயுற்ற
வெல்லையிலேசும்மாவிரு. (ருக)

சும்மாவிருக்கச் சுகமுதயமாகுமே
யிம்மாயயோகமினியேனடா - தம்மறிவின்

சட்டாலேயாருமோ சொல்லவேண்டாங்கன்ம
மிட்டாசிறுபிள்ளாய்நீ. (ருஉ)

நியற்றுவம்பிலேயேகிட்டையதினியிலேயோ
வாயற்றவலோடயங்காதே - போயற்
றிருந்தாலுநீபோகாயென்றமுள்ளாய்சும்மா
வருந்தாதேயின்பமுண்டுவா. (ருங)

வாவாவென்றின்பம்வரவழைக்குங்கண்ணீரோ
டாவாவென்றேயழுதவப்பனே - நீவாடா
வெல்லாநமக்கெனவேயிந்தனேயேயிந்தபடி
நில்லாயதுவேநிலை. (ருச)

நில்லாப்பொருளை நினையாதே நின்னையுள்
ளோர், சொல்லாப்பொருட்டிரளைச் சொல்லா
தே - கல்லாத, சிந்தைகுழைந்துசுகஞ்சேரக்கு
ருவருளால், வந்தவழிநல்லவழி. (ருரு)

வழியிதென்று மல்லா வழியிதென்றுஞ் சொ
ல்லிற், பழிபழியா நல்லருளாற் பார்த்தோர் -
மொழியுனக்கே, யேற்றிருக்கச் சொன்னவன்
றே யெங்கும் பெருவெளியாம், பார்த்தவிட
மெல்லாநீ பார். (ருசா)

பாரனைத்தும்பொய்யெனவே பட்டினத்துப்
பிள்ளையைப்போ, லாருந்துறக்கை யரிதரிது -
சேரே, மனத்துறவுமப்படியே மாணுவிவற்றி,
லுனக்கிசைந்தவாறென்றேயோர். (ருஎ)

ஓராமலேயொருகா லுன்றைமருள்ளொளியைப்
பாராமலுள்ளபடிபார்த்திருந்தால் - வாராதோ
பத்துத்திசையும் பரந்தெழுந்தானந்தவெள்ளந்
தத்திக்கரைபுரண்டுதான். (௫௮)

தானானதன்மைவந்துதாக்கியலவிடத்தே
வானாதிமாயைவழங்காதோ - ஞானனே
ஞன்னுள்ளேதோன்றுவறவாகின்றதென
வென்னுள்ளேயென்றுமிரு. (௫௯)

என்னையுன்னைபின்னதிது வென்றுமனிற்றுரி
லை, தன்னையருளென்ற தருணத்தி - லன்னைபெ
ற்ற, பிள்ளைக்குஞ்சொல்லாத பெற்றிகண்டா
யையனே, யுள்ளத்தினுள்ளேயுணர். (௬௦)

சொன்னவர்தா நிட்டை தொகுத்திராநிட்
டையிலே, மன்னினவர்போதியார் மாமௌன
ன் - றன்னுள், விருப்பாகக்கைகாட்டி மிக்கவட
நீழ; லிருப்பானிருவிகற்பத்தே. (௬௧)

இந்தநிருவிகற்பத்தெந்தையிருக்கநிட்டை
சிந்தைநீதேறாய்செகமனைத்தும் - வந்தொடர்
ப், பாடுகெடவன்றேவோர்பாத்திரத்துக்காட
லல்லா, லாடுவதேனாட்டுமவன். (௬௨)

அவனேபரமுமவனேகுருவு
மவனேயகிலமனைத்து-மவனேதா
மானவரேசொன்றலவரோருருவெனக்கு
நானவனாய்நிற்பதெந்தநாள். (௬௩)

நாளவங்கள் போகாமனுடோறுநந்தமையே,
யாளவந்தார்தாளின்கீ ழாட்புகுந்தாய்-மீளவுன்
னோம், காட்டாமனிற்குங் கருத்தறிந்தா னெஞ்
சேயுன், றுட்டாறு னையமில்லையால். (கூச)

யான்றுனெனலறவே யின்பநிட்டை யென்ற
றுனைக், கோன்றுனுரைத்தமொழி கொள்ளா
யோ - தோன்றி, யிழுக்கடித்தாய் நெஞ்சேநீ
யென்கலைகள்சோர, விழுக்கடிக்கும் வண்ணார்
போலாய். (கூரு)

எங்குஞ்சிவமேயிரண்டற்றுநிற்கினெஞ்சே
தங்குஞ்சுகஞ்சலியாதே - யங்கிங்கென்
றென்றுதேடாழிலிறந்துபிறந்துழலப்
பன்றுதேயானுன்பரம். (கூகூ)

மெய்யைப்பொய்யென்றிடவு மெய்யனையா
ப்பொய்ந்நெஞ்சே, பொய்யைத்தான்மெய்யெ
னவும்போகுமோ - வையமறத், தன்மயத்தை
மெய்யெனவே சார்ந்தனையேலானந்த, மென்ம
யமுதின்பயமுமே. (கூஎ)

பூங்காவனநிழலும்புத்தமுதுஞ்சாந்தபதம்
வாங்காதவானந்தமாமழையு-நீங்காவாஞ்
சொல்லிறந்தமாண்டவர்போற் றாமௌனபூமி
யினு, னில்லையெனநின்றவிடம். (கூஅ)

இடம்வானகல்லபொருளின்பமெனக்கேவ
லடங்காக்கருவிவனைத்து - முடனுதவ்

மந்தாரதாருவெனவந்துமவுனகுரு
தந்தானோர்சொற்கொண்டுதான். (சாகூ)

தானந்தவஞானஞ்சாற்றரியசித்திமுத்தி
யானவையெல்லாந்தாமேயாகுமே-மோனகுரு
சொன்னவொருசொல்லாற் சுகமாயிருமனமே
யின்னமயக்கமுனக்கேன். (எ0)

உன்னையுடலை யுறுபொருளைத் தாவெனவே,
யென்னையடிமைக் கிருத்தினான் - சொன்னவொ
ரு, சொல்லைமறவாமற் றோய்ந்தானெஞ்சேயுன்
னா, லில்லை பிறப்பதெனக்கே. (எக)

எனக்குமுனக்குமுற வில்லையெனத்தேர்ந்து
நினைக்கவரிதான வின்பநிட்டை-தனைக்கொடுந்
தே, யாசான்மவுனி யளித்தானெஞ்சே யுனை
யோர், காசாமதியேனான்காண். (எஉ)

ஆனந்தமோனகுரு வாமெனவேயென்னறிவின்
மோனந்தனக்கிசையமுற்றியதாற் - றேனுந்து
சொல்லெல்லாமோனந்தொழிலாதியுமோன
மெல்லாநன்மோனவடிவே. (எங)

எல்லாமேமோனநிறை வெய்துதலா லெவ்விட
த்து, நல்லார்கண்மோனநிலை நாடினார் - பொல்
லாத, நானெனவிங்கொன்றை நடுவேமுளைக்க
விட்டிங், கேனலைந்தேன்மோனகுருவே. (எச)

மோனகுருவாய்த் தமோனமேயானந்த
ஞானவுருவுமது நானுமது - வானுதி
நின்றதிலையுமது நெஞ்சப்பிறப்புமது
வென்றறிந்தேனானந்தமே. (எரு)

அறிந்தவறிவெல்லாமறிவன்றியில்லை
மறிந்தமனமற்றமவுனஞ் - செறிந்திடவே
நாட்டினானந்தநாட்டிற்குடிவாழ்க்கை
கூட்டினான்மோனகுரு. (எசு)

குருவாகித்தன்னருளைக் கூறுமுன்னேமோன
வுருநீடுயிர்பொருளுமொக்கத் - தருதியென
வாங்கினையேவேறுமுண்மைவைத்திடவுங்கேட்
டிடவு, மீங்கொருவருண்டோவினி. (எஎ)

இனியகருப்புவட்டையென்றுவிலிட்டா
னினியிரதமாறுநானுந் - தனியிருக்கப்
பெற்றிலேன்மோனம் பிறந்தவன்றேமோனமல்
லாற், கற்றிலேனேதுங்கதி. (எஅ)

எதுக்குஞ்சும்மாவிருநீயெனவுரைத்த
சூதுக்கோதோன்றாத்துணையாகிப் - போதித்து
நின்றதற்கோவென்னையாக்கிப்பிரியாமற்
கொன்றதற்கோபேசாக்குறி. (எகூ)

குறியுங்குணமுமறக்கூடாதகூட்டத்
தறிவறிவாய்நின்றுவிடவாங்கே - பிறிவறவுஞ்
சும்மாவிருத்திச்சுகங்கொடுத்தமோனநின்பாற்
கைம்மாறுநானெஞ்ஞீதக்காண். (அ0)

நான்றானெனுமயக்கநல்லுணர்வுமென்றொழிவா
வான்றானெனநிறையமாட்டாய்நீ-யூன்றுமல
வைத்தமவுனத்தாலேமாயைமலமிறந்து
துய்த்துவிடுஞானசுகம். (அக)

ஞானநெறிக்கேற்றகுரு நன்னெறியசித்திமுத்தி
தானந்தருமந்தழைத்தகுரு - மானமொடு
தாயெனவும் வந்தென்னைத் தந்தகுருவென்சிந்
தை, கோயிலெனவாழுங்குரு. (அஉ)

சித்துஞ்சடமுஞ்சிவத்தைவிடவில்லையென்ற
நித்தன்பரமகுருநேசத்தாற்-சுத்தநிலை
பெற்றேமேநெஞ்சேபெரும்பிறவிசாகரமுங்
கற்றேமேமோனக்கரு. (அங)

ஏசற்றவந்நிலை.

(கொச்சகக்கலிப்பா.)

ஏசற்றவந்நிலையேயெந்தைபரிபூரணமாய்
மாசற்றவானந்தவாரிவழங்கிடுமோ
யூசற்சுழல்போலுலகநெறிவாதனையாம்
பாசத்துட்செல்லாதேபல்காலும்பாழ்நெஞ்சே

பாழாகியண்டப் பரப்பையெல்லாம்வாய்மடு
த்து, மாழாழியின்பத் தழுந்தப் படியாயோ,
தாழாயோ ரெந்தையருட் டாட்கீழ் நெஞ்சே
யென்னைப்போல், வாழாதுவாழ்ந்திருக்க வல்லை
யிருப்பாயே. (உ)

இருப்பாயிருந்திடப்பே ரின்பவெளிக்கேநமக்கும். குருப்பார்வையல்லாமற் கூடக்கிடைத்திடுமோ. வருட்பாய்நமக்காக வாளவந்தார்பொன்னடிக்கீழ், மருட்பேய்போலிருக்க வாகண்டாய்வஞ்சநெஞ்சே. (௩)

வஞ்சமோ பண்டையுள வாதனையானியலேந்து, கொஞ்சமுற்றாயுன்னைக் குறைசொல்லவாயுமுண்டோ, வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்கு மானந்தமாகடற்கீழ், நெஞ்சமேயென்போல நீயழுந்த வாராயோ. (௪)

வாராவர்வாய்வடநிழற்கீழ்வீற்றிருந்த
பூராயநம்மைப்புலப்படுத்தவேண்டியன்றே
வோராயோநெஞ்சேயுருகாயோவுற்றிருந்து,பா
ராயோவவ்வுருவைப்பார்க்கநிறைவாய்விடுமே.

வாயாதோவின்பவெள்ளம்வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோகாதலும்பயிராய்ப்பிழையேனே
வோயாமலுன்னியுருகுநெஞ்சேயந்நிலைக்கே
தாயானமோனனருள்சந்திக்கவந்திடுமே. (௫)

வந்தவரை மறந்தலகாய் வாழ்ந்துகன்ம, பந்தமுற வுன்னைப் படிப்பிக்கக்கற்றவர்யா, ரிந்தமதியேனைக்கிங்கென்மதிக்கே னென்றலே, சந்ததநெஞ் சேபரத்திற் சாரினின்பமுண்டாமே. (௬)

இன்பமயமா யுலகமெல்லாம் பிறைப்பகற் குன், னன்புநிலையென்பா ரதுவுநிலையன்றியுண் டோ, வுன்புலத்தையோரினருட் கொப்பாவாய் நெஞ்சேநீ, தென்புலத்தாரோடிருந்து செய்பூ சைகொண்டருளே. (அ)

அருளேயோ ராலயமா வானந்தமாயிருந்த, பொருளோடியானிருக்கப் போயொளித்தநெ ஞ்சேநீ, மருடீர்முய கோடோ வான்மலரோ பெய்த்தேரோ, விருடீரநீயுறைந்த தெவ்விட மோகாணேனே. (கூ)

எவ்விடத்தும்பூரணமா மெந்தைபிரானின்றன் னருளே, யவ்விடத்தேயுன்னைநெஞ்சே யாரா யிற்கண்டிலனே, யவ்விடத்துமாயையிலே மா ண்டனையோவவ்விடமுஞ், செவ்விடமேநீயுஞ் செனனமற்றுவாழியவே. (கo)

காடுங்கரையும்.

காடுங்கரையுமனக்குரங்கு கால்விட்டோடவ தன்பிறகே, யோடுந்தொழிலாற் பயனுளதோ வொன்றாய்ப் பலவாயுயிர்க்குயிரா, யாடுங்கரு ணைப் பரஞ்சோதியருளைப் பெறுதற் கன்புநிலே, தேடும்பருவ மிதுகண்டீர் சேரவாருஞ்சகத்தி ரே. (க)

சைவசமயமேசமயஞ் சமயாதீதப்பழம்பொ ருளைக், கைவந்திடவேமன்றுள் வெளிகாட்டுமி

க்தைக் கருக்கொ விட்டுப், பொய்வந்துழலுஞ்சம யநெறிபுகுதவேண்டா முத்திதரும், தெய்வசபையைக்காண்பதற்குச் சேரவாருஞ்சகத்தீரே.

காசுமுறைவுகலந்துண்ணக் கண்டீரகண்டாகாரசிவ, போகமெனும்பேரின்ப வெள்ளம்பொங்கித்ததும்பிப்பூரணமா, யேகவுருவாய்க்கிடக்குதையோ வின்புற்றிடநா மினியெடுத்த, தேகம்விழுமுன் புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ்சகத்தீரே. (௫)

எடுத்ததேகம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

எடுத்ததேகம்பொருளாவிமூன்றுநீ யெனக்கொன்றில்லையெனமோனநன்னெறி, கொடுத்தபோதுகொடுத்ததன்றேபிறுங் குளறிநானென்றுகூத்தாடமாயையை, விடுத்தவாறுங்கண்ணீரொடுகம்பலே விலகுமாறுமென் வேட்கைப்ரவாகத்தைத், தடுத்தவாறும் புகலாய்சிரகிரித் தாயுமானதயாபரமூர்த்தியே. (க)

கோயும்வெய்கலிப்பேயுந்தொடாநின்றாலிற் சொன்னமுறையியமாதிநான், ரேயும்வெண்மெனக் காக்குங்காவலுந் தெம்புமீபுகொள்ளுஞ்சுவாமியு நீகண்டா, யோயுஞ்சன்மமினியுஞ்சலஞ்சலென் றுலகங்கண்டுதொழ வோருருவி

லே, தாயுந்தந்தையுமானோய்சிரகிரித் தாயுமா
னதயாபரமூர்த்தியே. (உ)

முகமெலாம்.

முகமெலாங்கணீர் முத்தரும்பிடச்செங்கை
முகிழ்ப்ப, வகமெலாங்குழைந்தானந்தமாகநல்
லறிஞ, ரிகமெலாந்தவமிழைக்கின்றா ரென்செ
ய்கோவேழை, சகமெலாம்பெற நல்லருளுந்தர
மாச்சமைந்தோய். (க)

திடமுறவே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திடமுறவே நின்னருளைச் சேர்த்தென்னைக்
காத்தாளக், கடனுனக்கென்றெண்ணி நின்னைக்
கைகுவித்தோ னல்லனே, வடைவுகெட்டபா
ழ்மாயை யாழியிலேயின்னமல்லற், படமுடியா
தென்றுவிப்பற்றே பராபரமே. (க)

ஆராமைகண்டிங்கருட்குருவாய்நீயொருகால்
வாராயோவந்துவருத்தமெல்லாந்தீராயோ
பூராயமாகவருட்பூரணத்திலண்டமுதற்
பாராதிவைத்தபதியேபராபரமே. (உ)

வாழாதுவாழவுனைவந்தடைந்தோரெல்லாரு
மாழாழியென்னவருளானாரழுக்காற்றே
டேழாயெனவுலகமேசுமினிநானொருவன்
பாழாகாவாறுமுகம்பார்நீபராபரமே. (ங)

உள்ளத்திருள்ளே யொளித்தென்னையாட்டு
கின்ற, கள்ளக்கருணையையான் காணுந்தரமா
மோ, வெள்ளத்தைமாற்றி விடக்குண்பார்நஞ்
சூட்டும், பள்ளத்தின்மீன்போற்பதைத்தேன்ப
ராபரமே. (ச)

வாவிக்கமலமலர் வண்டாய்த் துவண்டுதுவ
ளேன், றாவிக்குணின்றவனுக் கன்புவைத்தார்க்க
ஞ்சலென்பாய், பூவிற்கும்வான்கடையிற்புல்வி
ற்பேர் போலவொன்றைப், பாவிக்கமாட்டே
ன்பதியேபராபரமே. (ரு)

விண்ணூறு வெற்பின் விழுந்தாங் கெனமார்
பிற், கண்ணூறு பாய்ச்சிடுமென் காதல்வெள்ள
ங் கண்டிலையோ, தண்ணூறு சாந்தபதத் தற்பர
மே நால்வேதப், பண்ணூறு மின்பப் பதியே
பராபரமே. (சா)

கூடியநின் சீரடியார் கூட்டமென்றோ வாய்
க்குமென, வாடியவென் னெஞ்சமுக வாட்டமு
நீ கண்டிலையோ, தேடியநின் சீரருளைத் திக்க
னைத்துங் கைகுவித்துப், பாடியநான் கண்டாய்
பதியே பராபரமே. (எ)

நெஞ்சத்தினூடே நினைவாய்நினைவூடு
மஞ்சவெனவாழுமெனதாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற் றாய்க்குபசாரம்புக
ன்றா, பஞ்சரிக்கநாஞர் பதியேபராபரமே.(அ)

புத்திநெறி யாகவுனைப் போற்றிப் பலகாலு,
முத்திநெறி வேண்டாத மூடனே னுய்குவே
ன், சித்திநெறிக் கென்கடவேன் சீரடியார்க்கே
வல்செயும், பத்திநெறிக் கேனுமுகம் பார்ப்பாய்
பராபரமே. (௬)

கண்டறியேன் கேட்டறியேன் காட்டுநினை
யே யிதயங், கொண்டறியேன் முத்தி குறிக்கு
ந்தரமு முண்டோ, தொண்டறியாப் பேதை
மையேன் சொல்லேனின் றன்மை யெல்லா
ம், பண்டறிவாய் நீயே பகராய் பராபரமே. ()

தன்னை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

தன்னையறியத் தன்றருளாற் றானுணர்ந்து,
மன்னைப்பொருளெனவே வாழாமற்பாழ்நெஞ்
சே, பொன்னைப்புவியைமடப் பூவையரைமெ
ய்யெனவே, யென்னைக்கவர்ந்திழுத்திட் டென்
னபலன்கண்டாயே. (௧)

ஆக்தவை.

ஆக்குவைமாயையாவு தொழியினி லவற்றை
மாள, நீக்குவைநீக்கமில்லா நினைப்பொழிமறைப்
புமாற்றிப், போக்கொடுவரவுமின்றிப் புனிதநல்
லருளானந்தந், தாக்கவுஞ் செய்வாயென்றே சச்
சிதானந்தவாழ்வே. (௧)

கற்புறுசிந்தை.

கற்புறுசிந்தைமாதர் கணவரையன்றிவேறே,
பிற்புறத்தவரைநாடார் யாங்களுமின்பவாழ்வும்,

நற்பெரியாகல்குந் தலைவனின் னலதோர்தெ
ய்வம், பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய் பூரணா
னந்தவாழ்வே. (க)

முருந்திளநகையார்பார முலைமுகந்தழுவிச்
செவ்வாய், விருந்தமிர்தெனவருந்தி வெறியா
ட்டுக்காளாய்நாளு, மிருந்தலோகாயதப்பேரின
த்தனாயிருந்தவேழை, பொருந்துவுங்கதிமேலு
ண்டோபூரணானந்தவாழ்வே. (உ)

தீதெலாமொன்றும்வன்மை செறிந்திருட்ப
டலம்போர்த்த, பாதகசிந்தைபெற்ற பதகனுன்
பாதநீழ, லாதரவடையவுள்ளான் பருள்கிலையா
யின்மற்றியார், போதனைசெய்யவல்லார் பூரணா
னந்தவாழ்வே. (௩)

நாதனேநாதாநிதநண்பனேநடுவாய்நின்ற, நீத
னேக்கலந்துநிற்கநெஞ்சமேநீவாவென்றால், வா
தனைபெருக்கியென்னை வசஞ்செய்துமனந்துன்
மார்க்க, போதனைசெய்தனன்றே பூரணானந்த
வாழ்வே. (௪)

எண்ணியவெள்ளமெல்லா மிறப்புமேற்பிற
ப்புக்காசை, பண்ணியென் னறிவையெல்லாம்
பாழாக்கியெனைப்பாழாக்குங், கிண்ணியவினை
யைக்கொன்று கிறியனை யுய்யக்கொண்டாற்,
புண்ணியநினக்கேயன்றோபூரணானந்தவாழ்வே

பத்திநீபத்திக்கானபலனுநீ பலவாச்சொல்லும்
சித்திநீசித்தர்சித்தித்திறமுநீ திறமார்மோன
முத்திநீமுத்திக்கானமுதலுநீமுதன்மையான
புத்திநீயெனக்கொன்றுண்டோ பூரணானந்தவா
ழ்வே. (ரு)

தாயினுமினியநின்னைச் சரணெனவடைந்த
நாயேன், பேயினுங்கடையனாகிப் பிதற்றுதல்
செய்தனன்றோ, தீயிடைமெழுகாய்நொந்தேன்
றெளிவிலேன்வீணேகாலம், போயினதாற்றுகி
ல்லேன் பூரணானந்தவாழ்வே. (எ)

மலைவளர்காதலி.

பதியுண்டுநிதியுண்டு புத்திரர்கண்மித்திரர்கள்
பக்கமுண்டெக்காலமும்
பசுவுண்டுதவிசுண்டுதிட்டாந்தமாகயம
படரெனுந்திமிரமணுகாக்
கதியுண்டுஞானமாங் கதிருண்டுசதிருண்டு
காயசித்திகளுமுண்டு
கறையுண்டகண்டர்பா லம்மைநின்றருளிற்
கருத்தொன்றுமுண்டாகுமே
னதியுண்டகடலெனச் சமயத்தையுண்டபர
ஞானானந்தவொளியே
நாதாந்தரூபமே வேதாந்தமோனமே
நானென்றவந்தைதீர்ந்தேன்

பதிபுண்டபரிபானமதிவதனவல்லியே
 மதுசூதனன்றங்கையே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (க)

தெட்டிலேவலியமடமாதர்வாய்வெட்டிலே
 சிற்றிடையிலேநடையிலே
சேலொத்தவிழியிலேபாலொத்தமொழியிலே
 சிறுபிறைநுதற்கீற்றிலே
பொட்டிலேயவர்கட்டுபெட்டிலேபுனைகந்த
 பொடியிலேயடியிலேமேற்
பூரித்தமுலையிலேநிற்கின்றநிலையிலே
 புந்திதனைநுழையவிட்டு
கெட்டிலேயலையாமலறிவிலேபொறையிலே
 நின்னடியர்கூட்டத்திலே
நிலைபெற்றவன்பிலேமலைவற்றமெஞ்ஞான
 நேயத்திலேயுனிருதாண்
மட்டிலேமனதுசெல நினதருளுமருள்வையோ
 வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (உ)

பூதமுதலாகவேநாதபரியந்தமும்
 பொய்யென்றெனைக்காட்டியென்
போதந்தினடுவாகியடியீறுமில்லாத
 போதபூரணவெளிக்கு

ளேதுமறநில்லென்றுபாயமாவைத்துநினை
வெல்லாஞ்செய்வல்லசித்தா
மின்பவுருவைத்தந்தவன்னையேநின்னையே
யெளியேன்மறந்துய்வனோ
வேதமுதலானநல்லாகமத்தன்மையை
விளக்குமுட்கண்ணிலார்க்கு
மிக்கநின்மகிமையைக்கேளாதசெவிடர்க்கும்
வீறுவாதம்புகலும்வாய்
வாதநோயாளர்க்குமெட்டாதமுக்கணுடை
மாமருந்துக்கமிர்தமே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (ஙு)

மிடியிட்டவாழ்க்கையாலுப்பிட்டகலமெனவு
மெய்யெலாமுள்ளுடைந்து
வீறிட்டசெல்வர்தந்தலைவாயில்வாசமாய்
வேதனைகளுறவேதனுந்
துடியிட்டவெவ்வினையையேவினான்பாவிநான்
றொடரிட்டதொழில்களெல்லாந்
துண்டிட்டசாண்கும்பியின்பொருட்டாயதுன்
றொண்டர்பணிசெய்வதென்றோ
வடியிட்டசெந்தமிழினருமையிட்டாரூரி
லரிவையோர்பரவைவாயி
லம்மட்டுமெடியிட்டுநடைநடந்தருளடிக
ளடியீந்துமுடியீதென

வழுவிட்டமறைபேசுபச்சிளங்கிள்ளையே
 வளமருவுதேவையரசே.
வரராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப்பெணுமையே. (ச)

பூரணிபுராதனிசுமங்கலைசுதந்தரி
 புராந்தகித்ரியம்பகியெழிற்
புங்கவிவிளங்குசிவசங்கரிசகஸ்ரதள
 புஷ்பமிசைவீற்றிருக்கு
நாரணிமனாதீதநாயகிகுணாதீத
 நாதாந்தசத்தியென்றுன்
னாமமேயுச்சரித்திடுமடியர்நாமமே
 நானுச்சரிக்கவசமோ
வாரணிசடைக்கடவுளாரணியெனப்புகழ
 வகிலாண்டகோடியீன்ற
வன்னையேபின்னையுங்கன்னியெனமறைபேசு
 மானந்தரூபமயிலே
வாரணியுமிருகொங்கை மாதர்மகிழ்கங்கைபுகழ் வளமருவுதேவையரசே
வரராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
 வளர்காதலிப்பெணுமையே. (ரு)

பாகமோபெறவுனைப்பாடவறியேன்மல
 பரிபாகம்வரவுமனதிற்
பண்புமோசற்றுமிலைநியமமோசெய்திடப்
 பாவியேன்பாபரூப

தேகமோதிடமில்லைஞானமோகனவிலுஞ்
சிந்தியேன்பேரின்பமோ
சேரவென்றற்குள்ளமனதுமோமெத்தவுஞ்
சிந்திக்குமென்செய்குவேன்
மோகமோமதமோகுரோதமோலோபமோ
முற்றுமாற்சரியமோதான்
முறியிட்டெனைக்கொள்ளு நிதியமோதேடவெ
ளின் மூசுவரிவண்டுபோல
மாகமோடவும்வல்லனெனையாளவல்லையோ
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (௯)

தாளேறுதூசிபோல்வினையேறுமெய்யெனுந்
தொக்கினுட்சிக்கிநாளுந்
சுழலேறுகாற்றினிடையழலேறுபஞ்செனச்
சூறையிட்டறிவையெல்லா
நாளேறநாளேறவார்த்திகமெனுங்கூற்றி
னட்பேறவுள்ளுடைந்தா
நயனங்களற்றதோரேறுபோலவே
நானிலந்தனிலலைபவோ
வேளேறுதந்தியைக்கனதந்தியுடன்வென்று
விரையேறுமாலைசூடி
விண்ணேறுமேகங்கள்வெற்பேறிமறைவுற
வெருட்டிடுங்கருங்கூந்தலாய்.

வாரேறுமன்னியேவிடையேறுமெம்பிரான்
    மனைநீத்திசைந்தமயிலே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
    வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (எ)

நூக்கமொடுபழகிவளரிந்திரியமாம்பேய்கள்
    புந்திமுதலானபேய்கள்
போராடுகோபாதிராக்ஷசப்பேய்களென்
    போதத்தையூடழித்து
வேதனைவளர்த்திடச்சதுர்வேதவஞ்சன்
    விதித்தானிவல்லலெல்லாம்
வீழும்படிக்குனதுமௌனமந்த்ராதிக்ய
    வித்தையையீந்தருள்வையோ
நாதவடிவாகியமஹாமந்த்ரரூபியே
    நாதாந்தவெட்டவெளியே
நற்சமயமானபயிர்தழையவருமேகமே
    ஞானவானந்தமயிலே
வாதமிடுபரசமயம்யாவுக்குமுணர்வரிய
    மகிமைபெறுபெரியபொருளே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
    வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. (அ)

அகிலாண்டநாயகி.

சந்தவிருத்தம்.

வட்டமிட்டொளிர்பிராணவாயுவெனு
    மிகளமோடுகமனஞ்செய்யு

மனமெனும்பெரியமத்தயானையையென்
 வசமடக்கிடின்முமண்டலத்
திட்டமுற்றவளராஜயோகமிவன்
 யோகமென்றறிஞர்புகழவே
யேழையேனுலகினீடுவாழ்வினினி
 யிங்கிதற்குமனுமானமோ
பட்டவர்த்தனர்பராவுசக்ரதர
 பாக்யமானசுகயோகமும்
பாரகாவியகவித்வநான்மறை
 பராயணஞ்செய்மதியூகமு
மட்டசித்தியுநலன்பருக்கருள
 விருதுகட்டியபொனன்னமே.
யண்டகோடிபுகழ்காவைவாழுமகி
 லாண்டநாயகியெனம்மையே. (க)

பெரியநாயகிவிருத்தம்.

காற்றைப்பிடித்துமட்கரகத்தடைத்தபடி
 கன்மப்புனற்குளூறுங்
கடைகெட்டநவவாயில்பெற்றபசுமட்கலக்
 காயத்துளேயிருத்திச்
சோற்றைச்சுமத்திநீபந்தித்துவைக்கத்
 துருத்திக்குண்மதுவென்னவே
துள்ளித்துடித்தென்னபேறுபெற்றேனருட்
 டோயநீபாய்ச்சல்செய்து

ரத்தைப்பறித்ததெனஞானமாம்பயிரதனை
காட்டிப்புலப்பட்டியு
களைநீக்கிப்பெறுகாமன்முன்னின்று
நாடுசிவபோகமான
பேற்றைப்பருக்தருளியெனையாளவல்லையோ
பெரியவிளொண்டகோடி.
பெற்றமாயகிபெரியகபிலைமாநகர்மருவு
பெரியநாயகியம்மையே. (க)

தந்தைதாய்.

தந்தைதாய்மகவுமனைவாழ்க்கையாக்கை
சகமனைத்துமௌனியருடைமைத்தபோதே
யிந்திரசாலங்கனவுகானனீரா
யிருந்ததுவேயிவ்வியற்கையென்னேயென்னே.

என்னைநான்கொடுக்கவொருப்பட்டகால, மி
யாதிருந்தென்னைவைபோயென் னென்னைநீங்
கா, அன்னைபோலருள்பொழியுங் கருணைவாரி,
யானந்தப்பெருமுகிலேயரசேசொல்லாய். ( )

அரசேநின்றிருக்கருணையல்லாதொன்றை, ய
றியாதசிறியேனைதனுன்முத்திக், கரைசேரும்
படிக்குளருட்புணையைக்கூட்டுங், கைப்பிடியே
கடைப்பிடியாக்கருத்துட்கண்டேன் (௩)

கண்டேனிங்கென்னையுமென் னையுநீங்காக்,
கருணையுநின்றன்னையுநான் க ண்டேன்கண்டே

ன், விண்டேனென் றெனைப்புறம்பூத் தள்ள
வேண்டாம், விண்டதுநின்னருட்களிப்பின் வி
யப்பாலன்றோ. (ச)

ஓவென்றசுத்தவெளியொன்றேநின்றிங் [த்
குயிராயெல்லாம்வம்மினென வுவட்டாவின்ப
தேவென்றநீகலந்துகலந்துமுத்தி
சேர்த்தனையேற்குறைவாமோசெகவிலாசம். ()

செகத்தையெல்லாமணுவளவுஞ் சிதறுவண்
ணஞ், சேர்த்தணுவில்வைப்பையணுத் திரளை
யெல்லா, மகத்துவமாப்பிரமாண்டமாகச்செய்
யும், வல்லவாநீநினைந்தவாறேயெல்லாம் (சு)

சொல்லாலேவாய்துடிப்பதல்லானெஞ்சந்
துடித்திருகணீரருவிசொரியத்தேம்பிக்
கல்லாலேயிருந்தநெஞ்சுங்கல்லான்முக்கட்
கனியேநெக்குருகிடவுங்காண்பேன்கொல்லோ

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை
பெறாப்பேதையறிவாளோபேரானந்த
முற்றவர்க்கேகண்ணீர்கம்பலையுண்டாகு
மூறுதவரோகன்னெஞ்சமுடையராவார். (க)

ஆவாவென்றழுதுதொழுங்கையராகி
யப்பனேயானந்தவடிகளேநீ

வாவாவென்றவர்க்கருளுங்கருணையெந்தாய்
யன்னெஞ்சர்க்கிரங்குவதெவ்வாறுநீயே. (உ)
நீயேயிவ்வெளியேற்குந்தாகமோக
நினைவூடேநின்றுணர்த்திநிகழ்த்தலாலே
பேயேற்குந்தனக்கெனவோரன்புமுண்டோ
பெம்மானேயின்னமன்புபெருகப்பாராய். (௩)
பாராயோவென்றுயரமெல்லாமையா
பகருமுன்னேதெரியாதோபாவியேன்முன்
வாராயோவின்னமொருகாலானுலு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசைவைத்திடாயோ.

வைந்திடுங்காலைப்பிடித்துக் கண்ணின்மார்பில், வைத்தணைத்துக் கொண்டுகையால் வளைத்துக்கட்டிச், சித்தமிசைப் புகவிருத்திப் பிடித்துக்கொண்டு, தியக்கமற வின்பசுகஞ் சேர்வதென்றோ. (௫)

சேராமற்சிற்றினத்தைப்பிரித்தெந்நாளுந்
திருவடிப்பேரினத்துடனேசேராவண்ண
மாராகநானலைந்தேனரசேநீதா
னறிந்திருந்துமாயையிலேனழுந்தவைத்தாய்.()
வைத்தபொருளுடலாவிமூன்றுநின்கை
வசமெனவேயான்கொடுக்கவாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப் புகுந்ததுதான் மெய்யோ பொய்யோ, சிறியேற்கிங்குளவுரையாய்திகையாவண்ணம். (எ)

திகையாதோவெந்நாளும்பேரானந்தத்
தெள்ளமுதமுதவாமற்றிவலைகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தாயுண்டுடுத்து
வாழ்ந்தேனுனிரண்டுகொன்மாடுபோலே. (௮)

மாடுமக்கள்சிற்றிடையார்செம்பொனுண்டை
வைத்தகனதனமேமேடைமாடகூடம்
வீடுமென்பாற்றொடர்ச்சியோ விடைவிடாமன்
மிக்ககதிவீடன்றோவிளங்கல்வேண்டும். (௯)

விளங்கவெனக்குள்ளுள்ளேவிளங்காநின்ற
வேதகமேபோதகமேவிமலவாழ்வே
களங்கரகிதப்பொருளேயென்னைநீங்காக்
கண்ணுதலேநாதாந்தக்காட்சிப்பேறே. (௧௦)

நாதமேநாதாந்தவெளியேசுத்த
ஞாதுருவேஞானமேஞேயமேநல்
வேதமேவேதமுடிவானமோன
வித்தேயிங்கென்னையினிவிட்டிடாதே. (௧௧)

கல்லாலின்.

கல்லாலினீழறனிலொருநால்வர்க்குங், கடவுணீயுணர்த்துவதுங் கைக்காட்டென்றாற், சொல்லாலே சொலப்படுமோ சொல்லுந்தன்மை, துரும்புபற்றிக்கடல்கடக்குந்துணிபேயன்றோ.

அன்றோவாமோவெனுஞ்சமயகோடி
யத்தனையும்வெவ்வேறாயற்றகேதோ

யின்றுபேறினைப்பெறுமாறெவ்வாறங்கே, நின்
னருள்கொண்டறிவதல்லா னெறிவேறுண்டோ

தெரியார்க்கினின்னையன்றியகிலம்வேறு
நிலநீர்தீக்கால்வானுநீயலாத
குறியாதுமில்லையென்றால்யாங்கள்வேறு
கோதையொருகூறுடையாய்கூறாய்கூறாய். ()

கூறாயவைம்பூதச்சுமையைத்தாங்கிக்
குணமிலாமனமெனும்பேய்க்குரங்கின்பின்னே
மாறாதகவலையுடன்சுழலவென்னை
வைத்தனையேபரமேநின்மகிமைநன்றே. (௪)

நன்றெனவுந்தீதெனவுமெனக்கிங்குண்டோ
நானாகிநீயிருந்தநியாயஞ்சற்றே
பின்றெனக்குவெளியானாலெல்லாம்வல்ல
விறைவாநின்னடியருடனிருந்துவாழ்வேன். ()

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவுமிரண்டாய்ப்பேசும்
வையகத்தார்கற்பனையாமயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச் செயல்போய்வாழ
ப், பரமேநின்னானந்தப்பார்வையெங்கே. (௬)

எங்கேயெங்கேபருளென்றெமைமயிரந்தா
னேழையிவனெனவுமெண்ணியிச்சைகூரு
மங்கேயெங்கேயெளிவந்தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காண்பானலந்துபோனேன் ()

போனநாட்கிரங்குவதேதொழிலாயின்னும்
பொருந்துநாளத்தனையும்போக்கிலேனென்
ஞானநாயகனேநின்மோனஞான
நாட்டமுற்றுவாழ்ந்திருக்குநாளெந்நாளோ. ( )

நாட்பட்டகமலமென்னவிந்தியமேவு
நறுந்தேனேதுன்மார்க்கநாரிமார்கள்
வாட்பட்டகாயமிந்தக்காயமென்றே
வன்கூற்றுமுயிர்பிடிக்கவருமங்நீதி. (௯)

நீதியெங்கேமறையெங்கே மண்விலொணங்கே, நித்தியார மவர்களெங்கே நெறிதப்பாத, சாதியெங்கே யொழுக்கமெங்கே யாங்களெங்கே, தற்பரநீ பின்னுமொன்றைச் சமைப்பதானால். (௧0)

ஆனாலும்யானெனதிங்கற்றவெல்லை
யதுபோதுமதுகதிதானல்லவென்று
போனாலும்யான்போவனல்லான்மோனப்
புண்ணியனே வேறுமொரு பொருளைநாடேன். (௧௧)

பொருளேநின்பூரணமேலிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
விருடானுண்டோவல்லால்வெளிதானுண்டோ
வின்பமுண்டோ துன்பமுண்டோ யாமங்குண்டோ. (௧௨)

டன்றே நீபடைத்தவுயிர்த்திரளிலென்போ
லொருபாவிதேகாதியுலகப்பொய்யாக்
கண்டேயுமெள்ளளவுத் துறவுமின்றிக்
காரிருளிற்குளலைந்தவரார்காட்டாய்தேவே ()

தேவரெல்லாந்தொழச்சிவந்த செந்தாண்முக்கட், செங்கரும்பே மொழிக்குமொழி தித்திப்பாக, மூவர்சொலுந் தமிழ்கேட்குந் திருச்செவிக்கே, மூடனேன் புலம்பியசொன் முற்றுமோதான். (கச)

முற்றுமோவெனக்கினியானந்தவாழ்வு
மூதறிவுக்கினியாய்நின்முளரித்தாளிற்
பற்றுமோசற்றுமில்லையையோவையோ
பாவிபடுங்கட்கலக்கம்பார்த்திலாயோ. ()

பார்த்தனவெல்லாமழியுமதனுற்சுட்டிப்
பாராதேபார்த்திருக்கப்பரமேமோன
மூர்த்திவடிவாயுணர்த்துங்கைக்காட்டுண்மை
முற்றியெனதல்லல்வினைமுடிவதென்றோ. ()

என்றுனைநீயன்றுளம்யாமென்பதென்னை
யீதுநிற்கவெல்லாந்தாமில்லையென்றே
பொன்றிடச்செய்வல்லவனீ யெமைப்படைக்கும், பொற்புடையா யென்னினுது பொருந்திடாதே. (கஎ)

பொருந்துசகமனைத்தினையும் பொய் பொய்யென்று, புகன்றபடி மெய்யென்றே போதரூப

த், திருந்தபடி யென்றிருப்ப தன்றேயன்றே,
எம்பெருமான்யான்கவலை யெய்தாக்காலம்.()

காலமேகாலமொருமூன்றுங்காட்டுங்
காரணமேகாரணகாரியங்களில்லாக்
கோலமேயெனைவாவாவென்றுகூவிக்
குறைவறநின் னருள்கொடுத்தாற் குறைவோ
சொல்லாய். (க௯)

சொல்லாயதகுதியெல்லாங்கடந்துநின்ற
சொரூபானந்தச்சுடரேதொண்டனேனைக்
கல்லாகப்படைத்தாலுமெத்தநன்றே
கரணமுடனுறவுகலக்கமாட்டேன். (உ0)

கலங்காதநெஞ்சுடையஞானதீரர்
கடவுளுனைக்காணவேகாயமாதி
புலங்காணார்நானொருவன்ஞானம்பேசிப்
பொய்க்கூடுகாத்ததென்னபுதுமைகண்டாய்

கண்டிலையோயான்படும்பாடெல்லாமன்று, கண்ணிருந்துந்தெரியாதோ கசிந்துள்ளன்பர், தொண்டராடித் தொண்டனன்றோ கருணைநீங் காச், சுத்தபரி பூரணமாஞ் சோதிநாதா. (உஉ)

சோதியா யிருட்பிழம்பைச் சூறை யாடுந், தூவெளியே யெனைத்தொடர்ந்து தொடர்ந்தெ ந்நாளும், வாதியா நின்றவினைப் பகையை வெ ன்ற, வாழ்வேயிங் குனைப்பிரிந்து மயங்குகின் றேன். (உ௩)

மயற்றுமென் மனமணுகாப் பாதைகாட்டி, வல்வினையைப் பறித்தனையே வாழ்வே நானென், செயக்கடவேன் செயலெல்லா நினதேயென்று, செங்கை குவிப்பேனல்லாற் செயல்வேறில்லை. (௨௪)

வேறுபடுஞ் சமயமெல்லாம் புகுந்து பார்க்கின், விளங்குபரம் பொருளேநின் விளையாட்டல்லால், மாறுபடுங் கருத்தில்லை முடிவின்மோன, வாரிதியினதித்திரள்போல் வயங்கிற்றம்மா.

அம்மாவீ ததிசயந்தா னென்றே வன்றே, வகண்டாகிலை யாக்கியென்னை யறிவாம் வண்ணஞ், சும்மாவே யிருக்கவைத்தா யையா வாங்கே, சுகமயமா யிருப்பதல்லாற் சொல்வா னென்னே. (௨௫)

என்னைநான் பிறந்துழல வந்தவாறிங், கெனக்கெனவோர் செயலிலையே யேழையேன்பான், முன்னைசெய் வினையெனவும் பின்னை வந்து, மூளும்வினை யெனவும்வர முறையேனெந்தாய்.

தாயான தன்னருளை நிரம்பவைத்துத்
தமியேனைப்புரவாமற்றள்ளித்தள்ளிப்
போயானெ தென்கொலையா வேகதேசம்
பூரணத்துக்குண்டோதான்புகலல்வேண்டும்

புகலரியநின்விளையாட் டென்னே யெந்தாய், புன்மையறி வுடைய வென்னைப் பொருளாப் பண்ணி, யிகல்விளக்கு மலமாயை கன்மத்தோடே, யிடருறவுஞ் செய்தனையே யிரக்கமீதோ.

இரக்கமொடுபொறையீதல்றிவாசார
மில்லெனுனல்லோர்களீட்டங்கண்டாற்
கரக்குமியல்புடையேன்பாழ்நெஞ்சமெந்தாய்
கருந்தாதோவல்லுருக்கோகரியகல்லோ. ()

பராபரக்கண்ணி.

சீராருந்தெய்வத்திருவருளாம்பூமிமுதற்
பாராதியாண்டபதியேபராபரமே. (க)

கண்ணாரக் கண்டோர் கருப்பொருள் காணாமலருள், விண்ணூடிருந்தவின்ப வெற்பேபராபரமே. (உ)

சிந்தித்தவெல்லாமென்சிந்தையறிந்தேயுதவ
வந்தகருணைமழையேபராபரமே. (ங)

ஆராவமுதேயரசேயானந்தவெள்ளப்
பேராறேமோனப்பெருக்கேபராபரமே. (ச)

ஆரறிவாரென்னவனந்தமறையோலமிடும்
பேரறிவேயின்பப்பெருக்கேபராபரமே. (ரு)

உரையிறந்தவன்பருளத்தோங்கொளியாயோங்கிக், கரையிறந்தவின்பக்கடலேபராபரமே(சு)

ஏத்திக்கூர்தானாகியென்னிதயத்தேயூறித்
தித்திக்குமானந்தத்தேனேபராபரமே. (எ)

திக்கொடுகீழ்மேலுந்திருவருளாம்பொற்பறிக்தோர், கைக்குள் வளர்நெல்லிக் கனியே பராபரமே. (அ)

முத்தேபவளமேமொய்த்தபசும்பொற்சுடரே
சித்தேயென்னுள்ளத்தெளிவேபராபரமே. ()

கண்ணே கருத்தேயென் கற்பகமே கண்ணிறைந்த, விண்ணே யானந்த வியப்பே பராபரமே. (க௦)

வாக்காய்மனதாய்மனவாக்கிறந்தவர்பாற்
றாக்காதேதாக்குந்தனியேபராபரமே. (கக)

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரவெளியாய்த் தோன்றவொரு, வார்த்தை சொல்லவந்த மனுவே பராபரமே. (கஉ)

வானந்த மண்ணினந்தம் வைத்து வைத்துப் பார்க்கவெனக், கானந்தந்தந்த வரசே பராபரமே. (கங)

அன்பைப் பெருக்கியென தாருயிரைக்காக்க வந்த, வின்பப் பெருக்கே யிறையே பராபரமே. (கச)

வானமெல்லாங் கொண்ட மௌன மணிப் பெட்டகத்துக், கானபணியான வணியே பராபரமே. (கரு)

ஓடுமிருநிதியுமொன்றாகக்கண்டவர்க
ளூடும்பொருளானநட்பேபராபரமே. (கசு)

சித்தநினைவுஞ்செயுஞ்செயலுநீயெல்லா
மூத்தமர்கட்கானவுறவேபராபரமே. (கஎ)

போதாந்தப் புண்ணியர்கள் போற்றிசயபோ
ற்றியெனும், வேதாந்த வீட்டில் விளக்கேபரா
பரமே. (கஅ)

முத்தாந்தவீதிமுளரிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந்தேவேபராபரமே. (கக)

ஈனந்தருமுடலமென்னதியானென்பதற
வானந்தம்வேண்டியலந்தேன்பராபரமே. (உ0)

என்புருகிநெஞ்சமிளகிக்கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்கவலந்தேன்பராபரமே. (உக)

சுத்தவறிவாய்ச்சுகம்பொருந்ினல்லாலென்
சித்தந்தெளியாதென்செய்வேன்பராபரமே. ()

மாறாவனுபூதிவாய்க்கினல்லாலென்மயக்கந்
தேறாதென்செய்வேன்சிவமேபராபரமே. ()

தாகமறிந்தின்பநிட்டைதாராயேலாகெடுவேன்
றேகம்விழுந்திடினென்செய்வேன் பராபரமே.

அப்பர்வெள் ளெய்ப்பில்வைப்பே யாற்றுகி
லேன்போற்றியென்று, செப்புவ தல்லால் வே
றென் செய்வேன் பராபரமே. (உரு)

உற்றறிவு மென்னறிவு முட்கருவி போற்சவிமா
ன், டற்றுமின்பந்திலையேயையாபராபரமே.

சொல்லாலடங்காச்சுகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னல்லாமலென்றுகமறுமோபராபரமே. (உஎ)

பாராயோ வென்னைமுகம் பார்த்தொருகா
லென்கவலை, தீராயோ வாய்திறந்து செப்பாய்
பராபரமே. (உஅ)

ஓயாதோவென்கவலையுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோதேர்வையாபகராய்பராபரமே. (உகூ)

ஓகோவுனைப்பிரிந்தாருள்ளங்கனலில்வைத்த
பாகோமெழுகோபகராய்பராபரமே. (ங0)

கூர்த்தவறிவத்தனையுங்கொள்ளைகொடுத்துன்
னருளைப், பார்த்தவனுனென்னைமுகம்பாராய்ப
ராபரமே. (ஙக)

கடலமுதேதேனேயென்கண்ணேகவலைப்
படமுடியாதென்னைமுகம்பார்நீபராபரமே. ()

உள்ளமறிவாயுழப்பறிவாய்நானேழை
தள்ளிவிடின்மெய்த்தத்தவிப்பேன்பராபரமே ()

கன்றினுக்குச்சேதா கனிந்திரங்கல்போலவெ
னக், கென்றிரங்குவாய்கருணையெந்தாய்பராபர
மே. (ஙச)

எண்ணாத வெண்ணமெலா மெண்ணியெண் ணியேழைநெஞ்சம், புண்ணாகச்செய்ததினிப் போதும்பராபரமே. (ங௫)

ஆழித்துரும்பெனவேயங்குமிங்கு முன்னடிமை பாழிற்றிரிவதென்னபாவம்பராபரமே. (ங௬)

கற்றவறிவாலுனைநான் கண்டவன்போற்கூத் தாடிற், குற்றமென்றென்னெஞ்சேகொதிக்கும் பராபரமே. (ங௭)

ஐயோவுனைக்காண்பா ஞசைகொண்டதத்தனை யும், பொய்யோவெளியாப்புகலாய்பராபரமே.

துன்பக்கண்ணீரிற்றுளைந்தேற்குன்னானந்த வின்பக்கண்ணீர்வருவதெந்நாள்பராபரமே. ()

வஞ்சனையும் பொய்யுமுள்ளேவைத்தழுக்கா றுயுளறு, நெஞ்சனுக்கு முண்டோ நெறிதான் பராபரமே. (௪0)

பாசம்போய்நின்றவர்போற்பாராட்டியானலு மோசம்போனேனுன்முறையோபராபரமே. ()

நன்றறியேன்றீதறியேனென்றுநின்றவனு மொன்றறியேனேழையென்னேபராபரமே. ()

இன்றுபுதிதன்றேயெளியேன்படுந்துயர மொன்றுமறியாயோவுரையாய்பராபரமே. ()

எத்தனைதான் சன்மமெடுத்தெத்தனை நான்பட் டதுயர், த்தனையுநீயறிந்ததன்றோபராபரமே.

இந்நாட்டேற்றுமிரங்கிலையேற்காலன்வரு
மந்நாட்டுக்காக்கவல்லாரார்காண்பராபரமே. ()

உற்றுற்றுகாடியுளமருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத்தகாதோபராபரமே. (சசு)

கள்ளளவுநின்னைவிட்டிலாவெனைமயக்கிற்
றள்ளுதலாலென்னபலன்சாற்றாய்பராபரமே()

பாடிப்படித்துலகிற்பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமைசேர்த்தாய்பராபரமே. ()

சொன்னத்தைச் சொல்வதல்லாற் சொல்லற
வென் சொல்லிறுதிக், கென்னத்தைச் சொல்
வே னெளியேன் பராபரமே. (சகூ)

சொல்லும் பொருளுமற்றுச் சும்மாவிருப்பதற்
கே,யல்லும்பகலுமெனக் காசை பராபரமே()

நேசநிருவிகற்பநிட்டையல்லாலுன்னடிமைக்
காசையுண்டோநீயறியாதன்றேபராபரமே. ()

துச்சமெனவேண்டாமித் தொல்லுலகிலல்லல்
கண்டா, லச்சமிகவுடையேனையா பராபரமே.

கண்ணுவாரேனுமுனைக்கைகுவியாராயினெந்த
மண்ணுவார்நட்பைமதியேன்பராபரமே (ருங)

கொல்லாவிரதங் குவலய மெல்லா மோங்க,
வெல்லார்க்குஞ் சொல்லுவதென் னிச்சைபரா
பரமே. (ருச)

எத்தாற் பிழைப்பேனோ வெந்தையே நின்னருட்கே, பித்தானேன் மெத்தவுநான் பேதை பராபரமே. (ருரு)

வாயினாற்பேசாமௌனத்தைவைத்திருந்துந் தாயிலார்போனான்றளர்ந்தேன்பராபரமே. ()

அன்னையிலாச்சேய்போ லலக்கணுற்றேன் கண்ணூர, வென்னகத்திற் றாய்போ லிருக்கும் பராபரமே. (ருஎ)

உற்றுநினைக்கிற்றுயர முள்ளுள்ளே செந்தீயாய்ப், பற்றநொந்தே னென்னைமுகம் பார்நீ பராபரமே. (ருஅ)

பொய்யனிவ னென்றுமெள்ளப் போதிப்பார்சொற்கேட்டுக், கைவிடவும் வேண்டாமென் கண்ணே பராபரமே. (ருகூ)

எண்ணமறிந்தேயிளைப்பறிந்தே யேழையுய்யும் வண்ணந்திருக்கருணைவையாய்பராபரமே. ()

நாட்டாதேயென்னையொன்றினாட்டியிதமகிதங் காட்டாதேயெல்லாநீகண்டாய்பராபரமே. ()

உன்னைநினைந் துன்னிறைவி னுள்ளேயுலாவுமென்னை, யன்னைவயிற் றின்னமடைக் காதே பராபரமே. (கூஉ)

பரமுனக் கென்றெண்ணும் பழக்கமே யாரு, வரமெனக்குத் தந்தருளென் வாழ்வே பராபரமே. (கூ௩)

எத்திக்குநின்னைமறவாக்கடாக்ஷச்
சித்திக்கநின்னருள்செய்யாய்பராபரமே. ()

எவ்வுயிரு மென்னுயிர்போ லெண்ணி யிரங்கவுநின், றெய்வவருட்கருணை செய்யாய் பராபரமே. (கூரு)

வெட்டவெளிப் பேதையன்யான் வேறுகபடொன்றறியேன், சிட்டருடன் சேரனைந்த தெண்டம் பராபரமே. (கூகூ)

இரவுபகலற்றவிடத்தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணைவையாய்பராபரமே. (கூஎ)

மால்காட்டிச்சிந்தைமயங்காமனின்றுசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதேகண்டாய்பராபரமே. ()

எப்பொருளு நீயெனவே யெண்ணி நான்றேன்றுத, வைப்பையழி யாநிலையா வையாய் பராபரமே. (கூகூ)

சும்மாவிருப்பதுவேசுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற்கெளிதோபராபரமே, (எ0)

முன்னொடுபின்பக்க முடியடிநாப்பண்ணறநின், றன்னொடுநாணிற்பதென்றோ சாற்றாய்பராபரமே. (எக)

மைவ்வண்ணந்தீர்ந்த மௌனிசொன்ன தெவ்வண்ண, மவ்வண்ணநிட்டை யருளாய் பராபரமே. (எஉ)

வித்தன்றியாதும் விளைவதுண்டோ நின்னருளாஞ், சித்தன்றியாங்களுண்டோ செப்பாய் பராபரமே. (எ௩)

ஆங்காரமற்றுன் னறிவானவன்பருக்கே
தூங்காததூக்கமது தூக்கும்பராபரமே. (எ௪)

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்து சின்மயமாநின்னடிக்கே, வந்தவர்க்கேயின்பநிலை வாய்க்கும்பராபரமே. (எ௫)

சொல்லாடாவூமைப்போற் சொல்லிறந்துநீயாகி, னல்லாலெனக்குமுத்தி யாமோபராபரமே. (எ௬)

பேச்சாகாமோனம்பிறவாமுளைத்தென்றற்
காச்சாச்சுமேற்பயனுண்டாமோர்பராபரமே. ()

கெட்டியென்றுன்னன்பர்மலங் கெட்டயர்ந்தோர்பூரணமாந், தொட்டிலுக்குட்சேய்போற் றுயின்றார்பராபரமே. (எஅ)

காட்டவருளிருக்கக்காணதிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவரனன்றோபராபரமே. (எ௯)

எத்தன்மைக்குற்ற மியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு, மத்தன்மைநின்னருளுமன்றோபராபரமே.

எத்தனையோதேர்ந்தாலு மென்னலேயின்பமுண்டோ, சித்துருவேயின்பச் சிவமேபராபரமே. (அக)

மன்றே வெளிகாட்டி மறைந்துமறையாவ
ருளாங், கன்றே கன்றாகவென்று காண்பே
ன் பராபரமே. (அஉ)

பஞ்சரித்துநின்னைப்பலகாலிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்கேயன்றோபராபரமே.

எங்கெங்கேபார்த்தாலு மெவ்வுயிர்க்குமவ்வு
யிரா, யங்கங்கிருப்பதுநீ யன்றோபராபரமே.()

அனைத்துமாய்நின்றாயேயான்வேறோநின்னை
நினைக்குமாறெங்கேநிகழ்த்தாய்பராபரமே. ()

நின்போதத்தாலேநினைப்புமறப்புமென்றா
லென்போதமெங்கேயியம்பாய்பராபரமே. ()

ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந் தோடுமனமெ
ல்லாநீ, யென்றறிந்தாலெங்கே யியங்கும் பரா
பரமே. (அஎ)

கொழுந்தில்வயிரமெனக்கோதறவுள்ளன்பி
லழுந்துமவர்க்கேசுகமுண்டாகும் பராபரமே.

பற்றும்பயிர்க்குப் படர்கொழுந்துபோற்பரு
வம், பெற்றவர்க்கேநின்னருடான் பேறும் பரா
பரமே. (அகூ)

போகியர்க்கேஞான மொழுங்காம்பேரன்பா
னா, தாகியருள்யோகமுன்னே சார்ந்தோர் பரா
பரமே. (கூ0)

அல்லும்பகலுமறிவாகிநின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ் சுமைகாண் பராபரமே.

எச்சிலென்று பூவை யிகழ்ந்தோர்க்குனைப் போற்றப், பச்சிலையுங்கிள்ளப் படுமோ பராபரமே. (சுஉ)

அந்தக்கரணமடங்கத்துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுநன்றெந்தாய்பராபரமே. ( )

தன்னையறிந்தாற் றலைவன்மேற் பற்றலது, பின்னையொரு பற்றுமுண்டோ பேசாய் பராபரமே. (சுச)

அன்பாற் கரைந்துகண்ணீ ராறுகண்ட புண்ணியருக், குன்பால்வரவழிதா னுண்டோ பராபரமே. (சுரு)

தன்னையறிந்தருளேதாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற்குபாயம்பராபரமே. (சுசு)

கற்றகலையானிலைதான் காணுமோகாண்பதெல்லா, மற்றவிடத்தேவெளியா மன்றோ பராபரமே. (சுஎ)

கண்மூடிக் கண்விழித்துக் காண்பதுண்டோ நின்னருளாய், விண்மூடியெல்லாம் வெளியாம் பராபரமே. (சுஅ)

ஏதோநினதருளென் னெஞ்சைக் கவரினன்றும், பாரோன்சுகமும்படைப்பேன்பராபரமே.

வான்காணவேண்டின் மலையேற லொக்குமுன்னை, நான்காணப் பாவனைசெய் நாட்டம் பராபரமே. (க௦௦)

வாதனைவிட் டுன்னருளின் மன்னினல்லால் வேறுமொரு, சாதனைதானுண்டோநீ சாற்றாய் பராபரமே. (க௦க)

பாரகமும்விண்ணகமும்பற்றாகநிற்பதருட்
டாரகத்தைப்பற்றியன்றோசாற்றாய் பராபரமே

விளக்குந்தகளியையும்வேறென்றார்நின்னைத்
துளக்கமறச்சீவனென்றுசொல்வார்பராபரமே.

பாராதிநீயாப்பகர்ந்தாலகமெனவு
மாராயுஞ்சீவனுநீயாங்காண்பராபரமே. (க௦ச)

பொய்யைப்பொய்யென்றறியும் போதத்துக் காதரவுன், மெய்யருளே யன்றோ விளம்பாய் பராபரமே. (க௦ரு)

வருவான்வந்தேனெனல்போல் மன்னியழியுஞ்சகத்தைத், தெரிவாக வில்லையென்ற தீரம் பராபரமே. (க௦சு)

நாயாசகமிலையென்மற்றெனக்கோர்பற்றுமிலை
நீயேநானென்றுவந்துநிற்பேன்பராபரமே. ()

வானாதிநீயெனவேவைத்தமறையென்னையுநீ
தானாகச்சொல்லாதோசாற்றாய்பராபரமே. ()

வெள்ளக்கருணைமதவேழமாநின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தேகவளம்பராபரமே. (கoசு)

வண்டாய்த்துவண்டு மௌனமலரணைமேற்,
கொண்டார்க்கோ வின்பங் கொடுப்பாய் பரா
பரமே. (கக0)

மாயைமுதலாம்வினைநீ மன்னுயிர்நீமன்னுயி
ர்தேர்ந், தாயுமறிவானதுநீயன்றோ பராபரமே.

என்னறிவும் யானுமென தென்பதுவு மாமி
வைக, ணின்னவையேயன்றோ நிகழ்த்தாய்பரா
பரமே. (கக௨)

பாரறியாதண்டப்பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவார்நானோவறிவேன்பராபரமே. (ககங)

அண்டமனைத்திலுமா யப்பாலுக் கப்பாலுங்,
கொண்டநின்னை யாரறிந்து கொள்வார் பராபர
மே. (ககச)

ஒப்புயர்வொன்றின்றி யொலிபுகாமோனவட்
டக், கப்பலுக்காம் வான்பொருணீ கண்டாய்
பராபரமே. (கக௫)

என்போலெளியவருமெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
முன்போல்வலியவரு முண்டோபராபரமே. ()

பார்க்கினண்டபிண்டப் பரப்பனைத்து நின்
செயலே, யார்க்குஞ் செயலிலையே யையா பரா
பரமே. (ககள)

ஒன்றேபலவேயுருவேயருவேயோ
வென்றேயழைப்பதுன்னை யென்றுபராபரமே.

செப்புவதெல்லாஞ்செபநான் சிந்திப்பதெல்லாநின், றெப்பிறியானமென வோர்ந்தேன்பராபரமே. (கககூ)

ஆரிருந்தென் னார்போயென் னாரமுதாநின்னரு ளின், சீரிருந்தாலுய்வேன்சிவமேபராபரமே.

வஞ்சகமன்வாதனைக்கும் வன்பிறவிவேதனைக்கு மஞ்சியுனையடைந்தேனையாபராபரமே. (கஉக)

எந்தப்படியுன்னிதயமிருந்ததெமக் கந்தப்படிவருவதன்றோபராபரமே. (கஉஉ)

எந்தநாளுமெனைப்பிரியாதென்னுயிராய்ச் சிந்தைகுடிகொண்டவருட்டேவேபராபரமே.

அஞ்சலஞ்சலென்றடிமைக் கப்போதைக்கப் போதே, நெஞ்சிலுணர்த்து நிறைவேபராபரமே. (கஉச)

என்னையுன்றன்கைக்களித்தார் யாவரொன்னை யான்கொடுத்துப், பிள்ளையுன்றற்பெற்றநலம் பேசேன்பராபரமே. (கஉரு)

வாய்பேசாவூமையென வைக்கவென்றோநீ மௌனத், தாயாகவந்தருளைத் தந்தாய்பராபரமே. (கஉசா)

தன்னைத்தந்தென்னைத் தடுத்தாண்டநின்கரு ணைக், கென்னைக்கொண்டென்னபலனெந்தாய் பராபரமே. (௧உஎ)

மார்க்கண்டர்க்காக மறலிபட்டபாட்டையுன் னிப், பார்க்கினன்பர்க்கென்னபயங்காண் பரா பரமே. (௧உஅ)

சுட்டியுணராமற் றுரியநிலையாய்வெளியில் விட்டநின்னையாரேவியப்பேன்பராபரமே. ()

சூதொன்றுமின்றியென்னைச் சும்மாவிருக்க வைத்தா, யீதொன்றும்போதாதோ வின்பப் பராபரமே. (௧௩0)

வாயொன்றும்பேசா மௌனியாய்வந்தாண் ட, தேயொன்றும்போதாதோ வின்பம்பராப ரமே. (௧௩௧)

என்றுமிருந்தபடிக்கென்னையெனக்களித்த தொன்றும்போதாதோவுரையாய்பராபரமே ()

எண்டிசைகீழ்மேலான வெல்லாம்பெருவெ ளியாக், கண்டவிடத்தென்னையுநான் கண்டே ன்பராபரமே. (௧௩௩)

பித்தனையேதும்மறியாப் பேதையனையாண் டவனக், கெத்தனைதான்றெண்ட மிடுவேன்ப ராபரமே. (௧௩௪)

தாயர்கர்ப்பத்தூடளமுந் தன்னிருந்தருளு நேயவுனையாரேநினைவார்பராபரமே. (௧௩௫)

பிரிக்ஞானமொடுங்கும்வெளியினுனைகப்
பரக்குமருள்வாழிபதியேபராபரமே. (க௫௬)

சிந்தனைபோய் நானெனல்போய்த் தேக்கவி
ன்ப மாமழையை, வந்துபொழிந்தனைநீ வாழி
பராபரமே. (க௫௭)

தந்தேனையோர்வசனந் தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனையென்றனைநீ வாழிபராபரமே. ( )

மண்ணும் விண்ணும் வந்து வணங்காவோ
நின்னருளைக், கண்ணுறவுட் கண்டவரைக் கண்
டாற் பராபரமே. (க௫௯)

என்றுங்கருணைபெற்ற வின்பத் தபோதனர்
சொல், சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ் செல்லும்
பராபரமே. (க௬0)

ஆடுவதும்பாடுவதுமானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுநின்னடியார்செய்கைபராபரமே. ( )

பொங்கியநின் றண்ணருளைப் புட்கலமாப்
பெற்றவர்கட், கெங்கெழுந்தென் ஞாயி றியம்
பாய் பராபரமே. (க௬௨)

பாலரொடு பேயர்பித்தர் பான்மையென நிற்
பதுவே, சீலமிகு ஞானியர்தஞ் செய்கை பரா
பரமே. (க௬௩)

உண்டுடுத்துப் பூண்டிங் குலகத்தார் போற்
றிரியுந், தொண்டர் விளையாட்டே சுகங்காண்
பராபரமே. (க௬௪)

கங்குல்பகலற்றதிருக்காட்சியர்கள்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியேயெந்தாய்பராபரமே. ()

காயநிலையல்லவென்றுகாண்பாருறங்குவரோ
தூயவருட்பற்றுத்தொடர்வார்பராபரமே. ()

அப்புமுப்பும் போன்ற வயிக்யபரா னந்தர்
தமக், கொப்புவமை சொல்லவும்வா யுண்டோ
பராபரமே. (கசஎ)

சித்தந்தெளிந்துசிவமானோரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையானகுடிநான்பராபரமே(கசஅ)

தம்முயிர்போ லெவ்வுயிருந் தானென்று த
ண்ணருள்கூர், செம்மையருக் கேவலென்றுசெ
ய்வேன் பராபரமே. (கசகூ)

விண்ணுக்கும் விண்ணாகிமேவுமுனக் கியான்
பூசை, பண்ணிநிற்குமாறு பகராய் பராபரமே.

நெஞ்சகமேகோயினினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ளவாராய்பராபரமே. ()

கெட்டவழியாணவப்பேய்கீழாகமேலான
சிட்டருனைப்பூசைசெய்வார்பராபரமே(கருஉ)

கால்பிடித்துமூலக்கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிற்றேகம்விழுமோபராபரமே. ()

பத்தியுத்தி செய்துநின்னைப் பாவித்துப் பூசைசெய்தால், விஞ்சியஞானம் விளங்கும் பராபரமே. (௧௫௪)

அன்பர்பணிசெய்யவென்னை யாளாக்கிவிட்டுவிட்டா, லின்பநிலைதானேவந்தெய்தும்பராபரமே.

மூர்த்திதலந்தீர்த்த முறையாற்றொடங்கினர்க்கோர், வார்த்தைசொலச் சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே. (௧௫௬)

விரும்புஞ்சரியைமுதன்மெய்ஞ்ஞானநான்கு மரும்புமலர் காய்கனிபோ லன்றோ பராபரமே.

தானந்தவந்தருமஞ்சந்ததமுஞ்செய்வர்சிவ ஞானந்தனையணையநல்லோர்பராபரமே.

சொன்னத்தைச் சொல்லித் துடிக்கின்ற வாயனைப்பேய்க், கின்னல்வருவதெந்நா ளெந்தாய் பராபரமே. (௧௫௯)

இன்றோவிருவினைவந்தேறியதுநானென்றோ வன்றேயிளைத்ததன்றோ வாழ்ந்தேன்பராபரமே.

என்னையுந்தா னின்னைவிட வில்லையென்று ம் யானறமனமே, பண்ணைவினையேது பகராய் பராபரமே. (௧௬௧)

என்னையின்னதென்றறியா வேழைக்குமாதொ டுவேன், முன்னைவினை கூடன் முறையோ பராபரமே. (௧௬௨)

அறியாநான்செய்வினையையயாநீகூட்டுங்
குறியேதெனக்குளவுகூறாய்பராபரமே.(கசுரு)

என்னைக்கெடுக்கவிசைந்தவிருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத்தகாதோபராபரமே.(கசுச)

வல்லமையேகாட்டுகின்ற மாமாயைநானொருவ
னில்லையெனிலெங்கேயிருக்கும்பராபரமே.( )

முக்குணத்தாலெல்லாமுளைக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியதாரெந்தாய்பராபரமே.()

ஆற்றப்படாது துன்பமையவென்று லென் மனது, தேற்றப்படாதினியென் செய்வேன் பராபரமே. (கசுஎ)

பூராயமாய்மனதைப்போக்கவறியாமலையோ
யாராயலைந்தேனரசேபராபரமே. (கசுஅ)

சினமிறக்கக் கற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாம் பெற்றாலு, மனமிறக்கக் கல்லார்க்கு வாயேன் பராபரமே. (கசுகூ)

வாதுக்கு வந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போற் பாழ்த்தமன, மேதுக்குக் கூத்தாடு தெந்தாய்பராபரமே. (களo)

சூதாடுவார்போற்றவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடினென்னபலன்வாய்க்கும்பராபரமே.()

கொள்ளித்தேள்கொட்டிக் குதிக்கின்ற பேய்க்குரங்காய்க், கள்ளமனந் துள்ளுவதென் கண்டாய் பராபரமே. (களஉ)

வந்ததையும் போனதையும் வைத்துவைத்துப் பார்த்திருந்தாற், சிந்தையிதமகிதஞ் சேரும் பராபரமே. (௧௭௩)

ஏழைமயிர்ப்பாலருணர் விந்தவிடயங்கணெருப் பாமெனவுநன்றுணர்ந்தேன்பராபரமே. (௧௭௪)

பொறிவழியேயேழைபொறியாயுழல்வதுநின் னறிவின் விதித்தவிதியாமோ பராபரமே. ()

பாசசாலங்களெல்லாம் பற்றுவிட ஞானவைவாள், வீசுநாளெந்நாள் விளம்பாய் பராபரமே. ()

எந்தவுடலேனுமெடுத்தவுடலல்லதென்று சிந்தைசெயவந்ததிறஞ்செப்பாய்பராபரமே. ()

பொய்யெல்லா மொன்றாப் பொருத்திவைத்த பொய்யுடலை, மெய்யென்றான் மெய்யாய்விடுமோ பராபரமே. (௧௭௮)

மின்னனைய பொய்யுடலை மெய்யென்றுநம்பியையோ, நின்னைமறக்கை நெறியோ பராபரமே

நித்தியமொன் றில்லாத நீர்க்குமிழி போன்றவுடற், கித்தனைதான் றுன்பமுண்டோ வென்னே பராபரமே. (௧௮௦)

தேகமிறு மென்றுசடர் தேம்புவதென் னித்தியமாயி,னாகமதிந்தாற் பயந்தானுண்டோ பராபரமே. (௧௮௧)

ஏதைச்சுமையாவெடுப்பாரெடுத்தவுடற்
சேதமுறின்யாதுபின்னேசெல்லும்பராபரமே.

தோற்பாவைநாலாட்சுமையாகுஞ்சீவனென்றிங், கார்ப்பாலெடுத்ததெவராலேபராபரமே.

ஞாலத்தை மெய்யெனவே நம்பிநம்பி நாளு மென்றன், காலத்தைப் போக்கியென்ன கண்டேன் பராபரமே. (கஅச)

பொய்யுலகவாழ்க்கைப் புலைச்சேரி வாதனைநின்
மெய்யருளின்மூழ்கின் விடுங்காண் பராபரமே.

நூலேணிவிண்ணேற நூற்குப்புருத்திவைப்பார்
போலேகருவிநன்னூற்போதும்பராபரமே. ()

சின்னஞ்சிறியார்கள் செய்தமணற்சோற்றை யொக்கு, மன்னுங்கலைஞான மார்க்கம்பராபரமே. (கஅஎ)

வாசகஞானத்தால்வருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோபுகலாய்பராபரமே. ()

கேட்டதையேசொல்லுங் கிளிபோலநின்னருளி, னாட்டமின்றிவாய்பேச னன்றோபராபரமே. (கஅகூ)

வெளியாயருளில்விரவுமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியது முண்டோபராபரமே

காலமொருமூன்றுங்கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை ஞாலத்தர்க்குரையார்நல்லோர்பராபரமே. ()

கொல்லாவிரதமொன்று கொண்டவரோநல்லோர்மற், றல்லாதார்யாரோ வறியேன்பராபரமே. (க௯௨)

இல்லாதகாரியத்தையிச்சித்துச்சிந்தைவழிச் செல்லாமைநல்லோர்திறங்காண்பராபரமே. ()

ஏதுவந்துமேதொழிந்து மென்னதியானென்னார்கள், போதநிலைகண்ட புலத்தோர்பராபரமே. (க௯௪)

ஆயிரஞ்சொன்னாலுமறியாதவஞ்சநெஞ்சப் பேயரொடுகூடிற்பிழைகாண்பராபரமே. ()

மாயமயக்கொழிந்தார் மற்றொன்றைநாடுவரோ நேயவருணிலையினிற்பார்பராபரமே. (க௯௬)

நித்திரையிற்செத்தபிண நேருமுடற்கிச்சை வையாச், சுத்தர்களேநல்ல துறவோர்பராபரமே. (க௯௭)

எந்நெஞ்சமேனுமிரங்குமேநின்னருட்குக் கன்னெஞ்சருமுளரோகாட்டாய்பராபரமே. ()

மந்தவறிவாகியின்பம் வாயாதிருந்தலைந்தால், சிந்தைமயங்காதோவென் செய்வேன்பராபரமே. (க௯௯)

தேடினேன்றிக்கனைத்துந் தெண்டனிட்டே
ன்சிந்தைநைந்து, வாடினேனென்மயக்கமாற்றா
ய்பராபரமே. (௨௦௦)

மடிமையெனுமொன்றை மறுத்தன்றோவெ
ன்னை, யடிமைகொளல்வேண்டு மரசேபராப
ரமே. (௨௦௧)

காலர்பயந்தீரவின்பக்காற்கபயமென்றெழுந்த
மாலைவளர்த்தனையேவாழிபராபரமே. (௨௦௨)

நீர்ப்புற்புதமாய் நினைவருட்கே நின்றழியப்,
பார்ப்பதல்லால் வேறுமொன்றைப் பாரேன்ப
ராபரமே. (௨௦௩)

நீர்க்குமிழிபோலென் னினைவுவெளியாய்க்க
ரையப், பார்க்குமிடமெல்லாமென் பார்வைப
ராபரமே. (௨௦௪)

ஆடியோய் பம்பரம்போ லாசையுடனெங்கு
முனைத், தேடியோய் கின்றேனென் செய்வேன்
பராபரமே. (௨௦௫)

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம் வேறென்னார்கண்களிக்
கு, நாதாந்தமோனநலமேபராபரமே. (௨௦௬)

ஆனந்தமானநின்னையன்றியொன்றையுன்னாத
மோனந்தமியேற்குமுத்திபராபரமே. (௨௦௭)

எத்துணையுமுன்னைவிட வில்லையென்று லெங்க
ளுத்தமர்தாம், சோதிக்க வேண்டாநான் சொன்னே
ன் பராபரமே. (உ0அ)

முத்தியிலுந் தேகமிசை மூவிதமாஞ் சித்தி
பெற்றோர், ஒத்தவரே போன்றுரைப்ப தெந்
தாய் பராபரமே. (உ0கூ)

நீயன்றிநானார்நினைவாரொன்னெஞ்சகமார்
தாயன்றிச்சூலுமுண்டோசாற்றாய்பராபரமே.

அங்கமேநின்வடிவமானசுகர்கூப்பிடநீ
யெங்குமேனென்றதென்னேபராபரமே. ()

கொள்ளை வெள்ளத் தண்ணருண்மேற் கொ
ண்டெழுந் தார்த்திழுத்தாற், கள்ளமனக் கப்ப
லெங்கே காணும் பராபரமே. (உகஉ)

எக்கலையுங் கற்றுணர்ந்தோ மென்றவர்க்குஞ்
சம்மதஞ்சொல், வக்கணையாலின்பம் வருமோ
பராபரமே. (உகங)

கல்லெறியப்பாசி கலைந்துநன்னீர் காணுநல்
லோர், சொல்லுணரின் ஞானம்வந்து தோன்று
ம் பராபரமே. (உகச)

நின்னையுணர்ந்தோர்கடமைநிந்தித்தபேயறிஞ
ரென்னகதிபெறுவாரெந்தாய்பராபரமே. ()

என்னதியா னென்னலற்றேரெங்கிருந்து பார்க்கினுநின், சன்னிதியாநீபெரியசாமிபராபரமே.

சோற்றுத்துருத்திச் சுமைசுமப்யக் கண்பிதுங்கக், காற்றைப் பிடித்தலேந்தேன் கண்டாய் பராபரமே. (உகஎ)

உள்ளபடியொன்றை யுரைக்கினவர்க் குள்ளுறவாய்க், கள்ளமின்றி யன்பாய்க் களிப்பேன் பராபரமே. (உகஅ)

அடுத்தவியல் பாகவொன்றை யான்பகர்வதல்லாற், ௌடுத்த தொன்றை யான் வேண்டிச் சொல்லேன் பராபரமே. (உகசு)

உள்ளமறியா தொருவ ரொன்றை யுன்னிப் பேசிலேயோ, துள்ளியிளங்கன்றாய்த் துடிப்பேன் பராபரமே. (உஉ0)

எல்லாருமின்புற்றிருக்கநினைப்பதுவே யல்லாமல்வேறொன்றறியேன்பராபரமே. ()

முன்னுண்மெய்ஞ்ஞான முனிவர்தவமீட்டுதல்போ, லிந்நாளிற்காண வெணக்கிச்சை பராபரமே. (உஉஉ)

கன்மமென்ப தெல்லாங் கரிசறவே மெய்ஞ்ஞான, தன்மநிலை சார்ந்தவன்பர் தன்மை பராபரமே. (உஉங)

கண்டுயிலா தென்னறிவின் கண்ணூடேகாட்சி
பெற, மண்டியபேரொளிநீவாழிபராபரமே. ()

மாறுநானென்மையென்றுநாடாமனுடவின்ப
மாறுகின்றனைநீவாழிபராபரமே. (உஉரு)

அகத்தூடணுவணுவாய்பண்டமெல்லாந்தானாய்
மகத்தாகின்றனைநீவாழிபராபரமே. (உஉசா)

காரகமாங்கர்ப்பவறைக் கண்ணூடு மென்க
ண்மேண், வாரம்வைத்துக்காத்தனைநீ வாழிபரா
பரமே. (உஉஎ)

புரந்தோர்தந்தேசமென்பார் பூமியைப்போ
ராடி, யிரந்தோருந் தம்மதென்பா ரென்னே
பராபரமே. (உஉஅ)

மூர்த்தியெல்லாம்வாழியெங்கண் மோனகுரு
வாழியருள், வார்த்தையென்றும் வாழியன்பர்
வாழிபராபரமே. (உஉகூ)

சொல்லும்பொருளுந் தொடராவருணிறைவிற்
செல்லும்படிக்கருணீசெய்தாய்பராபரமே. ()

இற்றைவரைக்குள்ளாக வெண்ணரிய சித்தி
முத்தி, பெற்றவர்களெத்தனைபேர்பேசாய் பரா
பரமே. (உ௩க)

நாடுங்கருநிசா ணுட்டியபாளயமு
மீடுசெயுமோமுடிவிலெந்தாய்பராபரமே. ()

தேடுந்திரவியமுஞ் சேர்ந்தமணிப்பெட்டகமுங், கூடவருந்துணையோ கூறாய்பராபரமே.

தேடாததேட்டினமோ செங்கைத்துலாக்கோல்போல், வாடாச்சமனிலையில் வாழ்வார்பராபரமே. (உகூச)

நீராய்க்கசிந்துருகிநெட்டுயிர்த்துநின்றேனைப் பாராததென்னோபகராய்பராபரமே. (உகூரு)

உள்ளபொருளாவியுடல் மூன்றுமன்றேதான் கொள்ளைகொண்டநீயென் குறைதீர்பராபரமே

ஆழ்ந்தாயேயிவ்வுலகி லல்லலெல்லாந்தீர்ந்தருளால், வாழ்ந்தாயேயென்றனைநீ வாழிபராபரமே. (உகூஎ)

தாராவருளையெல்லாந்தந்தெனையுநின்னருளில் வாராயோவென்றனைநீவாழிபராபரமே. ()

ஆசையுன்மீதல்லா லருளறிய வேறுமொன்றிற், பாசம்வையே னின்கருணைப் பாங்கறிப்பராபரமே. (உகூகூ)

ஆதியந்தநீகுருவா யாண்டதல்லானின்னையன்றிப், போதனையுமுண்டோ புகலாய்பராபரமே. (உச0)

தானாகவந்துதடுத்தாண்டெனையின்ப வானாகச்செய்தவின்ப வானேபராபரமே. ()

பற்றற்றிருக்குநெறிபற்றிக்கடன்மலையுந்
சுற்றினேர்க்குமனஞ்சொன்னேன்பராபரமே.()
படிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப்பற்றற்றுச்சிந்தைத்
துடிப்பற்றோர்க்கன்றோசுகங்காண்பராபரமே.
சுத்தாங்கின்றோர்சடங்களிலிங்கமென
வைத்தாருமுண்டேயென்வாழ்வேபராபரமே.
சித்தநிருவிகற்பஞ்சேர்ந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்பூரம்போல்வயங்கும்பராபரமே.()

ஆதிகாலத்திலெனையாண்டனையேயிப்பாணீ, போதியெனிலெங்கேநான் போவேன்பராபரமே. (உ௪௬)

நாவழுத்துஞ் சொன்மலரோ நாளுதிக்கும் பொன்மலரோ, தேவையுனக் கின்னதென்று செப்பாய்பராபரமே. (உ௪௭)

கன்னற்கரும்பாகாய்க் கருப்புவட்டாய்க்கற்கண்டா, யின்னமுதாயென்னு ளிருந்தாய்பராபரமே. (உ௪௮)

சிற்பரமேதற்பரமேதெய்வச்சுருதிசொன்ன
வற்புதமேயன்பேயறிவேபராபரமே. (உ௪௯)
அறிவிப்பானீயென்றாலெம்புலங்கடந்து
நெறிநிற்பாராயாரேநிகழ்த்தாய்பராபரமே. ()
அந்தக்கரணமெனுமாகாதபேய்களெனை
வந்துபிடித்தாட்டவழக்கோபராபரமே. ()

ஐவரொடுங்கூடாமலந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவேசிவமேபராபரமே. (௨௫௨)

அருளாகிநின்றசுகமாகாமலேயோ
விருளாகிநிற்கவியல்போபராபரமே. (௨௫௩)

அன்பரெல்லாமின்ப மருந்திடவும்யானொரு
வன், றுன்புறுதனன்றோநீ சொல்லாய் பராப
ரமே. (௨௫௪)

சந்ததமுநின்கருணைசாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனுன்சித்தம்பராபரமே. (௨௫௫)

நானுனெனக்குளறு நாட்டத்தாலென்னைவிட்
டுப், போனாலுமுன்னைவிட்டுப் போகேன்பரா
பரமே. (௨௫௬)

இக்காயம்பொய்யென்றோ ரீட்டத்துனக்கபயம்
புக்காதாருண்டோபுகலாய்பராபரமே (௨௫௭)

தானதல்பூரணமேசாருமிடமுண்டுயிரும்
வானதியுமொழுங்காய்மன்னும்பராபரமே. ()

உன்னுமனங்கர்ப்பூரவுண்டைபோலேகரைய
மின்னுமானந்தவிளக்கேபராபரமே. (௨௫௯)

நாட்பட்டலைந்தநடுக்கமெல்லாந்தீரவுனக்
காட்பட்டுந்துன்பமெனக்காமோபராபரமே. ()

பாவிபடுங்கண்கலக்கம் பார்த்துமிரங்காதிரு
ந்தா, லாவிக்குறுதுணையாரையாபராபரமே. ()

நின்னிறைவே தாரகமாய்நின்றுசுக மெய்தாம
லென்னிறைவே பாவித்தே னென்னேபராபர
மே. (உ௬உ)

நின்னைச்சரண்புகுந்தா னீகாக்கல்வேண்டுமெ
ல்லா, லென்னைப் புறம்விடுத லென்னேபராப
ரமே. (உ௬௩)

யாருதுன்பமெல்லாம் வந்துறைத்தா னின்
செவியி, லேறுதவாறேதியும்பாய் பராபரமே.

விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும் வீறுதுன்பஞ்செய்
யவந்த, வஞ்சுபுலவேடருக்கு மாற்றேன்பராப
ரமே. (உ௬௫)

கன்னங்கரியநிறக்காமாதிராக்ஷசப்பேய்க்
கென்னையிலக்காகவைத்த தென்னேபராபரமே

சித்திநெறிகேட்டற்செகமயக்கஞ்சன்மமற
முத்திநெறிகேட்டன்முறைகாண்பராபரமே ()

சிந்தைசிதையச்சிதையாதவானந்த
மெந்தவகையாலேவந்தெய்தும்பராபரமே. ()

கூர்த்தவறிவாலறியக்கூடாதெனக்குரவன்
தேர்த்தபடிதானேதிரிந்தேன்பராபரமே. ()

பத்தருந்தும்பரமசுகம்யானருந்த
வெத்தனைநாள்செல்லுமியம்பாய்பராபரமே. ()

தீரத்திறற்றுறவுசேராமலிவ்வுலகிற்
பாரத்தனம்பேசல்பண்போபராபரமே. ()

இந்தவெளி யினையுண் டேப்பமிடப் பேராறி வாத், தந்தவெளிக்கேவெளியாய்ச் சார்ந்தேன் பராபரமே. (உ௭உ)

உணர்த்துமுனைநாடா துணர்ந்தவையேநாடி, யிணக்குறுமென் னேழைமைதானென்னேபரா பரமே. (உ௭௩)

உண்டுபோலின்றாமுலகைத்திரமெனவுட் கொண்டுநான்பெற்றபலன்கூறாய்பராபரமே ()

உள்படியாதுமெனவுற்றுணர்ந்தேனக்கண மே, கள்ளமனம்போனவழி காணேன்பராப ரமே. (உ௭௫)

சித்தமவுனஞ்செயல்வாக்கெலாமவுனஞ் சுத்தமவுனமென்பாற்றேன்றிற்பரர்பரமே. ()

எண்ணில்பலகோடியுயி ரொத்தனையோவந்த னைக்குங், கண்ணிற்கலந்தவருட் கண்ணேபரா பரமே. (உ௭௭)

எனக்கினியா ருன்போலு மில்லையென்றால் யானு, முனக்கினியானாகாவுளவேன்பராபரமே

அண்டபிண்டங்காணே னகமும்புறமுமொ ன்றாக், கண்டவென்னைநீகலந்த காலம்பராபர மே. (உ௭௯)

எத்தனையோகோடி யெடுத்தெடுத்துச் சொ ன்னாலுஞ், சித்தமிரங்கிலையென் செய்வேன்ப ராபரமே. (உ௮௦)

அன்றற் றநால்வருக்கு மற்புதமா நீயுரைத்த, வொன்றந்த வார்த்தையெனக் குண்டோபரா பரமே. (உஅக)

அப்பனென்று மன்னையென்று மாரியனென் றம்முனையே, செப்புவதுமுன்னிலையின் சீர்கா ண்பராபரமே. (உஅஉ)

கட்டுங்கனமுமந்தக்காலர்வரும்போதெதிர்த்து வெட்டுந்துளமோவிளம்பாய்பராபரமே. ()

பேசாதமோனநிலைபெற்றன்றோநின்னருளாம் வாசாமகோசரந்தான்வாய்க்கும்பராபரமே. ()

கற்றாலுங்கேட்டாலுங்காயமழியாதசித்தி பெற்றாலுமின்பமுண்டோபேசாய்பராபரமே.

கண்டவடிவெல்லாங் கனாக்கின்றவஞ்சனம் போ, லண்டமெல்லாநின்னருளே யன்றோபரா பரமே. (உஅசா)

தன்செயலாலொன்றுமிலை தானென்றான் பாவி, நின்செயலாய்நில்லா நினைவேன்பராப ரமே. (உஅஎ)

கொலைகளவுகட்காமங் கோபம்விட்டாலன் றோ, மலையிலக்காநின்னருடான் வாய்க்கும்ப ராபரமே. (உஅஅ)

தன்னையறியாதுசகந்தானாயிருந்துவிட்டா லுன்னையறியவருளுண்டோபராபரமே. ()

ஒன்றிரண்டென்றுன்று வுணர்வுகொடுத்துள் ளபடி, யென்றுமென்னைவையா யிறையேபரா பரமே. (உகூ0)

கருதுமடியார்களுளங்காணவெளியாகுந் துரியநிறைவானசுகமேபராபரமே. (உகூக)

பொய்குவித்தநெஞ்சனேருட் பொற்பறிந்துதி க்கனைத்துங், கைகுவித்துநிற்பதெந்தக் காலம் பராபரமே. (உகூஉ)

அத்துவிதமானவயிக்யவனுபவமே சுத்தநிலையந்நிலையார்சொல்வார்பராபரமே. ()

வைத்தசுவரலம்பின் மண்போமோமாயையினோர்க், கெத்தனைபோதித்துமென்னு மெந்தாய்பராபரமே. (உகூச)

பூட்டற்றுத்தேகமற்றுப் போகுமுன்னேநின்னருளைக், காட்டத்தகாதோவென் கண்ணேபராபரமே. (உகூரு)

சொல்லிற்பதர்களைந்து சொன்முடிவுகாணுதார் நெல்லிற்பதர்போல நிற்பார்பராபரமே. ()

அழுக்காற்றுனெஞ்சமழுங்கியபுன்மாக்க ளிழுக்காற்றுலின்பநலமெய்தார்பராபரமே. ()

தேகாதிபொய்யெனவே தேர்ந்தவுபசாந்தருக்கு, மோகாதியுண்டோ மொழியாய்பராபரமே. (உகூஅ)

சாதனையெல்லாமவிழத் தற்போதங்காட்டா தோர், போதனைநீநல்குவதெப் போதோபரா பரமே. (உ௯௯)

ஒன்றுமறியாவிருளாமுள்ளம் படைத்தவெனக் கென்றுகதிவருவதெந்தாய்பராபரமே. (௩00)

சிந்திக்குந் தோறுமென்னுட் சிற்சுகமாயூற் றூறிப், புந்திக்குணின்றவருட் பொற்பேபரா பரமே. (௩0க)

என்றுமடைந்தோர்கட் கிரங்கார்குறிப்பனை த்துங், கன்றையுதைகாலி கதைகாண்பராபர மே. (௩0உ)

குற்றங்குறையக்குணமேவிடவருளை யுற்றவரோயாவிக்குறவாம்பராபரமே. (௩0௩)

ஒருவாயால்வாய்க்குமுண்மைக் கோரனந்த நால்கோடிப், பேருவாயாற்பேசிலென்ன பே றும்பராபரமே. (௩0ச)

சொல்லுஞ்சமயநெறிச்சுற்றுக்குளேசுழலு மல்லலொழிவதென்றைக்கையாபராபரமே. ()

பிடித்ததையேஸ்தாபிக்கும்பேராணவத்தை, யடித்துத்துரத்தவல்லாரார்கண்பராபரமே()

நேசந்தானின்னைநினைக்குநினைவுடையார் ஆசைக்கடலிலழுந்தார்பராபரமே. (௩0எ)

கள்ளாதுகட்டுணவுங் காரியமோ நானொரு சொல், கொள்ளாததோஷமன்றோகூறாய்பராபரமே. (ரு0அ)

சென்றவிடமெல்லாந்திருவருளேதாரகமா நின்றவர்க்கேயானந்தநிட்டைபராபரமே. ()

நீட்சிகுறுகலில்லாநித்யசுகாரம்பசக சாக்ஷியாமுன்னேவந்துசார்ந்தேன்பராபரமே ()

வானாதிதத்துவமாய்மன்னிநின்றகாரணநீ நானாகிநிற்பதெந்தநாளோபராபரமே. (ருகக)

காட்டத்திலங்கிகடையவந்தாலென்னவுன்னும் நாட்டத்தினூடுவந்தநட்பேபராபரமே. ()

நித்திரையாய்த்தானே நினைவயர்ந்தா னித்த நித்தம், செத்தபிழைப்பான்றெங்கள் செய்கை பராபரமே. (ருகரு)

இன்பநிட்டையெய்தாமல் யாதெனினுஞ்செ ன்றுமனம், துன்புறுதல்வன்பிறவித் துக்கம்பராபரமே. (ருகச)

பொய்யகலமெய்யான போதநிலைகண்டோர்க்கோ, னாயமிலையையமிலை யையாபராபரமே.

மந்திரத்தையுன்னிமயங்காதெனக்கினியோர் தந்திரத்தைவைக்கத்தகாதோபராபரமே. ()

வின்கருணை பூத்ததென மேவியுயிர்க்குயி ராய்த், தன்கருணைதோன்றவரு டாய்நீபராப ரமே. (௩௧௭)

தன்மயமாய்நின்றநிலைதானேதானாகிநின்று
நின்மயமா யெல்லாநிகழும்பராபரமே. ()

ஏங்கியிடையுநெஞ்ச வேழையைநீவாவென் றே, பாங்குபெறச்செய்வதுன்மேற் பாரம்பரா பரமே, (௩௧௯)

ஆண்டநின்னைநீங்காவடிமைகள்யாமாணவத் தைப், பூண்டதென்னகன்மம் புகலாய்பராபர மே. (௩௨௰)

எங்கணுநீயென்றுலிருந்தபடியெய்தாம
லங்குமிங்குமென்றலையலாமோபராபரமே. ()

கற்குமதுவுண்டுகளித்ததல்லானின்னருளி
னிற்குமதுதந்ததுண்டோநீதான்பராபரமே.()

அண்டபகிரண்டமறியாதநின்வடிவைக்
கண்டவரைக்கண்டாற்கதியாம்பராபரமே. ()

கலக்கமுறநெஞ்சைக்கலக்கித்திரும்பத்
துலக்குபவனியலையோ சொல்லாய்பராபரமே.

சிந்தையுமென்போலச் செயலற்றடங்கிவிட் டால், வந்ததெலாநின்செயலா வாழ்வேன்பரா பரமே. (௩௨௫)

பந்தமெலாந்தீரப்பரஞ்சோதிநீகுருவாய்
வந்தவடிவைமறவேன்பராபரமே. (௩உ௬)

தானந்தமானசகசநிருவிகற்ப
வானந்தநிட்டையருளையாபராபரமே. (௩உ௭)

அல்லலெல்லாந்தீரவெனக்கானந்தமாகவொரு, சொல்லையென்பால்வைத்ததையென் சொல்வேன்பராபரமே. (௩உ௮)

சிந்தைமயக்கமறச்சின்மயமாய்நின்றவுன்னைத்
தந்தவுனக்கென்னையுநான்றந்தேன்பராபரமே

மைகாட்டுமாயைமயக்கமறநீகுருவாய்க்
கைகாட்டவுங்கனவுகண்டேன்பராபரமே. ()

மால்வைத்தசிந்தை மயக்கறவென்சென்னிமிசைக், கால்வைக்கவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே. (௩௩௧)

மண்ணனமாயையெல்லா மாண்டுவெளியாகவிரு, கண்ணுரவுங்கனவு கண்டேன்பராபரமே.

மண்ணீர்மையாலேமயங்காதுன்கையாலென்
கண்ணீர்துடைக்கவுநான் கண்டேன்பராபரமே

உள்ளதுணரா வுணர்விலிமாபாவியென்றோ, மெள்ளமெள்ளக் கைநெகிழ விட்டாய்பராபரமே. (௩௩௪)

எல்லாநினதுசெய லென்றெண்ணுமென்னைமுநீ, அல்லலெனக்குளதோவையாபராபரமே

பக்குமையச் சிறுக்கப் பற்றொழிந்தேனென்றாளறு
வித்தமையச்செமனாங்கேன் பராபரமே. (௩௩௬)

காட்சியெல்லாங் கண்ணைவிடக் கண்டதுண்
டோயாதிருக்கு, மாட்சியுனதருளேயன்றோப
ராபரமே. (௩௩௭)

எட்டுத்திசையுமொன்றா யின்பமாய்நின்றவு
ன்னை, விட்டுப்பிரியவிடம் வேறோபராபரமே.

பிரியாதுயிர்க்குயிராய்ப்பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயதிவேசிவமேபராபரமே. (௩௩௯)

ஏதேதுசொன்னாலுமெள்ளளவுநீயிரங்காச்
சூதேதெனக்குளவுசொல்லாய்பராபரமே. ()

கற்பனையைப்பாடுகின்றேன் கண்ணீருங்கம்ப
லையும், சொப்பனத்துங்காணேனென் சொல்
வேன்பராபரமே. (௩௪௧)

வன்பொன்றுநீங்கா மனதிறப்ப மாறுப்பே,
ரன்பொன்றும் போதுமெனக் கையாபராப
ரமே. (௩௪௨)

ஏதுந்தெரியாவெளியேனைவாவெனநின்
போதநிலைகாட்டிற்பொறுதோபராபரமே. ()

ஓராமலெல்லாமொழிந்தேற்குன்றெய்வவரு
டாராதிருக்கத்தகுமோபராபரமே. (௩௪௪)

மோனந்தருஞானமூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கையருளாய்பராபரமே. ()

பாட்டுக்கோவன்பினுக்கோ பத்திக்கோவன்
பர்தங்க, ணீட்டுக்கெல்லாங்குறுகிநின்றாய்பரா
பரமே. (௩௬௪)

முத்தாந்தவித்தேமுளைக்குநிலமாயெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச்சிறப்பே பராபரமே, ()

உன்னுவெளியாயுறங்காதபேருணர்வா
யென்னுவிக்குள்ளேயிருந்தாய்பராபரமே. ()

தத்துவமெல்லாமகன்ற தன்மையர்க்குச்சின்
மயமா, நித்தமுத்தசுத்த நிறைவேபராபரமே.

உள்ளக்கொதிப்பகலவுள்ளுள்ளேயானந்த
வெள்ளமலர்கருணைவேண்டும்பராபரமே. ()

என்னைப்புறப்பதருளின்கடனென்கடனு
நின்னிற்பணியறவேநிற்கைபராபரமே. ()

தானேயாநன்னிலையைத்தந்தவருளானந்த
வானேமனாதீதவாழ்வேபராபரமே. (௩௭௦)

மண்ணாதி பூதமெல்லாம் வைத்திருந்தநின்
னிறைவைக், கண்ணாரக்கண்டுகளித்தேன்பரா
பரமே. (௩௭௧)

அறியாமையீதென்றறிவித்தவன்றேதான்
பிரியாவருணிலையும்பெற்றேன்பராபரமே. ()

தீதெனவுநன்றெனவுந்தேர்ந்துநான்றேர்ந்தபடி
யேநடக்கவொட்டாதென்னேபராபரமே. ()

அகண்டபறிவகண்டா காரமெனமெய்யறிவிற், கொண்டவர்க்கே முத்தி கொடுப்பாய் பராபரமே. (ருஎசு)

சுறுவல்வினைநானென்னுமலின்பசுகம்
பெரும்படிக்கடிமைபெற்றேன்பராபரமே. ()

பெற்றானுபூதிபேசாதமோனநிலை
கற்றருனைப்பிரியார்கண்டாய்பராபரமே. ()

நீயேநானென்றுநினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனையவருடந்தாய்பராபரமே. (ருஎஎ)

சஞ்சலமற்றெல்லாநீ தானென் றுணர்ந்தேனெ ன், னஞ்சலியுங்கொள்ளா யரசே பராபரமே()

பூதமுதனாதவரை பொய்யென்ற மெய்யெ ல்லாங், காதலித்தவின்பக் கடலே பராபரமே.

வாக்குமன மொன்றுபட்ட வார்த்தையல்லா ல் வெவ்வேறாய்ப், போக்குடைய வார்த்தை பொருந்தேன் பராபரமே. (ருஅ0)

வன்மையின்றியெல்லா மதித்துணர்வாய்க்கா நெடுவேன், நன்மையொன்றுந்தோயாத் தடை யேபராபரமே. (ருஅக)

பத்தர்சித்தர்வாழிபரி பக்குவர்கள்வாழிசெங் கோல், வைத்தவர்கள்வாழி குருவாழிபராபர மே. (ருஅஉ)

கல்லாதேனானலுங் கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார், சொல்லாலேநின்னைத் தொடர்ந்தேன்பராபரமே. (௩அ௩)

சொல்லிறப்பச்சற்குருவாய்த் தோன்றிச்சுகங்கொடுத்த, நல்லுரைக்கேகொத்தடிமை நான்காண்பராபரமே. (௩அச)

முத்திக்குவித்தானமோனக்கரும்புவழி
தித்தித்திடவிளைந்ததேனேபராபரமே. ()

நித்திரையும்பாழ்த்தநினைவுமற்றுநிற்பதுவே
சுத்தவருணிலைநீசொல்லாய்பராபரமே. ()

மண்ணுமறிகடலுங்காற்றுளவுமெல்லாமுன்
கண்ணிலிருக்கவுநான்கண்டேன்பராபரமே. ()

பூட்டிவைத்துவஞ்சப் பொறிவழியேயென்றனை
யாட்டுகின்றதேதோவறியேன்பராபரமே. [நீ

பொய்யுணர்வாயிந்தப் புழுக்கூட்டைக்காத்திருந்தே, னுய்யும்வகையுமுளதோபராபரமே.

பைங்கிளிக்கண்ணி.

அந்தமுடனாதியளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதிதுலங்குமோபைங்கிளியே ()

அகமேவுமண்ணலுக்கென் னல்லலெல்லாஞ்சொல்லிச், சுகமானநீபோய்ச் சுகங்கொடுவா பைங்கிளியே. (உ)

ஆவிக்குநாவியெனு மற்புதனார் சிற்சுகந்தா ன், பாவிக்குங்கிட்டுமோ சொல்லாய்நீபைங்கி ளியே. (ரு)

ஆறுமறியாமலெனையந்தரங்கமாகவந்து
சேரும்படியிறைக்குச் செப்பிவாபைங்கிளியே.

ஆறுலகண்ணீர்க்கென்னங்கபங்கமானதையுங்
கூறுதெதன்னேருதலைமொழிப்பைங்கிளியே()

இன்பருளவாடையமூக் கேறுமெமக்கண்ணு ல்சுத்த, வம்பரமாமாடையளிப்பாரோ பைங்கி ளியே. (சு)

உன்னுமெலொன்றிரண்டென் றோராமல்வீட் டுநெறி, சொன்னான்வரவும்வகை சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே. (எ)

ஊருமிலார்பேருமிலாருற்றார்பெற்றாருடனே
யாருமிலாரென்னையறிவாரோபைங்கிளியே. ()

ஊனைப்பாராமலெனக் குள்ளகத்துநாயகனு ர், சினைப்பார்த்தாற்கருணை செய்வாரோபைங் கிளியே. (கூ)

என்றுவிடியுமிறைவாவோவென்றென்று
நின்றநிலையெல்லாநிகழ்த்தாய்நீபைங்கிளியே ()

எந்தமடனூடுமெழுதாவிறைவடிவைச், சிந் தையடலாவெழுதிச் சேர்ப்பேறோ பைங்கிளி யே. (கக)

கண்ணுண்மணிபோலின்பங் காட்டியெனைப் பிரிந்த, திண்ணியருமின்னம்வந்து சேர்வாரோ பைங்கிளியே. (கஉ)

ஏட்டார்மலர்சூடே னெம்பெருமான்பொன்னடியாம், வாடாமலர்முடிக்கு வாய்க்குமோ பைங்கிளியே. (கங)

கல்லேன்மலரோன் கனிந்தவன்பே பூசையென்ற, நல்லோர்பொல் லாவெனையு நாடுவரோ பைங்கிளியே. (கச)

கண்டதனைக்கண்டு கலக்கந் தவிரெனவே, விண்டபெரு மானையுநான் மேவுவனோ பைங்கிளியே. (கரு)

காணதகாட்சிகருத்துவந்துகாணமல்
வீணாள்கழித்துமெலிவேனோபைங்கிளியே. ()

காந்தமிரும்பைக் கவர்ந்திழுத்தா லென்னவருள், வேந்தனெமையிழுத்து மேவுவனோபைங்கிளியே. (கஎ)

காதலால்வாடினதுங் கண்டனையே யெம்பிறைவர், போதரவாயின்பம் புசிப்பேனோ பைங்கிளியே. (கஅ)

கிட்டிக்கொண் டன்பருண்மை கேளாப் பலவடிகொள், பட்டிக்கு மின்பமுண்டோ சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே. (கசு)

இட்டோராய்நெஞ்சிற்கிளர்வார் தழுவவென்று
னொட்டோராவரவர்நேசமென்றோ பைங்கிளியே

கூறுங்குணமுமில்லாக்கொள்கையினு னென்
னையே, யாறும்படிக்கு மணைவாரோ பைங்கிளி
யே. (உக)

சின்னஞ்சிறியேன்றன் சிந்தைகவர்ந்தாரிறை
வர், தன்னைத்தனியே தவிப்பேனோ பைங்கிளி
யே. (உஉ)

சிந்தைமருவித்தெளிவித்தெனையாள, வந்த
குருநாதனருள் வாய்க்குமோ பைங்கிளியே. ()
சொல்லிறந்துநின்றசுகரூபப்பெம்மானை
யல்லும்பகலுமணைவேனோ பைங்கிளியே. ()

தற்போதத்தாலே தலைகீழ தாகவைய, னற்
போதவின்புவர நாட்செலுமோ பைங்கிளியே.

தன்னையறியுந் தருணந் தனிற்றலைவ, னென்
னையணையாதவண்ண மெங்கொளித்தார் பைங்
கிளியே. (உசு)

தாங்கரிய மையலெல்லாந் தந்தெனைவிட் டி
ன்னருளாம், பாங்கியைச்சேர்ந் தாரிறைக்குப்
பன்போசொல்பைங்கிளியே. (உஎ)

தாவியதோர் மர்க்கடமாந் தன்மைவிட்டே
யண்ணைவிடத், தோவியம்போனிற்கினெனை யு
ள்குவரோ பைங்கிளியே. (உஅ)

திராக்கருவழக்கைத் தீர்வைவிட்டுங் கென்னையினிப், பாரோருதாண்டானைப் பற்றுவனோ பைங்கிளியே. (௨௯)

தூங்கிவிழித் தென்னபலன் றூங்காமற் றூங்கிநிற்கும், பாங்குகண்டாலன்றோ பலன்காண்பேன் பைங்கிளியே. (௩௦)

தொல்லைக்கவலை தொலைத்துத் தொலையாத, வெல்லையிலா வின்பமய மெய்துவனோ பைங்கிளியே. (௩௧)

நன்னெஞ்சத் தன்பரெல்லா நாதனைச்சேர்ந் தின்பணைந்தார், வன்னெஞ்சத்தாலேநான் வாழ்விழந்தேன் பைங்கிளியே. (௩௨)

நானேகருதின்வரநாடார்சும் மாவிருந்தாற், றானேயணைவரவர் தன்மையென்னே பைங்கிளியே. (௩௩)

நீர்க்குமிழிபோன்றவுட னிற்கையிலேசாசுவதஞ், சேர்க்கவறியாமற் றிகைப்பேனோ பைங்கிளியே. (௩௪)

நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார் நினைக்கின்வேறென் றணையார், வஞ்சகத்தாரல்லரவர் மார்க்கமென்னே பைங்கிளியே. (௩௫)

பன்முத்திரைச்சமயம் பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ், சின்முத்திரையரசைச் சேர்வேனோ பைங்கிளியே. (௩௬)

பச்சைக்கண்டநாட்டிற் பறக்குமுனைப்போற்ப
றந்தே, யிச்சையெல்லாமண்ணற் கியம்பிவா
பைங்கிளியே. (௩௭)

பாசமுந்தருஞ்செய்ததுன்பம் பாராமலெம்மி
றைவ, ராசைதந்ததுன்பமதற் காற்றேனாளைபை
ங்கிளியே. (௩௮)

பாராசையற்றிறையைப் பற்றநான்பற்றிநின்ற
பூராயமெல்லாம்புகன்றுவாபைங்கிளியே. ( )

பேதைப்பருவத்தேபின்றொடர்ந்தென்பக்கு
வமுன், சோதித்தவண்ணல்வந்து தோய்வா
ரோபைங்கிளியே. (௪0)

பைம்பயிரைநாடுமுன்போற் பார்பூத்தபைங்
கொடிசேர், செம்பயிரைநாடித்திகைத்தேனான்
பைங்கிளியே. (௪௧)

பொய்க்கூடு கொண்டு புலம்புவனோவெம்மி
றைவர், மெய்க்கூடுசென்று விளம்பிவாபைங்கி
ளியே. (௪௨)

பொய்ப்பணி வேண்டேனைப் பொருட்படுத்
தியண்ணலென்பான், மெய்ப்பணியுந் தந்தொ
ருகான்மேவுவனோ பைங்கிளியே. (௪௩)

மண்ணுறங்கும்விண்ணுறங்கு மற்றுளவெலா
முறங்கும், கண்ணுறங்கேனெம்மிறைவர் காத
லாற்பைங்கிளியே. (௪௪)

மட்டுப்படாத மயக்கமெல்லாந் தீரவென்னை வெட்டவெளிவீட்டி லுண்ணன்மேவுவனோபை ங்கிளியே. (சரு)

மாலைவளர்த்தென்னைவளர்த்திறைவர்பன்னெறியாம், பாலைவனத்தில்விட்ட பாவமென்னோ பைங்கிளியே. (சசு)

மெய்வினையைமாற்றவுழ்த மெத்தவுண்டெம் மண்ணறந்த, மையலினைத்தீர்க்க மருந்துமுண்டோ பைங்கிளியே. (சஎ)

மேவுபஞ்ச வண்ணமுற்றாய் வீண்சிறைபால லுற்றாய், பாவிபஞ்சவண்ணம் பகர்ந்துவா பைங்கிளியே. (சஅ)

வாய்திறவாவண்ணமெனை வைத்தாண்டார்க் கென்றுயரை, நீதிறவாச்சொல்லி னிசமாங்காண் பைங்கிளியே. (சகூ)

வாட்டப்படாதமவுனவின்பங்கையாலே, காட்டிக்கொடுத்தானைக் காண்பேனோ பைங்கிளியே. (ருo)

வாராவரவாக வந்தருளு மோனருக்கென் பேராசையெல்லாம்போய்ப்பேசிவா பைங்கிளியே. (ருக)

விண்ணவர்தம் பாலமுதும் வேப்பங்கா யாகவென்பாற், பண்ணியதெம்மன்னன்மயல்பார்த்தாயோ பைங்கிளியே. (ருஉ)

வின்றுள்வளியடங்கி வேறற்றதென்னவரு
ட், கன்றுளடங்கிடவுங் காண்பேனோ பைங்கி
ளியே. (௫௩)

வின்றாரி லவுதவழ் மேடையி லெல்லாரு
முற, வென்றுனை வீட்டிலென்னை வைத்ததென்
னோ பைங்கிளியே. (௫௪)

உள்ளத்தினுள்ளே யொளித்திருந்தென் கள்
ளமெல்லாம், வள்ளலறிந்தாலெனக்கு வாயுமு
ண்டோ பைங்கிளியே. (௫௫)

ஆகத்தைநீக்கு முன்னேயாவித்துணைவனைநான்
மோகத்தின்வண்ணந்தழுவுவனோபைங்கிளியே ()

தானேசுபாவந்தலைப்படநின்றான்ஞான
வானவரும்வருவாரோபைங்கிளியே. (௫௭)

கள்ளத்தலைவரவர்கைகாட்டிப்பேசாம, லுள்
ளத்தில்வந்தவுபாயமென்னோபைங்கிளியே. ()

எ ந் நா ட் க ண் ணி.

தெய்வவணக்கம்.

நீர்பூத்தவேணிநிலவெறிப்பமன்றாடுங்
கார்பூத்தகண்டனையான் காணுநாளெந்நாளோ.

பொன்னுருமன்றுண்மணிப் பூவைவிழிவண்
டுசுற்ற, மென்னா ரமுதினைப் பிச்சிப்பதெந்நா
ளோ. (௨)

என்னறிவையுள்ளடக்கி யென்போலருமவு
ணி, தன்னறிவுக்குள்ளேநான் சாருநாளெந்நா
ளோ. (௯)

ஆறுளொன்றைநாடினதற் காறுமுண்டாமெ
ன்றெமக்குக், கூறுமவுனியருள் கூடுநாளெந்நா
ளோ. (௧௦)

நில்லாமனின்றருளை நேரேபாரென்றவொரு
சொல்லான்மவுனியருட் டோற்றுநாளெந்நாளோ.

வைதிகமாஞ்சைவ மவுனிமவுனத் தனித்த
மெய்திகழ்ந்தென்னலல் விடியுநா ளெந்நா
ளோ. (௧௨)

வாக்குமனமற்றமவுனிமவுனத்தருளே, தாக்
கவுமென் னல்லலெல்லாந் தட்டழிவ தெந்நா
ளோ. (௧௩)

அடியார்வணக்கம்.

வெம்பந்தந்தீர்த்துலகாள்வேந்தன்றிருஞான
சம்பந்தனையருளாற்சாருநாளெந்நாளோ. (௧)

ஏரின்சிவபோக மிங்கிவர்க்கே யென்னவுழ,
வாரங்கொள் செங்கையர்தாள் வாரம்வைப்ப
தெந்நாளோ. (௨)

பித்தரிறையென்றறிந்து பேதைபாற் றூதனு
ப்பு, வித்ததமிழ்ச் சயர்த்தர் மெய்ப்புகழ்வ தெந்
நாளோ. (௩)

போதவூர்நாடறியப் புத்தர்தமை வாதில்வென்ற, வாதவூ ரையனன்பை வாஞ்சிப்ப தெந்நாளோ. (ச)

ஓட்டுடன்பற்றின்றி யுலகைத் துறந்தசெல்வப், பட்டினத்தார்பத்ரகிரிபண்புணர்வ தெந்நாளோ. (ரு)

கண்டதுபொய்யென்றகண்டா காரசிவ மெய்யெனவே, விண்டசிவ வாக்கியர்தாண் மேவுநா ளெந்நாளோ. (சா)

சக்கரவர்த்தித்வராசயோகியெனு
மிக்கதிருமூலனருண் மேவுநாளெந்நாளோ. (எ)

கந்தரனுபூதிபெற்றுக்கந்தரனுபூதிசொன்ன
வெந்தையருணாடியிருக்குநாளெந்நாளோ. (அ)

எண்ணரியசித்தரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்கள்பத்தருள் பாலிப்பதெந்நாளோ

யாக்கையைப்பழித்தல்.

சுக்கிலமு நீருஞ் சொரிமலமு நாறுமுடற், புக்குழலும் வாஞ்சையினிப் போதுமென்பதெந்நாளோ. (க)

நீர்க்குமிழிபூணமைத்துநின்றாலுநில்லாமெய்
பார்க்குமிடத்திதன்மேற்பற்றறுவதெந்நாளோ.

யாக்கைநரிசெந்நாய் கழுகொருநாள்கூடியுண்டு
தேக்குவிருந்தாமுடலைச்சீயென்பதெந்நாளோ

செங்கிருமியாதி செனித்தசென்ம பூமியினை, யிங்கெ னுடலென்னு மிழுக்கொழிவ தெந்நாளோ. (சு)

தத்துவர்தொண் ணூற்றறுவர் தாமாய்வா ழிந்நாட்டைப், பித்தனென்னும் பிதற்றொழி வ தெந்நாளோ. (ரு)

ஊனென்றிநாதனுணர்த்துமதைவிட்டறிவே னென்றபாவிதலைநாணுநாளெந்நாளோ. (சு)

வேலையிலாவேதன்விதித்தவிந்த்ரசாலவுடன் மாலையியாபாரமயக்கொழிவதெந்நாளோ. (எ)

ஆழ்ந்துநினைக்கி லரோசிகமா மிவ்வுடலில், வா ழ்ந்துபெறும்பேற்றை மதிக்குநா ளெந்நாளோ.

மும்மலச்சேருனமுழுக்கும்பிபாகமெனு மிம்மலகாயத்து ளிகழ்ச்சிவைப்ப தெந்நாளோ.

நாற்றமிகக்காட்டுநவவாயில்பெற்றபசுஞ் சோற்றுத்துருத்திசுமையென்பதெந்நாளோ. ()

உருவிருப்ப வுள்ளேதா னாறுமலக்கேணி, யருவருப்பு வாழ்க்கையைக்கண் டஞ்சுநாளெந் நாளோ. (கக)

மாதரைப்பழித்தல்.

மெய்வீசுநாற்றமெல்லா மிக்கமஞ்ச ளான் மறைத்துப், பொய்வீசும் வாயார் புலையொழிவ தெந்நாளோ. (க)

திண்ணிய நெஞ்சப்பறவை சிக்கக்குழற் காட்டிற், கண்ணிவைப்போர் மாயங் கடக்குநா ளெந்நாளோ. (௨)

கண்டுமொழி பேசிமனங் கண்டு கொண்டு கைவிலையாக், கொண்டுவிடு மானார்பொய்க் கூத்தொழிவ தெந்நாளோ. (௩)

காமனைவா வென்றிருண்ட கண்வலையை வீசுமின்னார், நாமமறந்தருளை நண்ணுநா ளெந்நாளோ. (௪)

கண்களில்வெண் பீளைகரப்பக்கருமையிட்ட
பெண்கண்மயறப்பிப்பிழைக்குநா ளெந்நாளோ

வீங்கித்தளர்ந்து விழுமுலையார் மேல்வீழ்ந்து, தூங்குமதன் சோம்பைத் துடைக்குநாளெந்நாளோ. (௬)

கச்சிருக்குங்கொங்கை கரும்பிருக்கு மின்மாற்றம், வைச்சிருக்குமாதர் மயக்கொழிவதெந்நாளோ. (௭)

பச்சென்றகொங்கைப்பசப்பியர்பாழானமய
னச்சென்றறிந்தருளை நண்ணுநா ளெந்நாளோ. ()

உந்திச்சுழியாலுளத்தைச்சுழித்தகனை
தந்தித்தனத்தார்தமைமறப்பதெந்நாளோ. ()

தட்டுவைத்தசேலைக் கொய்சகத்திற் சிந்தையெல்லாம், கட்டிவைக்கு மாயமின்னார் கட்டழிவ தெந்நாளோ. (௧௦)

ஆழாழியென்ன வளவுபடா வஞ்சநெஞ்சப் பாழானமாதர்மயற்பற்ருழிவதெந்நாளோ. ()

தூயபனித்திங்கள் சுடுவதெனப்பித்தேற்று மாயமடவார்மயக்கொழிவதெந்நாளோ. (கஉ)

ஏழைக்குறும்புசெயு மேந்திழையார் மோக மெனும், பாழைக்கடந்துபயிராவதெந்நாளோ.

விண்டுமொழிகுளறி வேட்கைமது மொண்டு தருந், தொண்டியர்கள் கட்கடையிற் சுற்ருழிவ தெந்நாளோ. (கச)

மெய்யிற் சிவப்பிறக்க மேவுமின்பம் போன் மாதர், பொய்யிலின் பின்றென்று பொருந்தா நாளெந்நாளோ. (கரு)

தத்துவமுறைமை.

ஐம்பூதத்தாலேயலக்கழிந்ததோஷமற வெம்பூதநாதனருளெய்துநாளெந்நாளோ. (க)

சத்தமுதலாம்புலனிற்சஞ்சரித்தகள்வரொனும் பித்தர்பயந்தீர்ந்துபிழைக்குநாளெந்நாளோ. ()

நாளும்பொறிவழியைநாடாதவண்ணமெமை யாளும்பொறியாலருள்வருவதெந்நாளோ. ()

வாக்காதியானகன்ம மாயைதம்பால் வீண் காலம், போக்காம லுண்மை பொருந்துநா ளெந்நாளோ. (ச)

மனமானவானரக்கைம்மாலையாகாம
லென்னையாளடிகளடியெய்துநாளெந்நாளோ (ரு)

வேட்டைப்புலப்புலையர்மேவாதவண்ணமனக்
காட்டைத்திருத்திக்கரைகாண்பதெந்நாளோ ()

உந்துபிறப்பிறப்பை யற்றுவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்கமனமிறப்பதெந்நாளோ. (எ)

புந்தியெனுந்துத்திப் பொறியரவின் வாய்த்தேரை, யொத்துவிடா தெந்தையரு ளோங்குநா ளெந்நாளோ. (அ)

ஆங்காரமென்னுமதயானைவாயிற்கரும்பா
யேங்காமலெந்தையரு ளெய்துநாளெந்நாளோ.

சித்தமெனும் பௌவத் திரைக்கடலில் வாழ்துரும்பாய், நித்தமலையாதருளி னிற்குநா ளெந்நாளோ. (க0)

வித்தியாதத்துவங்க ளேழும்வெருண்டோடச், சுத்தபர போகத்தைத் துய்க்குநா ளெந்நாளோ. (கக)

சுத்தவித்தையேமுதலாத் தோன்றுமோரைந்துவகைத், தத்துவத்தை நீங்கியருள் சாருநா ளெந்நாளோ. (கஉ)

பொல்லாதகாமப்புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனன்னெறியிற்சேருநாளெந்நாளோ ()

அடிகளடிக் கீழ்க்குடியா யாம்வாழ்ந்த வண்ணாந், குடிகெடுக்கும் பாழ்மடிமைக் கூறொழிவ தெந்நாளோ. (௧௪)

ஆனபுறக்கருவியாறுபத்துமற்றுளவும்.
போனவழியுங்கூடப்புன்முளைப்பதெந்நாளோ.

அந்தகனுக்கெங்குமிருளானவாறுவறிவில்.
வந்தவிருள்வேலைவடியுநாளெந்நாளோ. (௧௬)

புன்மலத்தைச்சேர்ந்துமல போதம்பொருந் துதல்போய், நின்மலத்தைச்சேர்ந்துமல நீங்குநாளெந்நாளோ. (௧௭)

கண்டுகெண்டுந்தேறாக் கலக்கமெல்லாந்தீர்வண்ணம், பண்டைவினைவேரைப் பறிக்குநாளெந்நாளோ. (௧௮)

பைங்கூழ்வினைதான்படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோன்கிரணவெயிலெய்துநாளெந்நாளோ

குறித்தவிதமாதியாற் கூடும்வினையெல்லாம், வறுத்தவித்தாம் வண்ணமருள் வந்திடுநாளெந்நாளோ. (௨௦)

சஞ்சிதமேயாதிசரக்கானமுச்சேறும்
வெந்தபொரியாக்வருண் மேவுநாளெந்நாளோ.

தேகமுதனன்காத் திரண்டொன்றாய்நின்றிலகு
மோகமிருமாயைமுடியுநாளெந்நாளோ. (௨௨)

சந்தமுதலாத்தழைந்திங்கெமக்குணர்த்துஞ்
சுத்தமாமாயைதொடக்கறுவதெந்நாளோ. ()

எம்மைவினையை யிறையையெம்பாற்காட்டாத
வம்மைதிரோதையகலுநாளெந்நாளோ. (௨௪)

நித்திரையாய்வந்துநினைவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ்சமர்த்தறிவதெந்நாளோ

சன்னல்பின்னலான சகலமெனுங்குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கனலை மூட்டுநாளெந்நாளோ

மாயாவிகாரமலமொழிசுத்தாவத்தை
தோயாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ. ()

தன்னுண்மை.

உடம்பறியுமென்னுமந்தவூழலெல்லாந்தீரத்,
திடம்பெறவேயெம்மைத் தெரிசிப்ப தெந்நா
ளோ. (௧)

செம்மையறிவாலறிந்து தேகாதிக்குள்ளிசைந்த
வெம்மைப்புலப்படவேயாமறிவதெந்நாளோ ()

தத்துவமாம்பாழ்த்த சடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்துருவாமெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ.

பஞ்சப்பொறியையுயி ரென்னுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்செவேயெம்மைத்தெரிசிப்பதெந்நாளோ

அந்தக்கரணமுயி ராமென்றவந்தரங்க, சிந்தைக் கணத்திலெம்மைத் தேர்ந்தறிவதெந்நாளோ. (ரு)

முக்குணத்தைச்சீவனென்னு மூட்டத்தைவிட்டருளா, லக்கணமேயெம்மை யறிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (சு)

காலையுயிரொன்னுங் கலாதிகள்சொற்கேளாமற், சீலமுடனெம்மைத் தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ. (எ)

வான்கெடுத்துத்தேடு மதிகேடர்போலவெம்மை நான்கெடுத்துத்தேடாம னன்கறிவதெந்நாளோ

அருளியல்பு.

ஈனந்தருநாடிதுநமக்குவேண்டாவென் றானந்தநாட்டிலவதரிப்பதெந்நாளோ. (க)

பொய்க்காட்சியானபுவனத்தைவிட்டருளா மெய்க்காட்சியாம்புவனமேவுநாளெந்நாளோ ()

ஆதியந்தங்காட்டாமலம்பரம்போலேநிறைந்த தீதிலருட்கடலைச்சேருநாளெந்நாளோ. (ங)

எட்டுத்திசைக்கீழ்மே லெங்கும் பெருகிவரும், வெட்டவெளிவிண்ணாற்றின் மெய்தோய்வதெந்நாளோ. (ச)

ஞானமென்றுசுருதியெல்லாமோலமிடு மீதானமானவெற்பைமேவுநாளெந்நாளோ. ()

வெந்துவெடிக்கின்றசிந்தை வெப்பகலத்தண்ணருளாய், வந்துபொழிகின்ற மழைகாண்பதெந்நாளோ. (௬)

சூரியர்கள்சந்திரர்க டோன்றாச்சொயஞ்சோதிப், பூரணதேயத்திற் பொருந்துநா ளெந்நாளோ. (எ)

கன்றுமனவெப்பக்கலக்கமெலாந்தீரவருட்டென்றல்வந்துவீசுவெளிசேருநாளெந்நாளோ.

கட்டுமன்செங்கோல்கடாவடிக்குங்கோலாக வெட்டவெளிப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ.

சாலக்கபாடத்தடைதீரவெம்பெருமானாலக்கமண்டபத்துளோடுநாளெந்நாளோ. ()

விண்ணவன்றென்னும் விரிநிலாமண்டபத்தில், தண்ணீரருந்தித் தளர்வொழிவதெந்நாளோ. (கக)

வெய்யபுலிபார்த்துவிழித்திருந்தவல்லலறத்துய்யவருளிற்றுயிலுநாளெந்நாளோ. (கஉ)

வெய்யபிறவிவெயில் வெப்பமெலாம்விட்டகலவையனடிநீழலணையுநாளெந்நாளோ... (கந)

வாதைப்பிறவிவளைகடலைநீந்தவையன் பாதப்புணையிணையைப்பற்றுநாளெந்நாளோ. ()

ஈனமில்லாமெய்ப்பொருளை யிம்மையிலேகா ணவெளி, ஞானமெனுமஞ்சனத்தை நான்பெ றுவதெந்நாளோ. (கு)

எல்லாமிறந்தவிடத் தெந்தைநிறைவாம்வடி வைப், புல்லாமற்புல்லிப்புணருநாளெந்நாளோ.

சடத்துளுயிர் போலெமக்குத் தானுயிராய் ஞான, நடத்துமுறைகண்டுபணி நாம்விடுவதெந் நாளோ. (கஎ)

எக்கணுமாந்துன்பவிருட்கடலைவிட்டருள்ளாம் மிக்ககரையேறிவெளிப்படுவதெந்நாளோ. ()

பொருளியல்பு.

கைவிளக்கின்பின்னேபோய்க்காண்பார்போ ன்மெய்ஞ்ஞான, மெய்விளக்கின் பின்னேபோ ய்மெய்காண்பதெந்நாளோ. (க)

கேடில்பசு பாசமெல்லாங் கீழ்ப்படவுந்தா னேமே, லாடுஞ்சுகப்பொருளுக்கன்புறுவதெந் நாளோ. (உ)

ஆணவத்தைநீக்கியறிவுடையைவகையாக் காணவத்தைக்கப்பாலைக் காணுநாளெந்நாளோ.

நீக்கப்பிரியாநினைக்கமறக்கக்கூடாப் போக்குவரவற்றபொருளணைவதெந்நாளோ. ()

அண்டருக்குமெய்ப்பில்வைப்பா மாரமுதை யென்னகத்திற், கண்டுகொண்டுநின்று களிக்குநாளெந்நாளோ. (௫)

காட்டுந்திருவருளே கண்ணாகக்கண்டுபர, வீட்டின்பமெய்ப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ.

காணுதன்மைநழுவியேயெவ்வுயிர்க்குந் தானுனவுண்மைதனைச்சாருநாளெந்நாளோ. ()

சிந்தைமறந்துதிருவருளாய்நிற்பவர்பால், வந்தபொரு ளெம்மையுந்தான் வாழ்விப்பதெந்நாளோ. (அ)

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்கும்வியாபகமா, யுள்ளவொன்றையுள்ளபடியோருநாளெந்நாளோ. (௯)

அருவுருவமெல்லாமகன்றதுவாயான பொருளெமக்குவந்து புலப்படுவதெந்நாளோ.

ஆரணமுங்காணுவகண்டிதாகாரபரி, பூரணம்வந்தெம்மைப்பொருந்துநாளெந்நாளோ. ()

சந்தொடுசித்தாகித்தயங்கியவானந்தபரி சுத்தவகண்டசிவந்தோன்றுநாளெந்நாளோ. ()

எங்கெங்கும்பார்த்தாலு மின்புருவாய்நீக்கமின்றித், தங்குந்தனிப்பொருளைச் சாருநாளெந்நாளோ. (௧௩)

அடிமுடிகாட்டாதசுத்தவம்பரமாஞ்சோதிக்
கடுவெளிவந்தென்னைக் கலக்குநாளெந்நாளோ.

ஒன்றனையுங்காட்டா வுளத்திருளைச்சூறையிட்டு
நின்றபரஞ்சோதியுடனிற்குநாளெந்நாளோ. ()

எந்தச்சமய மிசைந்துமறிவூடறிவாய், வந்த பொருளேபொருளாவாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. ()

எவ்வாறிங்குற்றுணர்ந்தார் யாவரவர்தமக்கே யவ்வாறுய்நின்றபொருட் கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (கள)

பெண்ணாணலியெனவும் பேசாமலென்னறிவின், கண்ணாலேநின்றவொன்றைக் காணுநாளெந்நாளோ. (கஅ)

நினைப்புமறப்புமறநின்றபரஞ்சோதி, தனைப் புலமாவென்னறிவிற் சந்திப்பதெந்நாளோ. ()

ஆனந்தவியல்பு.

பேச்சுமூச்சில்லாதபேரின்பவெள்ளமுற்று
நீச்சுநிலைகாணாமனிற்குநாளெந்நாளோ. (க)

சித்தந்தெளிந்தோர்தெளிவிற்றெளிவான
சுத்தசுகக்கடலுட்டோயுநாளெந்நாளோ. (உ)

சிற்றின்ப முண்டேழ் சிதையவனந் தங்கடல்போன், முற்றின்பவெள்ளமெமை மூடுநாளெந்நாளோ. (ங)

எல்லையில்பேரின்பமய மெப்படியென்றோர் தமக்குச், சொல்லறியா வூமர்கள்போற் சொல் லுநாளெந்நாளோ. (௪)

அண்டரண்டகோடி யனைத்துமுகாந்தவெள் ளங், கொண்டதெனப்பேரின்பங் கூடுநாளெந் நாளோ. (௫)

ஆதிபந்தமில்லாதவாதியனாதியெனுஞ்
சோதியின்பத்தூடேதுளையுநாளெந்நாளோ. ()

சாலோகமாதிசவுக்கியமும்விட்டநம்பான்
மேலானஞானவின்பமேவுநாளெந்நாளோ. (௭)

தற்பரத்திலுள்ளேயுஞ் சாலோகமாதியெனு ம், பொற்பறிந்தானந்தம் பொருந்துநாளெந்நா ளோ. (௮)

உள்ளத்திலுள்ளேதானூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளந்துளைந்துவிடாய்தீர்வதெந்நாளோ. ()

கன்னலுடன்முக்கனியுங் கற்கண்டுஞ் சீனியு மாய், மன்னுமின்பவாரமுதைவாய்மடுப்பதெந் நாளோ. (௰)

மண்ணூடுழன்றமயக்கமெல்லாந்தீர்ந்திடவும்
விண்ணூடெழுந்தசுகமேவுநாளெந்நாளோ. ()

கானற்சலம்போன்றகட்டுழலைப்பொய்தீர
வானமுதவாவிமருவுநாளெந்நாளோ. (௧௨)

தீங்கரும்பென் ருலினியா தின்ருலினிப்பன போற், பாங்குறும்பேரின்பம் படைக்குநாளெந்நாளோ. (கங)

புண்ணியபாவங்கள் பொருந்தாமெய் யன்பரெல்லா, நண்ணியபேரின்பசுக நாமணைவதெந்நாளோ. (கச)

அன்புநிலைமை.

தக்கரவிகண்டசரோருகம்போலென்னிதய மிக்கவருள்கண்டுவிகசிப்பதெந்நாளோ. (க)

வானமுகில்கண்டமயூரபக்ஷிபோலவையன் ஞானநடங்கண்டுநடிக்குநாளெந்நாளோ. (உ)

சந்திரனைநாடுஞ் சகோரபக்ஷி போலறிவில் வந்தபரஞ் சோதியையாம் வாஞ்சிப்ப தெந்நாளோ. (ந)

குத்திரமெய்ப் புற்றகத்துக் குண்டலிப்பாம் பொன்ருட்டுஞ், சித்தனையென்கண்ணுற் றெரிசிப்பதெந்நாளோ. (ச)

அந்தரத்தேநின்ருடு மானந்தக்கூத்தனுக்கென் சிந்தைசிறைகொடுத்துச் சேவிப்பதெந்நாளோ

கள்ளனிவனென்றுமெள்ளக் கைவிடுதல்காரியமோ, வள்ளலேயென்று வருந்துநாளெந்நாளோ. (சு)

வின்றாட்காணாவிமலைபரஞ்சோதி
யன்றாலைவாவென்றரற்றுநாளெந்நாளோ. ()

ஏதேதுசெய்தாலு மென்பணிபோய் நின்ப
ணியர், 'மாதேவாவென்று வருந்துநா ளெந்நா
ளோ. (அ)

பண்டுங்காணேனுன் பழம்பொருளே யின்று
முனைக், கண்டுங்காணேனெனவுங் கைகுவிப்ப
தெந்நாளோ. (கூ)

பொய்கேதமானபுழுக்கமெல்லாந்தீரவின்ப
மெங்கேயெங்கேயென்றிரங்குநாளெந்நாளோ.

கடலின்மடைகண்டதுபோற்கண்ணீராறாக
வுடல்வெதும்பிமூர்ச்சித்துருகுநாளெந்நாளோ

புலர்ந்தேன்முகஞ்சருகாய்ப் போனேனிற்கா
ணா, வலந்தேனென்றேங்கி யழுங்குநாளெந்நா
ளோ. (கஉ)

புண்ணீர்மையாளர்புலம்புமாபோற்புலம்பிக்
கண்ணீருங்கம்பலையுங்காட்டுநாளெந்நாளோ ()

போற்றேனென்றாலுமென்னைப் புந்திசெய்யு
ம்வேதனைக்கிங், காற்றேனாற்றேனென் றரற்று
நாளெந்நாளோ. (கச)

பொய்முடங்கும்பூமிசில போட்டலறப்பூங்க
மலன், கைமுடங்கநான்சனனக் கட்டறுவதெந்
நாளோ. (கரு)

கற்குணத்தைப்போன்றவஞ்சகர்கள்கை கோவாம, னற்குணத்தார்க்கோத்துநான்றிரி வதெந்நாளோ. (கசு)

துட்டனேமாமாயைச்சுழனீக்கியந்தரமே
விட்டனேயோவென்று வியக்குநாளெந்நாளோ.

அன்பர்நெறி.

அத்துவாவெல்லாமடங்கச்சோதித்தபடிச்
சித்துருவாய்நின்றூர்தெளிவறிவதெந்நாளோ ()

மூச்சற்றுச்சிந்தைமுயற்சியற்றுமூதறிவாய்ப் பேச்சற்றோர் பெற்றவொன்றைப் பெற்றிடுநா ளெந்நாளோ. (உ)

கோட்டாலே யான குணமிறந்த நிர்க்குணத் தோர், தேட்டாலே தேடுபொருள் சேருநா ளெந்நாளோ. (௩)

கெடுத்தே பசுத்துவத்தைக் கேடிலா வானந்த, மடுத்தோ ரடுத்தபொருட் கார்வம் வைப்ப தெந்நாளோ. (௪)

கற்கண்டாலோடுகின்ற காக்கைபோற் பொய்ம்மாயச், சொற்கண்டா லோடுமன்பர் தோய்வறிவ தெந்நாளோ. (௫)

மெய்த்தகுலங் கல்விபுனை வேடமெல்லா மோடவிட்ட, சித்தரொன்றுஞ் சேராச் செயலறிவ தெந்நாளோ. (௬)

குற்றச்சமயக் குறும்படர்ந்து தற்போத, மற்றவர்கட் கற்றபொருட் கன்புவைப்ப தெந்நாளோ. (௭)

தர்க்கமிட்டுப் பாழாஞ்சமயக்குதர்க்கம்விட்டு நிற்குமவர்கண்டவழி நேர்பெறுவதெந்நாளோ.

வீறியவேதாந்தமுதன் மிக்ககலாந்தவரை, யாறுமுணர்ந்தோருணர்வுக் கன்புவைப்பதெந்நாளோ. (௯)

கண்டவிட மெல்லாங் கடவுண்மய மென்றறிந்து, கொண்டநெஞ்சர் நேயநெஞ்சிற் கொண்டிருப்ப தெந்நாளோ. (௧௦)

பாக்கியங்களெல்லாம் பழுத்துமனம் பழுத்தோர், நோக்குந் திருக்கூத்தை நோக்குநாளெந்நாளோ. (௧௧)

எவ்வுயிருந் தன்னுயிர்போ லெண்ணுந் தபோதனர்கள், செவ்வறிவை நாடிமிகச் சிந்தைவைப்ப தெந்நாளோ. (௧௨)

அறிஞருறை.

இருநிலனாய்த் தீயாகி யென்றதிருப் பாட்டின், பெருநிலையைக் கண்டணைந்து பேச்சறுவ தெந்நாளோ. (௧)

அற்றவர்கட் கற்றசிவ னுமென்ற வந்துவித, முற்றுமொழி கண்டருளின் மூழ்குநா ளெந்நாளோ. (உ)

தானென்னை முன்படைத்தா னென்றதகவு னாயை, நானென்று வுண்மைபெற்று நாமுணர்வ தெந்நாளோ. (௩)

என்னுடைய தோழனுமா யென்ற திருப்பாட்டி னன்னெறியைக் கண்டுரிமை நாஞ்செய்வ தெந்நாளோ. (௪)

ஆருடனேசேருமறிவென்றவவ்வுரையைத்
தேரும்படிக்கருடன்சேருநாளெந்நாளோ. ()

உன்னிலுன்னுமென்ற வுறுமொழியாலென் னிதயந், தன்னிலுன்னிநன்னெறியைச் சாருநாளெந்நாளோ. (௬)

நினைப்பறவேதானினைந்தேனென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளிலாழுநாளெந்நாளோ.

சென்றுசென்றேயணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றுகி, நின்றுவிடுமென்றநெறி நிற்குநாளெந்நாளோ. (அ)

ஆதியந்தமில்லாவரியபரஞ்சோதி
நீதிமொழிகண்டதுவாய் நிற்குநாளெந்நாளோ.

பிறிதொன்றி லாசையின்றிப் பெற்றிருந்தே னென்ற, நெறியுடையான்சொல்லினிலே நிற்குநாளெந்நாளோ. (கo)

இரையற்றநீர்போற்றெளியவெனத்தேர்ந்த வுரைபற்றியுற்றங்கொடுங்குநாளெந்நாளோ. ()

அறியாவறிவி லமிழ்ந்தேறவென்ற நெறியா முறையுணர்ந்துநிற்குநாளெந்நாளோ ()

எனக்குணியென்றுமியற்கையாப்பின்னு மெனக்குணனென்றவுறுதிகொள்வதெந்நாளோ

அறிவையறிவதுவே யாகும்பொருளென் றுறுதிசொன்னவுண்மையினை யோருநாளெந்நாளோ. (கச)

நிர்த்தநிலை.

பண்ணினிசைபோலப்பரமன்பானின்றதிற லெண்ணியருளாகியிருக்குநாளெந்நாளோ. (க)

அறிவோடறியாமை யற்றறிவினூடே குறியிலறிவுவந்து கூடுநாளெந்நாளோ. (உ)

சொல்லான்மனத்தாற் றொடராச்சம்பூரணத்தி னில்லாநிலையாய்நிலைநிற்பதெந்நாளோ. (ங)

செங்கதிரின் முன்மதியந் தேசடங்கி நின்றிடல்போ, லங்கணனார்தாளி லடங்குநாளெந்நாளோ. (ச)

வானூடடங்கும்வளிபோலவின்புருவார்ங்
கோனூடடங்குங்குறிப்பறிவதெந்நாளோ. (ரு)

செப்பரியதன்கருணைச்சிற்சுகனார் பூரணத்தி
லப்பினிடையுப்பாயணையுநாளெந்நாளோ. (சு)

தூயவறிவான சுகரூபசோதிதன்பாற்
றீயினிரும்பென்னத்திகழுநாளெந்நாளோ. ()

தீதணையாக்கர்ப்பூரதீபமெனநான்கண்ட
சோதியுடனொன்றித்துரிசறுவதெந்நாளோ. ()

ஆராருங்காணுதவற்புதனார்பொற்படிக்கீழ்
நீரார்நிழல்போனிலாவுநாளெந்நாளோ. (கூ)

எட்டத்தொலையாத வெந்தைபிரான்சந்நிதியில், பட்டப்பகல்விளக்காய்ப் பண்புறுவதெந்நாளோ. (க0)

கருப்புவட்டைவர்ய்மடுத்துக் கண்டார்நாப் போல, விருப்புவட்டாவின்புருவை மேவுநாளெந்நாளோ. (கக)

துச்சப்புலனாற்சுழலாமற்றண்ணருளா
லுச்சிக்கதிர்ப்படிகமொவ்வுநாளெந்நாளோ. ()

இம்மாநிலத்தி லிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மாவருளைத்தொடருநாளெந்நாளோ. (கந)

தானவனுந்தன்மையெய்தித் தண்டமெனவண்டமெங்கு, ஞானமதயானை நடத்துநாளெந்நாளோ. (கச)

ஒன்றிரண்டுமில்லதுவா யொன்றிரண்டுமுள்ளதுவாய், நின்றசமத்துநிலை நேர்பெறுவதெந்நாளோ. (கரு)

பாசமகலாமற் பதியிற்கலவாமன்
மாசில்சமத்துமுத்திவாய்க்குநாளெந்நாளோ.()

சிற்றறிவுமெள்ளச்சிவ தந்தெம்மான்பேரறிவை
யுற்றறியாவண்ணமறிந்தோங்குநாளெந்நாளோ.

தந்திரத்தைமந்திரத்தைச் சாரினவையாமறிவென், றெந்தையுணர்வேவடிவா வெய்துநாளெந்நாளோ. (கஅ)

போக்குவரவற்றவெளி போனிறைந்தபோதநிலை, நீக்கமறக்கூடிநினைப்பறுவதெந்நாளோ.()

காண்பானுங்காட்டுவதுங் காட்சியுமாய்நின்றவந்த, வீண்பாவம்போயதுவாய் மேவுநாளெந்நாளோ. (உ0)

வாடாதேநாணுவாய்மாயாதேயெங்கோவை
நாடாதேநாடிநலம்பெறுவதெந்நாளோ. (உக)

ஆடலையேகாட்டியெம தாடலொழித்தாண்டான்பொற், றாடலைமேற்சூடித் தழைக்குநாளெந்நாளோ. (உஉ)

மேலொடுகீழில்லாத வித்தகனார் தம்முடனே, பாலொடுநீர்போற்கலந்து பண்புறுவதெந்நாளோ. (உங)

அறியாதறிந்தெமையாளண்ணலைநாமாகக்
குறியாதவண்ணங்குறிக்குநாளெந்நாளோ (உச)

ஓராமன்மந்திரமுமுன்னுமனம்பரனைப்
பாராமற்பார்த்துப்பழகுநாளெந்நாளோ. (உரு)

ஊன்பற்றுமென்னோடுறவுபற்றும்பூரணன்பால், வான்பற்றுங்கண்போன் மருவுநாளெந்நாளோ. (உசு)

ஆண்டான்மவுனியளித்தவறிவாலறிவைத்
தூண்டாமற்றூண்டித் துலங்குநாளெந்நாளோ.

ஆணவத்தோடத்துவித மானபடிமெய்ஞ்ஞானத், தாணுவினோடத்துவிதஞ் சாருநாளெந்நாளோ. (உஅ)

நிலைபிரிந்தோர்கூடுதேற்றுபாயம்.

கன்மநெறிதப்பிற்கடுநரகென்றெந்நாளு
நன்மைதருஞானநெறிநாமணைவதெந்நாளோ()

ஞானநெறிதானேநழுவிடினுமுப்பதத்து
ளானமுத்திநல்குமென வன்புறுவதெந்நாளோ.

பின்மார்க்கமானபலவடிபட்டேனுமொரு
சொன்மார்க்கங்கண்டுதுலங்குநாளெந்நாளோ.

அத்துவிதமென்ற வன்னியச்சொற்கண்டுணர்ந்து, சுத்தசிவத்தைத்தொடருநாளெந்நாளோ

கேட்டன்முதனுன்காலேகேடிலாநற்பதமும்
வாட்டமறவெங்குவர்ய்க்குநாளெந்நாளோ. ()

என்னறிபானென்பதறவெவ்விடமுமென்னு
சான், சன்னிதியாக்கண்டுநிட்டை சாதிப்பதெ
ந்நாளோ. (கூ)

நம்பிரமமென்று னடுவேயொன் றுண்டா
மா, றேம்பியெல்லாமொன்ருய்த் திகழுநாளெ
ந்நாளோ. (௭)

முச்சகமேயாதிமுழுதுமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவந்தானென்பதெந்நாளோ. (அ)

எவ்வடிவும்பூரணமா மெங்கையுரு வென்றி
சைந்த, வவ்வடிவுக்குள்ளே யடங்குநாளெந்நா
ளோ. (கூ)

சிந்தித்தவெல்லாஞ்சிவபூரணமாக
வந்தித்துவாழ்த்திவணங்குநாளெந்நாளோ. ()

தாங்கியபார்விண்ணுதிதானேஞானுக்கினியா
யோங்குமியோகவுணர்வுற்றிடுநாளெந்நாளோ.

ஆசனமூர்த்தங்க ளறவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெயவாசைபொருந்துநாளெந்நாளோ. ()

அஞ்செழுத்தினுண்மையதுவானவப்பொருளை
நெஞ்சழுத்தியொன்ருகி நிற்குநாளெந்நாளோ.

அவ்வுயிர்போலெவ்வுயிரு மானபிரான்றன்னடிமை, யெவ்வுயிருமென்றுபணி யாஞ்செய்வதெந்நாளோ. (கச)

தேசிகர்கோனைதிறன்மவுனிநந்தமக்கு.
வாசிகொடுக்கமகிழுநாளெந்நாளோ. (கரு)

குருலிங்க சங்கமமாக் கொண்டதிருமேனி, யருண்மயமென்றன்புற் றருள்பெறுவ தெந்நாளோ. (கசு)

காண்பேனோவென்கண்ணி.

சிந்திக்குந்தோறுந்தெவிட்டாவமுதேயென்
புந்திக்குணீதான் பொருந்திடவுங்காண்பேனோ

கேவலத்தினுன்கிடந்து கீழ்ப்படாதின்பவருட், காவலன்பாலொன்றிக் கலந்திடவுங்காண்பேனோ. (உ)

துரியங்கடந்தவொன்றேதூவெளியாய்நின்ற, பெரியநிறைவேயுனைநான் பெற்றிடவுங் காண்பேனோ. (ங)

மாசற்றவன்பர்நெஞ்சேமாறுதபெட்டகமாத்
தேசுற்றமாமணிநின் றேசினையுங்காண்பேனோ.

மாயாவிகாரமலமகலவெந்தைபிரா
னேயானுபூதிநிலைபெறவுங்காண்பேனோ. (ரு)

பொய்யுலகும்பொய்யுறவும் பொய்யுடலும்
பொய்யெனவே, மெய்யநினை மெய்யெனவே
மெய்யுடனே காண்பேனோ. (௬)

வாலற்றபட்டமென மாயாமனப்படலங், கா
லற்றுவீழவுமுக்கண்ணுடையாய்காண்பேனோ.

உள்ளும்புறம்புமொருபடித்தாய்நின்றுசுகங்,
கொள்ளும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங் காண்பே
னோ. (௮)

காட்டுகின்றமுக்கட் கரும்பே கனியேயென்
னாட்டமெல்லாந்தீரவுன தாடலையுங் காண்பே
னோ. (௯)

தூங்காமற்றூங்கிச் சுகப்பெருமானின்னிறைவி
னீங்காமனிற்குநிலைபெறவுங்காண்பேனோ. ()

வாதவூராளிதனைவான்கருணையால்விழுங்கும்
போதவூரோனேநின்பொன்னடியுங்காண்பேனோ

சாட்டையிலாப் பம்பரம்போ லாடுஞ்சடசா
ல, காட்டமறவெந்தைசுத்த ஞானவெளி காண்
பேனோ. (௧௨)

மன்றாடும்வாழ்வே மரகதஞ்சேர்மாணிக்கக்,
குன்றேநின் றாட்கீழ்க் குடிபெறவுங் காண்பே
னோ. (௧௩)

பொய்யென் றறிந்துமெய்மைப் போகவொட்டா தையவிந்த, வையங் கனவாயக்க மாற்றிடவுங் காண்பேனோ. (கச)

தாயினுநல்ல தயாளுவே நின்னையுன்னித், தீயின்மெழுகொத்துருகுஞ் சிந்தைவரக் காண்பேனோ. (கரு)

என்செயினு மென்பெறினு மென்னிறைவா வேழையன்யா, னின்செயலென் றுன்னு நினைவுவரக் காண்பேனோ. (கசு)

எள்ளத்தனையுமிரக்கமிலர்வன்பாவி
யுள்ளத்துமெந்தை யுலாவிடவுங்காண்பேனோ.

வஞ்சகத்துக் கலையமாம் வல்வினையே னுகெடுவே, னெஞ்சகத்தி லையாநீ நேர்பெறவுங் காண்பேனோ. (கஅ)

தொல்லைப்பிறவித்துயர்கெடவுமெந்தைபிரான்
மல்லற்கருணைவழங்கிடவுங்காண்பேனோ. ()

வாளாருங்கண்ணார்மயற்கடலி லாழ்ந்தேன்சற்
றுளாகவெந்தையருள்செயவுங்காண்பேனோ.()

பஞ்சாய்ப் பறக்குநெஞ்சப் பாவியைநீ கூவியையா, வஞ்சாதே யென்றின் னருள்செயவுங் காண்பேனோ. (உக)

ஆடுங்கறங்காகியலமந்துழன்றுமனம்,
வாடுமெனையையாநீவாவெனவுங்காண்பேனோ.

சிட்டர்க்கெளியசிவனேயோதீவினையேன்
மட்டற்றவாசை மயக்கறவுங்காண்பேனே. ()

உள்ளநின்றுணர்த்து மூலப்பிலா வொன்றே
நின், றள்ளலென்ற சாந்தவருள் சார்ந்திடவுங்
காண்பேனே. (உச)

ஒடுங் கருத்தொடுங்க வுள்ளுணர்வு தோன்ற
நினைக், கூடும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங் காண்
பேனே. (உரு)

வாக்கான் மனத்தான் மதிப்பரியாய் நின்னரு
ளை, நோக்காமனோக்கிநிற்கு நுண்ணறிவு காண்
பேனே. (உகூ)

இவ்வுடம்பு நீங்குமுனே யெந்தாய்கே ளின்
னருளா, மவ்வுடம்புக்குள்ளே யவதரிக்கக் கா
ண்பேனே. (உஎ)

நித்தமாயொன்றாய் நிரஞ்சனமாய் நிர்க்குண
மாஞ், சுத்தவெளி நீவெளியாய்த் தோன்றிடவு
ங் காண்பேனே. (உஅ)

கண்ணிறைந்தமோனக் கருத்தேயென் கண்
ணேயென், னுண்ணிறைந்தமாயை யொழிந்தி
டவுங் காண்பேனே. (உகூ)

அத்தா விமலா வருளாளா வானந்த, சித்தா
வெனக்குனருள் செய்திடவுங் காண்பேனே. ()

வீணேபிறந்திறந்துவேசற்றேனைசையறக்
காணேனிறைநின் கருணைபெறக்காண்பேனோ.

சட்டை யொத்த விவ்வுடலைத் தள்ளுமுன்னே நான்சகச, நிட்டையைப் பெற்றையா நிருவிகற்பங் காண்பேனோ. (௩௨)

எல்லாந் தெரியுமிறைவாவென் னல்லலெல்லாஞ், சொல்லாமு னீதான் றெருகுத்திரங்கக் காண்பேனோ. (௩௩)

அண்டபகிரண்ட மனைத்துமொரு படித்தாக், கண்டவர்கள் கண்டதிருக் காட்சியையுங்காண்பேனோ. (௩௪)

ஊனிருந்தகாய முடனிருப்ப வெந்தைநின்பால், வானிருந்த தென்னவுநான் வந்திருக்கக் காண்பேனோ. (௩௫)

தினையத் தனையுந் தெளிவறியாப் பாவியேன், னினைவிற் பரம்பொருணீ நேர்பெறவுங் காண்பேனோ. (௩௬)

துன்பமெனுந் திட்டனைத்துஞ் சூறையிடவையாவே, யின்பவெள்ளம் வந்திங் கெதிர்ப்படவுங் காண்பேனோ. (௩௭)

ஆகாதோவென்கண்ணி.

கல்லாநெஞ்சங் கரைந்துருக வெத்தொழி
ற்கும், வல்லாய்நின் னின்பம் வழங்கினு லாகா
தோ. (க)

என்னையறிய வெனக்கறிவாய் நின்றருணின்,
றன்னையறிந் தின்பநலஞ் சாரவைத்தா லாகா
தோ. (உ)

பொய்ம்மையமேயான புரைதீர வெந்தையின்
ப, மெய்ம்மையம் வந்தென்னை விழுங்கவைத்தா
லாகாதோ. (ங)

மட்டிலாச் சிற்சுகமாம் வாழ்வேநின் னின்ப
மயம், சிட்டர்போல் யானருந்தித் தேக்கவைத்
தா லாகாதோ. (ச)

அத்தாநின்பொற்றாளடிக்கேயனுதினமும்
பித்தாக்கியின்பம்பெருகவைத்தாலாகாதோ. ()

மெல்லியலார்மோக விழற்கிறைப்பேனையாநின்
னெல்லையிலானந்தநலமிச்சித்தாலாகாதோ. ()

சுட்டழகா யெண்ணுமனஞ் சூறையிட்டான
ந்தமயக், கட்டழகாநின்னைக் கலக்கவைத்தாலா
காதோ. (எ)

சோதியேநந்தாச்சுகவடிவேதூவெளியே
ஆதியேநின்னையறியவைத்தாலாகாதோ. (அ)

நேசஞ்சிறிதுமிலேனின்மலனேநின்னடிக்கே
வாசஞ்செயவிரங்கிவாவென்றாலாகாதோ. (கூ)

என்னறிவுக்குள்ளே யிருந்ததுபோலேயாவே, நின்னறிவு ணின்னுடன்யா னிற்கவைத்தா லாகாதோ. (கo)

ஆதிப்பிரானேயென்னல்லலிருளகல்ச்
சோதிப்ரகாசமயந் தோன்றுவித்தாலாகாதோ.

ஆசைச்சுழற்கடலிலாழாமலேயாநின்
நேசப்புணைத்தாணிறுத்தினலாகாதோ. (கஉ)

..சநிக ளங்களெல்லாம் பஞ்சாகச் செஞ்செவே, யீசவென வாவென் றிரங்கினலாகாதோ. (கஙு)

ஓயாவுள்ளன்பா யுருகிவாய் விட்டாற்றிச், சேயாகி யெந்தைநின்னைச் சேரவைத்தா லாகாதோ. (கசு)

ஆதியாம்வாழ்வாயகண்டிதமாய் நின்றபரஞ், சோதிநீ யென்னைத் தொழும்பனென்று லாகாதோ. (கரு)

விண்ணூரக்கண்ட விழிபோற் பரஞ்சோதி, கண்ணூர நின்னிறைவைக் காணவைத்தா லாகாதோ. (கசு)

சேராமற் சேர்ந்துநின்று சின்மயனே நின்மயத்தைப், பாராமற் பாரொனநீ பக்ஷம்வைத்தா லாகாதோ. (கஎ)

கண்ணாடிபோலவெல்லாங்காட்டுந்திருவருளை
உண்ணாடியைய ருருகலவத்தாலாகாதோ. ()

மூலவிருள்கால்வாங்க மூதறிவுதோன்றவரு
ட், கோலம்வெளியாகவெந்தை கூடுவித்தாலா
காதோ. (கக)

சாற்றரியவின்பவெள்ளந் தாக்குமதினீமுளை
க்கி, லூற்றமுறுமென்னவதி லுண்மைசொன்னா
லாகாதோ. (உ0)

கையுங்குவித்திரண்டு கண்ணருவி பெய்யே
வரு, ளையநின்றாட்கீழே யடிமைநின்றா லாகா
தோ. (உக)

இல்லையோவென்கண்ணி.

ஏதுந்தெரியாதெனைமறைத்தவல்லிருளை
நாதநீக்கவொருஞானவிளக்கில்லையோ. (க)

பணியற்றுநின்று பதைப்பறவென் கண்ணு
ண், மணியொத்தசோதியின்ப வாரியெனக்கில்
லையோ. (உ)

எம்மாலறிவதறவெம்பெருமான்யாதுமின்றிச்
சும்மாவிருக்கவொருசூத்திரந்தானில்லையோ()

நாய்க்குங்கடையானே னதாநின்னின்பமய
ம், வாய்க்கும்படியினியோர் மந்திரந்தானில்லை
யோ. (ச)

ஊனாகநிற்குமுணர்வைமறந்தையாநீ.
தானாகநிற்கவொருதந்திரந்தானில்லையோ. (ரு)

அல்லும்பகலுமகண்டவடிவேயுனைநான், புல்லும்படியெனக்கோர் போதனைதானில்லையோ.

வேண்டாவோவென்கண்ணி.

கண்டவடிவெல்லாநின் காட்சியென்றேனைகை குவித்துப், பண்டுமின்றுநின்றவென்னைப் பார்த்திரங்கவேண்டாவோ. (க)

வாதனையோடாடுமெனப்பாம்புமாயவொருந்
போதனைதந்தையர் புலப்படுத்தவேண்டாவோ

தன்னையறியத் தனியறிவாய்நின்றருளு, நின்னையறிந்தென்னறிவை நீங்கிநிற்கவேண்டாவோ

அள்ளக்குறையா வகண்டிதா னந்தமெனும், வெள்ளமெனக்கையா வெளிப்படுத்தவேண்டாவோ. (ச)

அண்டனேயண்ட ரமுதேயென் னுருயிரே, தொண்டனேற்கின்பந் தொகுத்திரங்க வேண்டாவோ. (ரு)

பாராதேநின்றுபகையாதேசும்மாதான்
வாராயெனவும்வழிகாட்டவேண்டாவோ. (சு)

நல்லறிவேயென்கண்ணி.

எண்ணிறைந்தமேன்மைப்படைத் தெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிராய்க், கண்ணிறைந்தசோதியைநாங் காணவாநல்லறிவே. (க)

சித்தானநாமென்சடத்தைநாமென்னவென்றுருந், சித்தானவுண்மைதனைச்சாரவாநல்லறிவே.

அங்குமிங்கு மெங்குநிறை யற்புதனார்பொற்பறிந்து, பங்கயத்துள்வண்டாய்ப் பயன்பெறவாநல்லறிவே. (ங)

கான்றசோறென்னவிந்தக் காசினிவாழ்வத்தனையுந், தோன்றவருள்வெளியிற் றோன்றவாநல்லறிவே. (ச)

பலவகைக்கண்ணி.

என்னரசேகேட்டிலையோ வென்செயலோவேதுமிலை,தன்னரசுநாடாகித்தத்துவங்கூத்தாடியதே. (க)

பண்டொருகா னின்பாற் பழக்கமுண்டோவெந்தைநினைக், கண்டொருகாற்போற்றக் கருத்துங்கருதியதே. (உ)

வேறு.

கண்டனவேகாணுமன்றிக் காணுவோகாணுமென், கொண்டறிவேனொன்றைநினைக் கூடுங்குறிப்பினையே. (ங)

கல்லாலடியில்வளர் கற்பகமே யென்னளவோ, பொல்லாவினைக்குப் பொருத்தந்தான் சொல்லாயே. (ச)

தப்பிதமொன் றின்றியது தானாகநிற்கவுண்மை, செப்பியதுமல்லாலென் சென்னியத்தொட்டனையே. (ரு)

வேறு.

மாசானநெஞ்சனிவன் வஞ்சனென்றோவாய்திறந்து, பேசாமௌனம் பெருமான்படைத்ததுவே. (சூ)

கற்பதெல்லாங் கற்றேமுக் கண்ணுடையாய் நின்பணியாய், நிற்பதுகற்றன்றோ நிருவிகற்பமாவதுவே. (எ)

மூன்னளவில்கன்மமுயன்றுனிவனென்றோ
வென்னளவிலெந்தாயிரங்காதிருந்ததுவே. ()

வேறு.

நெஞ்சகம்வேறாகி நினைக்கூட வெண்ணுகின்ற, வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய் வாய்க்குமா றெவ்வாறே. (கூ)

வேறு.

பள்ளங்கடோறும்பரந்தபுனல்போலுலகி
லுள்ளம்பரந்தாலுடையாயென்செய்வேனே. ()

முன்னினைக்கப் பின்மறைக்கு மூடவிரு ளாகெடுவே, னென்னினைக்க வென்மறக்க வெந்தைபெருமானே. (கக)

வல்லாளாமோனுநின் வான்கருணை யென்னி டத்தே, யில்லாதே போனு னெவ்வண்ண முய்வேனே. (௧௨)

வேறு.

வாக்குமனமுமவை முறவெந்தைநின்னை
நோக்குமவுனமிந்தநூலறிவிலுண்டாமோ. ()

ஒன்ருய்ப்பலவாயுலகமெங்குந்தானேயாய்
நின்ருயையாவெனைநீநீங்கற்கெளிதாமோ. ()

ஆவித்துணையேயருமருந்தேயென்றனைநீ
கூவியழைத்தின்பங்கொடுத்தாற் குறைவாமோ

எத்தனையோநின்விளையாட்டெந்தாய்கே ளிவ்வளவென், றத்தனையுமென்னு லறியுந் தரமாமோ. (௧௬)

தேடுவார்தேடுஞ்சிவனேயோநின்றிருத்தாள்
கூடுவான்பட்டதுயர்கூறற்கெளிதாமோ. (௧௭)

வேறு.

பற்றினதைப்பற்றுமெந்தாய் பற்றுவிட்டாற் கேவலத்தி, லுற்றுவிடு நெஞ்சமுனை யொன்றி நிற்ப தெப்படியோ. (௧௮)

ஒப்பிலாவொன்றேநின் னுண்மையொன்றுங் காட்டாமற், பொய்ப்புவியை மெய்போற் புகுத்திவைத்த தென்னேயோ. (௧௯)

காலாற் வழிதடவுங் காலத்தே கண்முளைத் தாற், போலே யெனதறிவிற் போந்தறிவாய் நில்லாயோ. (உ0)

தன்னரசு நாடாஞ் சடசால பூமியிசை, யெ ன்னரசேயென்னை யிறையாக நாட்டினையோ. ()

வேறு.

திங்களமுதாநின் றிருவாக்கை விட்டரசே, பொங்குவிடமனைய பொய்நூல்புலம்புவனே.

உன்னவுன்னவென்னையெடுத் துள்விழுங்கு நின்னிறைவை, யின்னமின்னங் காணமனொந் தாய் சுழல்வேனே. (உஙு)

ஆராவமுதனையவானந்தவாரியென்பாற் றூராமலையாநீதள்ளிவிடவந்ததென்னே. (உச)

நின்றநிலை.

நின்றநிலையேநிலையாவைத்தானந்த
நிலைதானேநிருவிகற்பநிலையுமாகி
யென்றுமழியாதவின்பவெள்ளந்தேக்கி
யிருக்கவெனைத் தொடர்ந்து தொடர்ந்திழுக்குமந்தோ (க)

இருக்காதிமறைமுடிவுஞ்சிவாகமாதி
யிதயமுங்கைகாட்டெனவே யிதயத்துள்ளே
யொருக்காலேயுணர்ந்தவர்கட்கெக்காலுந்தா
னழியாதவின்பவெள்ளமுலவாநிற்கும் (உ)

கற்றதுங்கேட்டதுந்தானேயேதுக்காசக்
கட்டமென்றருட்டெதற்கோகல்லாமெலம்மா
குற்றமறக்கைகாட்டிங்கருத்தைக்கண்டு [ன்
குணங்குறிபற்றின்பநிட்டைகூடவன்றோ.()

பாடுகின்றபனுவல்.

பாடுகின்றபனுவலோர்க
டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி
லாடுகின்றவழகனே. (க)

அத்தனென்றுநின்னையே
பத்திசெய்துபனுவலால்
பித்தனின்றுபேசவே
வைத்ததென்னவாரமே. (உ)

சிந்தையன்புசேரவே
நைந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே
தந்திரங்குதாணுவே. (௩)

அண்டரண்டம்யாவுநீ
கொண்டுநின்றகோலமே
தொண்டர்கண்டுசொரிகணீர்
கண்டநெஞ்சுகரையுமே. (௪)

அன்னைபோலவருண்மிகுத்து
மன்னுஞானவரதனே

என்னையேயெனக்களித்த
நின்னையானுநினைவனே. (ரு)

ஆனந்தக்களிப்பு.

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ
சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆதியனாதியுமாகி-எனக், கானந்தமாயறிவாய்நின்றிலங்குஞ், சோதிமௌனியாய்த் தோன்றி-அவன், சொல்லாதவார்த்தையைச் சொன்னாண்டிதோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (க)

சொன்னசொல் லேதென்று சொல்வேன் - என்னைச், சூதாய்த்தனிக்கவே சும்மாவிருத்தி, முன்னிலை யேதுமில்லாதே - சுக, முற்றச்செய்தேயெனைப் பற்றிக் கொண்டாண்டி — சங்கர சங்கர சம்பு. (உ)

பற்றியபற்றறவுள்ளே - தன்னைப், பற்றச்சொன்னான் பற்றிப்பார்த்த விடத்தே, பெற்றதையேதென்றுசொல்வேன் - சற்றும், பேசாதகாரியம் பேசினான்தோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. ()

பேசாவிடும்பைகள்பேசிச் - சுத்தப், பேயங்கமாகிப் பிதற்றித்திரிந்தேன், ஆசா பிசாசைத் துரத்தி - ஐய, னடியிணைக்கீழே யடக்கிக் கொண்டாண்டி—சங்கர சங்கர சம்பு. (சு)

அட்டக்கிப்புலனைப்பிரித்தே - அவ, ளாகியமே னியிலன்பை வளர்த்தேன், மடக்கிக்கொண்டா னென்னைத்தன்னுட் - சற்றும், வாய்பேசா வண்ண மரபுஞ் செய்தாண்டி—சங்கர சங்கர சம்பு.

மாண்பக்கெடுத்தனன் கெட்டேன் - இத்தை, வாய்விட்டுச் சொல்லிடின் வாழ்வெனக்கில்லை, காவுபுருஷனுமல்லன் - என்னைக், காக்குந்தலைமைக்கடவுள் காண்மின்னே — சங்கர சங்கர சம்பு. (சு)

கடலின்மடை விண்டதென்ன - இரு, கண்களுமானந்தக் கண்ணீர்சொரிய, உடலும் புளகிதமாக - என, துள்ளமுருக வுபாயஞ்செய்தாண்டி—சங்கர சங்கர சம்பு. (எ)

உள்ளதுமில்லதுமாய்முன் - னுணர், வதுவாயுள்ளுளங் கண்டதெல்லாம், தள்ளெனச் சொல்லி யென்னையன் - என்னைத், தானாக்கிக்கொண்ட சமர்த்தைப்பார்தோழி — சங்கர சங்கர சம்பு. (அ)

பாராதிபூதநீயல்லை - உன்னிப், பாரிந்திரியங் கரணநீயல்லை, யாரா யுணர்வுநீயென்றான்-ஐய, னன்பா யுரைத்தசொல் லானந்தந்தோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (கூ)

அன்பருக்கன்பான மெய்யன் - ஐய, னானந்த மோன னருட்குருநாதன், தன்பாதஞ் சென்னி

யில் வைத்தான் - என்னைத், தானறிந்தேன் மனா ந்தானிறந்தேனே—சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௦)

இறப்பும் பிறப்பும்பொருந்தா - எனக், கெவ் வளாய்வந்ததென் றெண்ணியான்பார்க்கில், மற ப்புநினைப்புமாய்நின்ற - வஞ்ச, மாயாமனந்தான் வளர்ந்ததுதோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௧)

மனதேகல்லாலெனக்கன்றோ-தெய்வ, மௌ னகுருவாகிவந்துகைகாட்டி, என தாம்பணியவ மாற்றி - அவ, னின்னருள்வெள்ளத்திருத்திவை த்தாண்டி—சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௨)

அருளாலெவையும்பா ரென்றான் - அத்தை, யறியாதேசுட்டியென் னறிவாலே பார்த்தேன் இருளான பொருள் கண்டதல்லால் - கண்ட, வென்னையுங் கண்டில னென்னேடி தோழி— சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௩)

என்னையுந்தன்னையும் வேறா - உள்ளத், தெ ண்ணாதவண்ண மிரண்டறநிற்கச், சொன்னது மோவொரு சொல்லே - அந்தச், சொல்லால் விளைந்த சுகத்தையென்சொல்வேன் — சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௪)

விளையுஞ்சிவானந்தபூமி - அந்த, வெட்டவெ ளிக்கண்ணிக் துட்டவிருளாங், களையைக் களைந் துபின்பார்த்தேன் - ஐயன், களையன்றி வேறொ ன்றுங் கண்டிலன்தோழி—சங்கர சங்கர சம்பு.

கண்டார் நகைப்புயிர்வாழ்க்கை - இரு, கண்
கள்ளோடுங்கண்டுங் கண்டோந்துயிருன், கொண்டா
ர்போற் போருலும்போகும் - இதிற், குணமே
து ஈலமேது கூறுய்நீதோழி — சங்கர, சங்கர
சம்பு. (௧௬)

நலமேது மறியாதவென்னைச் - சுத்த, நாதா
ந்தமோனமா நாட்டத்தேசஞ், சலமேது மில்
லாமலெல்லாம்-வல்லான், ருளாலென்றலைமீது
தாக்கினுன்தோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. ( )

நாக்குநல் லானந்தசோதி - அணு, தன்னிற்
சிறியவென்னைத் தன்னருளாற், போக்குவர வற்
றிருக்குஞ் - சுத்த, பூரணமாக்கினுன் புதுமை
காண் மின்னே—சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௮)

ஆக்கியளித்துத்துடைக்குந் - தொழி, லத்த
னைவைத்து மௌனத்தனையேனுந், தாக்கற நிற்
குஞ் சமர்த்தன் - உள்ள, சாக்ஷியைச்சிந்திக்கத்
தக்கதுதோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (௧௯)

சிந்தைபிறந்தது மாங்கே - அந்தச், சிந்தை
யிறந்து தெளிந்ததுமாங்கே, எந்தநிலைகளு மா
ங்கே - கண்ட, யான்ருனிரண்டற்றிருந்ததுமா
ங்கே—சங்கர சங்கர சம்பு. (௨௦)

ஆங்கென்று மீங்கென்று முண்டோ - சச்சி,
தானந்தசோதி யகண்டவடிவாய், ஓங்கிநிறைந்

தது கண்டாற்-பின்ன, ரொன்றென் றிரண்டெ
ன் றுரைத்திடலாமோ—சங்கர சங்கர சம்பு.()

என்றுமழியுமிக்காயம் - இந்த, யெதுக்கு
மெய்யென் றிருந்தீருலகீர், ஒன்றுமறியாத நீ
ரோ - யம, னேலைவந்தாற்சொல்லவுத்தரமுண்
டோ—சங்கர சங்கர சம்பு. (உஉ)

உண்டோநமைப்போலவஞ்சர்-மல, மூறித்த
தும்பு முடலைமெய்யென்று, கொண்டோபிறை
ப்பறிங்கையோ - அருட், கோலத்தைமெய்யெ
ன்று கொள்ள வேண்டாவோ — சங்கர சங்கர
சம்பு. (உங)

வேண்டாவிருப்பும் வெறுப்பும் அந்த, வில்
லங்கத்தாலேவிளையுஞ்சனனம், ஆண்டானுரை
த்தபடியே - சற்று, மசையாதிருந்துகொள்ளறி
வாகிநெஞ்சே—சங்கர சங்கர சம்பு. (உச)

அறிவாருமில்லையோவையோ - என்னை, யா
தொன்றறியாத வங்கதேசத்தில், வழிதே காமத்
தீவிற் சிக்கி - உள்ள, வான்பொருடோற்கவோ
வந்தேனன்றோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. (உரு)

வந்தவரவைமறந்து-மிக்க, மாதர்பொன்பூமி
மயக்கத்திலாழும், இந்தமயக்கையறுக்க - என
க், கெந்தைமெய்ஞ்ஞான வெழில்வாள்கொடுந்
தான் சங்கர சங்கர சம்பு. (உசா)

வாக்குங் கன்னியர் போக்கும் - மம, நானதைக்
கண்டுணர்ந்திரு பொய்யென்றே, வேதாகம
தெய்வீகமான - என்னின், நீக்கோர் தூக்கை
விதியன்றே தோழி—சங்கர சங்கர சம்பு. ()

விதிக்கும் பிரபஞ்ச மெல்லாம் - சுத்த, வெளி
யினுஞ்ச மென்ன வேதோரமங்கள், மதிக்குமெ
தனைமதியார்-அவர், மார்க்கந் தன்மார்க்கஞ்சன்
மார்க்கமோமானே—சங்கர சங்கர சம்பு. ()

சன்மார்க்கமாதர் மயக்கம்-மனத், தாமந்து
ப்பற்றுது சொன்னேன் சனகன், தன்மார்க்கநீதி
திட்டாந்தம்-அவன், றனக்கட்டாளை சதானந்தனே
ன்றே—சங்கர சங்கர சம்பு. (௨௯)

அன்றென்றும் ஆமென்று முன்னிட்டோ - உனைக்,
காணத்தாம் வேண்டு மெதியாமிச்சத்தே, நின்றுந்
தெரியுமெனவே-மறை, நீதியெல்லாந் திசைத்துந்தி
னன்றோழி—சங்கர சங்கர சம்பு-சிவ, சங்கர
சங்கர சங்கர சம்பு. (௩௦)

அகவல்.

திருவருண் ஞானஞ் சிறந்தருள் பொழிக்கும்
குருவடிவான குறைவிலா நிறைவே
நின்றவொன்றே நின்மலவடிவே
குன்றுப் பொருளே குணப்பெருங்கடலே
ஆதியமந்த முமானத் தயமாஞ்

சோதியேசத்தேதொலேவிலாமுதலே
சீர்மலிதெய்வத்திருவருள்தனுற்
பார்முதலண்டப்பரப்பெலாநிறுவி
அண்டசமுதலாமெண்டருநால்வகை
எழுபிறவியிற்றுழாதோங்கும்
அனந்தயோனியினினம்பெறமல்க
அணுமுதலசலமானவாக்கையுங்
கணமுதலளவிற்கற்பகாலமுங்
கன்மப்பகுதித்தொன்மைக்கீடா
இன்னப்பொழுதேனுந்தமக்கெனவறிவிலா
ஏழையுயிர்த்திரள்வாழவமைத்தனே
எவ்வுடலெடுத்தாரவ்வுடல்வாழ்க்கை
இன்பமெனவேதுன்பமிலேயெனப்
பிரியாவண்ணமுரிமையின்வளர்க்க
ஆதரவாகக்காதலுமமைத்திட்
டேகமின்றியேதேகநானென
அறிவுபோலறியாமையியக்கிக்
காலமுங்கன்மமுங்கட்டுங்காட்டியே
மேலுநரகமுமேதகுசுவர்க்கமும்
மாலறவகுத்தனேயேலும்வண்ணம்
அமையாக்காதலிற்சமயகோடி
அறம்பொருளாதிதிறம்படநிலேயிற்
குருவாயுணர்த்தியொருவர்போலனேவரும்
தந்தநிலேயேமுந்திமுடிவென
வாததர்க்கமும்போதநூல்களும்

நிறைவிற் காட்டியே குறைவின்றி வயங்க
அங்கங்கு நின்றனை யெங்குமாகிச்
சமயாதீதத் தன்மையாகி,
இமையோர் முதலிய யாவரு முனிவருந்
தம்மைக்கொடுத்திட் டெம்மையாளென
ஏசற்றிருக்கயாசற்ற ஞான
மலமுங்காட்டினை ஞானமிலேற்கு
நிலையுங்காட்டுத னின்னருட் கடனே.

வண்ணம்.

அருவென் பனவுமன்றி உருவென் பனவுமன்றி
அகமும் புறமுமன்றி முறைபிற ழாது
குறியுங் குணமுமன்றி நிறைவுங் குறைவுமன்றி
மறையொன் றெனவிளம்ப விமலம தாகி
அசலம் பெறவுயர்ந்து விபுலம் பெறவளர்ந்து
சபலஞ் சபலமென்று ளறிவினர் காண
ஞானவெளியிடை மேவுமுயிராய், (௫)

அனலொன் றிடவெரிந்து புகைமண் டிடவெதன்
புனலொன் றிடவமிழ்ந்து மடிவில தாதை [று
சருவும் பொழுதுயர்ந்து சலனம் படுவதன்று
சமர்கொண் டழிவதன்றே றியல்பின தாகும்
அவனென் பதுவுமன்றி அவளென் பதுவுமன்றி
அதுவென் பதுவுமன்றி யெழில்பெறு லாவும்
ஆருநிலையறியா தபடியே, (௬)

இருளென் பதுமன்றி யொளியென் பதுமன்
றி எவையுந் தனுளடங்க வொருமுத லாகும்
உளதென் பதுமன்றி யிலதென் பதுமன்றி
உலகந் தொழவிருந்த வயன்முத லோர்கள்
எவருங் கலைகொண்டு சமயங்களில் விழுந்து
சுழலும் பொழுதிரங்கி யருள்செய் மாறு
கூறரியசகமாயையறவே, (௪௯)

எனதென் பதையிகழ்ந்த வறிவின் றிரளின்
றறிவொன் றெனவிளங்கு முபயம தாக [று
அறியுந் தரமுமன்று பிறியுந் தரமுமன்று
அசரஞ் சரமிரண்டி னொருபடி யாகி
எதுசந் ததநிறைந்த ததுசிந் தனையிறந்த
ததுமங் களசுபங்கொள் சுகவடி வாகும்
யாதுபரமதைநாடியறிநீ, (௫௰)

பருவங் குலவுகின்ற மடமங் கையர்தொடங்கு
கபடந் தனில்விழுந்து கெடுநினை வாகி
வலையின் புடைமறிந்த மறியென் றவசமுண்டு
வசனந் திரமுமின்றி யவரித ழூறல்
பருகுந் தொழிலிணங்கி யிரவும் பகலுமின்சொ
பகரும் படிதுணிந்து குழலழ காக [ல்
மாலைவகைபலசூடியுடனே, (௫௧)

பதுமந் தனையிசைந்த முலையென் றதையுகந்து
வரிவண் டெனவுழன்று கலியெலன வாடுஞ்

சிறுகிண்கிணி சிலம்பு புனைதண்டை கலன்முழுங்
ஒலிநன்றெனமகிழ்ந்துசெவிகொளநாசி [கும்
பசுமஞ்சளின் வியந்த புணருந் திட்பமுகந்து
பவபிஞ்சிட விறைஞ்சி வரிசையி னூடு
சீரலின்மிசைமுடிசூடிமயலாய், (௮)

மருளுந் தெருளுமொந்து கதியென்பதைமறந்து
மதனன் சலதிபொங்க விரணைம தான
அளிபுன் டனைவளைந்து விரல்கொண் டுறவளைந்
சுரதஞ் சுகமிதென்று பரவச மாகி [து
மருவுந் தொழின்மிகுந்து தினமுந்தினமும்விஞ்
வளரும் பிறைகுறைந்த படிமதி சோர [சி
வாரமெத்தனமேனிதிரையாய், (௯)

வயதும் படவெழுந்து பிணியுந் திமிதிமென்று
வரவுஞ் செயலழிந்து இருமலு மாகி
அனமுஞ் செலுதலின்றி விழியுஞ்சுடர்களின்று
முகமுங் களைகளின்று சரியென நாடி
மனையின் புறவிருந்த வினமுங் குலைகுலைந்து
கலகஞ் செயவிருண்ட யமன்வருங் வேளை
எதுதுணை பழிகாரமனமே. (க)

தாயுமானசுவாமிகள் பாடல்

முற்றிற்று.

அருள்வாக்கிய அகவல்.

இஃது தாயுமானசுவாமிகளுடைய
மாணாக்கராகிய
அருளையரென்பவர்
மேற்படி சுவாமிகளைத் துதிசெய்தது.

திருவளர்கருணைச்சிவானந்தபூரணை
மொருவருமறியாவொருதனிச்சித்து
நவந்தருபேதமாய்நாடகநடிக்கும்
பவந்தனைநீக்கிப்பரிக்குமருள்பராபரங்
கண்டுறுங்கருத்துங்கதிரொளிபோல
நண்ணிடவெனக்குநல்கியநன்மை
யொன்றாய்ப்பலவாயொப்பிலாமோனக்
குன்றாய்நிறைந்தருளாப்பெருங்குன்ற
மண்ணையும்புனலையும்வளியையுங்கனலையும்
விண்ணையும்படைத்தளித்திலாவித்துப்
பங்கமனைத்தையும்பாழ்படநூறியென்
சிந்தையுட்புகுந்தசெழுஞ்சுடர்ச்சோதி
வின்னொணுஞானம்விளங்கியமேலோர்
கொள்ளைகொண்டின்னைக்குறைவிலாநிறைவு
தாட்டாமரைமலர்த்தாணினைப்பவர்க்குக்
காட்டாவின்பங்காட்டியகதிநிலை
வாக்கான்மனத்தான்மதித்திடவரிதென
நோக்காதிருக்கநோக்கியநோக்க
மாதிபராபதியாய்ப்பண்டமாய்க்கண்ட
சோதியாய்விரிந்துதுலங்கியதோற்றம்

பரவெளிதன்னிற்பதிந்தவென்றுளத்திற்
கிரணவிரவிமேற்கொளும்வெள்ளொளி
சுட்டிக்கடங்காச்சோதியடியார்
மட்டிக்கடங்கும்வான்பெருங்கருணை
யெட்டிலைக்கடங்காவேகப்பெருவெளி
தில்லைப்பொதுவிற்றிருநடத்தெய்வம்
வாதவூரெந்தையைவரிசையாய்விழுங்கும்
போதவூர்மெய்க்கர்ப்பூரவிளக்குச்
சுகமாயகண்டத்தூவெளியெல்லாந்
திகழவேகாட்டுஞ்சின்மயசாக்ஷி
செழுந்தமிழ்ப்பணாச்சிவலிங்கமாகி
விழுங்கியஞானவித்தகவேழ
மெழிற்றருபட்டினத்திறைவனையென்று
மழிவிலாலிங்கமாக்கியவ்ஜோதி
சாந்தபூமிதன்னருள்வெள்ள
மார்ந்தநிலைசையாக்ககளம்
பரவுவார்நெஞ்சிற்பரவியமாட்சி
யிரவுபகலற்றவேகாந்தக்காட்சி
யாட்சிபோலிருக்குமகிலந்தனக்குச்
சாக்ஷியாயிருக்குந்தாரகத்தனிமுத
லாணும்பெண்ணுமலியுமல்லாததோர்
தாணுவாய்நின்றசத்தாந்தனிச்சுட
ரொன்றுமென்னையுமெப்படுப்பட்ட
யுள்ளும்புறம்புமுலாவியவொருபெரு
ளாளவிலாமதந்தொறுமவரவர்பொருளா
வுளநிறைந்திருக்குமொருபொற்பணிதி

துள்ளுமனப்பேய்நடுக்கத்துறக்கக்
கொள்ளுமோனவாள்கொடுத்திடுமரசே
பெரியபேறுபேசாப்பெருமை
யரியவுரிமையளவிலாவளவு
துரியநிறைவுதோன்றுவித்தும்
விரியுநல்லன்புவிளைத்திடும்விளைவு
திராப்பிணியாஞ்செனனமறுக்க
வாராவரவாய்வந்தசஞ்சீவி
பாலைக்கரும்புபாகமுதுக்கட்டிநீள்
சோலைக்கனிபலாச்சுளைகதலிக்கனி
பாங்குறுமாங்கனிபாதேன்சருக்கரை
பொங்குகற்கண்டுசேர்த்தொன்றாய்க்கூட்டி
யருந்தியரசமெனவநிருசமாதியிற்
பொருந்தியவின்பம்பொழிசிற்சுகோதய
மெங்கணுநிறைந்தவியல்பினையெனக்குச்
செங்கையால்விளங்கத் தெரிந்துமெய்த்தேசி
தன்னையறிவித்துத்தற்பரமாகி [ன்
யென்னுளத்திருந்தருளேகநாயக
னடிமுடியில்லாவருட்பொருளெனக்கு
முடியடியிதுவெனமொழிந்திடுமுதல்வன்
மெய்யலான்மற்றவைமெய்யலவெல்லாம்
பொய்யெனவறியெனப்புன்னகைபுரிந்தோ
னருளும்பொருளுமபேதமாயிருந்து
மிருதிறனென்னுமியலுமுண்டென்றே
னருளெனக்குண்டேலருளும்வெளிப்படும்
பொருள்பெற்றாலெனபொருட்குமென்றுரைத்தருள்

ரத்தசந்திரன்றிதன்மையுந்தானோ
யொத்தலஞ்சதசத்துரங்கெளவுரைத்தோ
ஞானவயிறுவிடனருளுருமிதன்னைக்
காணருமேர்மையாற்காணவேயுரைத்தோன்
செம்பழுவலெனவந்திராதிழுக்கும்
கன்மம்விடாதெனக்காட்டியவள்ள
லாறிலதெனவுமுறுதலான்மாயை
வளியிலதெனவுமருந்தினிதுரைத்தோ
னில்லறத்திருந்துமிதயமடக்கிய
வல்லவன்றேகோமகாயோகியென்றோன்
றறவறத்திருந்தாற்சுழ்மனக்குரங்கொன்
றவைசையறியானஞ்ஞானியென்றே
னிறவாமனந்தானிறக்கவுணர்த்திப்
பிறவாவரந்தரும்பேரறிவாள
னத்தனாருளாலனைத்தையுமியக்குஞ்
சுத்தமாமாயையின்றோற்றமென்றுரைத்தோ
னிருண்மலமகலவிசைந்திலழுத்தும்
பொருளருட் டிரோதைப் பொற்பெனப்புகன்
விறாசிவமுதல்விளம்பியபடியே [றோன்
யாறுமுறுதியென்றறிருக்குறைப்போன்
கொல்லாவிரதங்குலயத்தோர்க
ளெல்லாம்பெறுமினென்றியம்பியதயாநிதி
தருமமூந்தானமூந்தவமும்புரிபவர்க்
குரிமையாயவரோடுறவுகலப்பான்
மன்னுயிர்போலத்தரணியின்மருவிய
மன்னுயிரனைத்தையும்வளர்த்திடும்வேந்தன்

களவுவஞ்சனைகள்செய்கருமிகடமக்குந்
தெளிவுவந்துறவருள்செய்திடுந்திறத்தோன்
தான்பெறும்பேறுசகமெலாம்பெறவே
வான்பெருங்கருணைவழங்கியமாரி
தஞ்சமென்றடைந்ததாபதர்தம்மை
யஞ்சலென்றருளுமறிஞர்சிகாமணி
சீவகோடிகளுஞ்சித்தர்கோடிகளும்
யாவரும்புகழயாவையுமுணர்ந்தோன்
யானெனதென்னுமிறைவனெம்பெருமான்
றானவனாகியதலைவனெங்கோமா
னருணகிரியார்க்காறுமுகன்சொலும்
பொருணலமல்லதுபொருளெனமதியான்
பூதமுதலாப்பொலிந்திடுநாத
பேதமுங்கடந்தபெருந்தகைமூர்த்தி
மூலாதாரமுதலாயுள்ள
மேலாதாரமும்வெறுவெளிகண்டவன்
மண்டலமூன்றிலுமன்னியவுருவிலுங்
கண்டவையத்திலுங்கடவுளாய்நின்றோன்
பகர்சமயந்தொறும்பரமேயிருந்து
சுகநடம்புரியுந்தொழிலெனச்சொன்னோன்
பேதவபேதபேதாபேத
போதமிதுவெனப்புகன்றிடும்புண்ணிய
னீதுநானெனவேயாற்றிடுமனுபவஞ்
சதுர்வேதாந்தத்தன்மையென்றுணர்த்தோ
னல்லும்பகலுமறிவானோர்க்குச்
சொல்லும்பொருளுஞ்சுமையெனச்சொன்னோ [ன்

சுத்தகோதருவாஞ்சுவாமிநாயகற்கெனி
னாதிகமெய்ஞ்ஞானமல்லவோவென்றே
னேசயோகத்துறுநிருபரெல்லாந்தொழு
யிராஜயோகத்திறையிராஜயோகத்தான்
பொறுமைதெளிவுபுனிதவாசார
மறுவில்லாவண்மைவாரமியற்கை
தண்ணமர்சாந்தந்தயங்கியகீர்த்தி
யெண்ணெண்கலைபயிலிணையிலாக்கல்வி
நல்லவிரக்கநிலைசத்திய
மில்லையென்னாமலெவர்க்குந்தருங்கொடை
நற்குணமெல்லாநண்ணியபெருந்தகை
சிற்குணவாரிதிருவருட்செல்வன்
கரமேலெடுத்துக்கருத்துறவணங்கிப்
பரமேயுனக்குப்பரமெனப்பகர்ந்தோ
னலடிமேவுமரசினையடுத்தே
சிலமெய்ஞ்ஞானந்தெளிந்தனனென்னவுஞ்
சித்தமெளனிதிடசித்தமாக
வைத்தநிலையின்வளர்ந்தனனென்னவு
மூலன்மரபின்முளைத்தமெளனிதன்
பாலன்யானெனவும்பரிவொடும்பகர்ந்தோன்
வடமொழியியற்கையின்மகிமையையுணர்ந்து
திடமுறமுப்பொருட்டிறத்தையுந்தெளிந்து
கண்டமுதென்னக்கனிரசமென்னத்
தண்டமிழ்மாரிதன்னைப்பொழிந்து
சித்தியுமுத்தியுஞ்சிறந்தருள்கொடுக்கு
நித்தியநிரஞ்சனநிராலம்பநிறைவைப்

பாடியுநாடியும்பணிந்தெழுந்தன்பா
லாடியுமரற்றியுமகங்குழைவெய்தியு
முடலங்குழையவுரோமஞ்சிலிர்ப்பப்
படபடென்றுள்ளம்பதைத்துப்பதைத்துப்
பாங்குறுநெட்டுயிர்ப்பாகிப்பரதவித்
தேங்கியேங்கியிரங்கியிரங்கி
யோய்ந்தபம்பரம்போலொடுங்கியேசிறிது
மேய்ந்தவிழிகளிமைப்பதுமின்றிச்
சோர்ந்துசோர்ந்துதுவண்டுதுவண்டுமெய்
யார்ந்தவன்போலவசமுற்றடிக்கடி
யுண்ணடுக்குறவேயுருகியேசற்றுத்
தண்ணமர்மொழியுந்தழுதழுத்திடவே
யுள்ளும்புறம்புமொருமித்துருகி
வெள்ளநீர்போல்விழிநீர்பெருக்கிக்
கன்றுபசுவைக்கருதிக்கதறிச்
சென்றுசென்றோடித்திகைப்பதுபோல
வென்புநெக்குடையவிருகரங்குவித்துப்
புன்புலால்யாக்கைபொருந்தாதினியென
வுணர்ந்துணர்ந்தன்பாயுவகைமேற்கொண்டினி
கணம்பிரியேனெனக்கருதியேகுறித்துத்
திருவுருவெல்லாந்திருநீறிலங்க
விருகரங்களினமியன்முடிகுவித்துப்
பூர்ணசந்திரன்போலொளிகாட்டுங்
காரணவதனங்களின்குறிவெயர்வுற
விளநிலாவெனவேவிலங்கியசிறுநகை
தளதளவென்னத்துயங்கியெழில்பெற

விக்கஞ்மையெல்லாமிசைந்துமிவனருள்
மித்தெனக்கிசின்கிறிதேர்ந்தவருளைப்ப
பாத்திரமடைப்பரிவுடனூடிச்
சாத்திரக்காட்டுத்தபவுசெய்தருளும்
மல்லுளவெனதுமான்றுயிர்க்காக
வெல்லையிலன்புடனியவனைவிளங்கி
யிளவுலகத்தியற்கைபொய்யென்றே
நானதுமெய்யெனநவின்றினிதிரங்கிக்
கேவலசகலக்கீழ்ப்படமேலாய்
மேவருஞ்சுத்தமெய்யினிகல்க
வருமேயுருவுகொண்டவனியில்வந்த
வொருவேயிவனைப்பொலிந்திடும்புனிதன்
சைவஞ்சிவனுடன்சம்பந்தமென்பது
மெய்வளர்ஞானம்விளக்குமென்றிசைத்தோன்
கதிர்விழியொளியுறக்கலக்கல்சித்தாந்த
விதிமுறைபாமெனவிளம்பியமேலோன்
முடிவினிலாகமமுறைமையினுண்மையை
யடியனைக்குறித்துரைத்தருளியவன்னால்
சிதம்பரமேன்மைநிறமாவுரைத்திறை
பரம்பரவெனப்பார்பாமெய்ஞ்ஞானி
முத்திபஞ்சாக்கரமுறைமையிலயிக்கியந்
சத்தியமிதுவெனச்சார்ந்தவர்க்குரைத்தோ
னஞ்செழுத்தன்போபனைத்தையுங்காட்டியவ
னெஞ்சழுத்தியருக்கிமாதவ
னெல்லாவிடைப்பயிற்றினான்செயவெனக்
கல்லாவெனக்குங்கருணைசெய்கடவுள்

குருவுருவானவை கூறுவதல்லாம்
திருவருளுருவெனத் தெரிந்திட வுணர்த்தோன்
குருவுருவுருவெனக் கொண்டபின்றுறையாப்
பொருண்மையையுணர்ப்பிக்கின்றபோதக்
னொக்குறாத்திகளையு மெறிந்து குருவடிவொடுச்
சிந்தையிற்றியக்கறுத்தோர்க் குணர்த்தோன்
சதாசிவமென்றபேர் தான்படைத்த தா
னேதாவதே பொருளென்றெடுத்தெடுத்துரைத்
கல்லானைகன்னல் கவர்ந்திடச்செய்தவ [தோன்
சொல்லார்வல்லசித்தெம்பிறையென்றே
னொன்றுயிர்தோறு மிறைமேவியிருந்து
செய்வியாயிரம்படிசெப்பிடுமென்றே
சொல்வளமேவரிசைத்தனரவார்க்
கல்வனைமாவனெம்பரனெனவரைந்தோ
னொருபாணனைக்கேபொருசிவனுட்படின்
வருமடியார்திறம்வழுத்தொறுதகன்றேன்
சிவனடியாரைச் சிவனெனக்காண்பவ
னெவனவன்சிவனேயென்றெடுத்துரைத்தோன்
விருப்புவெறுப்பினைவேரறப்பறித்துக்
கிருப்புகாதெதன்னைக் காக்கருள்செய்தோ
னிருசொல்லுமையாயியானின்பமெய்த
வொருசொல்லுரைத்துயர்துளைபுகர
னாத்துவாமார்க்கமாறையுமகற்றிக்
கத்துவாதீதக்கன்மையைத்தந்தோன்
றிருமகன்மருவியதிருவளமையணியில்
வருமுனைர்வாவன்மருவிலாமைக்கு

பொன்னிப்பெண்ணைமெல் லாந்திரிந்தெனைக்
தன்னாருள்செய்தவன்றாயுமானவ [குத்
தெறுமொழிபகர்ந்துவுதவிபரவலவன்ற
லிருபுறப்பொதிகைநஞ்சிவாழ்த்துவனே.

முற்றிற்று.

இக்கொச்சகம் ஏற்பழைய பிரதியில் வண்ணத்தின் இடை இடையில் காணப்படுகின்றன.

கொச்சகம்.

நத்துமாம்பேதென்கைவேறுக்கிருடத்திலே
பெத்தனாவந்தென்டாவென்றெரிரண்டுமூன்றினையும்
கித்தியமென்றேகாட்டிநில்லாமனிலெல்லாமே
நத்துவத்தொடந்துணிந்தருத்தாயுமானவனே. (௧)

சத்தமென்றென்னையிவித்தவுடல்வேறுக்கி
யத்தபொருளுன்னதல்லவென்றெனதுவல்லமையும்
உத்தனக்கன்றெல்லாமெனதென்றேபுட்புகுத்த
தத்தபுரீமற்றமருளாத்தாயுமானவனே. (௨)

பத்தாபிமானமொடப்பிந்துகருப்பட்டேடத்துச்
சித்தமணிபாய்ச்செகத்தனிவேதிவகம்போல்
வித்தாயமறைநசைக்கற்றறிவோர்மெய்க்கண்
சத்தனைத்தானேத்துவத்தாயுமானவனே. (௩)

பின்னைத்தானென்றினையுங் காட்டாதபேரிருளின்
உன்னைத்தான்கண்ணிலர்போலொன்றாகித்தானூன்ற
என்னைத்தானிவ்வணமென் றெண்ணறியா வேழையென்
றன்னைத்தான்றந்தாண்டான்றனித்தாயுமானவனே. (௪)

திடக்குப்பையாடரவஞ்செங்கட்கேழற்கோ
டுடுக்குப்பைநீத்தேயுயர்மறைசைவந்தெழுந்தே
விடக்குட்பைக்கோலால்விளங்கியபொய் மெய்யெனவோர்
சடக்குட்பையென்றுதவிர்த்தான்றாயுமானவனே. (௫)

புகப்பட்டான்வல்லிருளின்பொல்லாதவேழாம்
பகப்பட்டானிங்காப்பரப்பானதீவினையின்
அகப்பட்டான்மாயாவிகாரவடவியெனுஞ்
சகப்பட்டானென்றிரங்கியாண்டான்றாயுமானவனே. (௬)

கஞ்சனரிகாணாதகாரணமேயண்டருக்காப்
பஞ்சவன்முன்சேரட்டரிமேலெழுந்தீரம்
மஞ்சலவுஞ்சோலையின்மாமறைசைவந்தோங்கித்
தஞ்சமென்றற்கஞ்சலெனவாண்டாயுமானவனே. (௭)

மனக்கவலைதீர்த்தென்மயக்கவிகற்பங்களெல்லாம்
உனக்கலவென்றெவ்வொன்றாய்வேறுக்கியொன்றாமற
நினைக்கவரிதானவின்பநிட்டையிற்றன்றோயுறத்தாம்
தனக்குவமையில்லாதென்றந்தருட்டாயுமானவனே. (௮)

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

திருப்பாடலகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.